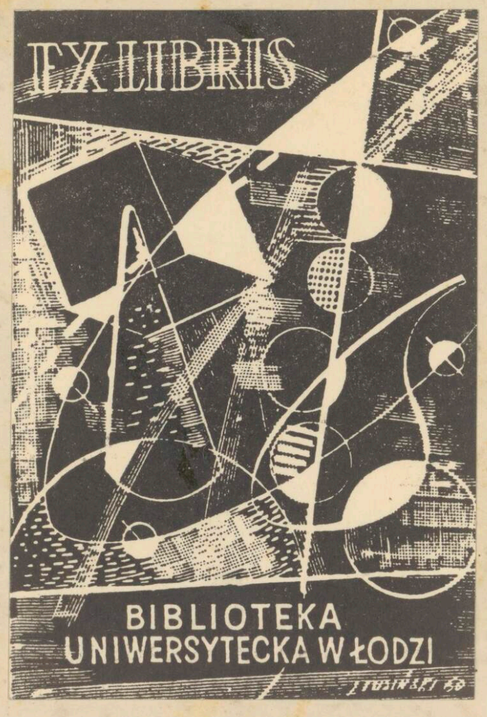

Własność
Ignacy Korłowskiego

ŚPIEWNIK KOŚCIELNY.

(Cantionale ecclesiasticum.)

ŚPIEWNIK KOŚCIELNY

(Cantionale ecclesiasticum)

OBEJMUJĄCY

Pieśni, Hymny, Antyfony, Nieszpory etc.

Z MELODYAMI

ORAZ

Objaśnienia tyczące się Swiąt i Obrzędów

KOŚCIOŁA

RZYMSKO-KATOLICKIEGO

UŁOŻONY PODŁUG

Muzyki kościelnéj, choralnéj i figuralnéj

Romualda Zientarskiego.

WARSZAWA.
w Drukarni Jana Jaworskiego,
ULICA KRAKOWSKIE-PRZEDMIEŚCIE Nr. 415.

1870.

60. /

Дозволено Цензурою.
Варшава, 29 Апрѣля 1870 года.

Dzieło pod tytułem: „*Śpiewnik kościelny obejmujący Pieśni, Hymny, Antyfony etc. przez P. Romualda Zientarskiego wydane*“ przeczytałem i nie znalazłem w niém nic przeciwnego zasadom Religii świętéj Katolickiéj.

Warszawa, dnia 10 (22) Sierpnia 1868 r.

X. Antoni Więckowski,
Zarządzający Parafią Przemienienia Pańskiego.

Nr. 1981.

APPROBATUR.

Varsaviae, die 14 (26) Augusti 1868 a.

Judex Surrogatus, Praelatus Metropolitanus,
A. Sieklucki.

(L. S.)

Secretarius, *Ig. Dudrewicz.*

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W ŁODZI
490630
490630
Podr. Muzyka
Ku 98/77/46
21.4

Jaśnie Wielmożnemu

ALEKSANDROWI MUCHANOW

ZARZĄDZAJĄCEMU SPRAWAMI DUCHOWNEMI

W KRÓLESTWIE POLSKIÉM,

CZŁONKOWI KOMITETU URZĄDZAJĄCEGO,

RZECZYWISTEMU RADCY STANU,

SZAMBELANOWI

JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIÉJ MOŚCI

I KAWALEROWI WIELU ORDERÓW

w dowód wysokiego szacunku i poważania

POŚWIĘCA

Romuald Zientarski.

PRZEDMOWA.

„Chwalcie Boga głosem trąby; chwalcie Go na harfie i cytrze.

„Chwalcie Go na bębnie i na piszczałce; chwalcie Go na strunach i na organach.

„Chwalcie Go na cymbałach głośnych, chwalcie Go na cymbałach krzykliwych; — wszelki duch niechaj Pana chwali.“ (Psalm 150.)

„Wszelki duch niechaj chwali Pana“ mówi Psalmista Pański. Głos ludzki jest najpotężniejszém narzędziem, do zadośćuczynienia słowom Króla-Proroka; mowa bowiem ludzka, w połączeniu z dźwiękiem tonu, najdobitniéj oddaje i wyraża ducha myśli i uczuć naszych. To też od najdawniejszych czasów wszędzie chwalono Boga, mową nawleczoną na tony, czyli jak powszechnie nazywamy śpiewem. Pierwsi chrześcianie, posiłkując się melodyami ze Wschodu czerpanemi, chwalili Boga o ile możność ich naówczas pozwalała. Dopiero w końcu IV-go stulecia św. Ambroży (374—397) twórca nieśmiertelnego Hymnu „*Te Deum laudamus*“ jakby poczuciem wyższém wiedziony, zebrał w jedną całość podówczas używane śpiewy, a pomnożywszy je własnemi utworami, nazwał takową od swego imienia, chorałem Ambrożyańskim, który jednakże nie był jeszcze zupełnie odpowiednim pod względem potrzeby i użytku dla ogółu. We dwa wieki dopiero później, św. Grzegórz I (wielki), dzierżąc rządy kościoła, na stolicy apostolskiej od r. 591—604, jako gorliwy zwolennik wszystkiego co się tyczyło chwały Najwyższego, zebrawszy na nowo w jedną wielką księgę wszelkie śpiewy rytualne, opracowawszy nadto i dopełniwszy takowe, łańcuchem rozkazał przymocować do grobu św. Piotra na znak ich nietykalności i ogólnego używania w kościele katolickim po wszystkie wieki. Dla téj to właśnie przyczyny, owe śpiewy, pierwiastkowo nutami greckiemi kreślone, później zaś na system czterolinijowy, wynalazku Guido z Arezzo przeniesione (około r. 1020) po dziś dzień używane wszędzie w języku łacińskim, noszą nazwę Chorału albo Kantu Gregorjańskiego. Św. Wojciech, żyjący w końcu IX-go stulecia, swą nigdy niezatartą pieśnią „*Boga Rodzica*“ dał pierwszy początek rozlicznym przez następne wieki tworzącym się do każdéj okoliczności kościelnéj, pieśniom polskim, podobnych którym, jak jest: *Święty Boże,— Twoja cześć chwała, — Do Ciebie Panie,*— i wiele innych stylu tak pełnego prostoty, a piękności i powagi wielkiéj,

żaden, o ile się zdaje, inny naród katolicki nie posiada. Dla téj to właśnie przyczyny, synody miejscowe od najdawniejszych czasów, na zasadzie upoważnienia przez Stolicę Apostolską, użycia języka polskiego jako liturgicznego w kościele naszym, przy niektórych nabożeństwach, potwierdzały użycie pieśni obok rytuału, jakoby przez naród tworzonych.

Kościół katolicki opiera się głównie na jednostajności i niezmienności nauki swego Boskiego Zbawiciela, zaczynając od dogmatów wiary, aż do najdrobniejszych formułek rytuału. Mimo to nawet Boskie prawa w ręku ludzi, ulegają przeistoczeniu i zmianom; dlatego też Kościół św. stojąc na straży swéj nietykalności, odnawia pierwotne zasady, dla przekazania ich w czystości następnym pokoleniom. Wiele jednakże pieśni, rozmaicie bywa śpiewanych w kościołach naszych, szczególniéj zaś na prowincyach—i to właśnie spowodowało mię do zebrania w jedną całość, téj garstki najużywańszych pieśni, psalmów, hymnów, antyfon i t. d., których melodye urytmizowawszy podług prawa nauki i ogólnego użycia, przełożyłem na system teraźniejszéj muzyki, tak, iż każdy dzisiaj, mniéj więcéj znający muzykę i jakkolwiek czytający nuty, z największą łatwością może się nauczyć pieśni, jak one właściwie być winny w Przybytku Pańskim wykonywane. Muzyka w ogólności i znajomość gry na fortepianie stała się niejako żywiołem salonów naszych, czyżby więc nie było chwalebną rzeczą, aby przynajmniéj młodsze pokolenie, oprócz światowych piosenek i czułych włoskich aryj (mających zkądinąd niezaprzeczone piękno i znaczenie), wstępując w ślady ojców naszych, śpiewało i grało pieśni nabożne, dojrzałego i poważniejszego ducha karmiące. Wtenczas to dopiero ludzie wyżéj wykształceni, w chwilach uroczystych a serdecznych, chwaląc Boga wspólnie z tak zwanym ludem prostym, spełniając sentencyę św. Augustyna „*Qui cantat bis orat*“ (śpiewając podwójnie się modlimy) silnie mogłyby wpłynąć na udoskonalenie i oczyszczenie pieśni nabożnych, z różnych niepotrzebnych przekształceń i dodatków.

Dzieło niniejsze podzielone na cztery oddziały, pod względem tekstu jest dopełnieniem, wielkich rozmiarów dzieła mojego, znanego p. t.: **Muzyka kościelna chóralna i figuralna etc.** (Tomów III); samo zaś przez się, stanowi oddzielną całość, wystarczającą w zupełności dla użytku tak ludzi fachowych, służbie Bożéj poświęcających się, jak niemniéj dla każdego katolika, dbającego o czystość melodyi wzniosłych hymnów i pieśni powszechnie używanych.

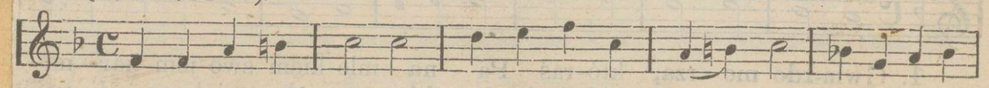
Romuald Zientarski.

ODDZIAŁ I.

PIEŚNI ADWENTOWE.

1. Zdrowaś bądź Marya.

(M. K. T. I Nr. 2).*

1. Zdrowaś bądź Marya;—Niebieska lilija,—Panu Bogu miła, Matko litościwa;—Tyś jest nasza ucieczka, Najświętsza Marya.

2. Marya wielebna, ukaż drogę pewną, — Przykazania Twego, Boga wszechmocnego:—On ci wszystka nadzieja, zbawienia naszego.

3. Łaskiś pełna Pańskiéj, czystości anielskiéj, — Pannaś nad Pannami, Święta nad Świętemi,—O Najświętsza Maryo, módl się dziś za nami.

4. Pełnaś wszechświatłości, wszelkiéj pobożności, — Bez grzechu's poczęła, wielkąś sławę wzięła,—Przez Twe narodzenie, wziął świat pocieszenie.

5. Pan stworzył Adama, ludzkiego plemienia; — Ojca, Ewę matkę, co zgrzeszyli jabłkiem,—Aleś Ty naprawiła, co Ewa straciła.

6. Z Tobą był Duch święty, — Syn Boży poczęty, w Twym żywocie świętym, Trójcy świętéj miłym,—I z Ciebie się narodził, obyczajem dziwnym.

7. Błogosławionaś Ty nad wszystko stworzenie, — Pan Bóg wszechmogący, dał przez Cię zbawienie, —Jezus Syn Twój odkupił, wszystko ludzkie plemię.

*) **Objaśnienie.** (M. K. T. I. Nr. 2). Wszelkie tego rodzaju znaki, są skróceniem tytułu znanego dzieła w trzech tomach: *Muzyka Kościelna chóralna i figuralna etc.* ułożona podług stylu *I. Palestryny*, przez *R. Zientarskiego*, któréj to Muzyki pod względem tekstu, jest dopełnieniem niniejszy Śpiewnik.

8. Tyś jest litościwa, Matko nasza miła,—Jaśniejsza nad słońce w najświętszéj zasłudze,— W Twojéjci są obronie, wszyscy grzeszni ludzie.

9. Między niewiastami, czystemi pannami,—Tyś sama najczystsza, Królowa anielska,—Nie była Panu Bogu, żadna nad Cię milsza.

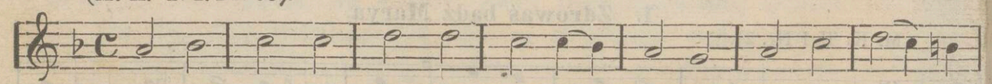
10. Błogosławion owoc, żywota Twojego,—Jezus miłościwy, Syn Boga żywego;—Bądźże Jemu cześć, chwała za dobrodziejstwa Jego.

11. Twoje zmiłowanie, Jezu Chryste Panie,—Racz dać ludowi Twemu, tu dziś zebranemu,—Przez zasługi Matki Twéj, domieść nas chwały wiecznéj.

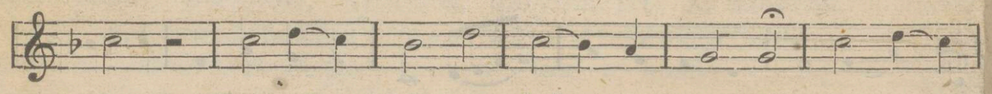
12. Amen wszyscy rzeczmy, wierni chrześcianie, — Coście się tu zeszli, ku chwale téj Pannie,—Zachowaj nas od złego, swojemi prośbami. Amen.

2. Gwiazdo morza i Odwróć od nas.*)

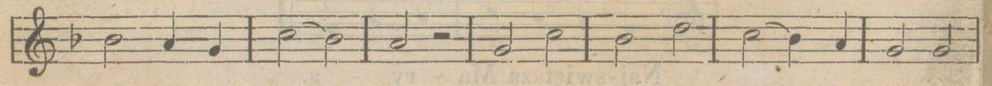
(M. K. T. I. Nr. 56).

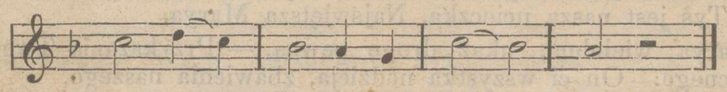
1. Gwia-zdo mo - rza, któ-raś Pa - na mle-kiem swo-jém kar - mi-
4. Od - wróć od nas głód, mór cięż - ki, za - cho-waj krwa-wéj woj-

ła, Tyś śmier - ci szczep któ - ry wszcze-pił pier - wszy
ny, U - życz zdro - wia i ży - żnych lat, racz nam

ro-dzic, skru-szy - ła. Tyś śmier-ci szczep, któ - ry wszcze-pił
dać wiek spo-koj - ny. U - życz zdro - wia i ży-żnych lat,

pier-wszy ro-dzic, skru-szy - ła.
racz nam dać wiek spo-koj - ny.

1. Gwiazdo morza, któraś Pana mlekiem swojém karmiła,
Tyś śmierci szczep, który wszczepił pierwszy rodzic, skruszyła.
2. Śliczna gwiazdo! racz nam teraz uskromić niebo srogie,
Które trapi ciężkim morem, zewsząd ludzie ubogie.
3. O! lekarko chrześciańska, racz nas chorób pozbawić:
Co nie zdoła ludzka siła, racz nam u Syna sprawić.

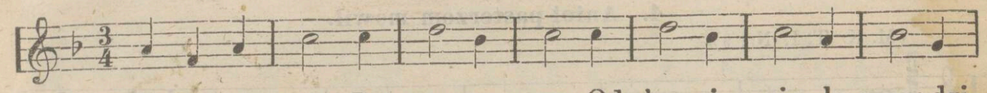
4. Odwróć od nas głód, mór ciężki, zachowaj krwawéj wojny,
Użycz zdrowia i żyżnych lat, racz nam dać wiek spokojny.

*) Tę pieśń zwyczajem jest także śpiewać w niektórych okolicznościach, poczynając dopiero od czwartéj zwrotki.

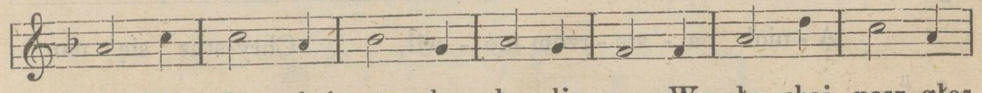
5. Wysłuchaj nas, gdyż Tobie Syn odmówić nic nie może;
Zbaw nas dla prośby Matki Twéj o Jezu wieczny Boże!

6. A my Ciebie z Bogiem Ojcem, z Duchem św. społecznie,
Chwalić i Twą Matkę sławić, będziem na wieki wiecznie. Amen.

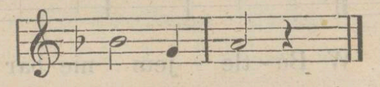
3. Boże wieczny.

Bo-że wie-czny, Bo - że ży - wy, Od-ku-pi - cie-lu praw-dzi-

wy, Wy - słu - chaj nasz głos pła-czli - wy, Wy-słu-chaj nasz głos

pła-czli - wy.

1. Boże wieczny, Boże żywy, — Odkupicielu prawdziwy, — Wysłuchaj nasz głos płaczliwy.

2. Któryś jest na wysokości, — Schyl Nieba użycz litości, — Spuść się w nasze głębokości.

3. O niebieskie góry srogie, — Spuśćcie rosę na ubogie, — Dajcie nam zbawienie drogie.

4. Nie trzymajcie przejrzanego, — Chmury, swoim dżdżem naszego, — Przynieście sprawiedliwego.

5. Przyjdź co rychléj miłosierny,—O Boże! człowiek mizerny,—Ciebie czeka, Tobie wierny.

6. Obejdź się z nami łaskawie, — Zmiłuj się w tak nagłéj sprawie, — Racz przyjść ku Twéj wiecznéj sławie.

7. Odmień Panie Twój gniew srogi,— Odmień, niechaj lud ubogi, —Nawiedzi Twe święte progi.

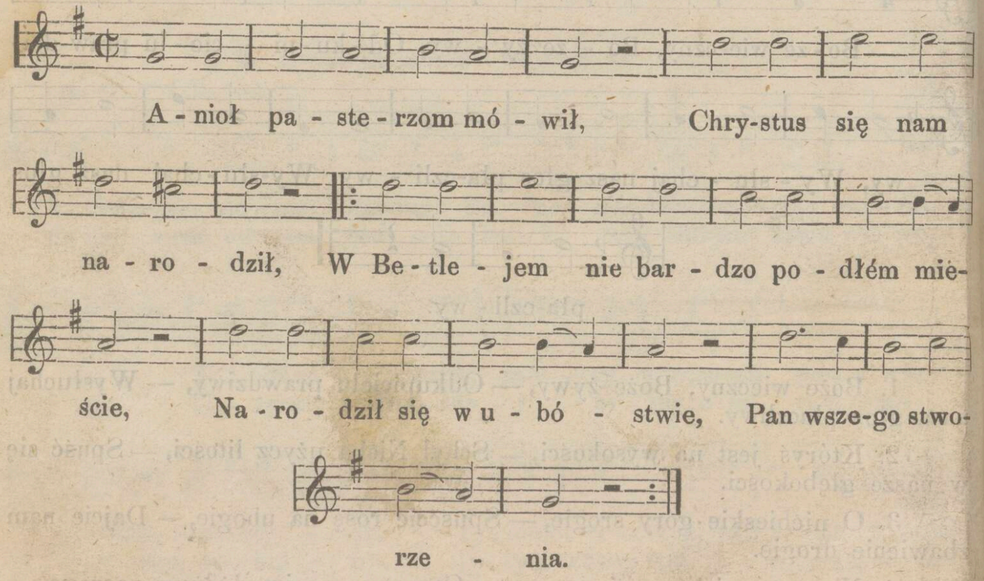
8. Usłysz płacz stworzenia Twego,— Daj doczekać uciesznego,— Narodzenia Syna Twego.

9. Amen, amen, racz nam to dać, — Byśmy się tam mogli dostać, — W niebie na wieki królować.

PIEŚNI
na Boże Narodzenie.

4. Anioł pasterzom mówił.

(M. K. T. I. Nr. 9).

1. Anioł pasterzom mówił,—Chrystus się nam narodził,—W Betlejem nie bardzo podłém mieście,— Narodził się w ubóstwie,— Pan wszego stworzenia.

2. Chcąc się tego dowiedzieć, — Poselstwa wesołego,— Bieżeli do Betlejem skwapliwie;— Znaleźli dziecię w żłobie,— Maryą z Józefem.

3. Jaki Pan chwały wielkiéj!—Uniżył się z wysokiéj;—Pałacu kosztownego żadnego—Nie miał zbudowanego,—Pan wszego stworzenia.

4. O dziwne narodzenie, — Niczém nie wysławione! — Poczęła Panna Syna w czystości,—Porodziła w całości—Panieństwa swojego.

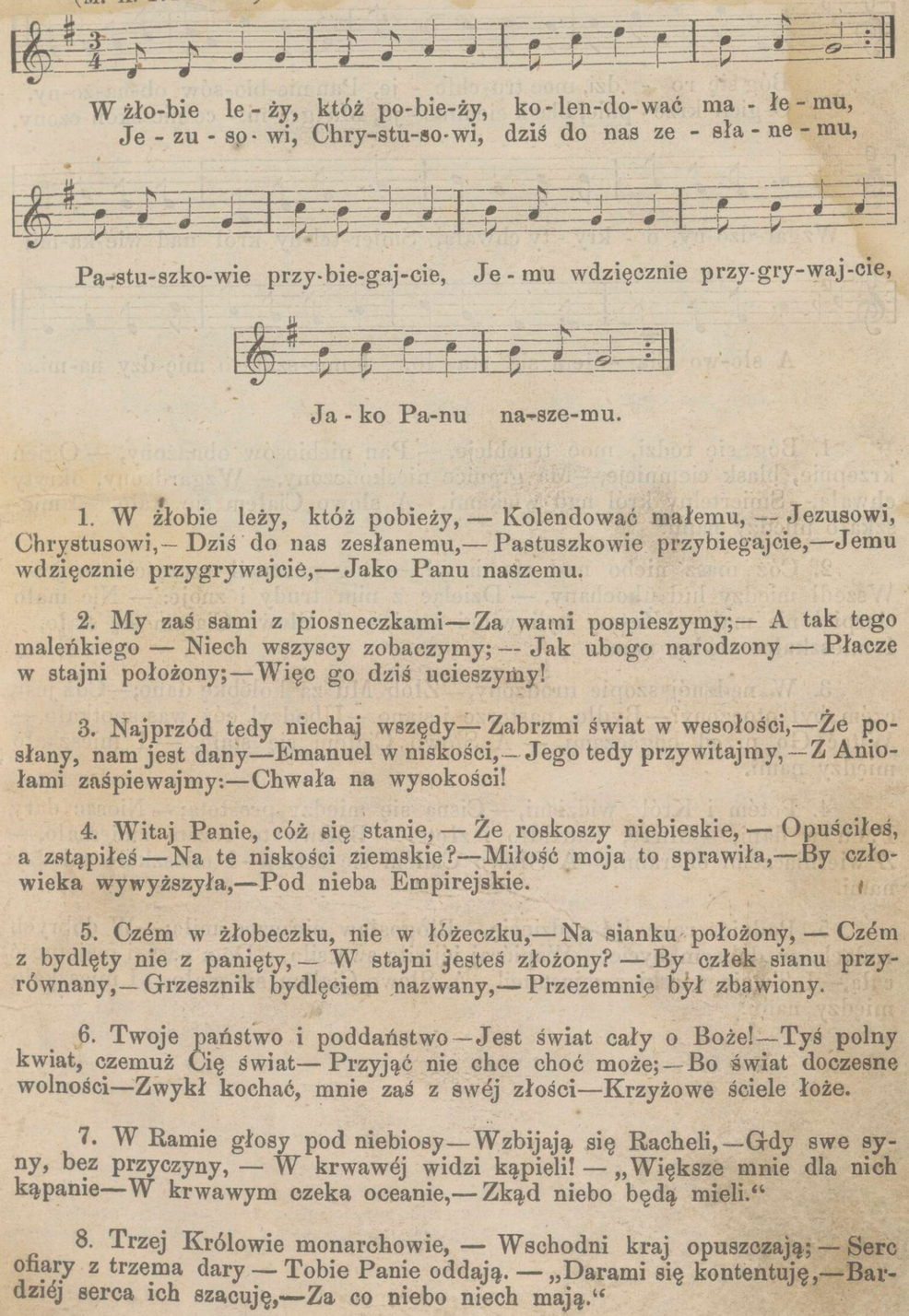
5. Już się ono spełniło; — Co pod figurą było — Aaronowa rószczka zielona,—Stała się nam kwitnąca—I owoc rodząca.

6. Słuchajcież Boga Ojca, — Jako On nam zaleca; — Ten ci jest Syn mój najmilszy jedyny,—Wam w raju obiecany,—Tego wy słuchajcie.

7. Bogu bądź cześć i chwała, — Któraby nie ustała; — Jak Ojcu tak i Synowi—I świętemu Duchowi— W Trójcy jedynemu. Amen.

5. W żłobie leży.

(M. K. T. I. Nr. 10.)

1. W żłobie leży, któż pobieży, — Kolendować małemu, — Jezusowi, Chrystusowi,— Dziś do nas zesłanemu,— Pastuszkowie przybiegajcie,—Jemu wdzięcznie przygrywajcie,— Jako Panu naszemu.

2. My zaś sami z piosneczkami—Za wami pospieszymy;— A tak tego maleńkiego — Niech wszyscy zobaczymy; — Jak ubogo narodzony — Płacze w stajni położony;—Więc go dziś ucieszymy!

3. Najprzód tedy niechaj wszędy— Zabrzmi świat w wesołości,—Że posłany, nam jest dany—Emanuel w niskości,— Jego tedy przywitajmy,—Z Aniołami zaśpiewajmy:—Chwała na wysokości!

4. Witaj Panie, cóż się stanie, — Że roskoszy niebieskie, — Opuściłeś, a zstąpiłeś—Na te niskości ziemskie?—Miłość moja to sprawiła,—By człowieka wywyższyła,—Pod nieba Empirejskie.

5. Czém w żłobeczku, nie w łóżeczku,—Na sianku położony, — Czém z bydlęty nie z panięty, — W stajni jesteś złożony? — By człek sianu przyrównany,— Grzesznik bydlęciem nazwany,— Przezemnie był zbawiony.

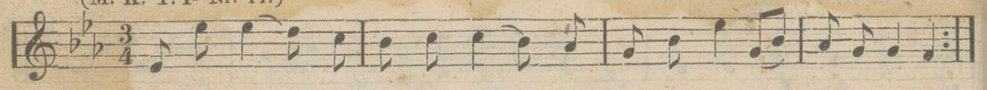
6. Twoje państwo i poddaństwo—Jest świat cały o Boże!—Tyś polny kwiat, czemuż Cię świat— Przyjąć nie chce choć może;—Bo świat doczesne wolności—Zwykł kochać, mnie zaś z swéj złości—Krzyżowe ściele łoże.

7. W Ramie głosy pod niebiosy—Wzbijają się Racheli,—Gdy swe syny, bez przyczyny, — W krwawéj widzi kąpieli! — „Większe mnie dla nich kąpanie—W krwawym czeka oceanie,—Zkąd niebo będą mieli.“

8. Trzej Królowie monarchowie, — Wschodni kraj opuszczają; — Serc ofiary z trzema dary — Tobie Panie oddają. — „Darami się kontentuję,—Bardziéj serca ich szacuję,—Za co niebo niech mają.“

6. Bóg się rodzi.

(M. K. T. I- Nr. 11.)

1. Bóg się rodzi, moc truchleje, — Pan niebiosów obnażony, — Ogień krzepnie, blask ciemnieje,—Ma granice nieskończony,— Wzgardzony, okryty chwałą,—Śmiertelny król nad wiekami, —A słowo Ciałem się stało,— I mieszkało między nami.

2. Cóż masz niebo nad ziemiany? — Bóg porzucił szczęście twoje;— Wszedł między lud ukochany, — Dzieląc z nim trudy i znoje: — Nie mało cierpiał nie mało,— Żeśmy byli winni sami, — A Słowo Ciałem się stało, — I mieszkało między nami.

3. W nędznéj szopie urodzony,—Żłób Mu za kolébkę dano;—Cóż jest, czém był otoczony?—Bydło, pasterze i siano.—Ubodzy! cóż was spotkało,— Witać Go przed bogaczami, — A Słowo Ciałem się stało, — I mieszkało między nami.

4. Potém i Króle widziani,—Cisną się między prostotą; —Niosąc dary Panu w dani, — Mirrę, kadzidło i złoto; — Bóstwo to razem zmięszało,— Z wieśniaczemi ofiarami,— A Słowo Ciałem się stało,—I mieszkało między nami.

5. Podnieś rękę Boże dziecię,—Błogosław ojczyznę miłą;—W dobrych radach, w dobrym bycie,—Wspiéraj jéj siłę swą siłą,—Dom nasz i majętność całą,—I Twoje wioski z miastami!—A Słowo Ciałem się stało, —I mieszkało między nami.
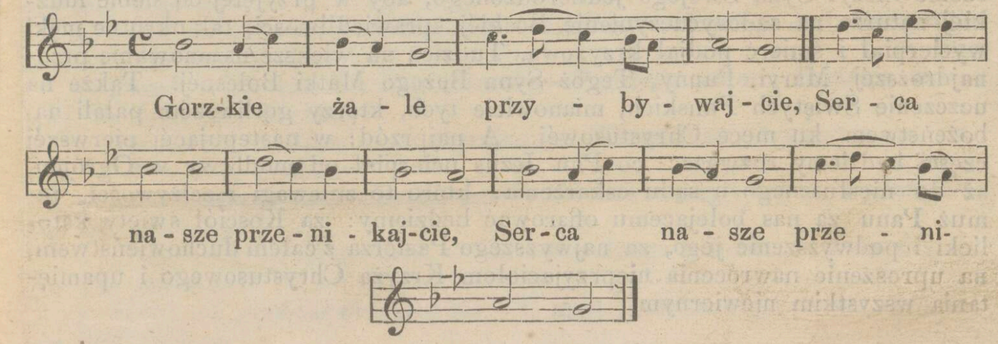
PIEŚNI POSTNE.

NABOŻEŃSTWO PASSYJNE

CZYLI

słodkie, gorzkiéj Męki Jezusa Chrystusa Rozmyślanie.

7. Pobudka do Rozmyślania Męki Pańskiéj *).

1. Gorzkie żale przybywajcie,—Serca nasze przenikajcie,— Serca nasze przenikajcie.

2. Rozpłyńcie się me źrenice,—Toczcie smutnych łez krynice,—Toczcie smutnych łez krynice.

3. Słońce, gwiazdy omdlewają,—Żałobą się pokrywają,—Żałobą się pokrywają.

4. Płaczą rzewnie Aniołowie, — A któż żałość ich wypowie?— A któż żałość ich wypowie?

5. Opoki się twarde krają, — Z grobów umarli powstają, — Z grobów umarli powstają.

6. Co jest, pytam, co się dzieje? — Wszystko stworzenie truchleje, — Wszystko stworzenie truchleje.

7. Na ból męki Chrystusowéj,—Żal przejmuje bez wymowy.—Żal przejmuje bez wymowy.

8. Uderz Jezu, bez odwłoki,—W twarde serc naszych opoki,—W twarde serc naszych opoki.

---

*) W roku 1774, Maciej Głoskowski de Sowina, herbu Przewora, napisaniem książeczki p. t.: „Zegarek“ dał pierwszy początek rozlicznym pieśniom nabożnym, głównie zaś o Męce Pańskiéj. Na wzór tych, ułożono nieco późniéj powszechnie dziś znane „Gorzkie Żale“ których treść, oddana sposobem naiwnéj prostoty, osnutą jest na tle silnéj wiary, gorącéj miłości Boga—i rzewnego smutku.

R. Zientarski.

9. Jezu mój, we krwi ran Twoich, Obmyj duszę z grzechów moich,— Obmyj duszę z grzechów moich.

10. Upał serca mego chłodzę, — Gdy w przepaść męki Twéj wchodzę,— Gdy w przepaść męki Twéj wchodzę.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Intencya.

Za pomocą łaski Bożéj, pobudziwszy się do żalu serdecznego za grzechy nasze, rozmyślanie niniejsze gorzkiéj męki Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, nabożnym affektem ofiarować będziemy Ojcu Niebieskiemu, na cześć i chwałę Jego Boskiego Majestatu, pokornie dziękując za tak wielką, a nigdy niepojętą miłość ku narodowi ludzkiemu, że nam niegodnym zesłać raczył Syna Swojego jednorodzonego, aby w przyjętéj od siebie ludzkiéj naturze na zadosyćuczynienie Boskiéj sprawiedliwosci, tak okrutne męki wycierpiał i śmierć podjął krzyżową. Tudzież na większe uszanowanie przenajdroższéj Maryi Panny, Tegoż Syna Bożego Matki Bolesnéj. Także na uczczenie Świętych Pańskich, mianowicie tych, którzy gorliwszém pałali nabożeństwem ku męce Chrystusowéj. A najprzód: w następującéj pierwszéj części będziemy rozważać: co Pan Jezus ucierpiał od modlitwy w Ogrójcu, aż do niesłusznego u sądu oskarżenia, które to zniewagi i zelżywości, temuż Panu za nas bolejącemu ofiarować będziemy: za Kościół święty katolicki i podwyższenie jego, za najwyższego Pasterza z całém duchowieństwem, na uproszenie nawrócenia nieprzyjaciołom Krzyża Chrystusowego i upamiętania wszystkim niewiernym.

8. HYMN.

1. Żal duszę ściska, serce boleść czuje,— Gdy słodki Jezus na śmierć się gotuje:—Klęcząc w Ogrójcu, gdy krwawy pot leje,—Me serce mdleje.

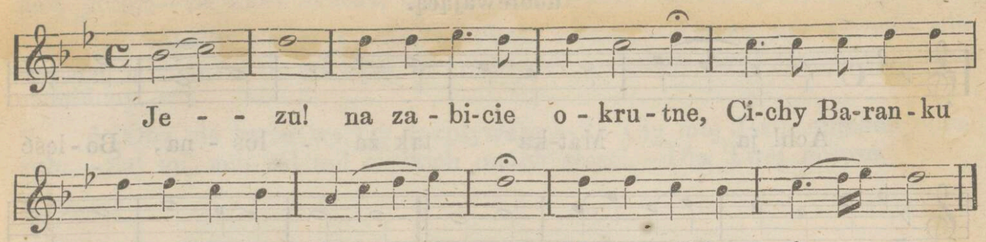
2. Pana świętości uczeń zły całuje, — Żołnierz okrutny powrozmi krępuje,—Wtenczas gdy Jezus łzami lice skrapia,— W miłość się stapia.

3. Bije, popycha, żyd nieposkromiony, — Nielitościwie, z téj i z owéj strony,—Za włosy targa, znosi w cierpliwości,—Król z wysokości.

4. Zsiniałe przedtém krwią usta zachodzą,— Gdy zbrojną ręką żołnierze w nie godzą,—Wnet się zmieniło serdeczne kochanie,—W gorzkie wzdychanie.

5, Oby się serce we łzy rozpływało,—Że Cię mój Jezu, sprośnie obrażało,—Żal mi! ach żal mi ciężkich moich złości,—Dla twéj miłości.

9. Lament duszy nad cierpiącym Jezusem serdecznie bolejącéj.

1. Jezu! na zabicie okrutne, — Cichy baranku od żydów szukany, — Jezu mój kochany!

2. Jezu! za trzydzieści srebrników — Od niewdzięcznego Judasza sprzedany, — Jezu mój kochany!

3. Jezu! w ciężkim smutku żałości — Tęskliwą śmierci bojaźnią stroskany, — Jezu mój kochany!

4. Jezu! na modlitwie w Ogrójcu — We mdłości krwawym potem zlany, — Jezu mój kochany!

5. Jezu! całowaniem zdradliwém — Od bezbożnego ucznia wydany,— Jezu mój kochany!

6. Jezu! powrozami grubemi — Od swawolnego żołnierstwa związany,— Jezu mój kochany!

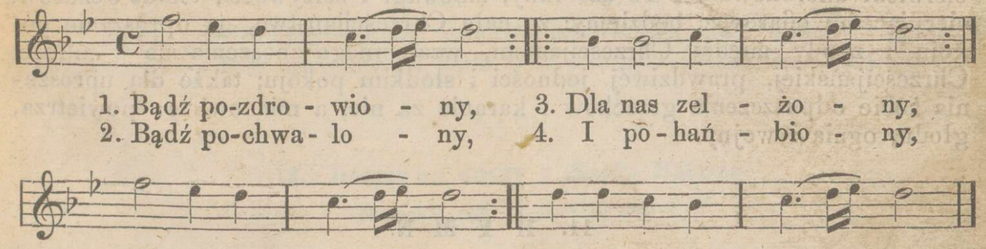
7. Jezu! od pospólstwa zelżywie — U sądu Annaszowego naigrawany,— Jezu mój kochany!

8. Jezu! przez ulice sromotnie — Do Kajfasza za włosy targany, — Jezu mój kochany!

9. Jezu! od Malchusa *) srogiego— Złośliwą ręką policzkowany,— Jezu mój kochany!

10. Jezu! od fałszywych dwóch świadków — Za zwodziciela niesłusznie udany, — Jezu mój kochany!

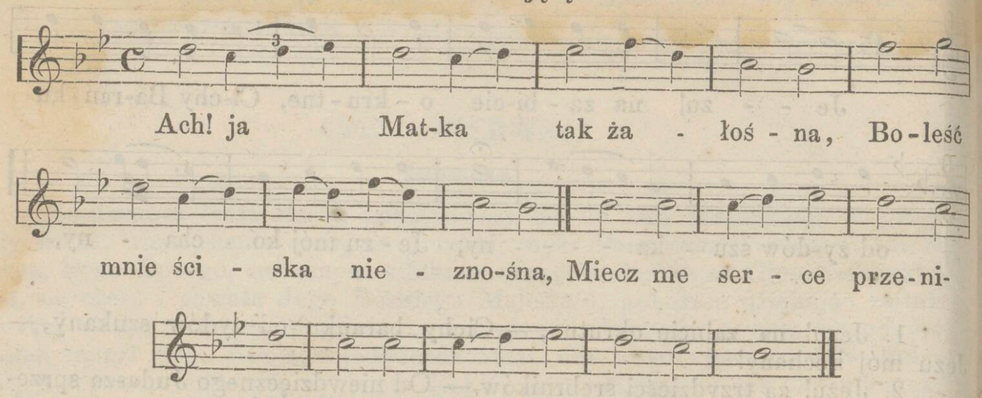
Bądź pozdrowiony! bądź pochwalony! — Dla nas zelżony, i pohańbiony! — Bądź uwielbiony! bądź wysławiony! — Boże nieskończony!

---

*) Malchusa albo żołnierza.

10. Smutna rozmowa duszy z żałosną Matką, nad Synem swoim ubolewającą.

Niewiasty. 1. Ach! ja Matka tak żałośna,—Boleść mnie ściska nieznośna: — Miecz me serce przenika!—Miecz me serce przenika!

Mężczyzni. 2. Czemuż, Matko ukochana! — Ciężko na sercu stroskana, — Czemuż wszystka truchlejesz? — Czemuż wszystka truchlejesz?

N. 3. Co mię pytasz? Wszystkam w mdłości, — Mówić nie mogę z żałości,—Krew mi serce zalewa!—Krew mi serce zalewa!

M. 4. Powiedz mi, o Panno moja,—Czemu blednieje twarz twoja?—Czemu gorzkie łzy lejesz?—Czemu gorzkie łzy lejesz?

N. 5. Widzę me serca kochanie,—Jezusa w Ogrójcu zlanie,—Potu krwawym potokiem,—Potu krwawym potokiem.

M. 6. O Matko! źródło miłości! — Niech czuję gwałt Twéj żałości, — Dozwól mi z Sobą płakać!

CZĘŚĆ DRUGA.

W drugiéj części rozmyślania męki Pańskiéj będziemy rozważać, co ucierpiał Pan Jezus od niesłusznego u sądu oskarżenia, aż do okrutnego cierniem ukoronowania. Te zaś rany, zniewagi i zelżywości, temuż Jezusowi cierpiącemu ofiarować będziemy: za całe Chrześcijaństwo, na uproszenie pokoju i zgody między Chrześcijanami, wzajemnego znoszenia się w miłości Chrześcijańskiéj, prawdziwéj jedności i słodkim pokoju; także dla uproszenia sobie odpuszczenia grzechów i karania za nie, a mianowicie: powietrza, głodu, ognia i wojny.

11. H Y M N.

(Melodya, jak: „Żal duszę.")

1. Przypatrz się duszo, jak cię Bóg miłuje; — Jako dla ciebie, Sobie nie folguje!—Przecież Go bardziéj niż żydowska dręczy,—Złość twoja męczy.

2. Stoi przed sędzią Pan świata wszystkiego,—Cichy Baranek, z wzgardzenia wielkiego,—Przez białą szatę, którą jest odziany,—Głupim nazwany.

3. Za moje złości grzbiet srodze biczują, — Pójdźmyż grzesznicy, oto nam gotują—Ze krwi Jezusa, dla serca ochłody, – Zdrój żywéj wody.

4. Pycha światowa niechaj co chce, wróży, — Co na swe skronie wije wieniec z róży — W szkarłat na pośmiech cierniem Król zraniony, — Jest ozdobiony.

5. Oby się serce we łzy rozpływało,—Że Cię mój Jezu, sprośnie obrażało,—Żal mi, ach żal mi! ciężkich moich złości,—Dla Twéj miłości.

12. Lament duszy nad cierpiącym Jezusem.

(Melodya jak: „Jezu na zabicie").

1. Jezu, od żydowstwa niewinnie, – Jako łotr godzien śmierci obwołany, — Jezu mój kochany!

2. Jezu, od złośliwych morderców,—Po Boskiéj twarzy tak sprośnie zeplwany,—Jezu mój kochany!

3. Jezu, pod przysięgą od Piotra, — Po trzykroć razy z bojaźni zaprzany,— Jezu mój kochany!

4. Jezu, od okrutnych żołnierzy, — Na sąd Piłata jak zbrodzień szarpany—Jezu mój kochany!

5. Jezu, od Heroda i dworzan,— Królu chwały, zelżywie wyśmiany,— Jezu mój kochany!

6. Jezu, w białą szatę szyderską,—Na większy pośmiech i hańbę ubrany,— Jezu mój kochany!

7. Jezu, u kamiennego słupa,—Niemiłosiernie biczmi usmagany,—Jezu mój kochany!

8. Jezu, w cierniową koronę, — Na wzgardę i boleść ukoronowany, — Jezu mój kochany!

9. Jezu, z najgrawania od żydów,—Na wyszydzenie purpurą odziany,— Jezu mój kochany!

10. Jezu, w głowę trzciną bity,—Królem od żydów witany,—Jezu mój kochany!

(Melodya jak wyżéj.)

Bądź pozdrowiony! bądź pochwalony! — Dla nas zelżony, wszystek skrwawiony,—Bądź uwielbiony, bądź pochwalony!—Boże nieskończony!

13. Rozmowa duszy z Matką Bolesną.

(Melodya, jak: „Ach ja Matka").

Niewiasty. 1. Ach! widzę Syna mojego, — Przy słupie obnażonego, — Rózgami sieczonego.

Mężczyzni. 2. Święta Panno dopuść na mnie, — Niech ran Syna Twego znamie,— Mam na sercu wyryte!

N. 3. Widząc, ach! jako mizernie,—Rani głowę ostre ciernie,— Dusza moja ustaje!

M. 4. O Maryo, Syna Twego—Ostrem cierniem zranionegó,—Podziel-że ze mną mękę!

N. 5. „Obym ja, Matka strapiona,—Mogła na swoje ramiona,—Złożyć Krzyż Twój, Synu mój!“

M. 6. Proszę o Panno jedyna,—Niechaj zawsze Twego Syna,—W mojém sercu Krzyż noszę.

CZĘŚĆ TRZECIA.

Nakoniec, w téj ostatniéj części, będziemy uważać: co Pan Jezus ucierpiał od ukoronowania Swego, aż do ciężkiego na Krzyżu skonania. Te plagi Jego, bluźnierstwa, zelżywości i zniewagi, Bogu Ojcu Niebieskiemu ofiarować będziemy za Fundatorów i Dobrodziejów, za wszystkich społem braci i Siostry Konfraternii naszéj, tak żywych jako i umarłych. Tudzież za grzeszników zatwardziałych, aby ich serca do pokuty i prawdziwéj życia poprawy wzbudził męką swoją Zbawiciel nasz. Naostatek, za wszystkie dusze w czyscu zostające, aby im najlitościwszy Jezus, krwią swoją przenajdroższą ogień zagasić, a nam wszystkim w godzinę śmierci żal skruchy serdecznéj za grzechy, i szczęśliwe w łasce Boskiéj dokończenie, u Ojca swego najłaskawszego wyjednać raczył.

14. H Y M N.

(Melodya, jak: „Żal Duszę“).

1. Duszo oziębła, czemuż nie gorejesz;—Serce me, czemu wszystko nie topniejesz?—Toczy twój Jezus z ognistéj miłości—Krew w obfitości.

2. Ogień miłości, gdy Go tak rozpala,—Sromotne drzewo na ramiona zwala,—Zemdlony Jezus pod krzyżowym klęka—Ciężarem, stęka.

3. Złośliwym katom posłusznym się staje,—Na krzyż sromotny, ochotnie podaje—Ręce i nogi, ludzkiego plemienia,—Sprawca zbawienia.

4. O słodkie drzewo! oddaj nam to Ciało, — Aby na tobie dłużéj nie wisiało,—My go uczciwie w grobie położymy,—Płacz uczynimy.

5. Oby się serce we łzy rozpływało,—Że Cię mój Jezu, sprośnie obrażało;—Żal mi! ach żal mi! ciężkich moich złości,—Dla Twéj miłości.

6. Niechżeć, mój Jezu, cześć będzie w wieczności, — Za Twe obelgi, mękę, zelżywości,— Któreś ochotnie, Syn Boga jedyny,—Cierpiał bez winy.

15. Lament duszy nad cierpiącym Jezusem.

(Melodya, jak: „Jezu na zabicie“).

1. Jezu, od pospólstwa niezbożnie,—Jako złoczyńca z łotry porównany,—Jezu mój kochany!

2. Jezu, od Piłata niesłusznie—Na szubieniczną śmierć dekretowany,—Jezu mój kochany!

3. Jezu, srogim krzyża ciężarem—Na Kalwaryjską górę zmordowany,—Jezu mój kochany!

4. Jezu, do sromotnego drzewa — Przytępionemi gwoździmi przykowany,—Jezu mój kochany!

5. Jezu, jawnie w pośród dwóch łotrów — Zelżywie od żydów ukrzyżowany,—Jezu mój kochany!

6. Jezu, od stojących w około—I przechodzących, z hańbą urągany,—Jezu mój kochany!

7. Jezu, bluźnierstwami od złego—Współwiszącego łotra najgrawany,—Jezu mój kochany!

8. Jezu, gorzką żółcią i octem,—Wołając: „pragnę!“ w mdłości napawany,—Jezu mój kochany!

9. Jezu, w ręce Ojca swojego—Ducha oddawszy, zamordowany,—Jezu mój kochany!

10. Jezu, od Józefa uczciwie — I Nikodema w grobie pochowany, — Jezu mój kochany!

(*Melodya jak wyżéj*).

Bądź pozdrowiony! Bądź pochwalony!— Dla nas zmęczony! — I krwią zbroczony,—Bądź uwielbiony!—Bądź wysławiony!—Boże nieskończony!

16. Rozmowa duszy z Matką Bolesną.

(Melodya, jak: „Ach ja Matka“).

Niewiasty. 1. Ach! mnie Matce boleściwéj,—Pod krzyżem stojąc, smutliwéj,—Serce żałość przejmuje!

Mężczyzni. 2. O Matko, niechaj prawdziwie,—Patrząc na krzyż żałośliwie,— Płaczę z Tobą rzewliwie.

N. 3. Jużci, już moje kochanie, — Gotuje się na skonanie, — Toć i ja z Nim umieram!

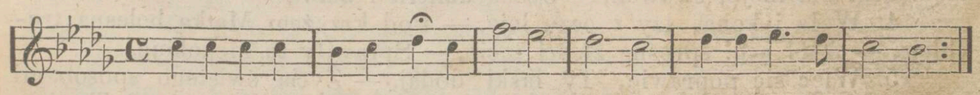
M. 4. Pragnę, Matko, pod krzyż z Tobą,—Dzielić się z Twoją Osobą,—Smiercią Syna Twojego.

N. 5. Zamknął słodką Jezus mowę— Wtém ku ziemi skłania głowę,—Już żegna Matkę Swoją!

M. 6. Maryja! niech gorzką noszę:— Śmierć, krzyż, rany Jego, proszę—Niech serdecznie rozważam.

Następnie śpiewa się trzy razy:

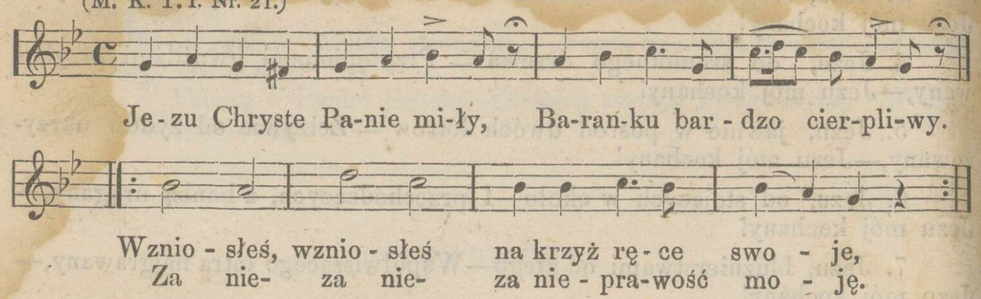
Któryś za nas cierpiał rany,—Jezu Chryste zmiłuj się nad nami!

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste! zmiłuj się nad na-mi!

17. Jezu Chryste Panie miły.

(M. K. T. I. Nr. 21.)

1. Jezu Chryste Panie miły, — Baranku bardzo cierpliwy; — Wzniosłeś na krzyż ręce swoje, — Za nieprawość moję.

2. Płacz Go człowiecze mizerny, — Patrząc jak jest miłosierny: — Jezus na krzyżu umiera, — Słońce jasność swą zawiéra.
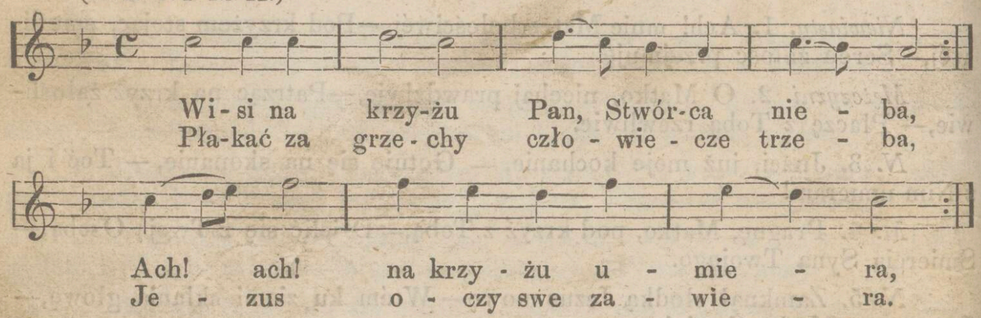
3. Pan wyrzekł ostatnie słowa, — Zwisła Mu z ramienia głowa, — Matka pod nim frasobliwa, — Stoi, prawie ledwie żywa.

4. Zasłona się popadała, — Ziemia się rwie, ryczy skała; — Setnik woła: Syn to Boży! — Tłuszcza wierząc sobą trwoży.

5. Nakoniec Mu bok przebito — Krew płynie z wodą obfito. — My się dziś zalejmy łzami, — Jezu! zmiłuj się nad nami. Amen.

18. Wisi na krzyżu.

(M. K. T. I- Nr. 22.)

1. Wisi na krzyżu Pan Stwórca nieba, — Płakać za grzechy człowiecze trzeba, — Ach! ach! na krzyżu umiéra, — Jezus oczy swe zawiéra.

2. Najświętsze członki i wszystko ciało, — Okrutnie zbite na krzyżu wisiało — Ach! ach! dla ciebie człowiecze — Z boku krew Jezusa ciecze.

3. Ostrą koroną skronie zranione, — Język zapiekły i usta spragnione. — Ach! ach! dla mojéj swawoli, — Jezus umiera i boli.

4. Woła i kona, łzy z oczu leje, — Pod krzyżem Matka bolesna truchleje, — Ach! ach! sprośne złości moje, — Sprawiły te niepokoje.

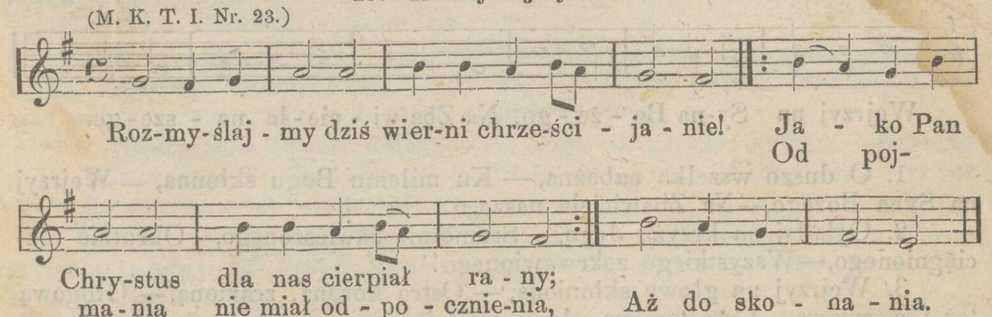
5. Więc się poprawię, Ty łaski dodaj, — Życia świętego sposób mi podaj. — Ach! ach! tu kres złości moich, — Przy nogach przybitych Twoich.

6. Tu z Magdaleną będę pokutować, — I za me grzechy serdecznie żałować. — Ach! ach! serdecznie żałuję, — Bo Cię Jezu mój miłuję.

7. Rozbrat, obłudny świecie, wypowiadam, — Grzechów się moich szczerze wyspowiadam. — Ach! ach! zmiłuj się nademną, — Uczyń miłosierdzie ze mną. Amen!

19. Rozmyślajmy dziś.

(M. K. T. I. Nr. 23.)

1. Rozmyślajmy dziś wierni chrześcijanie, — Jako Pan Chrystus dla nas cierpiał rany; — Od pojmania nie miał odpocznienia, — Aż do skonania.

2. Najprzód w Ogrójcu wziął pocałowanie, — Tam Judasz zdrajca dał był żydom znamię, — Oto żydowie mego mistrza macie, — Tegoż imajcie.

3. Wnet się rzucili jako lwi okrutni, — Apostołowie od Niego uciekli, — Tam z wielkim pędem wiedzion do Annasza, — Pociecha nasza.

4. Pierwszéj godziny, przed Piłatem stawion, — Niesprawiedliwie od żydów oskarżon, — Rozkazał Piłat: aby był biczowan, — Ten niebieski Pan.

5. Krzyknęli wszyscy, o godzinie trzeciéj: — Niechcemy daléj krzywdy cierpieć takiéj; — Niechaj na krzyżu żywot swój położy, — Ten to Syn Boży.

6. Z ostrego ciernia koronę uwili, — Naszemu Panu na głowę wtłoczyli, — Naśmiewając się przed Nim poklękali, — Królem Go zwali.

7. Szedł z krzyżem z miasta, —Pan, szóstéj godziny, — Żydowie z Niego odzienie złożyli, — Potém Go na krzyż okrutnie przybili, — Octem poili.

8. Polecił Ducha Bogu Ojcu w ręce, — Wołając umarł; zaćmiło się słońce, — Ziemia się trzęsła dziewiątéj godziny, — Nie bez przyczyny.

9. Zstąpił do piekieł mocą swego Bóstwa — Tamże wybawił Ojców świętych z jeństwa; — Ciała umarłych z grobów powstawały, — Widzieć się dały.

10. Nikodem z Józefem prośby uczynili — By ciało z krzyża bezpiecznie zdjąć mogli; — Piłat ich prośbie we wszystkiém przebaczył, — Bo tak Bóg raczył.

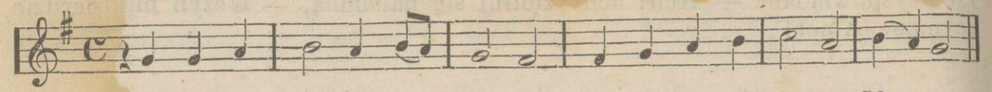
11. Czasów nieszpornych, był z krzyża zdejmowan, — Przez swoje sługi wszego stworzenia Pan, — Marya Panna Ciało piastowała, — Rzewnie płakała.

12. Drogim balsamem ciało namazali, — A z nabożeństwem w Syndon uwinęli; — W grób je ostatniéj godziny włożyli, — Płacz uczynili.

13. Płaczmyż téż dzisiaj wierni chrześcijanie, — Dziękując Panu za najdroższe dary, — Iż dla nas raczył tak okrutnie cierpieć, — Chcąc nas sobie mieć. Amen.

20. O duszo wszelka nabożna.

(M. K. T. I. Nr. 24).

1. O duszo wszelka nabożna, — Ku miłemu Bogu skłonna, — Wejrzyj na Syna Bożego,—Na Zbawiciela naszego.

2. Oglądaj na krzyżu Jego, — Sromotnie zawieszonego,— Okrutnie rozciągnionego,—Wszystkiego zekrwawionego!

3. Wejrzyj na głowę skłonioną, — Ostrą koroną, zranioną, — Głogową też i cierniową,—Gwałtem na głowę wciśnioną.

4. Oczy Jego krwią spłynęły, — Uszy i usta wyschnęły, — Wszystkie żyły w Nim porwali,—Krew świętą z Niego wylali.

5. Ręce, nogi przenajświętsze, — Gwoździmi okrutnie przebite; — Bok i serce przebodzono,—Ostatek krwi wypuszczono.

6. Wszystko przenajświętsze ciało,—Jak skorupa się padało;—Wszystkie siły z Niego wyszły—Na zbawienie wszelkiéj duszy.

7. O! duszo jakożeś droga,—Wielką ceną zapłacona;—Wszystek skarb nieba i ziemię,— Bóstwo wydało dla ciebie.

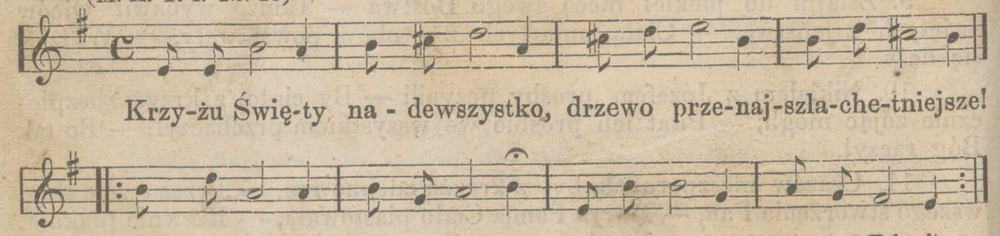
8. Nie przedawajże się tanio— Dla grzechów na potępienie, — Boć nie jest rzecz gorsza inna,—Jedno kto w grzechu umiera.

9. Tę by rzecz miał człowiek baczyć:— Że na świecie krótko ma żyć!— Tysiąc lat przeciw wieczności,—Jakoby dzień ku równości.

10. Przeto się grzechów warujmy, — W Jezusie się rozmiłujmy;— Da nam On lekkie skonanie,— Po śmierci duszne zbawienie.

21. Krzyżu święty.*)

(M. K. T. I. Nr. 25).

*) *Fortunat* Biskup w Poitiers, autor powyższego Hymnu „*Crux fidelis*", umarł w r. 610.

1. Krzyżu Święty nadewszystko—Drzewo przenajszlachetniejsze!—W żadnym lesie takie nie jest,—Jedno, na którém sam Bóg jest,—Słodkie drzewo, słodkie gwoździe,—Rozkoszny owoc nosiło.

2. Skłoń gałązki, drzewo święte,— Ulżyj członkom zbyt rozpiętym, — Odmień teraz onę srogość—Którąś miało z przyrodzenia;—Spuść lekkuchno i cichuchno,—Ciało Króla niebieskiego!

3. Tyś samo było dostojne — Nosić światowe zbawienie; — Przez Cię przewóz jest naprawion—Światu, który był zagubion, — Który święta krew polała,—Co z Baranka wypłynęła.

4. W stajni leżąc, gdy tam płakał,—Już tam był wszystko oglądał,— Iż tak haniebnie umrzeć miał,— Gdy wszystek świat odkupić miał;— W on czas między zwierzętami,—A teraz między łotrami!

5. Niesłychana to jest dobroć,—Za kogo na krzyżu umrzeć; — Któż to może dziś wykonać,— Za kogo swoją duszę dać? —Sam to Pan Jezus wykonał,—Bo nas szczerze umiłował.

6. Nędzneby to serce było,— Coby dziś nie zapłakało,—Widząc Stworzyciela swego,—Na krzyżu zawieszonego; — Na słońcu upieczonego; — Baranka wielkanocnego.

7. Marya Matka patrzała,— Na członki, które powijała;— A powiwszy całowała;— Z tego wielką radość miała; — Teraz je widzi zczerniałe;— Żyły, stawy w nich porwane.

8. Nie był taki, ani będzie,—Żadnemu smutek na świecie,—Jaki czysta Panna miała,— W on czas, kiedy narzekała: — Nędzna ja sierota dzisiaj,— Do kogóż się ja udać mam?

9. Jednegom Synaczka miała,—Com go z nieba być poznała;—I tegom już postradała,— Jednom już sama została;— Ciężki ból cierpi me serce,— Od smutku mi, rozsieść się chce.

10. W radościm Go porodziła,—Smutku żadnego nie miałam;— A teraz wszystkie boleści,— Dręczą mię dziś bez litości; — Obymże ja to mogła mieć,—Żebym mogła teraz umrzeć!

11. Byś mi Synu, nisko wisiał,— Pewno byś ze mnie pomoc miał! — Głowę bym Twoją podparła,—Krew zsiadłą z lica otarła:—Ale Cię nie mogę dosiądz,—Tobie, Synu, nic dopomódz.

12. Anielskie się słowa mienią, — Symeonowe się pełnią;— On mówił: pełnaś miłości,—A jam dziś pełna gorzkości!— Symeon mi to powiedział,— Iż me serce miecz przebić miał.

13. Ni ja ojca, matki, brata,— Ni żadnego przyjaciela,— Zkądże pocieszenie mam mieć,—Wolałabym zaraz umrzeć,—Niż widzieć żołnierza złego.— Co przebił bok Syna mego!

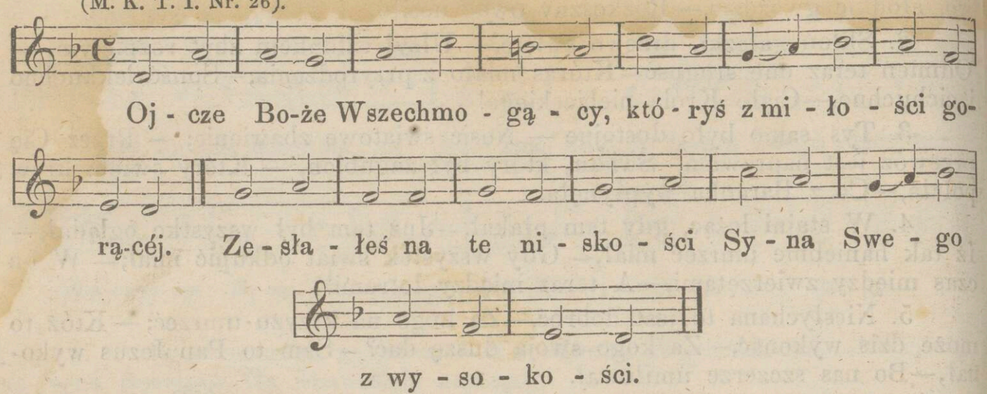
14. Matki, co synaczki macie,—Jakoż się wy w nich kochacie,—Kiedy wam z nich jeden umrze,—Ciężki ból ma wasze serce;—Cóż ja, com miała jednego,— Już nie będę mieć innego!

15. O niestetyż, miły Panie!—Toć niemałe rozłączenie!—Przedtém było miłowanie,—A teraz ciężkie wzdychanie;—Czemuż, Boże Ojcze! niedbasz,— O Synaczku pieczy nie masz?

16. Którzy téj Pannie służycie, — Smutki Jéj rozmysliwajcie. — Jako często omdlewała;—Często na ziemię padała.—Przez te smutki, któreś miała,—Uprośże nam wieczną chwałę.

22. Ojcze Boże Wszechmogący.

(M. K. T. I. Nr. 26).

1. Ojcze Boże Wszechmogący, — Któryś z miłości gorącéj, — Zesłałeś na te niskości, — Syna Swego z wysokości.

2. Ku wielkiemu pocieszeniu, — Twemu ludzkiemu plemieniu, — Wydałeś Go na stracenie, — Przez człowiecze odkupienie!

3. Miejmyż wszyscy na baczności, — Drogą śmierć Jego miłości, — Smutek Matuchny Jego, — Który cierpiała dla Niego.

4. Gdy Go we Czwartek żegnała, — Tak mu mówiąc, narzekała: — Weźmij mię w Ogrójec z sobą,— Pójdę rada na śmierć z Tobę.

5. Pan na Nią smutnie poglądał, — Po swéj Matce tego żądał: — Miła Matko racz mię puścić, — Noc ci blisko już nam czas iść.

6. Smutneć było rozłączenie, — Z swym Synem téj miłéj Pannie; — Miała serdeczne bolenie, — Patrząc na Jego lękanie.

7. Gdy do Ogrójca przybieżał, — Padł na ziemię, krzyżem leżał; — Tam Swą mękę wszystką widział, — Którą nazajutrz cierpieć miał.

8, Miał w sobie przeciwne siły, —Dwie, a obie wielkie były; — Okrutnie z Sobą walczyły, — Mało Go nie umorzyły.

9. Bo Mu lękająca siła, — Okrutną śmiercią groziła; — Ale miłość zwyciężyła, — Bo ta w nim mężniejszą była.

10. Klęknął na kolana potém, — Jął się pocić krwawym potem, — Mówiąc: Ojcze może li być, — Racz ten kielich precz oddalić.

11. Jezu miły nie lękaj się, — Wstań nie klęcz, upamiętaj się; — Masz niedaleko Judasza, — Ciągnie z ludem od Annasza.

12. Wiedzie na Cię lud niemały, — Z kijmi, z mieczmi, z pochodniami; — W zbroję się poubierali, — Przełożeni im kazali.

13. Wtém przystąpił Judasz cudnie, — Pozdrowił Pana obłudnie; — Potém Go zdradnie całował, — Pan się schylił, twarz mu podał.

14. Gdy się miał z żydy potykać, — Począł z niemi wprzód rozmawiać; — Pytał ich: kogo szukacie, — Jeśli mnie? oto mię macie.

15. Prędko k'Niemu przyskoczyli, — O ziemię go uderzyli; — Z głowy, z brody włosy rwali, — Opak Mu ręce związali.

16. Związawszy Go tak okrutnie, — Wiedli Go do miasta chutnie; *) — Pchnęli Go w rzekę Cedrową, — Unurzali Go i z głową.

*) *Chutnie*, wyraz dawny, znaczy *szybko, prędko, chyżo.*

17. Sami zdrajcy szli po moście, — Pana wiedli w rzekę proście; — Powalił się, upadł w wodę, — Zbił sobie o kamień brodę.

18. Annasz Go srogo przywitał,— Gdzie masz ucznie? tak Go pytał; — Nie małoś tu złego zbroił, — Fałszywąś nauką zwodził.

19. Pan pokornie odpowiedział,— Panie, Annaszu, byś wiedział, — Zawsze ja jawnie w kościele, — Powiadałem prawdę śmiele.

20. Wyciągnąwszy żyd prawicę, — A miał zbrojną rękawicę, — Wyciął mu srogi policzek; — Pan nasz zemdlał, upadł wszystek.

21. A zaś tak odpowiadają — Paniętom, gdy Cię pytają? — Czemuż nie masz w uczciwości, — Biskupa Jego miłości.

22. Więc naprzemian wszyscy słudzy, — Jedni z tyłu, z przodu drudzy, — Włosy Mu z głowy targali, — Na Jego Świętą twarz plwali.

23. Gdy Mu oczy zawiązali, — Prorokować Mu kazali, — Godząc Mu pięścią do szyje: — Powiedz, Jezu, kto Cię bije?

24. Posiedział Annasz w noc chwilę, — A miał czystą krotofilę, — Patrząc na więźnia swojego, — Na Zbawiciela naszego.

25. Annasz wiedzion do łożnicy, — Pan nasz wepchnion do piwnicy,— Jaki tam był nocleg Jego, — Kościół nie śmie zjawić tego.

26. W Piątek wywiedzion z piwnicy, — Jakoby łotr z męczennicy, — Prowadzon do Kaifasza, — Od okrutnego Annasza.

27. Widział tam Pan miłościwy, — iż Biskup niesprawiedliwy, — Fałszywe Nań świadki zwodził, — Bo Go na smierć wydać godził.

28. Gdy Kaifasz z swymi świadki, — Pletli Nań wszystkie niestatki,— Stała Prawda niestrwożona, — Przed Biskupem spotwarzona.

29. Piłatowi Go posłali, — Osądzić mu Go kazali; — Wdziali Mu łańcuch na ramię, — Ten był śmierci Jego znamię.

30. Wszak wiemy panie Piłacie, — Iż ten łańcuch dobrze znacie; — Każdy więzień co go nosi, — Od śmierci się nie wyprosi.

31. Daléj Go cierpieć nie możem, — Bo się czyni Synem Bożym, — I Królem się téż mianuje, — Co się nigdzie nie znajduje.

32. Stał przed Piłatem związany, — Zbity, spluty i krwią zlany; — Nie widział Piłat żadnego, — Więźnia takiego nędznego.

33. Zaś Go posłał Herodowi, — Galilejskiemu królowi: — Oto masz Więźnia swojego, — Wyzwól, jako niewinnego.

34. Rzekł Mu Herod niewstydliwy: — Ukaż nam tu jakie dziwy, — Żydowie mi powiedzieli, — Iż Twoje cuda widzieli.

35. Widział Pan króla pysznego, — Nie rzekł Mu słowa żadnego; — Chciał z Nim Herod mówić dwornie, — Ale Pan milczał pokornie.

36. Król Herod, serca pysznego, — Wzgardził Jezusa miłego, — Na Jego większe wyśmianie, — Wdziali Nań z pawłok *) odzienie.

37. Pastwili Mu się nad głową, — Z ostrą koroną cierniową; — Uczynili Mu żydowie, — Tysiąc ran w najświętszéj głowie.

38. Odesłał Go król sędziemu, — Wielce niesprawiedliwemu; — Coś mi to posłał niemego, — Przyjmij nazad więźnia swego.

39. Widział Piłat, iż niewinny, — Rzekł: Jest u mnie więzień inny; — Niech się stanie wola wasza, — Skażę na śmierć Barrabasza.

40. Kazał Jezusa miłego, — Bić u słupa kamiennego; — Bili Go żydowie sami: — Biczmi, łańcuchy, miotłami.

41. Gdy się nad Nim spracowali, — Ci którzy Go katowali; — Z powrozów Go rozwiązali, — Piłatowi go posłali.

*) *Pawłoka* albo *Pawołoka*, tkanina bardzo cienka, purpurowa, w guście dziś z jedwabiu lub bawełny, tkaniny powszechnie znanéj.

42. Wywiódł Piłat ubitego,—Już jak prawie umarłego; — Oto macie więźnia swego, — Wypuszczam Go wam żywego.

43. Niemiłosierni żydowie, — Okrutniejsi niż katowie, — Na Piłata zawołali, — Ukrzyżować Go kazali.

44. Piłat w rozumie pobłądził, — K'woli żydom Go osądził; — Skazał na śmierć niewinnego, — Jezusa Syna Bożego.

45. O Piłacie niecnotliwy! — Czemuś tak niesprawiedliwy? — Oto Baranek niewinny, — Idzie na śmierć bez przyczyny!

46. Żydowie Go pochwycili, — Na górę Go wprowadzili; — Gwoździmi Go na krzyż przybili, — Między łotry postawili.

47. Wisiał na krzyżu zraniony, — Zbity, skłuty, zekrwawiony; — Nie mając odpoczywania, — Od jęcia aż do skonania.

48. A byłci tam strach nie mały, — Gdy się opoki padały; — Ziemia nad obyczaj drżała, — Jako by się zapaść miała!

49. Stało się nad przyrodzenie, — Po wszem świecie zamierzchnienie;— Żywioły się zasmuciły, — Gdy umierał Pan nasz miły.

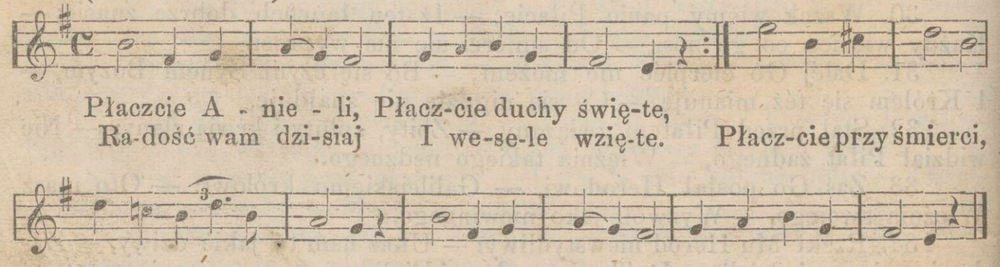
50. O Panie nasz miłościwy! — Czemuś tak bardzo cierpliwy? — Dla zmiłowania naszego, — Zapomniałeś Bóstwa Swego!

51. Gdy nas tak bardzo miłujesz, — Sromot, razów, ran, nie czujesz;— Raczże nas też tém darować, — Daj nam siebie zamiłować!

52. Weźmyż to każdy w swą głowę, — Najdroższą śmierć Jezusowę;— Rozmyślajmy ją serdecznie, — A będziem z Nim królować wiecznie.

23. Płaczcie Anieli, płaczcie Duchy święte.

(M. K. T. I. Nr 27).

1. Płaczcie Anieli, płaczcie Duchy święte,—Radość wam dzisiaj i wesele wzięte. — Płaczcie przy śmierci, płaczcie przy pogrzebie, — Króla waszego i Boga na Niebie.

2. Płaczcie wesołe niebieskie pokoje,—Na dzień dzisiejszy, i sieroctwo swoje;—Płaczcie nad grobem, w którym położony— Boga waszego, Syn jednorodzony.

3. Płacz jasne słońce, płacz koło miesięczne!— Zalejcie gwiazdy światła swoje wdzięczne,—Płaczcie promienie z nieba wywieszone,— Wasze przedniejsze światło zagaszone!

4. Płaczcie obłoki, płaczcie chmury dżdżyste!— Łzy, miasto rosy, wylejcie rzęsiste;— Płaczcie pioruny, płaczcie błyskawice,— Nad grobem Króla niebieskiéj stolice.

5. Płaczcie i wiatry i niebieskie biegi;—Płaczcie dżdże, grady, płaczcie mrozy, śniegi!—Płaczcie! ścieląc się pod swemi górami,— W tym grobie leży, który władał wami.

6. Płaczcie zatopy, płaczcie morskie wały;—Płaczcie i wyspy, płaczcie twarde skały; — Płaczcie! umarł Pan, który was fundował, — Tu leży, co wam wszystkim rozkazował.

7. Płaczcie i ryby i wielorybowie;— Płaczcie syreny, płaczcie delfinowie!—Płaczcie pod wodą niepojęte dziwy;—Umarł Pan, a wasz Stworzyciel prawdziwy!

8. Płaczcie potoki, płaczcie niezmierzone—Rzeki i źródła, płaczcie niezbrodzone.—Płączcie! umarł Pan, który wasze wody—Stoczył, i brodom naznaczył przechody!

9. Płacz ziemio, płaczcie fundamenta ziemne,—Płaczcie jaskinie, płaczcie lochy ciemne;—Płaczcie! umarł Pan, budownik wasz miły,— W Któregoście się ręku zawiesiły.

10. Płaczcie pagórki, płaczcie góry wielkie,— Płaczcie opoki i kamienie wszelkie:—Umarł Pan, który rękami swojemi — Was ugruntował na obszernéj ziemi!

11. Płacz i ty, góro święta, uwielbiona,— Płacz Chrystusową śmiercią poświęcona;—Płacz! którą krwawe pokropiły zdroje,—Płacz! na któréj Pan stracił życie Swoje!

12. Płacz i ty grobie, w skale wykowany,—Płacz, który Pana piastujesz nad Pany;—Płacz śmierci Jego kamieniu szczęśliwy,—Pod którym leży Syn Boga prawdziwy!

13. Płaczcie pustynie i wy cedry śliczne,—I wy też lasy płaczcie okoliczne,— Płaczcie, pod których cieniem leży Ciało, — Które Bożego Ducha ukrywało!

14. Płaczcie ptaszęta, płaczcie bydło polne;—Płaczcie i leśne zwierzęta swawolne, — Płaczcie robactwa, płaczcie i gadziny: — Stwórca wasz umarł, Syn Boga jedyny!

15. Płacz naostatek człowiecze, któremu—To wszystko k'woli stworzeniu samemu;— I owszem, jakby stworzenie wszelakie,—Zawarł Bóg w tobie przez życie trojakie.

16. Bo rośniesz z drzewem, czujesz z bestyami,— A rozumem się równasz z Aniołami; - Dopomóż tedy wszelkiemu stworzeniu—Płakać nad Panem w Jego umęczeniu!

17. Niech ci już teraz obłudy światowe — Obmierzną, widząc bóle Jezusowe!—Niech cię swawolne nie rozbestwia ciało,—Coby się raczéj we łzach nurzać miało.

18. Gdy w Chrystusowém członka nie masz ciele,—Któryby za cię nie ucierpiał wiele,—Nie daj i czartu nad sobą przewodzić,— Gdyż Odkupiciel, chce cię wyswobodzić.

19. Z niewoli jego, żywot swój położył, — I moc czartowską, z którą on się srożył, — Starł i ukrócił, to wszystko dla ciebie — Czyniąc, ażebyś z Nim wiekował w Niebie.

20. Bierz przykład z Piotra, jak w jaskini szlocha, — Obacz jak Pana po zaprzaniu kocha! — Niech cię wyuczy płakać Magdalena, — Nie tak, jak płacze zdradliwa syrena.

21. Ale prawdziwy żal tu uczyniwszy, — Łzami i skruchą serce napełniwszy.— Weź na uwagę, że twa złość wierutna; — Rozbierz to sobie, że ta śmierć okrutna.

22. Spotkała Pana, za twoje sprosności,—Za one w grzechach brzydkie bezecności!— Tyś to obdarzył Pana niewstydami,— Biczowałeś Go różnemi grzechami.

23. Tyś koronował cierniową koroną, — Kiedyś zezwalał i cieszył się oną—Nieczystą myślą, tyś na krzyż przykował,—Kiedyś nakazy Jego przestępował!

24. Słuszna rzecz tedy płakać ci serdecznie, — Człowiecze grzeszny! i owszem, koniecznie—Płakać potrzeba rzewliwemi łzami,—I gdyby można, choćby upustami.

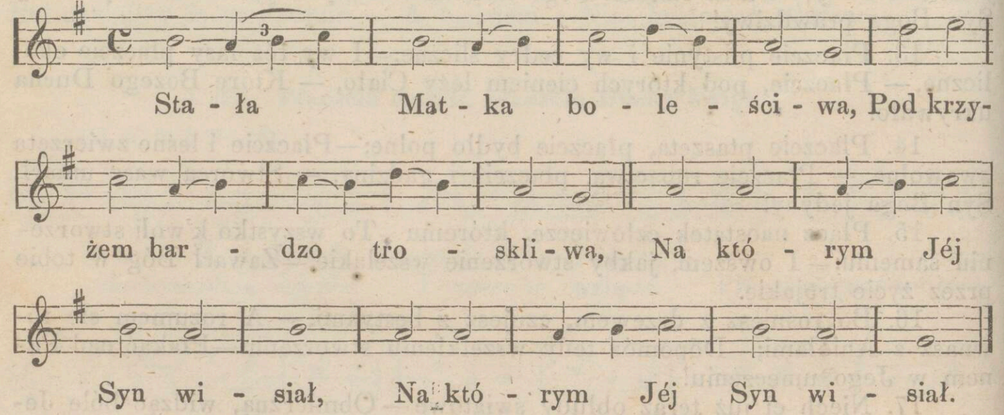
25. Lały się z oczu twych bystre strumienie, — Oczyszczając ci tak brzydkie sumienie:—A jeślić trudność, serce opoczyste—Czyni do żalu i oczy skaliste.

26. Nie chcą pozwolić do łez swéj powieki; Udaj się, radzę do szczeréj opieki,—Pod krzyżem ciężko Panny bolejącéj,— Oraz i Matki rzewliwie płaczącéj.

27. By łez obfitych pozwolić ci chciała, — A serce żalem na pół rozkrajała;— Żebyś w tém życiu płacząc dostatecznie, — Mógł potém w Niebie z Nią królować wiecznie.

24. Stała Matka. (Stabat Mater dolorosa). *)

(M. K. T. I. Nr. 28).

1. Stała Matka boleściwa, — Pod krzyżem bardzo troskliwa, — Na którym Jéj Syn wisiał, — Na którym Jéj Syn wisiał.

2. Któréj duszę tak strapioną, — Wielkim żalem obciążoną, — Miecz boleści przenikał, — Miecz boleści przenikał.

3. O! jak smutna i strapiona, — Matka ta błogosławiona, — Syna Jednorodzonego, — Syna Jednorodzonego.

4. Która płakała i łkała, — Z żalu drżała, gdy widziała, — Mękę Syna miłego, — Mękę Syna miłego.

5. Któż jest serca tak twardego, — By dziś z Matką Pana Swego, — Bardzo rzewnie nie płakał? — Bardzo rzewnie nie płakał.

6. Któżby się nie wzruszył w sobie, — Pomnąc o ciężkiéj żałobie, — Matki z Synem Jedynym? — Matki z Synem Jedynym?

---

*) Autorem tego tak wzniosłego Hymnu, po łacinie oryginalnie napisanego, jest Jacopone di Todi (właściwie zaś Jakób Benedetti) literat i doktór prawa (umarł 25 Grudnia 1306 r.).

7. Dla złości ludu swojego, — Widziała tak zmęczonego, — Jezusa Syna swego, — Jezusa Syna swego.

8. Widziała kochanka swego, — Od wszystkich opuszczonego, — Gdy na krzyżu umierał, — Gdy na krzyżu umierał.

9. Cna Matko, zródło miłości, — Niech czuję gwałt Twéj żałości, — Dozwól mi z sobą płakać! — Dozwól mi z sobą płakać!

10. Spraw, by miłością pałało, — Serce me, dając się cało, — Bogu swemu w przysługę, — Bogu swemu w przysługę.

11. Święta Matko dopuść na mnie, — Niech ran Syna Twego znamię,— Mam w sercu swém wyryte, — Mam w sercu swém wyryte.

12. Twego Syna zranionego, — Tak bardzo dla mnie zbitego, — Ze mną mękę podzielaj! Ze mną mękę podzielaj!

13. Niech z Tobą płaczę prawdziwie, — Patrząc na krzyż żałośliwie,— Dokąd duch z ciałem żyje, — Dokąd duch z ciałem żyje.

14. Pragnę stać pod krzyżem z Tobą, — Dzielić się z Twoją osobą,— Tak surowym płaczem Twym, — Tak surowym płaczem Twym.

15. Ze wszech Panien Panno zacna, — Bądź tak proszę, na mnie baczna; — Daj się z sobą napłakać! — Daj się z sobą napłakać!

16. Niech gorzką śmierć Pańską noszę, — Krzyż i rany Jego, proszę,— Niech na sercu uważam! — Niech na sercu uważam!

17. Niech mnie zranią rany Jego, — Niech znam moc krzyża świętego,— Przez miłość Chrystusową, — Przez miłość Chrystusową.

18. Jego zapał niech mam w sobie, — Poruczenie Panno w Tobie,— Niechaj mam dnia sądnego! — Niechaj mam dnia sądnego!

19. Niech mnie ten krzyż Pański broni, — Śmierć Chrystusowa ochroni,— Niech wspiéra łaska Jego! — Niech wspiéra łaska Jego!

20. Kiedy ciało pójdzie w ziemię, — Niech dusza, niebieskie plemię,— Wiecznéj chwały nie traci, — Wiecznej chwały nie traci. Amen.

(Po łacinie.)

Stabat Mater dolorosa, — Juxta Crucem lacrymosa, — Dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem, — Contristatam et dolentem, — Pertransivit gladius.

O quam tristis et affiicta, — Fuit illa benedicta, — Mater Unigeniti!

Quae maerebat, et dolebat, — Pia Mater dum videbat, — Nati paenas inclyti.

Quis est homo qui non fleret, — Matrem Christi si videret, — In tanto supplicio?

Quis non posset contristari, — Christi Matrem contemplari, — Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis, — Vidit Jesum in tormentis, — Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum,— Moriendo desolatum,—Dum emisit spiritum.

Eja Mater fons amoris,—Me sentire vim doloris,—Fac, ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum, — In amondo Christum Deum, — Ut sibi complaceam.

Sancta Mater istud agas, — Crucifixi sige plagas, — Cordi meo valide.

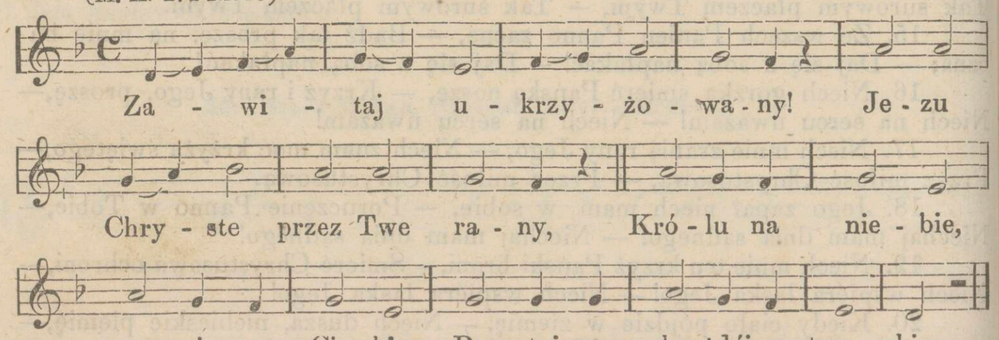
Tui Nati vulnerati, — Tam dignati pro me pati, — Paenas mecum divide.

Fac me tecum pie flere, — Crucifixo condolere, — Donec ego vixero.

Juxta Crucem tecum flare, — Et me tibi sociare, — In planctu desidero.
Virgo virginum praeclara, — Mihi jam non sis amara, — Fac me tecum plangere.
Fac ut portem Christi mortem — Passionis fac consortem, — Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari, — Cruce hac inebriari, — Et cruore Filii.
Flammis ne urar succensus, — Per te virgo sim defensus, — In die Judicii.
Christe cum sit hinc exire, — Da per matrem me venire, — Ad palmam victoriae.
Quando corpus morietur, — Fac ut animae donetur — Paradisi gloria. Amen.

25. Zawitaj ukrzyżowany.

(M. K. T. I Nr. 29).

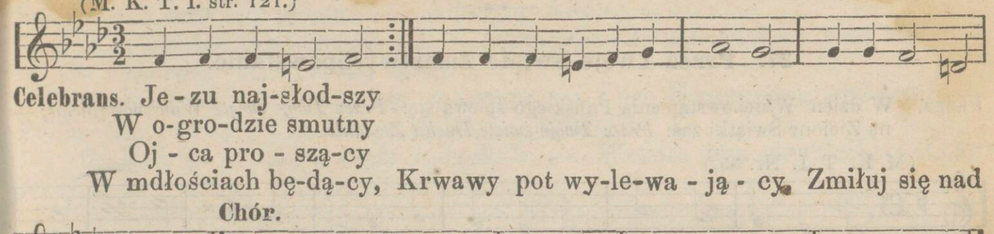

1. Zawitaj ukrzyżowany! — Jezu Chryste przez Twe rany, — Królu na niebie, prosimy Ciebie, — Ratuj nas w każdéj potrzebie.
2. Zawitaj ukrzyżowany! — Całuje Twe święte rany, — Przebite ręce, nogi w téj męce, — Miejcież nas w swojéj opiece!
3. Zawitaj ukrzyżowany, — Biczmi srodze skatowany! — Zorane boki, krwawe potoki, — Wynieścież nas pod obłoki!
4. Zawitaj ukrzyżowany, — Cierniem ukoronowany! — W takiéj koronie, zbolałe skronie, — Miejciez nas w swojéj obronie.
5. Zawitaj ukrzyżowany, — Wprzód pod krzyżem zmocowany! — Rano w ramieniu, z niéj krwi strumieniu, — Podźwignij nas ku zbawieniu!
6. Zawitaj ukrzyżowany, — Na twarzy zbity, zeplwany! — O święte lice, łez, krwi krynice, — Zwróćcież na nas swe źrenice!
7. Zawitaj ukrzyżowany, — Na sercu włocznią stargany! — Piersi, wnętrzności pełne gorzkości, — Miejcież nas w swojéj litości!
8. Zawitaj ukrzyżowany, — Na duszy srodze stroskany! — Smutki i żale, w serca upale, — Wynieścież nas ku swéj chwale!
9. Zawitaj ukrzyżowany, — W ubóstwie sponiewierany! — We czci i chwale, zniszczony wcale, — Zbaw nas na tym trybunale!
10. Zawitaj ukrzyżowany, — Niewinnie zamordowany! — Bądź konający, na nas pomnący, — Raj łotrowi darujący!
11. Przez Twoje gorzkie skonanie, — Litościwy bądź nam, Panie! — W ostatnim zgonie, miéj nas w obronie, — Na prawéj postaw nas stronie.
12. O Jezu, miłości moja, — Do Twego wzdycham pokoja! — Za grzechy płaczę, sercem się raczę, — Krzyżem Twoim głowę znaczę. Amen.

26. Ustęp, czyli Dodatek do męki Pańskiéj.

(Śpiewa się przy końcu Nabożeństwa Passyjnego, przed Processyą.)

(M. K. T. I. str. 121.)

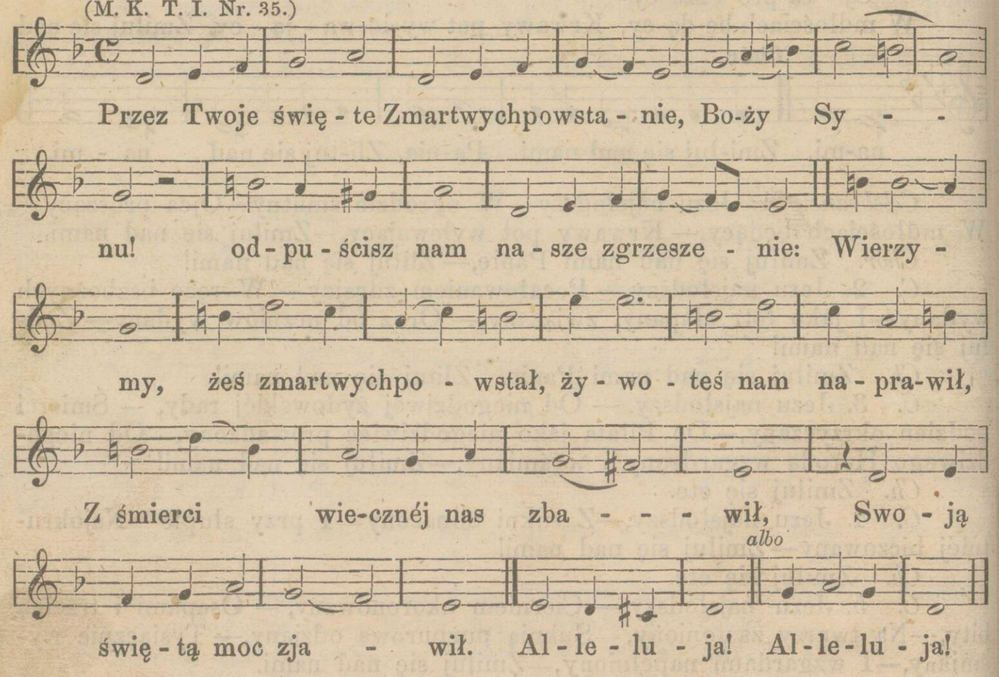
Celebrans. 1. Jezu najsłodszy— W ogrodzie smutny—Ojca proszący— W mdłościach będący,— Krwawy pot wylewający,—Zmiłuj się nad nami.
Chór. Zmiłuj się nad nami Panie,—Zlituj się nad nami!
C. 2. Jezu najsłodszy,—Pocałowaniem zdrajcy— W ręce bezbożnych wydany—I jako łotr złapany, związany,— Oraz od uczniów wydany— Zmiłuj się nad nami!
Ch. Zmiłuj się nad nami Panie,—Zlituj się nad nami!
C. 3. Jezu najsłodszy, — Od niegodziwéj żydowskiéj rady, — Śmierci godzien okrzyczany,—Do Piłata jako niegodziwiec prowadzony,—Od niegodziwego Heroda wzgardzony i wyśmiany,—Zmiłuj się nad nami!
Ch. Zmiłuj się etc.
C. 4. Jezu najsłodszy,—Z sukni obnażony—I przy słupie—Najokrutniéj biczowany—Zmiłuj się nad nami!
Ch. Zmiłuj się etc.
C. 5. Jezu najsłodszy,— Cierniem ukoronowany, — Osępami i trzciną bity,—Na twarzy zasłoniony,—Suknią purpurową odziany,— Tysiącznie wyśmiany,—I wzgardami napełniony,—Zmiłuj się nad nami.
Ch. Zmiłuj się etc.
C. 6. Jezu najsłodszy,— Gorzéj od Barabasza zbójcy osądzony,— Od żydów wzgardzony,—I na śmierć krzyżową niesprawiedliwie skazany,—Zmiłuj się nad nami!
Ch. Zmiłuj się etc.
C. 7. Jezu najsłodszy,—Drzewem krzyża obciążony—I do miejsc kary jak owca na zabicie prowadzony,—Zmiłuj się nad nami!
Ch. Zmiłuj się etc.
C. 8. Jezu najsłodszy,—Między zbójcami policzony,—Zbluźniony i wyśmiany,—Żółcią i octem napojony—I okrutnemi boleściami — Od pierwszéj do trzeciéj godziny na drzewie dręczony,—Zmiłuj się nad nami!
Ch. Zmiłuj się etc.
C. 9. Jezu najsłodszy, — Na szubienicy krzyżowéj umarły, — I w obec Twéj Najświętszéj Matki—Włócznią przebity,—Razem krew z wodą wypuszczający,—Zmiłuj się nad nami!
Ch. Zmiłuj się etc.
C. 10. Jezu najsłodszy,—Z krzyża złożony—I łzami Najświętszéj, Panny Matki Twéj oblany,—Zmiłuj się nad nami!
Ch. Zmiłuj się etc.

PIEŚNI WIELKANOCNE.

27. Przez Twoje Święte Zmartwychpowstanie.

Uwaga. W dzień Wniebowstąpienia Pańskiego śpiewa się: *Przez Twoje święte Wniebowstąpienie;* — na Zielone Świątki zaś: *Przez Twoje święte Ducha Zesłanie.*
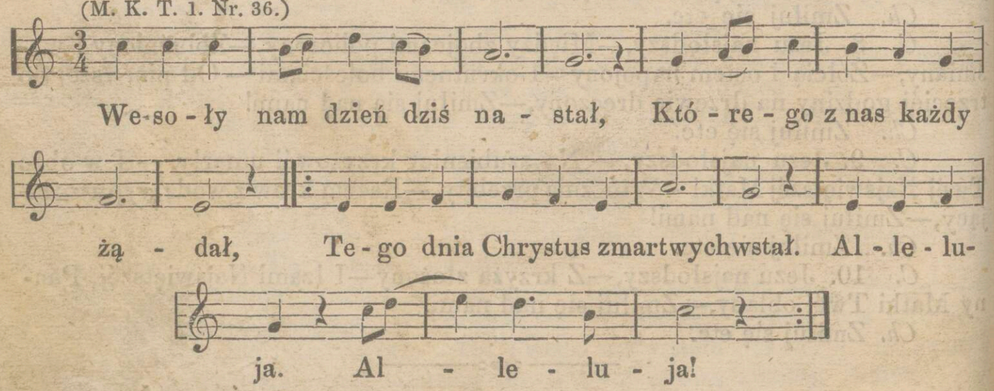
(M. K. T. I. Nr. 35.)

1. Przez Twoje święte Zmartwychpowstanie, Boży Synu! odpuścisz nam nasze zgrzeszenie: Wierzymy, żeś zmartwychpowstał, żywoteś nam naprawił; Z śmierci wiecznéj nas zbawił, Swoją świętą moc zjawił. Alleluja.

28. Wesoły nam dzień.

(M. K. T. 1. Nr. 36.)

1. Wesoły nam dzień dziś nastał, — Którego z nas każdy żądał, — Tego dnia Chrystus zmartwychwstał. — Alleluja, Alleluja!

2. Król Niebieski k'nam zawitał, — Jako śliczny kwiat zakwitał, — Po śmierci nam się pokazał. — Alleluja, Alleluja!

3. Piekielne mocy zwojował, — Nieprzyjaciele podeptał, — Nad nędznemi się zmiłował. — Alleluja, Alleluja!

4. Do trzeciego dnia tam mieszkał, — Ojce Święte tam pocieszał, — Potem im z sobą iść kazał. — Alleluja, Alleluja!

5. Którzy w otchłaniach mieszkali, — Wesoło tam zawołali, — Gdy Zbawiciela ujrzeli. — Alleluja, Alleluja!

6. Zawitaj przybywający! — Boże Synu wszechmogący, — Wybaw nas z piekielnéj mocy. — Alleluja, Alleluja!

7. Wielkie tam wesele mieli, — Gdy Zbawiciela ujrzeli, — Którego z dawna żądali. — Alleluja, Alleluja!

8. Potem swą mocą zmartwychwstał, — Pieczęci z grobu nie ruszał, — Na stróże wielki strach powstał. — Alleluja, Alleluja!

9. A gdy Chrystus Pan Zmartwychwstał, — Miłośnikom się pokazał, — Anioły do Matki posłał, — Alleluja, Alleluja!

10. O Anieli najmilejsi! — Idźcież do Panny Najświętszéj, — Do Matki méj najmilejszéj. — Alleluja, Alleluja!

11. Odemnie Ją pozdrawiajcie, — I wesoło zaśpiewajcie: — Królowo Rajska wesel się. — Alleluja, Alleluja!

12. Potem z swą wielką światłością, — Do Matki swéj przystąpiwszy, — Pocieszył Ją pozdrowiwszy. — Alleluja, Alleluja!

13. Napełniona bądź słodkości, — Matko moja i radości, — Po onéj wielkiéj żałości. — Alleluja, Alleluja!

14. Witajże Jezu najsłodszy, — Synaczku mój najmilejszy, — Pocieszenie wszelkiéj duszy. — Alleluja, Alleluja!
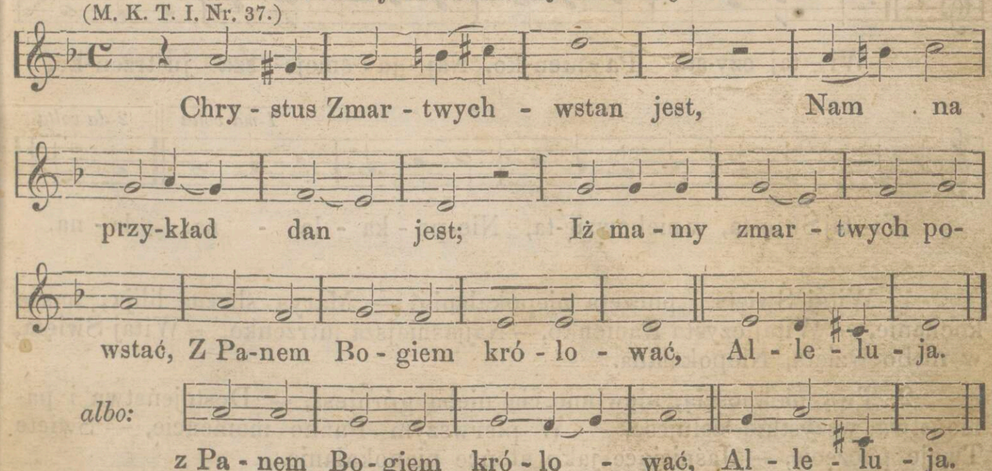
15. Jestem już bardzo wesoła, — Gdym Cię żywego ujrzała, — Jako bym się narodziła. — Alleluja, Alleluja!

16. Łaskawie z Nim rozmawiała, — Usta Jego całowała, — W radości się z Nim rozstała. — Alleluja, Alleluja!

17. Przez Twe Chryste Zmartwychwstanie, — Daj nam grzechów odpuszczenie, — A potém wieczne zbawienie. — Alleluja, Alleluja! Amen.

29. Chrystus zmartwychwstan jest.

(M. K. T. I. Nr. 37.)

1. Chrystus zmartwychwstan jest, — Nam na przykład dan jest; — Iż mamy zmartwychpowstać, — Z Panem Bogiem królować, — Alleluja.

2. Leżał trzy dni w grobie, — Dał bok przebić sobie: — Bok, ręce, nogi obie, — Na zbawienie człowiecze tobie, — Alleluja.

3. Trzy Marye poszły, — Drogie maści niosły, — Chciały Chrystusa pomazać, — Jemu cześć i chwałę dać, — Alleluja.

4. Gdy na drodze były, — Tak sobie mówiły: — Jest tam kamień nie mały, — A któż nam go odwali? — Alleluja.

5. Powiedz nam Marya, — Gdzieś Pana widziała? — Widziałam Go po męce, — Trzymał chorągiew w ręce, — Alleluja.

6. Gdy nad grobem stały, — Rzekł im Anioł biały: — Nie bójcie się dziewice, — Ujrzycie Boże lice, — Alleluja.

7. Jezusa szukacie? — Tu Go nie znajdziecie; — Wstał ci zmartwych tu Go nie, — Tylko Jego odzienie, — Alleluja.

8. Łukasz z Kleofasem, — Oba jednym czasem, — Szli do miasteczka Emmaus, — Spotkał ci ich Pan Jezus, — Alleluja.
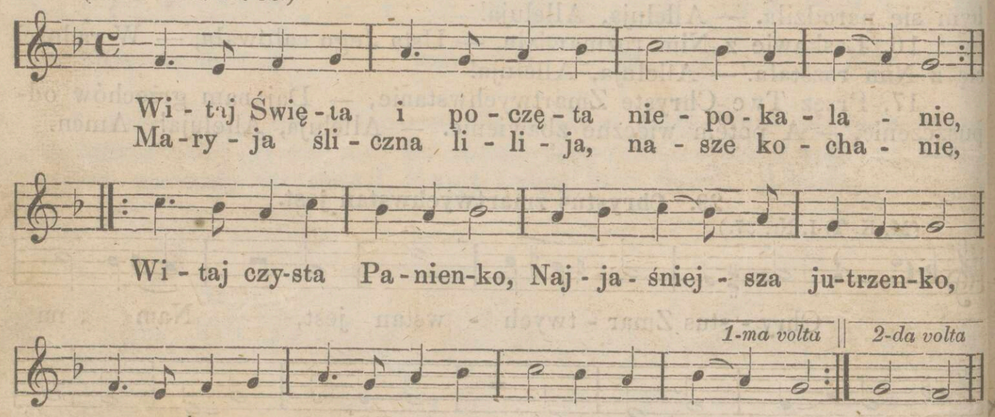
9. Bądźmy wszyscy weseli, — Jako w niebie Anieli; — Czegośmy pożądali, — Tegośmy doczekali, — Alleluja. Amen.

PIEŚNI

o Najświętszéj Maryi Pannie.

30. Witaj Święta.

(M. K. T. I. Nr. 58.)

1. Witaj Święta i poczęta niepokalanie, — Marya śliczna lilija, nasze kochanie, — Witaj czysta Panienko, — Najjaśniejsza jutrzenko, — Witaj Święta, w niebo wzięta, Niepokalana.

2. Twą pięknością, niewinnością nieba górujesz, — Dostojeństwa i panieństwa wszystkie celujesz, — W pierwszym Panno momencie, — Święte Twoje poczęcie, — Jaśniejące jako słońce niepokalanie.

3. Sam Bóg Święty z Ciebie wzięty, dla téj przyczyny, — Żeś się stała i została zawsze bez winy; — Tyś przed wieki przejrzana i za Matkę wybrana, — Jezusowi Chrystusowi, Niepokalana.

4. Twoje państwo i poddaństwo świat, nieba Pani: — Cesarzowie, Monarchowie Twoi poddani, — Dla Twojéj niewinności, dał Ci Bóg swéj hojności; — Żeś poczęta zaraz Święta, Niepokalana.

5. Luminarze chociaż w parze nie tak jaśnieją, — Bo przy świętem poczęciu Twem, zaraz blednieją, — Tyś nad słońce jaśniejsza i nad gwiazdy Śliczniejsza, — Jako zorze, w swojej porze, Niepokalana.

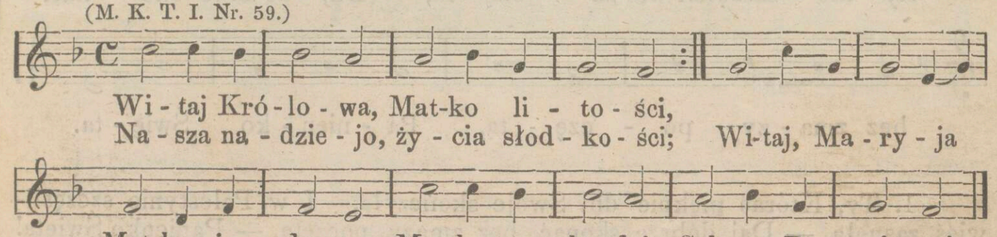
6. Sami Święci w niebo wzięci nie wyrównają, — Twéj piękności i czystości, którąć przyznają; — Wszyscy Ci się dziwują, niewinność adorują, — Żeś tak Święta z Anny wzięta, — Niepokalana.

7. I świat cały, choć zuchwały, Twoje poczęcie, — Niepokalane wysławia, w pierwszym momencie, — Wszystkie razem stworzenia, wyznają bez wątpienia, — Żeś jest droga Matka Boga, Niepokalana.

8. Więc Cię sławiąc błogosławiąc, Panno prosiemy, — Niech czystemi, niewinnemi, zawsze będziemy; — Za to życie dajemy, i mocno wyznajemy: — Żeś jest Święta i poczęta Niepokalanie. Amen.

31. Witaj Królowa, Matko litości. (Salve Regina).

(M. K. T. I. Nr. 59.)

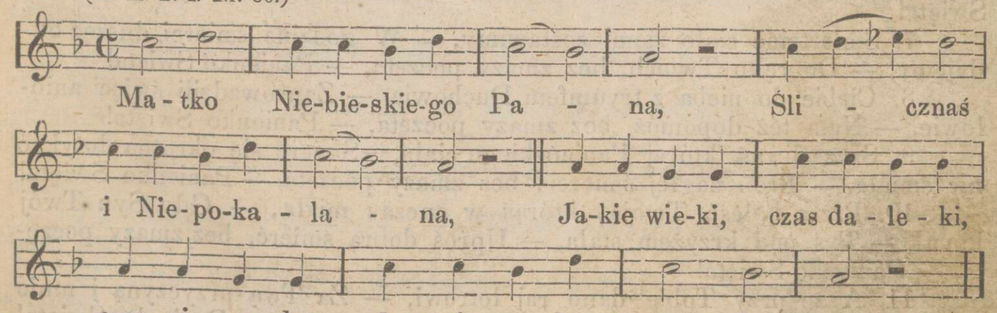
1. Witaj Królowa, Matko litości, — Nasza nadziejo, życia słodkości; — Witaj Maryja, Matko jedyna, — Matko nas ludzi, Salve Regina!

2. Nędzne my, dzieci Ewy, wołamy: — Do Ciebie Matko z płaczem wzdychamy: — Niech nas wspomaga Twoja przyczyna, — Na tym padole, Salve Regina!

3. O pośredniczko, rzuć Twe wejrzenie, — Łaskawe na nas, przyjmij westchnienie, — Pokaż nam Matko, Twojego Syna, — W górnej krainie, Salve Regina! Amen.

32. Matko Niebieskiego Pana.

(M. K. T. I. Nr. 60.)

1. Matko Niebieskiego Pana, — Ślicznaś i niepokalana, — Jakie wieki, czas daleki, — Czas nie mały, gdy świat cały, — Nie słyszał.

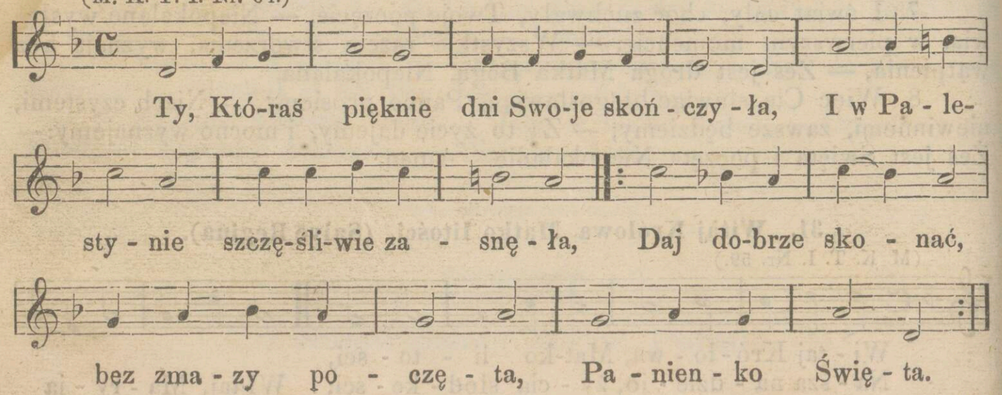
2. Wszystkie skarby co są w niebie, — Bóg wydał Panno dla Ciebie,— Jak bogata z słońca szata, — Z gwiazd korona upleciona, — Na głowie.

3. Księżyc swe ogniste rogi, — Skłonił pod Twe święte nogi, — Gwiazdy wszystkie asystują, — Bo Królowę w niebie czują, — Nad sobą.

4. Przez Twą poważną przyczynę, — Niech nam Bóg odpuści winę,— Uproś pokój Panno Święta, — Boś bez zmazy jest poczęta, — Marya!

33. Ty, Któraś pięknie.

(M. K. T. I. Nr. 64.)

1. Ty, Któraś pięknie dni Swoje skończyła,— I w Palestynie szczęśliwieś zasnęła, — Daj dobrze skonać, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

2. A kiedy przyjdzie ostatnią godzina, — Uproś nam łaskę u Swojego Syna, — I żal za grzechy, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

3. Kiedy nam język śmiertelność skrępuje, — I myśli nasze rozum rozwięzuje, — Uproś nam skruchę, bez zmazy poczęta,— Panienko Święta!

4. Twój Syn a Bóg nasz był przy zejściu Twojém, — Gdy będziem konać Świętém Ciałem Twojém, — Niech nas posili, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

5. Tobie dwunastu kapłanów służyli, — Prosiemy żeby i ci z Tobą byli, — Przy naszéj śmierci, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

6. Józef Panieństwu Twemu poślubiony, — Ty z jednéj, a on także z drugiéj strony, — Niech przy nas będzie, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

7. Śmiertelne ciało ziemi zostawimy, — W godzinę śmierci duszęć oddajemy, — Do ręku Twoich, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

8. Ciebie do nieba z tryumfem Duchowie, — Zaprowadzili święci aniołowie, — Nam téż dopomóż, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

9. Szczęśliwaś, któréj Panieńskiego ciała,— Śmierć się okrutna dotykać nie śmiała, — Broń nagłéj śmierci, bez zmazy poczęta,— Panienko Święta!

10. Przez boleść Twoją, którąś w onczas miała, — Gdy Syn Twój konał, — Tyś pod krzyżem stała, — Uproś dobrą śmierć, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

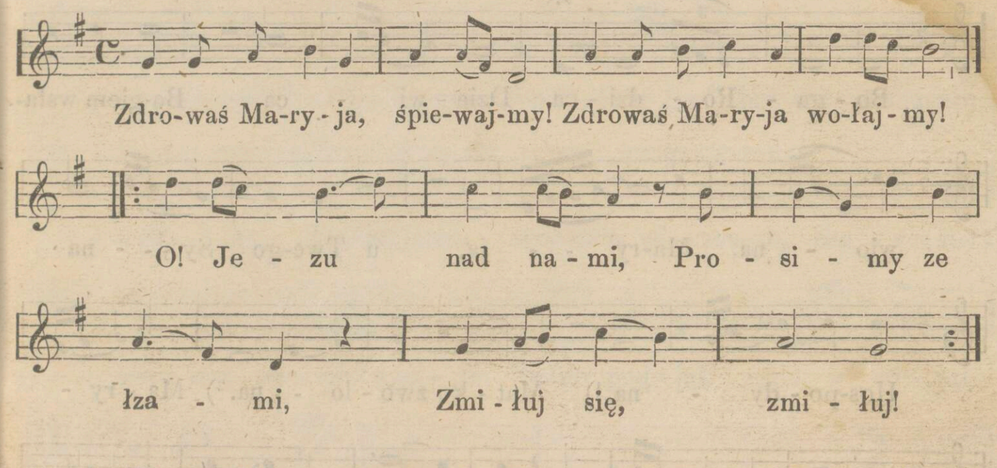
11. A że przy Tobie dano raj łotrowi, — Za Twą przyczyną i mnie grzesznikowi, — Niech niebo dadzą, bez zmazy poczęta, — Panienko Święta!

12. Szczęśliwyś łotrze, że z litości swojéj, — Jezus z Maryą, był przy śmierci Twojéj, — Uproś lekką śmierć, bez zmazy poczęta,— Panienko Święta!

13. A ci którzy już dni swoje skończyli,— I straszny termin śmierci odprawili, — Niech mają pokój, pokój żądany, — Jezu kochany!

14. Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu, — Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu, — Temu który jest w osobach trojaki, — W Bóstwie jednaki.

34. Zdrowaś Marya, śpiewajmy.

1. *Zdrowaś Marya*, śpiewajmy! — Zdrowaś Marya, wołajmy! — O! Jezu nad nami, — Prosimy ze łzami, zmiłuj się, zmiłuj!

2. *Łaski pełna*, śpiewajmy, — Łaski pełna wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

3. *Pan z Tobą*, śpiewajmy, — Pan z Tobą wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

4. *Błogosławionaś Ty*, śpiewajmy, — Błogosławionaś Ty, wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

5. *Między niewiastami*, śpiewajmy, — Między niewiastami wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

6. *Błogosławion*, śpiewajmy. — Błogosławion wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

7. *Owoc żywota*, śpiewajmy, — Owoc żywota wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

8. *Twojego Jezus*, śpiewajmy, — Twojego Jezus wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

9. *Święta Marya*, śpiewajmy, — Święta Marya wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

10. *Matko Boża* śpiewajmy, — Matko Boża wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

11. *Módl się za nami*, śpiewajmy,— Módl się za nami wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

12. *Grzesznymi*, śpiewajmy, — Grzesznymi wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

13. *Teraz i w godzinę*, śpiewajmy, — Teraz i w godzinę wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

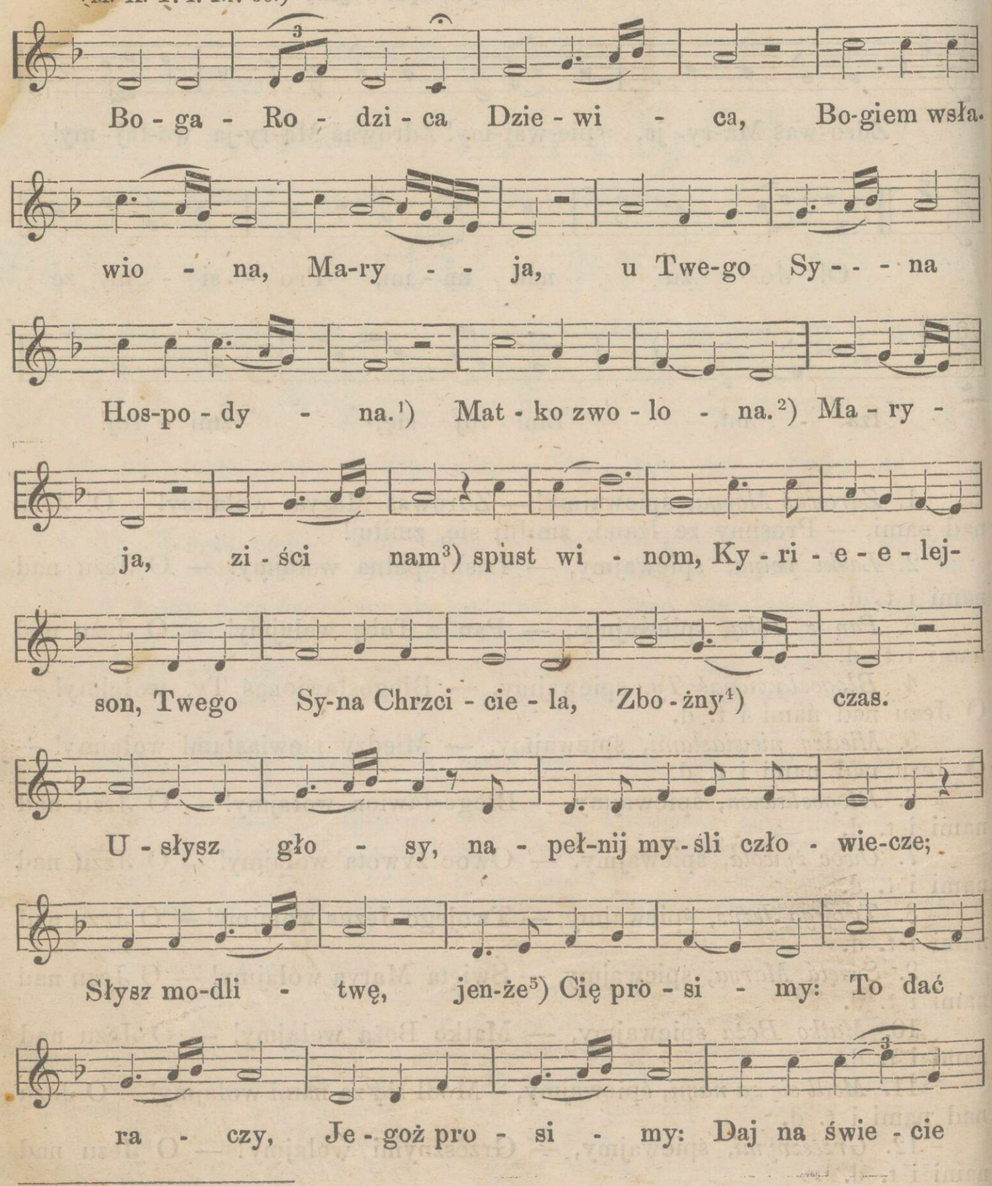
14. *Śmierci naszéj*, śpiewajmy, — Śmierci naszéj, wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d.

15. *Amen*, Jezus śpiewajmy, — Amen Jezus wołajmy! — O Jezu nad nami i t. d. Amen.

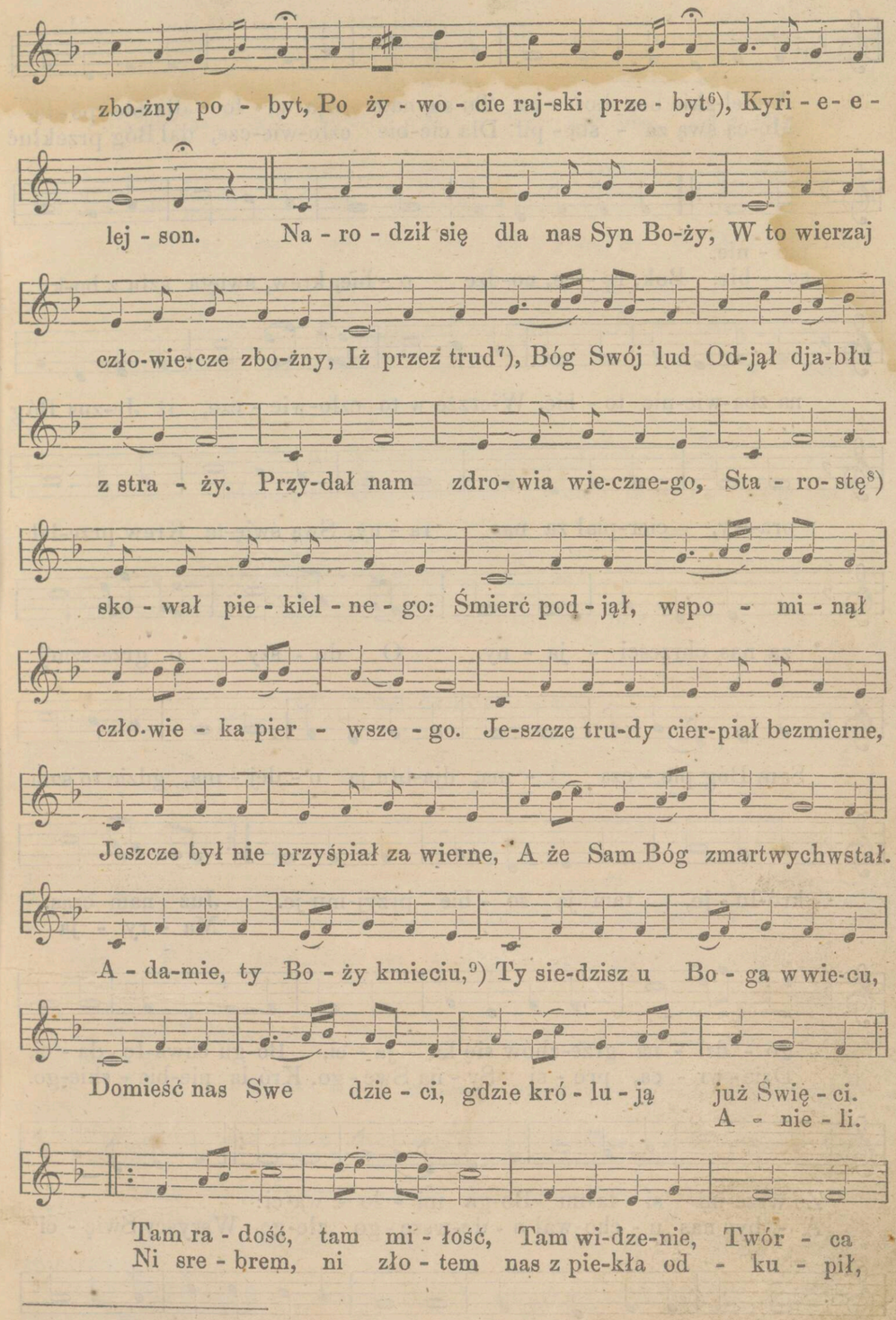
35. Boga-Rodzica Dziewica.

(Pieśń św. Wojciecha.)

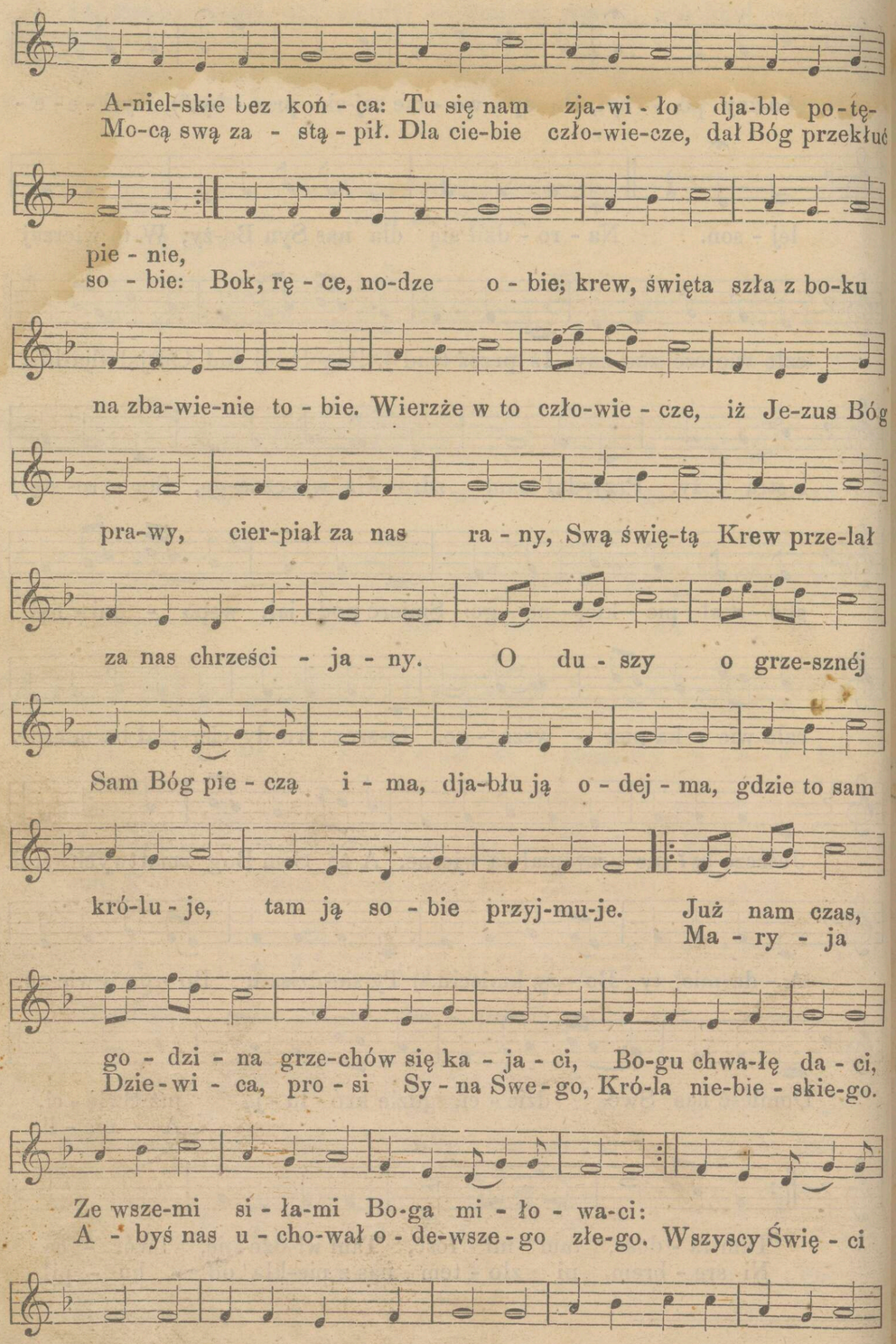
(M. K. T. I. Nr. 66.)

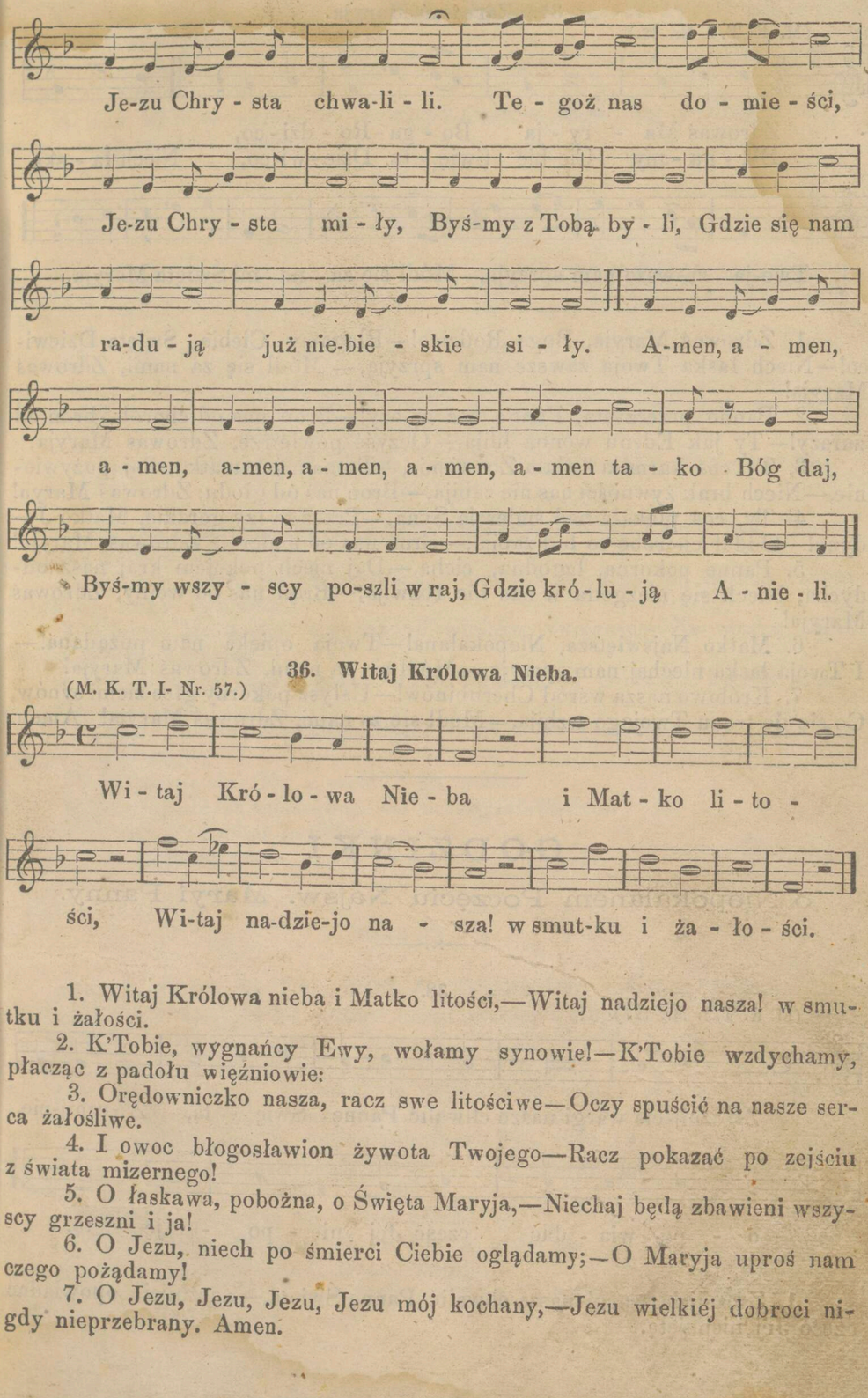

[1]) Pana. [2]) z woli Bożéj. [3]) odpuszczenie. [4]) pobożny. [5]) którzy.

[6]) przebywanie, mieszkanie. [7]) mękę. [8]) Władcę. [9]) rolnika.

36. Witaj Królowa Nieba.

(M. K. T. I- Nr. 57.)

1. Witaj Królowa nieba i Matko litości,—Witaj nadziejo nasza! w smutku i żałości.

2. K'Tobie, wygnańcy Ewy, wołamy synowie!—K'Tobie wzdychamy, płacząc z padołu więźniowie:

3. Orędowniczko nasza, racz swe litościwe—Oczy spuścić na nasze serca żałośliwe.

4. I owoc błogosławion żywota Twojego—Racz pokazać po zejściu z świata mizernego!

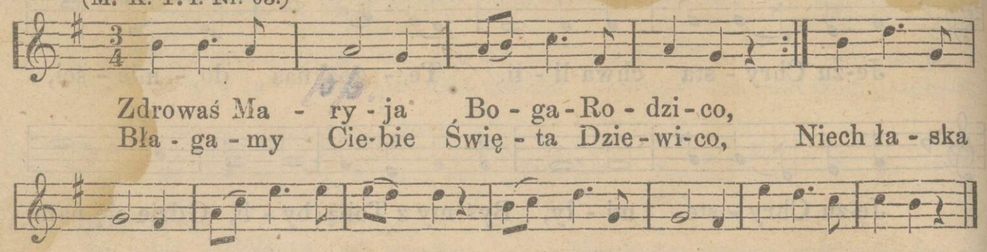
5. O łaskawa, pobożna, o Święta Maryja,—Niechaj będą zbawieni wszyscy grzeszni i ja!

6. O Jezu, niech po śmierci Ciebie oglądamy;—O Maryja uproś nam czego pożądamy!

7. O Jezu, Jezu, Jezu, Jezu mój kochany,—Jezu wielkiéj dobroci nigdy nieprzebrany. Amen.

37. Zdrowaś Maryja.

(M. K. T. I. Nr. 63.)

1. Zdrowaś Maryja, Boga Rodzico!—Błagamy Ciebie, Święta Dziewico!—Niech łaska Twoja zawsze nam sprzyja,—Módl się za nami, Zdrowaś Maryja!

2. Panno przeczysta, Panno bez zmazy!—Broń nas od chorób, broń od zarazy!—Ty jak Edenu wonna lilija,—Oczyść powietrze, Zdrowaś Maryja.

3. Ty coś karmiła świata Zbawienie,—Ty nam jak matka, daj pożywienie,—Niech brak żywności nas nie zabija,—Broń nas od głodu, Zdrowaś Maryja!

4. Ty, coś płakała nad śmiercią Syna,—Przez te łzy gorzkie, Matko Jedyna!—Oddal chorobę co lud zabija,—Broń nas od śmierci, Zdrowaś Maryja!

5. Panno pokorna, łagodna, cicha,—Daj niech pokojem kraj nasz oddycha; Niech się niezgoda w nas nie rozwija;—Broń nas od wojny, Zdrowaś Maryja!

6. Matko Najświętsza, Niepokalana!—Twoja opieka nam pożądana!—I Twoja łaska niechaj nam sprzyja,—Módl się za nami, Zdrowaś Maryja!

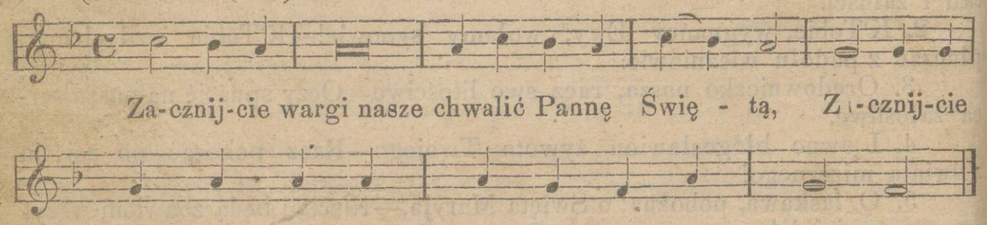
7. Królowo nasza wśród Cherubinów!—Usłysz pokorny głos ziemi synów, Co się do tronu Twojego wzbija,—Módl się za nami, Zdrowaś Maryja! Amen.

GODZINKI

o Niepokalaném Poczęciu Najśw. Maryi Panny.

38.

(M. K. T. I. str. 127).

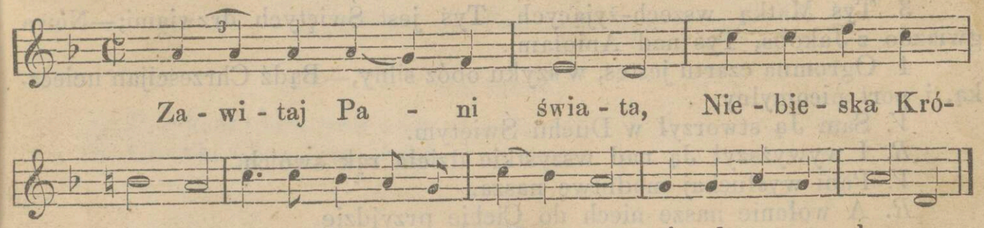
1. Zacznijcie wargi nasze chwalić Pannę Świętą,—Zacznijcie opowiadać cześć Jéj niepojętą.

2. Przybądź nam miłościwa Panno ku pomocy,—A wybaw nas z potężnych nieprzyjaciół mocy.

3. Chwała Ojcu i Synowi Jego Przedwiecznemu.—I równemu Im w Bóstwie Duchowi Świętemu:

4. Jak była na początku i zawsze i ninie,—Niech Bóg w Trójcy Jedyny na wiek wieków słynie.

39. HYMN.

1. Zawitaj Pani świata, niebieska Królowa;—Witaj Panno nad Panny, gwiazdo porankowa.

2. Zawitaj pełna łaski prześliczna światłości,—Pani na pomoc świata śpiesz się, zbaw nas złości.

3. Ciebie Monarcha wieczny od wieków swojemu,—Za matkę obrał Słowu jednorodzonemu.

4. Przez które ziemi okrąg i niebo ogniste,—I powietrze i wody stworzył przezroczyste.

5. Ciebie oblubienicę przyozdobił sobie,—Bo przestępstwo Adama nie ma prawa w Tobie.

V. Przejrzał Ją Bóg i wybrał Ją sobie.
R. I wziął Ją na mieszkanie do przybytku swego.
V. Pani wysłuchaj modlitwy nasze,
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

MÓDLMY SIĘ.

Święta Maryja Królowa niebieska, Matko Pana naszego Jezusa Chrystusa i Pani Świata, która nikogo nieopuszczasz i nikim niegardzisz, wejrzyj na nas Pani nasza, łaskawem okiem miłosierdzia Twego, a uproś nam u Syna Twego miłego odpuszczenie wszystkich grzechów naszych, abyśmy, którzy teraz Święte Twoje i niepokalane poczęcie nabożnem sercem rozpamiętywamy, wiecznego błogosławieństwa zapłatę w niebie otrzymać mogli. Co niechaj da Ten któregoś Ty Panno porodziła Pan nasz Jezus Chrystus, który z Ojcem i Duchem Świętym żyje i króluje w Trójcy jedyny Bóg na wieki wieków. Amen.

V. Panie wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.
V. Błogosławmy Panu, Bogu chwała.
R. A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

NA PRIMĘ.

Zdrowaś Maryja.....

V. Przybądź nam miłościwa Pani ku pomocy, i t. d. jak na jutrzni.

HYMN.

1. Zawitaj Panno mądra, domie Bogu miły,—Który złoty stół i siedm kolumn ozdobiły.

2. Od wszelakiéj zarazy świata ochroniona,—Pierwiéj Święta w żywocie matki, niż zrodzona.

3. Tyś Matką wszech-żyjących, Tyś jest Świętych drzwiami;—Nowa gwiazdo z Jakóba, Tyś nad Aniołami.

4. Ogromna czartu jesteś, w szyku obóz silny,—Bądź Chrześcijan uciecz-ką, i port nieomylny.

V. Sam Ją stworzył w Duchu Świętym.
R. I wywyższył Ją nad wszystkie dzieła rąk swoich.
V. Pani wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się. Święta Maryja. etc.

NA TERCYĄ.

V. Przybądź nam miłościwa etc.
R. Chwała Ojcu etc. jako wyżéj.

HYMN.

1. Witaj arko przymierza, Tronie Salomona,—Tęczo wszechmocną ręką z pięknych farb złożona.

2. Tyś krzak Mojżeszów, Boskim ogniem gorejąca—Rószczko Aaronowa, śliczny kwiat rodząca.

3. Bramo rajska zamkniona, runo Gedeona,—Tyś niezwyciężonego plastr miodu Samsona.

4. Przystało aby Cię Syn tak zacną od winy—Pierworodnéj zachował i zmazy Ewiny.

5. Który Ciebie za Matkę obierając sobie,—Chciał by przywara grzechu nie powstała w Tobie.

V. Ja mieszkam na wysokościach.
R. A tron mój w słupie obłoku.
V. Panie wysłuchaj modlitwę naszą
R. A wołanie nasze niech etc.

Módlmy się. Święta Maryja etc.

NA SEXTĘ.

V. Przybądź nam miłościwa Panno etc.
R. Chwała Ojcu etc. jako wyżéj.

HYMN.

1. Witaj świątynio Boga w Trójcy Jedynego,—Tyś raj anielski, pałac wstydu panieńskiego.

2. Pociecho utrapionych, ogrodzie wdzięczności,—O Palmo cierpliwości, o Cedrze czystości!

3. Ziemia jesteś kapłańska, i błogosławiona,—Święta i pierworodną zmazą nie dotkniona.

4. Miasto Pańskie i brama na wschód wystawiona,—Wszelkąś łaską jedyna Panno napełniona.

V. Jak lilija między cierniem.
R. Tak przyjaciołka moja między córkami Adamowemi.
V. Pani wysłuchaj modlitwę naszą.
R. A wołanie nasze niech etc.

Módlmy się. Święta Marya.

NA NONĘ.

V. Przybądź nam miłościwa Panno etc.
R. Chwała Ojcu jako wyżéj.

HYMN.

1. Witaj miasto ucieczki, wieżo utwierdzona — Dawidowa, basztami i bronią wzmocniona.

2. Tyś przy poczęciu ogniem miłości pałała,—Przez Cię władza piekielnych mocarzów stajała.

3. O! mężna białogłowo, Judyt wojująca;—Abizai prawego Dawida grzejąca.

4. Rachel ożywiciela Egiptu nosiła,—Nam Zbawiciela świata Maryja powiła.

V. Wszystkaś piękna jest przyjaciołko moja.
R. A zmaza pierworodna nigdy w Tobie niepowstała.
V. Pani wysłuchaj modlitwy nasze,
R. A wołanie etc.

Módlmy się. Święta Maryja....

NA NIESZPÓR.

Zdrowaś Maryja.
V. Przybądź nam miłościwa Pani ku pomocy i t. d.
R. Chwała Ojcu i t. d.

HYMN.

1. Witaj zegarze w którym nazad jest cofnione,—Słońce, dziesięcią linii, gdy Słowo wcielone.

2. Aby człowiek z padołu, powstał wywyższony,—Niezmiernie od Aniołów jest cóś umniejszony.

3. Słońca tego promieńmi Maryja jaśnieje,—W poczęciu Swém jak złota zorza światłem sieje.

4. Między cierniem lilija kruszy łeb smokowi,—Piękna jak w pełni księżyc, świeci człowiekowi.

V. Jam sprawiła na niebie, aby wschodziła światłość nieustająca.
R. I jako mgła okryłam wszystką ziemię.
V. Pani wysłuchaj i t. d.

Módlmy się. Święta Maryja etc.

NA KOMPLETĘ.

Zdrowaś Maryja....

V. Niech nas Pani Twą prośbą, do siebie nawróci Jezus Syn Twój.
R. A swój gniew niech od nas odwróci.
V. Przybądź nam miłościwa Pani ku pomocy.
R. A wyrwij nas z potężnych nieprzyjaciół mocy.
V. Chwała Ojcu i t. d.

HYMN.

1. Witaj Matko szlachetna, w panieńskiéj czystości,—Gwiazdami uwieńczona, Pani łaskawości.

2. Niepokalana, czystsza niźli Aniołowie,—Po prawéj ręce Króla stoisz w złotogłowie.

3. O Rodzicielko łaski! nadziejo grzeszących,—O jasna gwiazdo morska, o porcie tonących.

4. Bramo rajska, niemocnych zdrowie, w Twéj obronie,—Niech Boga oglądamy na górnym Syonie.

V. Olej wylany o Maryjo Imię Twoje.
R. A słudzy Twoi zakochali się bardzo w Tobie.
V. Pani wysłuchaj modlitwy nasze
R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się. Święta Maryja etc.

OFIAROWANIE GODZINEK.

1. Z pokłonem Panno Świętą ofiaruję Tobie,—Te godzinki ku większéj czci Twojéj ozdobie.

2. Prosząc byś nas zbawienną drogą prowadziła,—A przy śmierci nam słodką Maryją przybyła. Amen.

ANTYFONA.

Tać jest rószczka, w któréj ani sęk pierworodny, ani skaza uczynkowéj winy nie powstała.
V. W poczęciu Twojém Panno niezmazanaś była.
R. Módl się za nami do Ojca, któregoś Syna porodziła.

MÓDLMY SIĘ.

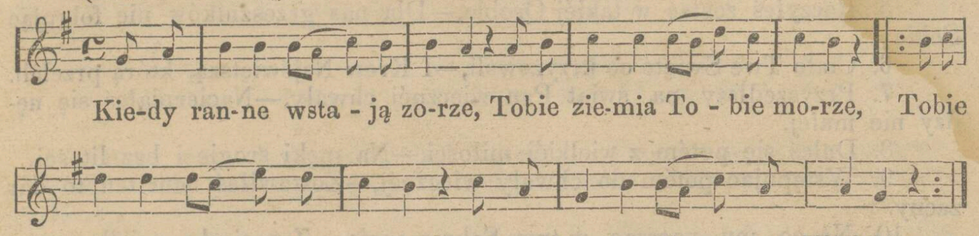
Boże, któryś przez Niepokalane Poczęcie Najświętszéj Maryi Panny godne Synowi Twemu mieszkanie zgotował; prosimy Cię; aby, jakoś Ją przez śmierć tegoż Syna przejrzaną od wszelkiéj zmazy zachował, tak nam za Jéj przyczyną, niepokalanemi przyjść do siebie dopuścić raczył, przez tegoż Jezusa Chrystusa, Pana naszego, który z Tobą w jedności Ducha Świętego, żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

PIEŚNI PRZYGODNE.

40. Kiedy ranne wstają zorze.

(PIEŚŃ PORANNA).

(M. K. T. I. Nr. 80.)

1. Kiedy ranne wstają zorze,—Tobie ziemia Tobie morze,—Tobie śpiewa żywioł wszelki,—Bądź pochwalon Boże wielki.

2. A człowiek który bez miary—Obsypany Twemi dary.—Coś go stworzył i ocalił,—A czemuż by Cię nie chwalił?

3. Ledwie oczy przetrzeć zdołam, — Wnet do mego Pana wołam,—Do mego Boga na niebie,—I szukam Go w koło siebie.

4. Wielu snem śmierci upadli,—Co się wczoraj spać pokładli,—My się jeszcze obudzili,—Byśmy Cię Boże chwalili.

41. Wszystkie nasze dzienne sprawy.

(PIEŚŃ WIECZORNA).

Melodya jak: „Kiedy ranne wstają zorze“ (Nr. 40).

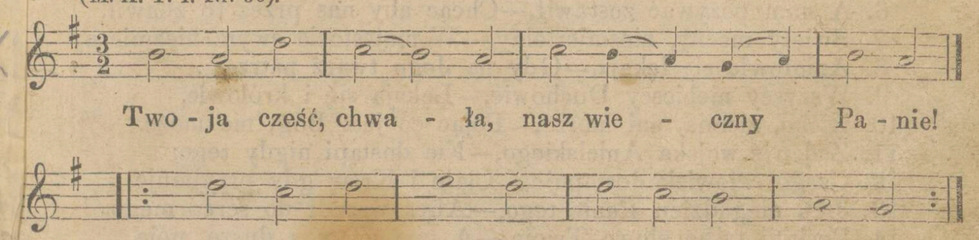
1. Wszystkie nasze dzienne sprawy,—Przyjm litośnie Boże prawy,—A gdy będziem zasypiali,—Niech Cię nawet sen nasz chwali.

2. Twoje oczy obrócone,—Dzień i noc patrzą w tę stronę,—Gdzie niedołężność człowieka,—Twojego ratunku czeka.

3. Odwracaj nocne przygody,—Od wszelakiéj broń nas szkody,—Miéj nas zawsze w swojéj pieczy,—Stróżu i Sędzio człowieczy.

42. Twoja cześć, chwała.

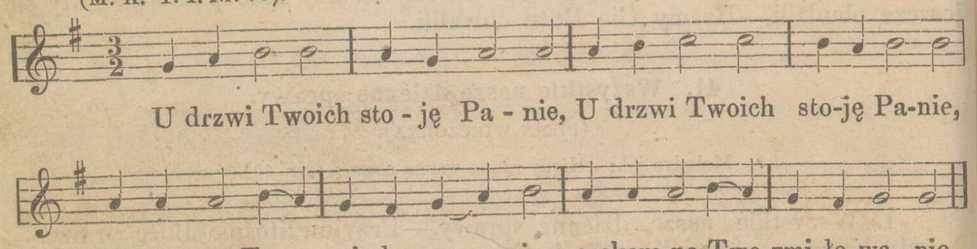
(M. K. T. I. Nr. 50).

1. Twoja cześć chwała, nasz wieczny Panie!—Na wieczne czasy niech nie ustanie.
2. Tobie dziś dajem z gronem tych ludzi,—Pokłon i pienie, my Twoi słudzy.
3. Dziękując wielce Twéj wielmożności,—Za ten dar zacny Twéj wszechmocności.
4. Żeś się darował nam nic niegodnym,—W tym Sakramencie Bogiem istotnym.
5. Raczyłeś zostać w takiéj Osobie,—Dla nas grzeszników nie folgując Sobie.
6. Ciało Twe Święte co krzyżowali,—I Krew Najświętszą, którą przelali.
7. Przyszedłszy na świat Pan wiecznéj chwały,—Nacierpiałeś się nędzy nie małéj.
8. Dałeś się potém z wielkiéj miłości,—Na męki srogie i bez litości.
9. Wstępując potém do chwały wiecznéj,—Zostawiłeś nam ten to dar zacny.
10. Na co my patrząc w tym Sakramencie,—Z pociechą wielką serce nam rośnie.
11. Tobie my Boże teraz śpiewamy,—Przed Twą Świętością nizko padamy:
12. Użycz nam łaski, wszechmocny Boże;—Bez Twéj pomocy, człek nic nie może, Amen.

43. U drzwi Twoich.

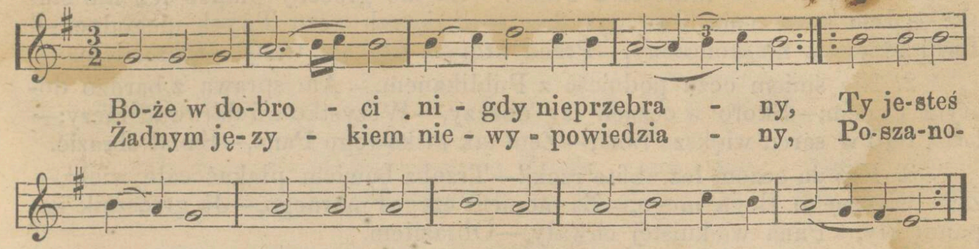
(M. K. T. I. Nr. 51).

1. U drzwi Twoich stoję Panie,—Czekam na Twe zmiłowanie.
2. Który pod postacią chleba,—Prawdziwy Bóg zstąpił z Nieba.
3. W téj Hostyi jest Bóg żywy,—Choć zakryty lecz prawdziwy.
4. W tym Najświętszym Sakramencie,—Z nieba stawa w tym momencie.
5. Jak wielki cud Bóg uczynił,—Gdy chléb w Ciało swe przemienił.
6. A nam pożywać zostawił,—Chcąc aby nas przez to zbawił.
7. Święty mocny, nieśmiertelny,—W majestacie swym niezmierny.
8. Aniołowie się lękają,—Gdy na Jego twarz patrzają.
9. Wszyscy niebiescy Duchowie,—Lękają się i królowie.
10. Niebo, ziemia, ani morze,—Pojąć co jest Bóg, nie może.
11. Żaden z wojska Anielskiego,—Nie dostąpi nigdy tego;
12. Czego człowiek dostępuje,—Ciało i Krew gdy przyjmuje.
13. Jam niegodzien Panie tego,—Abyś wszedł do serca mego.
14. Rzeknij tylko słowo Twoje,—A tém zbawisz duszę moją.
15. Kłaniam się Tobie samemu,—Bądź miłościw mnie grzesznemu.
16. Niechaj żyję z Tobą Panem,—Aż na wieki wieków. Amen.

44. Boże w dobroci.

(M. K. T. I. Nr. 83).
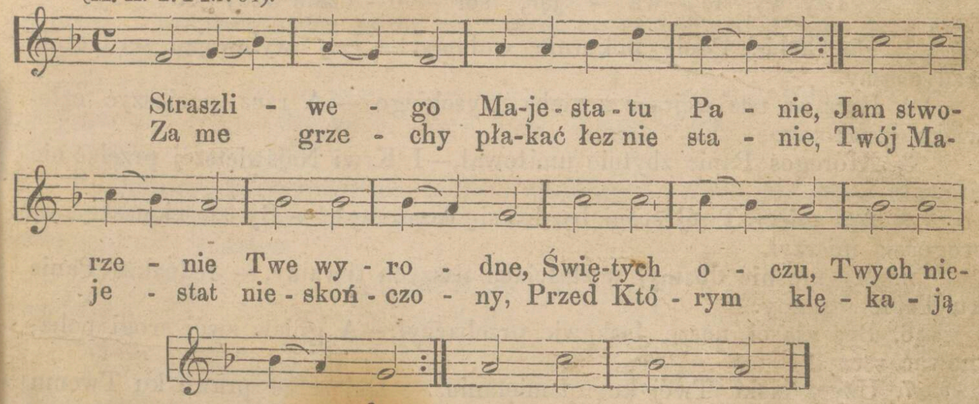

1. Boże w dobroci nigdy nieprzebrany. — Żadnym językiem niewypowiedziany, — Ty jesteś godzien wszelakiéj miłości: — Poszanowania, chwały, uczciwości.
2. Ciebie chcę, pragnę i ważę Samego,—Nad wszystkie dobra,—Tyś u serca mego, — Najwyższe dobro, Tyś w największéj cenie, — Sam jeden u mnie, nad wszystko stworzenie.
3. Choćbyś mnie nigdy za grzechy mój Panie,—Nie karał; przecież żałowałbym za nie; — A żałowałbym dla tego samego, — Żem Cię obraził Pana tak dobrego.
4. Więc o mój Boże i teraz żałuję, — Dla tego że Cię nad wszystko miłuję; — I to u siebie statecznie stanowię, — Że grzechów moich nigdy nie ponowię.
5. Mam mocną wolę spowiadać się szczerze, —I zawsze trzymać z Tobą to przymierze;—Co gdy uczynię, spodziewam się Ciebie—Widzieć z radością i żyć z Tobą w niebie.
6. O Boże dobry! Boże litościwy!—Racz być méj duszy nędznéj miłościwy, — Jakoś ją stworzył, tak jéj do zbawienia, — Użycz swéj łaski, broń od potępienia. Amen.

45. Straszliwego Majestatu Panie.

(Pieśń pokutującego grzesznika).

(M. K. T. I Nr. 84).

1. Straszliwego Majestatu Panie!— Za me grzechy płakać łez nie stanie: — Jam stworzenie Twe wyrodne, — Świętych oczu Twych niegodne, — Twój Majestat nieskończony,—Przed którym klękają trony,—Obraziłem.

2. Nie śmiem oczu podnieść z Publikanem,—Ale sprawa z bardzo dobrym Panem;—Skoro w oczach łzy obaczy,—Wszystko mi darować raczy;— Lecz ztąd w sercu większa rana;—Żem tak łaskawego Pana,—Śmiał obrazić.

3. Kto da oczom łez obfite rzeki!—Trzeba bowiem płakać całe wieki,— Żem wiecznego Boga mego,—Za moment czegoś marnego,—Ja grzesznik zapamiętały,—Pana wiekuistéj chwały,—Obraziłem.

4. Nędzny prochu na coś się odważył?—Stwórcę Nieba haniebnieś znieważył,—Wiesz li co jest grzech przeklęty,—Słuchaj co rzekł Paweł Święty:— Każde przestępstwo Mandatu,—Jest zniewagą Majestatu,—Najwyższego.

5. Bym był zepchnion na bezdno piekielne,—I tam gorzał za grzechy śmiertelne;—Całą wieczność gorząc srodze,—Już téj krzywdy nie nagrodzę,— Chyba że mi Sam daruje,—Na wieki nie powetuje,—Téj zniewagi.

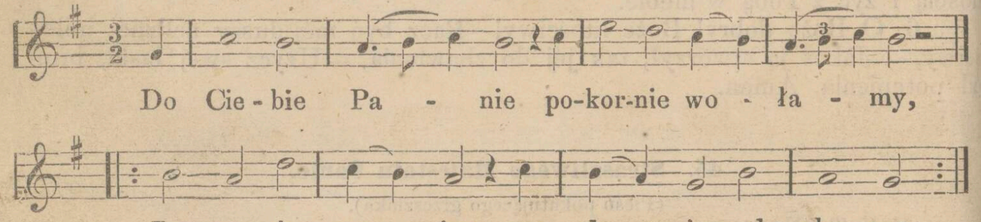
6. O! nad wieczność i ogień piekielny,—Straszliwszyś mi jest grzechu śmiertelny,—Zadość tobie nie uczynię,— W onéj ognistéj dolinie,—Chyba dla Krwi Syna Swego,—Odpuści dług grzechu mego,—Bóg łaskawy.

7. Jakoż ufam, że mój grzech wyznany,—Przez Najświętsze Jezu Twoje rany,—Zgładzisz z dobroci Twéj wiecznie,—Gdy za niego ach! serdecznie,— Płakać będę z wielkim wstydem,—Mówiąc pokornie z Dawidem:—Ach zgrzeszyłem! Amen.

46. Do Ciebie Panie.

(Pieśń w każdém utrapieniu).

(M. K. T. I. Nr. 82).

1. Do Ciebie Panie pokornie wołamy, — Łzy wylewając serdecznie wzdychamy.

2. Racz na nas wejrzeć z nieba wysokiego, — A racz pocieszyć człowieka grzesznego.

3. Któregoś Panie zbytnie umiłował,—I Krwi Najświętszéj przelać nie litował.

4. Acz miecz Twój srogi bardzo się rozszerzył, — By złości nasze swą srogością mierzył.

5. My nic nie dbamy, w złościach naszych trwamy, — Jednakże Panie ku Tobie wołamy.

6. Byś złości nasze łaskawie przebaczył,—A gniew swój srogi pohamować raczył.

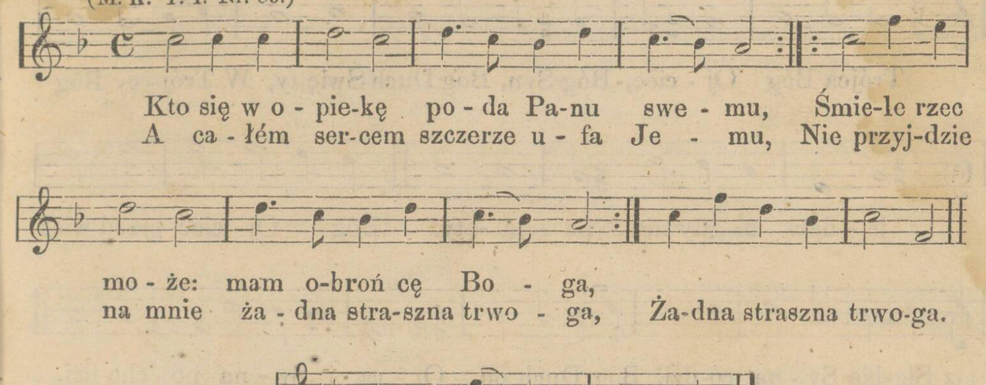
7. Użycz łaski Twéj ku upamiętaniu, — Daj serce prawe ku Twemu wzywaniu.

8. Abyśmy zawsze w pobożności żyli, — Ciebie z Świętymi na wieki chwalili. Amen.

47. Kto się w opiekę poda Panu swemu.

(Pieśń o Opatrzności Boskiéj).

(M. K. T. I. Nr. 85.)

1. Kto się w opiekę poda Panu swemu, — A całem sercem szczerze ufa Jemu;—Śmiele rzec może: mam obrońcę Boga,— Nie przyjdzie na mnie żadna straszna trwoga.

2. Ciebie On z łowczych obierzy wyzuje, — I w zaraźliwem powietrzu ratuje.—W cieniu Swych skrzydeł, zachowa się wiecznie,— Pod Jego pióry uleżysz bezpiecznie.

3. Stateczność Jego tarcz i puklerz mocny; — Za którym stojąc na żaden strach nocny; — Na żadną trwogę ani dbaj na strzały, — Któremi sieje przygoda w dzień biały.

4. Ztąd wedle ciebie tysiąc głów polęże,—Ztąd drugi tysiąc, ciebie nie dosięże,— Miecz nieuchronny, a ty przecie swemi — Oczyma ujrzysz, pomstę nad grzesznemi.

5. I żeś rzekł Panu: Tyś nadzieja moja,—Iż Bóg Najwyższy jest obrona twoja;—Nie dostąpi cię żadna zła przygoda, — Ani się znajdzie w domu twoim szkoda.

6. Aniołom swoim każe cię pilnować, — Gdziekolwiek stąpisz, którzy cię piastować — Na ręku będą, abyś idąc drogą, — Na ostry kamień nie ugodził nogą.

7. Będziesz bezpiecznie po źmijach zjadliwych,—I po padalcach deptał niecierpliwych.—Na lwa srogiego bez obrazy wsiędziesz,—I na okropnym smoku jeździć będziesz.

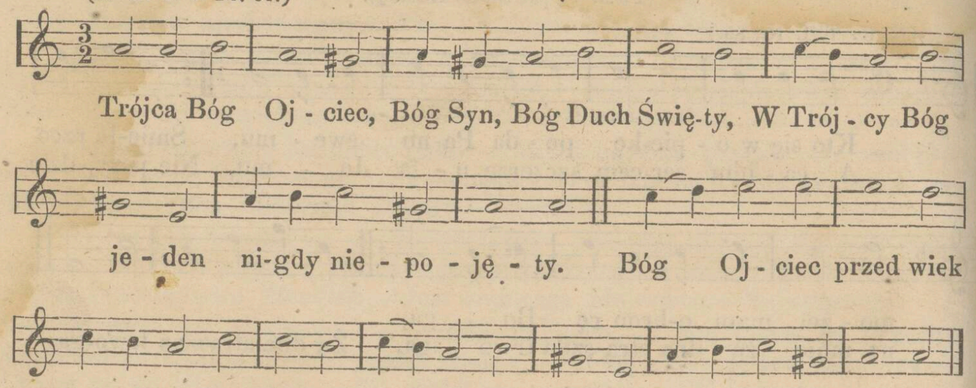
8. Słuchaj co mówi Pan: kto mnie miłuje, — A ze mną sobie szczerze postępuje;—Ja go téż także w jego każdą trwogę,—Nie zapamiętam i owszem wspomogę.

9. Głos jego u mnie nie będzie wzgardzony,—Ja z nim w przygodzie, odemnie obrony,— Niech będzie pewien, pewien i zacności,—I lat sędziwych i méj życzliwości. Amen.

48. Trójca Bóg Ojciec.

(Pieśń katechizmowa).

(M. K. T. 1. Nr. 81.)

1. Trójca Bóg Ojciec, Bóg Syn, Bóg Duch Święty,— W Trójcy Bóg jeden nigdy nie pojęty.—Bóg Ojciec przed wieki z siebie Syna rodzi,—Bóg Duch od Ojca i Syna pochodzi.

2. Syn Boży stał się człowiekiem dla Ciebie;—Wziął duszę, ciało, abyś ty był w Niebie;—Począł się z Ducha Świętego bez męża;—Zrodziła Panna, starła głowę węża.

3. Trzydzieści trzy lat żył na świecie z nami;—Okrutnie na krzyż przybity gwoździami. — Umarł, pogrzebion i do piekieł zstąpił; — Wstał zmartwych, potém na niebiosa wstąpił.

4. A ztamtąd przyjdzie na sąd ostateczny, — Dobrym da Niebo, złym zaś ogień wieczny. — A że zły człowiek łamie przykazanie, — W chorobie, w szkodzie, w czarach ma ufanie.

5. A Bóg rozkazał: wierz w Boga jednego,—Drugie: Imienia nie bierz darmo Jego.—Trzecie: Pamiętaj, abyś święcił dni moje,—Czwarte zaś: Szanuj Ojca, Matkę twoją.

6. Piąte: Nie zabijaj; szóste: Nie cudzołóż;—Siódme: Nie kradnij; ósme: Fałszu nie mnóż;—Dziewiąte: Żony nie żądaj bliźniego; — Dziesiąte: Ani żadnéj rzeczy jego!

7. Pięć kościelnego mamy przykazania;—Dni Święte święcić z dawnego podania;— Słuchaj Mszy świętéj w dni Święte uczciwie;—Zachowaj posty, jedząc wstrzemięźliwie.

8. Czyń spowiedź szczerą, blisko Wielkiejnocy, — Weź ciało Pańskie dla duszy pomocy! — Siedm Sakramentów: Chrzest i Bierzmowanie, — Cia-Krwi Pańskiéj także przyjmowanie.

9. Spowiedź, Kapłaństwo i Małżeństwo Święte—I namaszczenie przed śmiercią przyjęte.—I tać przyczyna Boskiego karania,— Że człowiek łamie Jego przykazania.

10. Aby się dusza dostała do Nieba, — Zostawać w wierze katolickiéj trzeba;—Co kościół Rzymski daje do wierzenia,— Trzymaj statecznie, a pewnyś zbawienia!

11. „Jeden Bóg wszędzie, jeden Chrzest przyjęty, — I jedna wiara,“ mówi Paweł święty.—Piotr z następcami jest głową w Kościele.—Ta wiara sama, innych chociaż wiele,

12. Wiar się rachuje, w nich żaden zbawiony — Człowiek nie będzie, ale potępiony, — Bóg to objawił swym wiernym dla tego, — Iż nieomylna prawda święta Jego.

13. Straszliwa trwoga na świecie powstanie—Wtenczas, gdy wszystkich ciało zmartwychwstanie;—Zaćmi się słońce, miesiąc, wszystkie gwiazdy—Na ziemię spadną, aż struchleje każdy.

14. Strach niesłychany będzie grzesznych ludzi, — Gdy ich Anielska trąba z grobów wzbudzi.—On dzień ostatni i niebieskie siły—Poruszy, oraz odsłoni mogiły.

15. Przegniłe ciało i skruszone kości—Zarówno przyjdą do swojéj całości;— Wróci się dusza do swojego ciała, — Aby z spraw swoich rachunek oddała.

16. Na Józefata staniemy dolinie, — Tam się obaczym wraz wszyscy w godzinie. — Lecz niezadługo odmiana nastaje, — Zważ, co świat kochasz, zważcie, chrześcijanie!

17. Matce od córki odłączyć się trzeba;—Córka do piekła, a matka do Nieba;—Albo téż córka pójdzie ze świętymi,—Nieszczęsna matka wraz z potępionemi.

18. Brat z bratem, ojciec z synem się rozstanie,—Jedno do Nieba, drugie w piekle stanie;—I mąż od żony weźmie rozłączenie, — Jedno na męki, drugie na zbawienie.

19. Potém Bóg, Sędzia, na tronie zasiędzie, — Ogłosi wyrok. Co tam za płacz będzie, — Gdy tam obaczą wszystkie swoje sprawy, — Myśli, złe mowy i sprosne zabawy!

20. Bóg sprawiedliwy wsze dzieła poznaje,— Kto jak zasłuży, tak zapłatę daje. — Rzecze do dobrych: pójdźcie ze świętymi, — Źli zaś na wieki idźcie z przeklętymi.

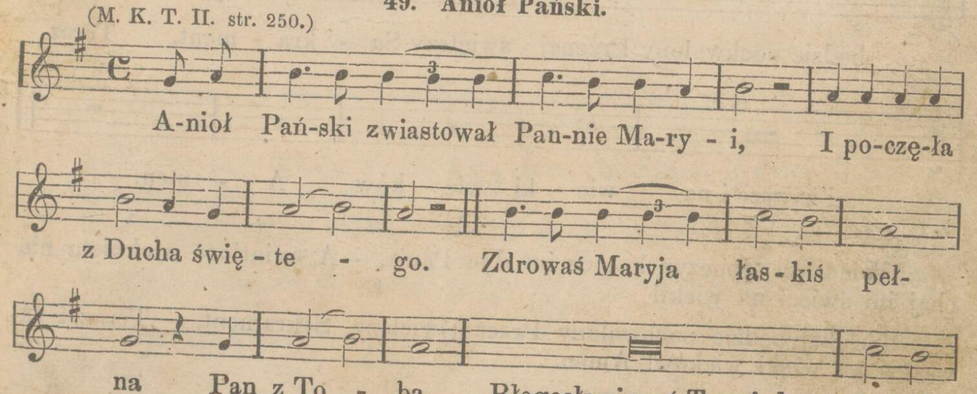
21. Szczęśliwy, który w Niebo się dostanie;—Ach biada temu, co w piekle zostanie!— Żałuj, grzeszniku, za twe wszystkie złości;—Poprzestań grzeszyć, będziesz w szczęśliwości.
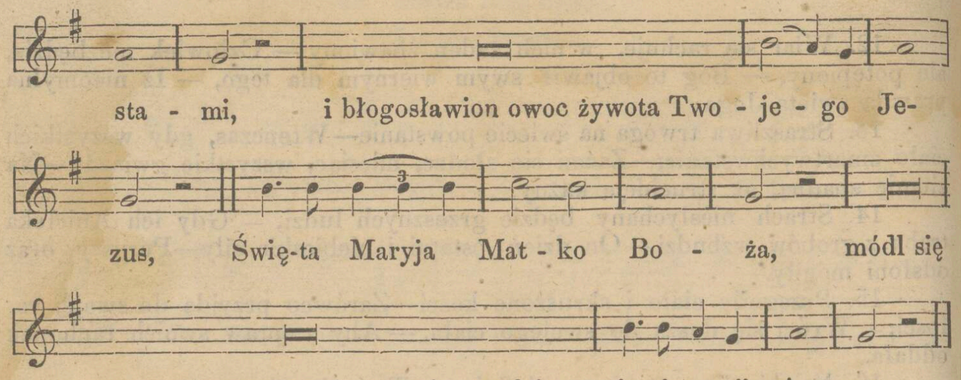
22. Łaskawy Pan Bóg, nie gubi człowieka;—Gorzkich łez jego i spowiedzi czeka. — Jeżeli nie chcesz żałować serdecznie, — Będziesz przeklęty i zaginiesz wiecznie. Amen.

Zakończenie Nabożeństwa Porannego.

49. Anioł Pański.

(M. K. T. II. str. 250.)

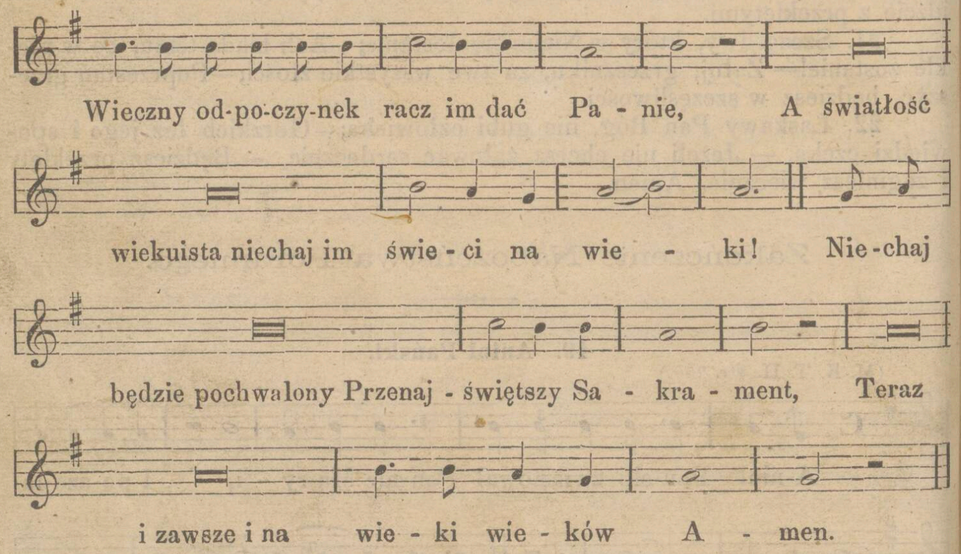

1. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi,—I poczęła z Ducha Świętego.—Zdrowaś Maryja, łaskiś pełna, Pan z Tobą, Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławion owoc żywota Twojego, Jezus. Święta Maryja Matko Boża, módl się za nami grzesznemi teraz i w godzinę śmierci naszéj. Amen.

2. Oto ja służebnica Pańska;—Niech mi się stanie według słowa twego!—Zdrowaś Maryja, i t. d.

3. A Słowo stało się Ciałem — I mieszkało między nami. — Zdrowaś Maryja, i t. d.

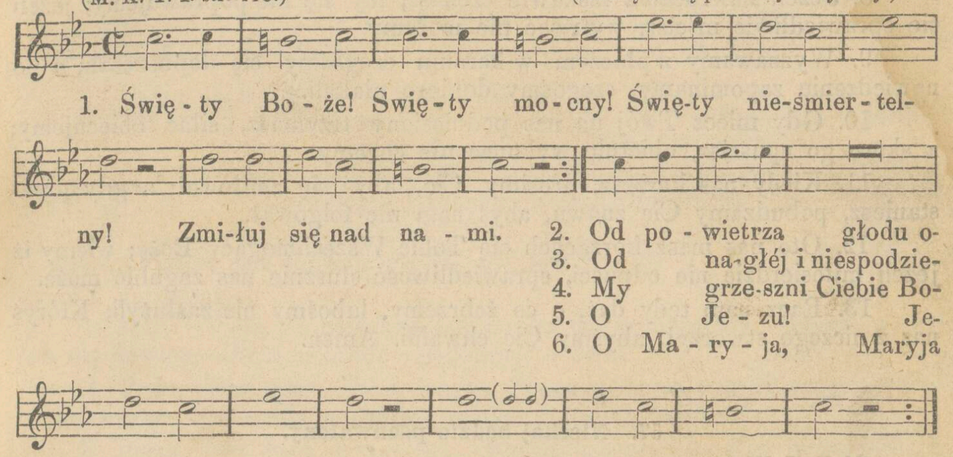
Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, — A światłość wiekuista niechaj im świeci na wieki!

Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament, — Teraz i zawsze i na wieki wieków! Amen.

SUPPLIKACYE.

55. Święty Boże.

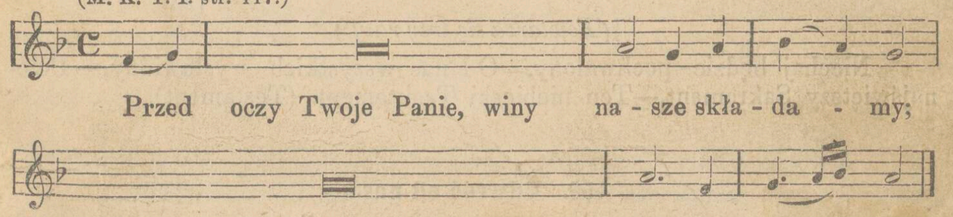
(M. K. T. I. str. 118.) (Każdą strofę powtórzyć trzy razy.)

56. Przed oczy Twoje Panie.

(Pieśń w każdém utrapieniu, przez Urbana VIII Papieża, ułożona.)

(M. K. T. I. str. 117.)

1. Przed oczy Twoje Panie, winy nasze składamy; A karanie, które za nie odbieramy, przyrównywamy,

2. Jeżeli uważamy złości, któreśmy popełnili; mniéj daleko cierpiemy, niżeliśmy zasłużyli.

3. Cięższe to jest, do czego się znamy być winnymi; aniżeli to co ponosimy.

4. Karę za grzechy dobrze czujemy; a przecież grzeszyć poprzestać nie chcemy.

5. W pośród kar Twoich, niedołężność nasza wielce truchleje; wszakże w nieprawości żadna się odmiana nie dzieje.

6. Umysł w utrapieniu srodze ściśniony; a upór w złem trwa nic nie poruszony.

7. Życie w uciskach prawie ustaje; złych jednak nałogów swoich nie poprzestaje.

8. Jeżeli nawrócenia łaskawie czekasz, my się nie poprawujemy; jeżeli się sprawiedliwie mścisz, wytrwać nie możemy.

9. Wyznawamy z płaczem w karaniu czegośmy się dopuszczali; a po nawiedzeniu zapominamy, czegośmy dopiero płakali.

10. Gdy miecz Twój na nas podniesiony trzymasz, siłać obiecujemy; a skoro go spuścisz, obietnic wykonać nie chcemy.

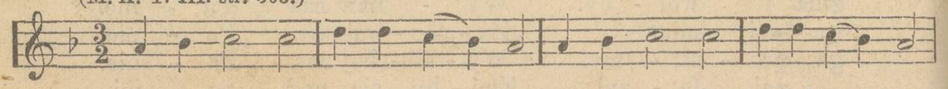
11. Kiedy nas karzesz, prosimy Cię, abyś się zmiłował; a gdy przestaniesz, pobudzamy Cię znowu, abyś nam nie folgował.

12. Oto nas masz korzących się Tobie Wszechmogący Boże; wiemy iż jeżeli miłosierdzie nie odpuści, sprawiedliwość słusznie nas zagubić może.

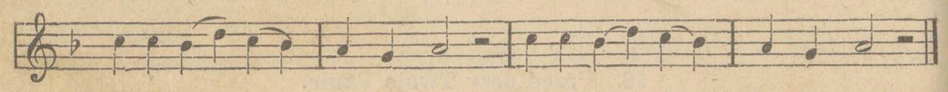
13. Racz nam tedy dać, o co żebrzemy, lubośmy nie zasłużyli; Któryś nas z niczego stworzył, abyśmy Cię chwalili. Amen.

57. Niechaj będzie pochwalony.

(M. K. T. III. str. 363.)

Nie-chaj bę-dzie po-chwa-lo - ny, Od nas wszystkich wysławio - ny,

Przenajświęt-szy Sa-kra-ment, Ten Nie-bie-ski Tra-kta-ment. (Testament).

(Powtarza się trzy razy.)

Niechaj będzie pochwalony,—Od nas wszystkich wysławiony,—Przenajświętszy Sakrament,—Ten niebieski Traktament. (Testament).

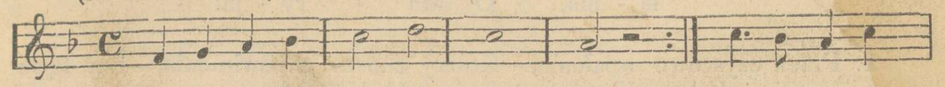
58. Odwróć od nas.

Śpiewa się od czwartéj strofy Pieśni Adwentowéj „Gwiazdo morza“ (Nr. 2) i stanowi pieśń oddzielną zwykle używaną po Nabożeństwie.

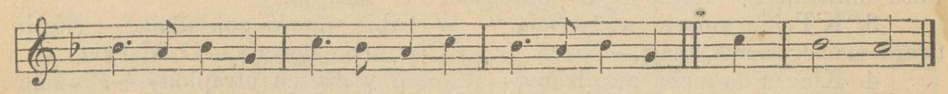
PIEŚNI ZA UMARŁYCH.

59. Jezu w Ogrójcu.

(M. K. T. I. Nr. 89.)

Je - zu w Ogrój-cu mdle - ją - cy,
Krwawy pot wy - le - wa - ją - cy; Du-sze w czyscu

omdlewa - ją, Twéj o-chło-dy wy-glą-da - ją, o Je - zu!

1. Jezu w Ogrójcu mdlejący,—Krwawy pot wylewający;—Dusze w czyscu omdlewają,—Twéj ochłody wyglądają, o Jezu!

2. Przez Twój pot o Jezu drogi!—Wyzwól dusze z męki srogiéj:—Potu krwawego strumienie,—Niechaj zaleją płomienie, o Jezu!

3. Przez Twe Jezu dyscypliny,—Któreś cierpiał dla dusz winy;—Niech z rózg krwią Twoją zbroczonych,—Spłyną krople na strapionych, o Jezu!

4. Królu w cierniowéj koronie!—Przez ukłute Twoje skronie,—Wyrwij z czysca do korony,—Którzy żebrzą Twéj obrony, o Jezu!

5. Krzyż okrutny dźwigający,—Po trzykroć upadający!—Przez ten ciężar krzyża Twego,—Wyzwól z ognia czyscowego, o Jezu!

6. Jezu z sukien obnażony,—I na krzyżu rozciągniony,—Dusze z czysca wyglądają,—Ręce ku Tobie ściągają, o Jezu!

7. Jezu z krzyżem podniesiony,—Między łotry policzony,—Policz dusze między Święte,—Przez Twe bóle niepojęte, o Jezu!

8. Niechaj z boku przebitego,—Z serca Twego zranionego,—Spłyną do czysca strumienie,—Na dusz wiernych ochłodzenie, o Jezu!

9. Jezu do grobu złożony, — Maścią drogą namaszczony!— Wypuść te dusze z więzienia,—Niechaj dostąpią zbawienia, o Jezu!

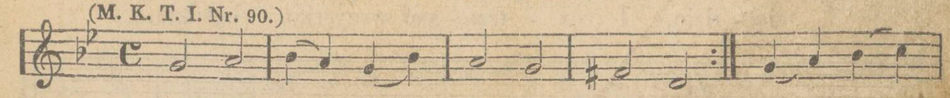
10. Przez Twą Chryste srogą mękę,—Podaj duszom w czyscu rękę,—Wyciągnij je do swobody,—Policz między Świętych trzody, o Jezu!

11. Wprowadź do rajskiéj wieczności,—Do niebieskiéj szczęśliwości,—Gdzie Święci: Święty! śpiewają,—Trójcę Świętą wychwalają, o Jezu!

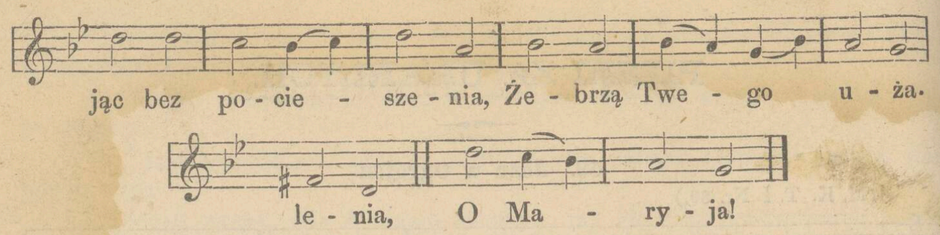
60. Przez czyscowe upalenia.

(Pieśń do N. Maryi Panny.)

(M. K. T. I. Nr. 90.)

Przez czy - sco - we u - pa - le - nia,
Któ - rzy zno - szą prze - wi - nie - nia, Łzy le-

1. Przez czyscowe upalenia,—Którzy znoszą przewinienia,—Łzy lejąc bez pocieszenia,—Żebrzą Twego użalenia,—O Maryja!

2. Tyś źródło grzechy czyszczące,—Wszystkim zdrowie przynoszące,—Posil umierające,—Ratuj męki ponoszące,—O Maryja!

3. K'Tobie umarli wzdychają, — W Tobie ufność pokładają, — Niech twarz macierzyńską znają,—Niech przez Cię niebo dostają,—O Maryja!

4. Kluczu do nieba zrządzony,—Więzień w czyscu utrapiony,—Pragnie przez Cię być puszczony,—Z więzienia w niebieskie strony,—O Maryja!

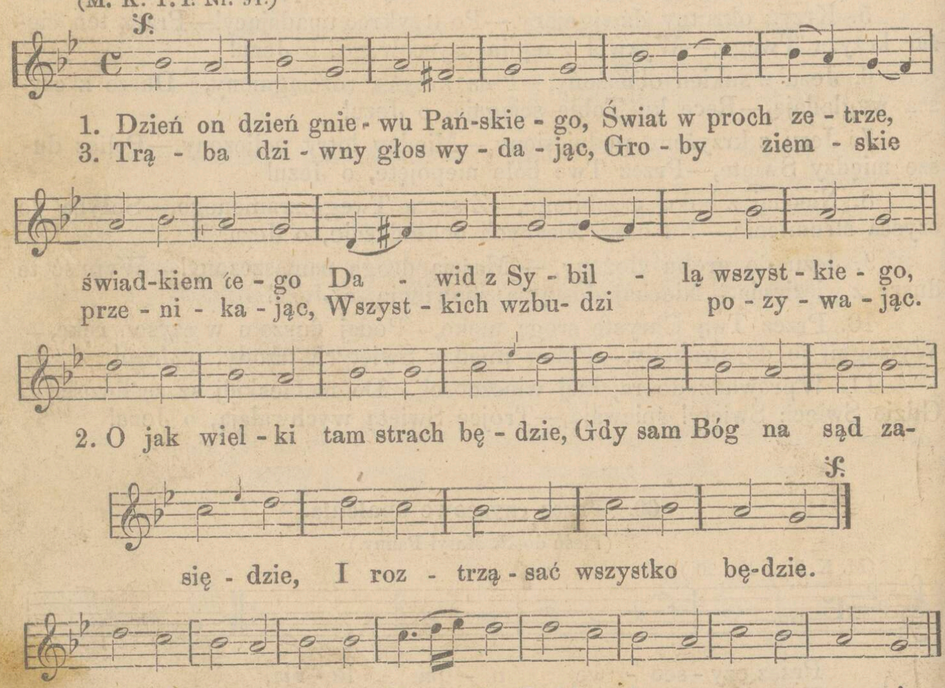
5. Sprawiedliwych oświecenie,—Nadziei grzesznych wzmocnienie,—Niech przez Twoje przyczynienie,—Gasną czyscowe płomienie,—O Maryja!

6. Twe zasługi, Twe przyczyny;—Popłaciwszy grzechów winy,—Niech wprowadzą ludzkie syny,—Z męk do niebieskiéj krainy,—O Maryja!

Processya na dzień Zaduszny.

61. HYMN.

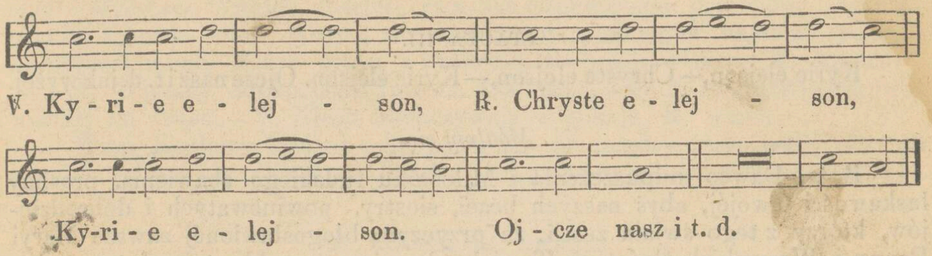
(M. K. T. I. Nr. 91.)

1) Dzień on dzień gniewu Pańskiego,—Świat w proch zetrze, świadkiem tego—Dawid z Sybillą wszystkiego.—2) O jak wielki tam strach będzie,—Gdy sam Bóg na sąd zasiędzie, — I roztrząsać wszystko będzie.— 3) Trąba dziwny głos wydając, — Groby ziemskie przenikając,— Wszystkich wzbudzi pozywając.—4) Dobry Jezu a nasz Panie,—Daj im wieczne spoczywanie.

STACYA I.

(Celebrans przyklęknąwszy wraz z ludem, śpiewa co następuje).

V. I nie wwodź nas na pokuszenie,—R. Ale nas zbaw odezłego. —V. Od wrót piekielnych, — R. Wybaw ich dusze Panie. — V. Wieczny odpoczynek racz im dać Panie,—R. A światłość wiekuista niechaj im świeci.—V. Panie wysłuchaj modlitwy nasze,—R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże któryś między Apostolskiemi Kapłanami, sług Twoich na godność stanu kapłańskiego i Biskupiego powołać raczył, daj im prosimy Cię, aby co prędzéj w chwale niebieskiéj, wspólnie z Apostołami Twemi, cieszyć się i chwalić Cię mogli. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

HYMN.

(Melodya, jak Dzień on dzień).

1) Zdumieje się przyrodzenie—I śmierć, gdy stanie stworzenie,—Na ostatnie rozsądzenie. 2) Księgi spisane wystawią,—Które każdy grzech wyjawią,—Z czego na świat dekret sprawią. 3) Gdy tedy Sędzia zasiędzie,—Wszelka skrytość jawna będzie, — Kary żaden grzech niezbędzie. 4) Cóż tam pocznę człek mizerny!—Kto mi Patron będzie wierny,—Gdzie i Świętym strach niezmierny?—Dobry Jezu i t. d.

STACYA II.

Kyrie elejson,—Chryste elejson,—Kyrie elejson. Ojcze nas i t. d. jak wyżéj.

Módlmy się.

Boże, któryś nam Ojca i Matkę czcić rozkazał; prosimy Cię serdecznie, zmiłuj się łaskawie nad duszami Rodziców naszych, racz im grzechy odpuścić, a nam daj ich w świątłości oglądać. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

HYMN.

(Melodya, jak Dzień on dzień).

1) Królu tronu straszliwego,—Który zbawić chcesz każdego,—Zbaw z łaski i mnie grzesznego. 2) Wspomnij o mój Jezu drogi,—Żem przyczyną Twojéj drogi,—Nie zgubże mnie w on dzień srogi. 3) Szukałeś mnie spracowany, Odkupiłeś ukrzyżowany,—Niech nie giną Twoje rany. 4) Sędzio Boże sprawiedliwy! — Nim przyjdzie Twój sąd straszliwy, — Bądź mi teraz miłościwy.— Dobry Jezu i t. d.

STACYA III.

Kyrie elejson,—Chryste elejson,—Kyrie elejson. Ojcze nasz i t. d. jak wyżéj.

Módlmy się.

Boże, Dawco odpuszczenia i Miłośniku ludzkiego zbawienia, prosimy łaskawości Twojéj, abyś naszych braci, siostry, powinowatych i dobrodziejów, którzy z tego świata zeszli, za przyczyną błogosławionéj zawsze Maryi Panny i Wszystkich Świętych Twoich, do wiecznego błogosławieństwa doprowadzić raczył. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

HYMN.

(Melodya jak Dzień on dzień).

1) Wzdycham jako obwiniony,—Wstyd mnie za grzech popełniony,—Odpuść Boże nieskończony. 2) Tyś Magdalenie odpuścił,—Łotraś do łaski przypuścił,—Mnieś nadzieję z nieba spuścił. 3) Prośba ma, niegodna tego,—Lecz sam z miłosierdzia swego,—Zbaw mnie od ognia wiecznego. Dobry Jezu i t. d.

STACYA IV.

Kyrié elejson,—Chryste elejson,—Kyrie elejson. Ojcze nasz i t. d. jak wyżéj.

Módlmy się.

Boże, którego własność jest litować się zawsze i odpuszczać grzechy: prosimy Cię pokornie za duszami, których ciała w tym kościele lub gdziekolwiek indziéj spoczywają w Chrystusie, abyś ich nie opuszczał, ale co prędzéj do wiecznéj ojczyzny przyjąć raczył, a co przez ułomność ciała, żyjąc tu, zgrzeszyli, to dobroć Twoja nieskończona niechaj to zastąpi; aby, ponieważ w Tobie nadzieję mieli i wiarę, téj wiary i nadziei swéj skutek w zbawieniu otrzymali. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

HYMN.

(Melodya, jak Dzień on dzień).

1) Daj mi miejsce z owieczkami,—Nie odłączaj mnie z kozłami,—Na prawicy staw z sługami. 2) Pohańbiwszy potępionych,—W ogień wieczny osądzonych,—Weź mnie do błogosławionych, 3) Proszę duchem uniżonym,—Sercem jak popiół skruszoném,—Bądź mi do końca Patronem. 4) Opłakanyż to dzień będzie,—Kiedy się z prochu dobędzie,—Na sąd straszny człek mizerny,—Bądź mu Boże miłosierny. Jezu Panie łaskawy,—Daj zmarłym pokój prawy.

STACYA V.

(Stacya ta, odprawia się w Kościele koło katafalka, z pokropieniem onego i incenzacyą czyli kadzeniem).

Kyrie elejson,—Chryste elejson,—Kyrie elejson. Ojcze nasz *(jak wyżéj)*.

Módlmy się.

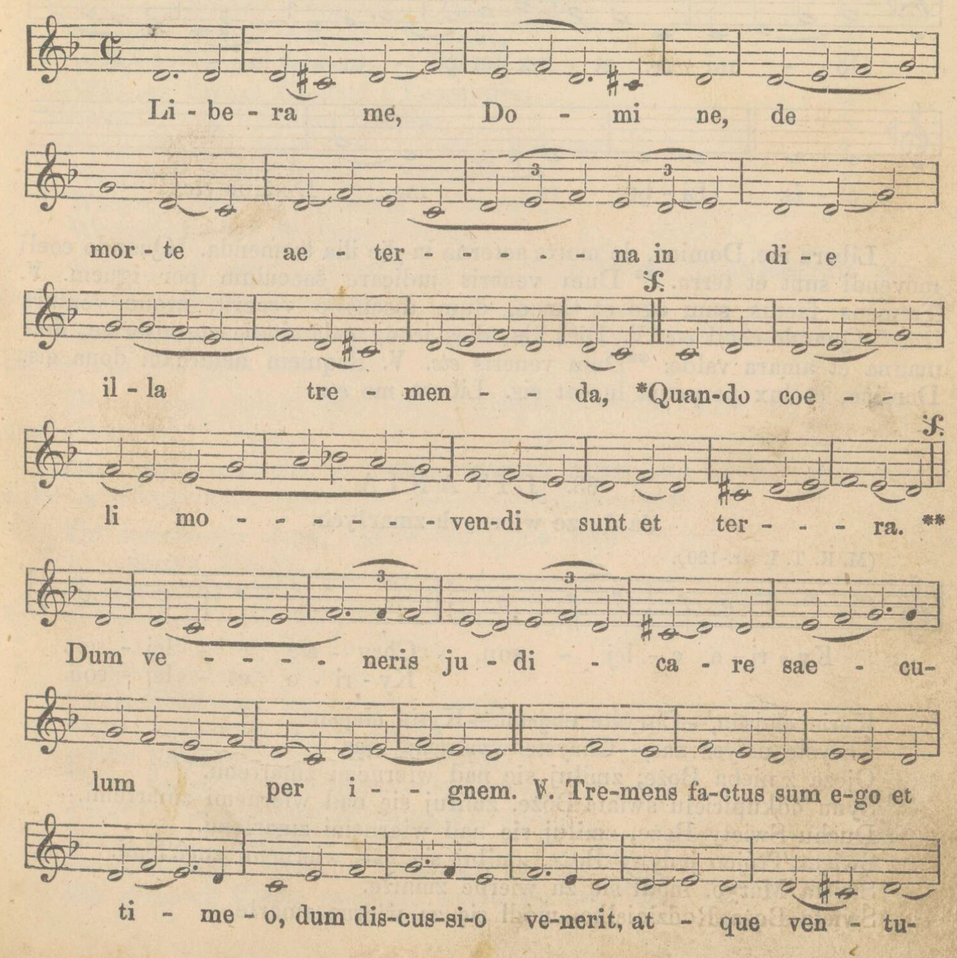
Boże, wszystkich wiernych Stworzycielu i Odkupicielu, Chryste Jezu, sług i służebnic Twoich duszom, racz dać odpuszczenie grzechów, aby zbawienia, którego sobie życzyli, za niegodnemi modlitwami naszemi, dostąpić co prędzéj mogli. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. R. Amen.

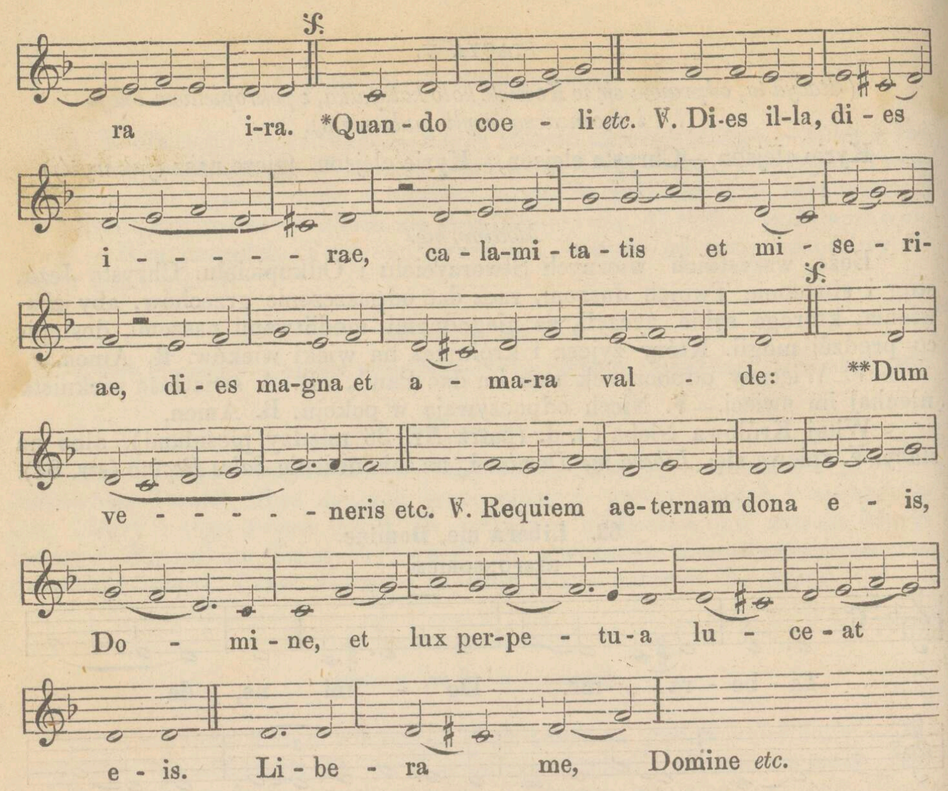
V. Wieczny odpoczynek racz im dać Panie,—R. A światłość wiekuista niechaj im świeci.—V. Niech odpoczywają w pokoju, R. Amen.

Witaj Królowa Nieba i t. d. (patrz Nr. 36 między pieśniami), albo na stacyi V. śpiewa się: *Libera me Domine* i, na zakończenie *Salve Regina* (str. 84).

62. Libera me, Domine.

RESPONSORIUM.
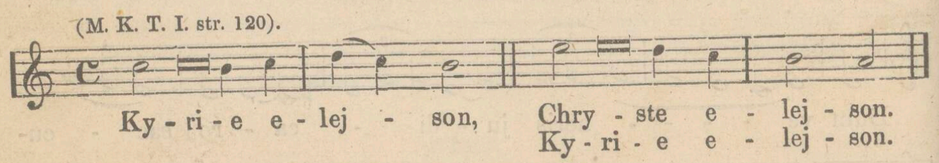

Libera me, Domine, de morte aeterna in die illa tremenda. *Quando coeli movendi sunt et terra. ** Dum veneris judicare saeculum per ignem. V. Tremens factus sum ego et timeo, dum discussio venerit, atque ventura ira. * Quando coeli *etc.* V. Dies illa, dies irae, calamitatis et miseriae, dies magna et amara valde: **Dum veneris *etc.* V. Requiem aeternam dona eis, Domine, et lux perpetua luceat eis. Libera me *etc.*

63. LITANIA

Za dusze wiernych zmarłych.

(M. K. T. I. str. 120).

Kyrie elejson,—Chryste elejson.—Kyrie elejson.
Chryste usłysz nas,—Chryste wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad wiernemi zmarłemi.
Synu odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad wiernemi zmarłemi.
Duchu Święty Boże, zmiłuj się nad wiernemi zmarłemi.
Święta Trójco jedyny Boże, zmiłuj się nad wiernemi zmarłemi.
Święta Maryo, módl się za wierne zmarłe.
Święta Boża Rodzicielko, módl się za wierne zmarłe.

Święta Panno nad Pannami, módl się za wierne zmarłe.
Matko Stworzyciela, módl się za wierne zmarłe.
Święty Michale, módl się za wierne zmarłe.
Święty Gabryelu, módl się za wierne zmarłe.
Święty Rafale, módl się za wierne zmarłe.

Wszyscy Święci Aniołowie i Archaniołowie, módlcie się za wiernemi zmarłemi.

Święty Józefie, módl się za wierne zmarłe.
Święty Janie, módl się za wierne zmarłe.

Wszyscy Święci Patryarchowie i Prorocy, módlcie się za wierne zmarłe.
Święci: Piotrze i Pawle,
Święci: Jakóbie i Janie,
Wszyscy Święci Apostołowie i Ewangelistowie,
Święty Łukaszu i Święty Dyzma,
Święty Szczepanie i Święty Wawrzyńcze,
Święty Wojciechu i Święty Stanisławie,
Wszyscy Święci Męczennicy i Męczennice,
Święty Dominiku i Święty Franciszku,
Święty Ignacy i Święty Ksawery,
Wszyscy Święci Wyznawcy i Nauczyciele,
Wszyscy Święci Biskupi i Pasterze,
Wszyscy Święci Zakonnicy i Pustelnicy,
Wszyscy Święci Kapłani i Lewitowie,
Święta Anno i Święta Elżbieto,
Święta Maryjo Magdaleno i Święta Katarzyno,
Wszystkie Święte Panny i Wdowy,
Wszyscy Święci Patronowie i Patronki,
Wszyscy Święci Wybrani Pańscy,

Módlcie się za wierne zmarłe.

Boże, przez zasługi Jezusa Chrystusa Syna Twego, Pana naszego, zmiłuj się nad wiernemi zmarłemi.

Boże, przez zasługi Najświętszéj Maryi Panny, Matki Jezusowéj, zmiłuj się nad wiernemi zmarłemi.

Boże, przez zasługi wszystkich Świętych Twoich, zmiłuj się nad wiernemi zmarłemi.

Jezu, bądź miłościw wszystkim duszom zmarłych, Krwią Twoją Najświętszą odkupionym, zmiłuj się nad wiernemi zmarłemi.

Od wszelkiego złego, wybaw ich Panie Jezu.
Od gniewu Twego,
Od mocy djabelskiéj,
Od upalenia ognistego,
Przez Święte Wcielenie Twoje,
Przez Obrzezanie Twoje,
Przez Najsłodsze Imię Jezus Twoje,
Przez Najdroższą Krew Twoją,
Przez Najokrutniejszą śmierć Twoją,
Przez Święte Zmartwychwstanie Twoje,
Przez Cudowne Wniebowstąpienie Twoje,
Przez moc i władzę Twoją.
Przez zasługi wszystkich Świętych Twoich,
My grzeszni, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie Jezu.

Wybaw ich Panie Jezu.

Któryś Maryją Magdalenę z grzechów Jéj rozwiązał, rozwiąż ze wszystkich więzów grzechowych dusze zmarłych, Ciebie prosimy, Wysłuchaj nas Panie Jezu.

Który chwałą wieczną koronujesz wybranych Twoich, wybaw wszystkie dusze zmarłe z męk czyscowych, a zaprowadź je do Królestwa wiecznego, Wysłuchaj nas Panie Jezu.

Boże, któryś wybawił Lota z Sodomy, Jonasza z wnętrzności wieloryba, Daniela z paszczęki lwów, Zuzannę od śmierci, Piotra od utonienia, Wysłuchaj nas Panie Jezu.

Abyś rodziców, braci i siostry nasze, powinnych i dobrodziejów naszych, od męk czyscowych, przez miłosierdzie swoje raczył wybawić,

Abyś wszystkie wierne zmarłe od męk czyscowych wybawić raczył,

Abyś się zmiłować nad nimi raczył,

Abyś ich przez Aniołów Świętych wyprowadzić raczył,

Abyś ich do społeczności wszystkich Świętych Twoich przyprowadzić raczył,

Abyś ich do Boga swego od którego są stworzeni przywrócić raczył,

Abyś im Najświętsze Oblicze Swoje łaskawie pokazać raczył.

Abyś ich na prawicy swojéj w towarzystwie wybranych Twoich postanowić raczył.

Wysłuchaj nas Panie Jezu.

Synu Boży, źródło łaskawości i miłosierdzia, Wysłuchaj nas Panie Jezu.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Przepuść im Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, Zmiłuj się nad duszami w mękach czyscowych zostającemi.

Chryste usłysz nas, Chryste wysłuchaj nas.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Ojcze nasz, Zdrowaś Marya i t. d.

MODLITWA.

Boże, Dawco odpuszczenia i Miłośniku ludzkiego zbawienia, prosimy łaskawości Twojéj, abyś naszego zgromadzenia: braci, siostry, rodziców, krewnych i dobrodziejów, którzy z tego świata zeszli, za przyczyną błogosławionéj zawsze Panny Maryi, ze wszystkiemi Świętemi, do uczestnictwa zbawienia wiecznego przypuścić raczył. Amen.

DODATEK.

532. MSZA I.

NA BOŻE NARODZENIE.

Na Introit.

Melodyja jak: „Aniół Pasterzom“ w Śpiew. Krakow. na str. 918.

Bogu dziękczynne głosy,—Wznośmy dziś pod niebiosy;
Że nam dał na świat Syna Swojego, — W Bóstwie Jemu równego
Boga prawdziwego.
Choć równy Ojcu w Bóstwie,—Rodzi się dziś w ubóstwie;
Pałac ma, kącik lichéj stajenki,—Za tron ręce Panienki,
A słudzy wół,—osieł.
O Tajemnico święta!—Rozumem niepojęta!
Żeby Bóg tak nie pomniał o Sobie,—Dał się położyć w żłobie
Na garści barłogu.
Lecz wiemy dobrze z wiary—Twoje Boże zamiary:
Przyjąłeś za nas grzésznych karanie, — Przyjm i podziękowanie
Od ludu Twojego.

Na Gloria.

Z Aniołami śpiéwajmy,—Bez końca powtarzajmy:
Chwała bądź Bogu na wysokości,—A Ludziom na niskości
Pokój pożądany.
Ojcze Przedwiecznéj chwały,—Niech Ci śpiéwa świat cały:
Chwała bądź Bogu na wysokości,—A Ludziom na niskości
Pokój pożądany.
Żeś nam dziś Jedynego,—Zesłał Syna Swojego:
Chwała bądź Bogu na wysokości,—A Ludziom na niskości
Pokój pożądany.
Tyś Bogiem niepojętym,—Z Synem, i Duchem Świętym:
Chwała bądź Bogu na wysokości,—A Ludziom na niskości
Pokój pożądany.

Na Graduale.

Śpiewa się 1. strofa: Niepojęte dary i t. d. w Śp. Krak. na str. 282.

Na Credo.

Wierzę w Boga jednego,—Ojca Wszechmogącego;
Który dał wszystkim rzeczom istnienie. — Przez słowa wy-
Stań się, i stało się. [mienienie,

Wierzę i w Syna Jego,—Jemu współistotnego:
Tén z Ducha Najświętszego w cielony,— Dla nas jest naro-
Z Maryi Dziewicy. [dzony,

Po śmierci zmartwychpowstał,—W niebie tron chwały dostał:
Ztamtąd zaś przyjdzie w dzień ostateczny,—Złych pośle w ogień
A dobrym da niebo. [wieczny!

Wierzę w Ducha Świętego,—Od obu idącego:
Wyznawam Kościół tylko jedyny,—W którym się gładzą winy,
I żywot bez końca.

Na Offertorium.

Śpiewa się daléj Pieśń zaczęta—jak na Graduał.

Na Sanctus.

Bezustannemi głosy,—Wyśpiewujmy w niebiosy:
Święty Bóg! Święty, Święty w Istności! — W dziełach Swéj
Pan Zastępów mocy. [Wszechmocności.

Pełne są Jego chwały,—Niebo,—ziemia,—świat cały:
Majestat niczem nie ogarniony,—Rozumem nie zgłębiony,
Myślą nie pojęty.

Po Podniesieniu.

Cześć Ci Boską dajemy,—O Jezu! i wierzymy:
Żeś tu jest w chleba, wina osobie, — Tén Sam coś leżał
Dla nas narodzony. [w żłobie,

A pamiątkę Twéj męki,—Niosąc za okup dzięki,
Obchodząc w téj najświętszéj ofierze, — Która ważność swą
Z ofiary krzyżowéj. [bierze,

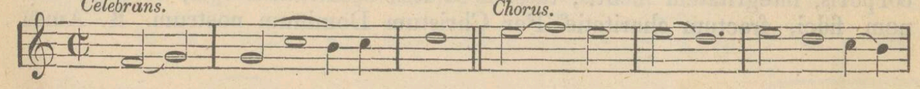
ODDZIAŁ II.

ASPERSYE.

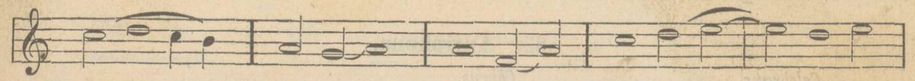
Aspersio Dominicis per annum.

64. Antiphona.
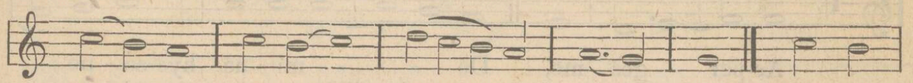
Celebrans. *Chorus.*

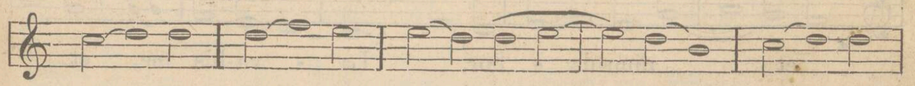
A - sper - ges me, Do - mi - ne hys - so - po
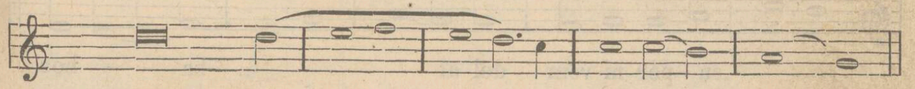

et mun - da - bor, la - va - bis me, et

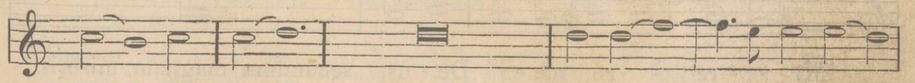
su - per ni - vem de - - al - ba - bor. ℣. Mi - se-

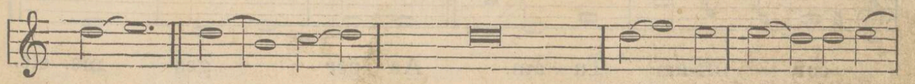
re - re me - i De - us, se - cun - dum

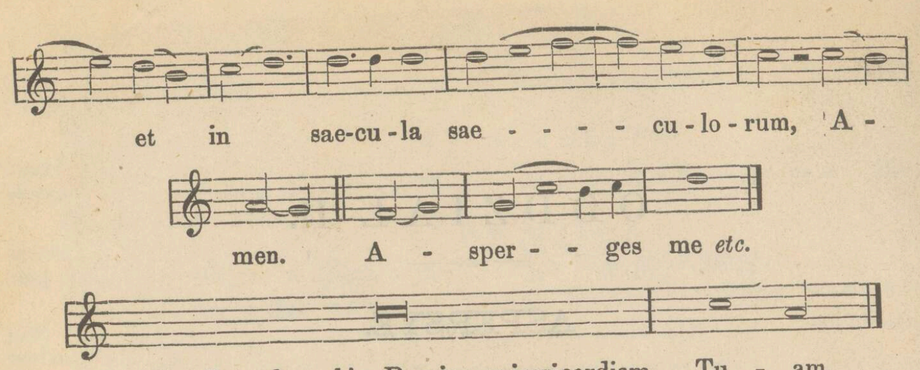
magnam misericor - - - - - di - am tu - - am.

℣. Glo - ri - a Patri, et Filio et Spi - ri - tu - i san-

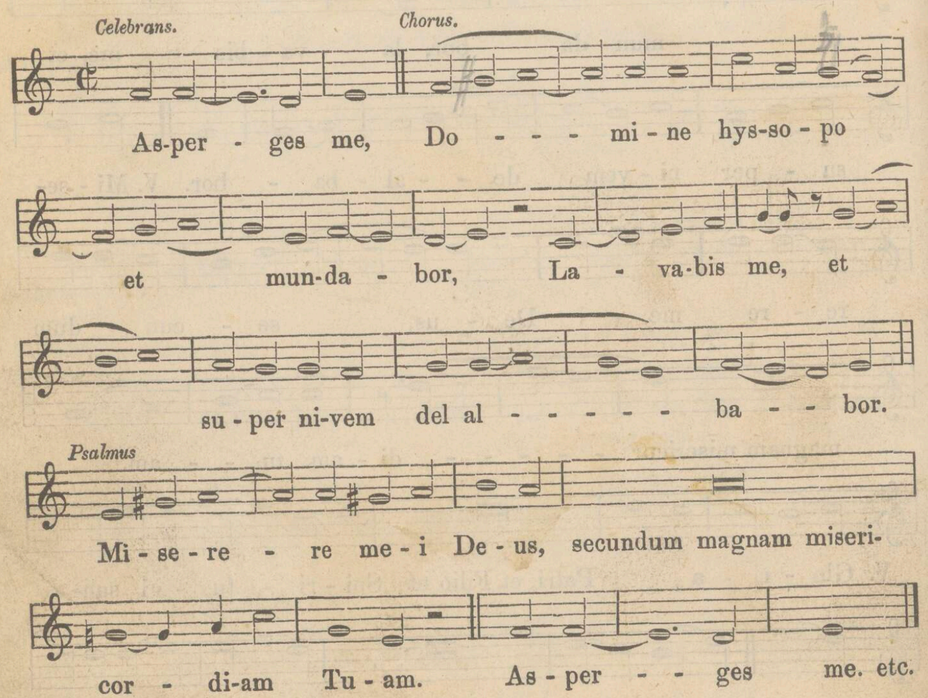
cto: Si - cut - erat in principio, et nunc et sem - per,

OREMUS. Praesta nobis, quaesumus Domine, hac aqua aspersis, sanitatem corporis, integritatem mentis, tutelam salutis, securitatem spei, corrobarationem fidei, fractum charitatis. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad Aspersionem Dominica Passionis et Palmarum.

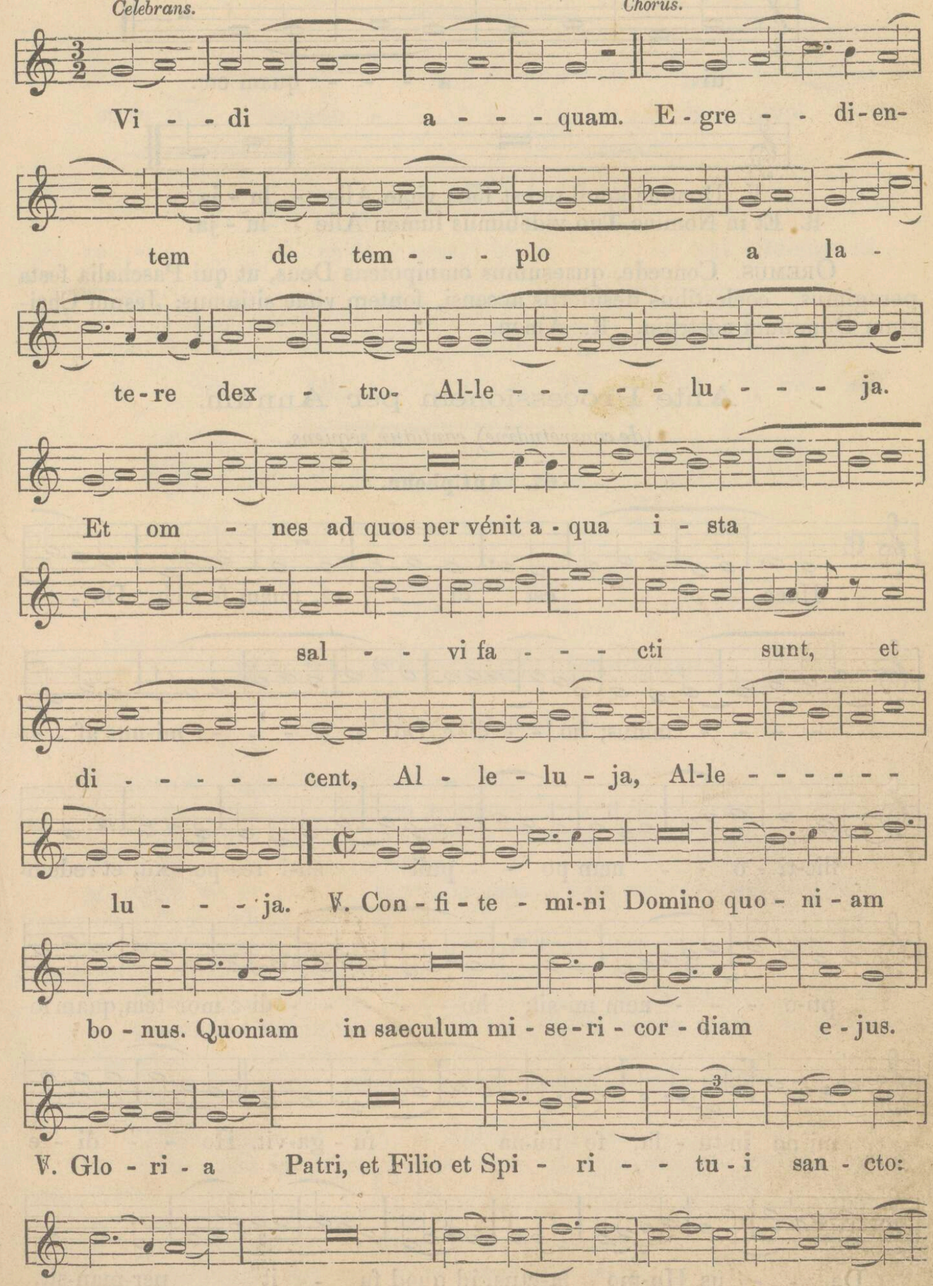
65. Antiphona.
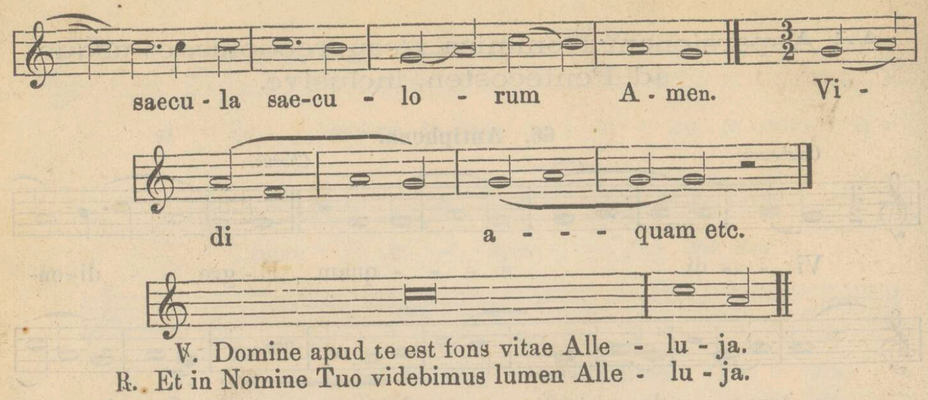

Uwaga. Wiersz i Oracya, jak wyżéj.

Ad Aspersionem Dominica Resurrectionis, et usque ad Pentecosten, inclusive.

66. Antiphona.

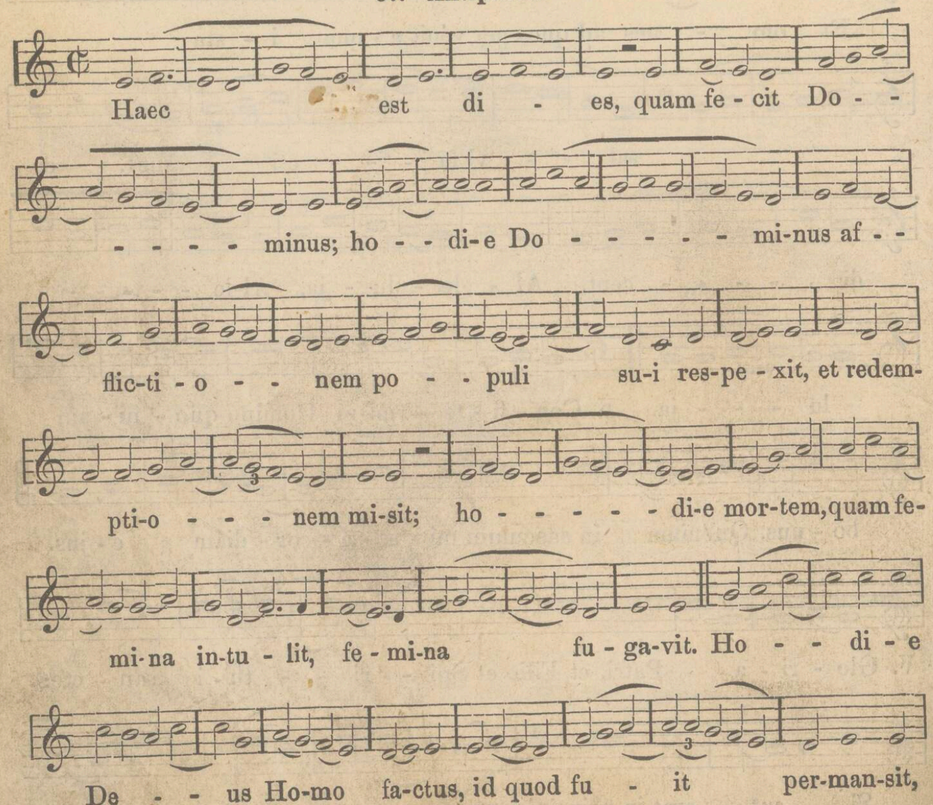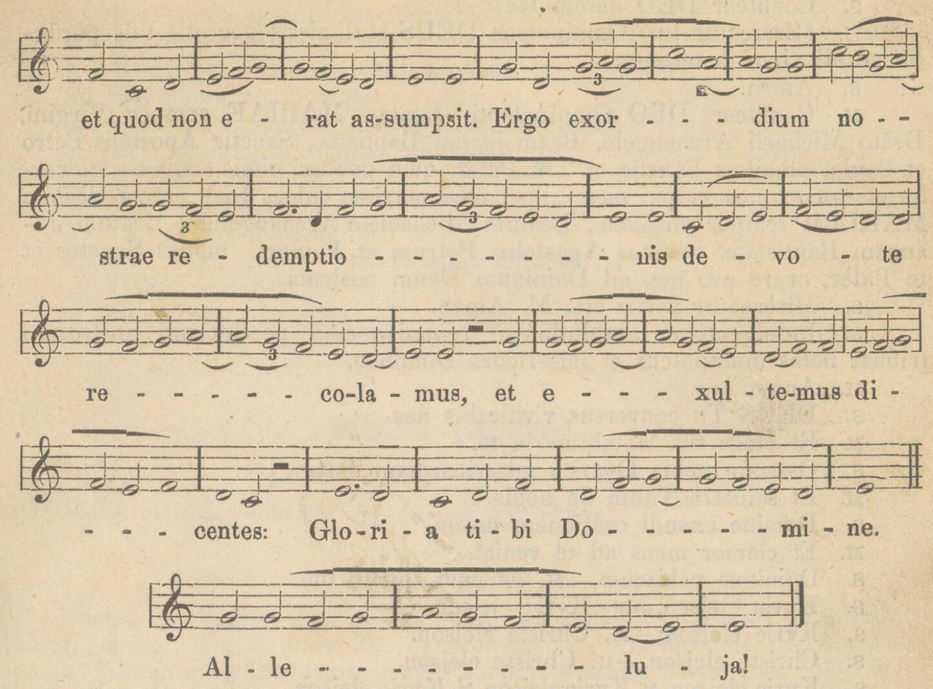

OREMUS. Concede, quaesumus omnipotens Deus, ut qui Paschalia festa peragimus, coelestibus desideriis accensi, fontem vitae sitiamus: Jesum Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Ante Processionem per Annum.

(*de consvetudine*) *cantatur sequens.*

67. Antiphona.

Modus Ministrandi Sacerdoti

CELEBRANTI MISSAM.

SACERDOS. Introibo ad Altare DEI.

MINISTER. Ad DEUM qui laetificat juventutem meam.

S. Judica me DEUS, et discerne causam meam, degente non Sancta, ab homine iniquo et doloso erue me.

M. Quia tu es DEUS fortitudo mea, quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus.

S. Emitte lucem tuam, et veritatem tuam, ipsa me deduxerunt, ed adduxerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.

M. Et introibo ad altare DEI ad DEUM qui laetificat juventutem meam.

S. Confitebor tibi in cithara DEUS, DEUS, meus, quare tristis es anima mea, et quare conturbas me.

M. Spera in DEO quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei et DEUS meus.

S. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

M. Sicut erat in principio, et nunc, et semper et in saecula saeculorum, Amen.

S. Introibo ad Altare DEI.

M. Ad DEUM qui laetificat Juventutem meam.

S. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

M. Qui fecit Caelum, et terram.

S. Confiteor DEO omnipotenti *etc.*
M. Misereatur tui Omnipotens DEUS et dimissis peccatis tuis perducat te ad vitam aeternum.
S. Amen.
M. Confiteor DEO Omnipotenti, Beatae MARIAE semper Virgini, Beato Michaeli Archangelo, Beato Joanni Baptistae, Sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis et Tibi Pater, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor Beatam MARIAM semper virginem, Beatum Michaelem Archangelum, Beatum Joannem Baptistam, Sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos et te Pater, orare pro me, ad Dominum Deum nostrum.
S. Misereatur vestri etc. M. Amen.
S. Indulgentiam, absolutionem remmissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.
M. Amen.
S. DEUS Tu conversus vivificabis nos.
M. Et plebs tua laetabitur in te.
S. Ostende nobis Domine misericordiam Tuam,
M. Et salutare Tuum da nobis.
S. Domine exaudi orationem meam,
M. Et clamor meus ad te veniat.
S. Dominus vobiscum,—M. Et cum spiritu tuo.
S. Kyrie elejson,—M. Kyrie elejson.
S. Kyrie elejson,—M. Christe elejson.
S. Christe elejson,—M. Christe elejson.
S. Kyrie elejson. M. Kyrie elejson, S. Kyrie elejson.
S. Gloria in excelsis DEO etc.
S. *Ante Collectam.* Dominus vobiscum.
M. Et cum Spiritu tuo.
S. *In fine Collectae.* Per omnia saecula saeculorum.
M. Amen.

Post Epistolam vero: DEO gratias.

Lecta Epistola, Gruduali Alleluja, Minister accipit Missale et defert ad dexterum cornu Altaris, deinde dicit.

S. Dominus vobiscum,
M. Et cum Spiritu tuo.
S. Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.
M. Gloria Tibi Domine.
S. *Finito Evangelio dicit.*—M. Laus Tibi Christe.
S. Credo in unum DEUM etc.
S. Orate Fratres.
M. Suscipiat Dominus hoc Sacrificium de manibus tuis ad laudem et gloriam Nominis sui, ad utilitatem quoque nostram, totiusque Ecclesiae suae sanctae.
S. Per omnia saecula saeculorum.—M. Amen.
S. Dominus vobiscum,
M. Et cum spiritu tuo.
S. Sursum corda.—M. Habemus ad Dominum.
S. Gratias agamus Domino DEO nostro.
M. Dignum et justum est.

S. Per omnia saecula saeculorum.
M. Amen. Pater noster etc.
S. Et ne nos inducas in tentationem.
M. Sed libera nos a malo.
S. Per ommia saecula saeculorum.—*M.* Amen.
S. Pax Domini sit semper vobiscum.
M. Et cum spiritu tuo.
S. Dominus vobiscum.
M. Et cum spiritu tuo.
S. Ite missa est, vel Benedicamus Domino.
M. DEO gratias.
S. Requiescant in pace.—*M.* Amen.

MSZA (Missa).

KYRIE:

Kyrie elejson,—Christe elejson,—Kyrie elejson.

GLORIA.

Gloria in excelsis Deo. Et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Laudamus Te. Benedicimus Te. Adoramus Te. Glorificamus Te. Gratias agimus Tibi propter magnam gloriam Tuam. Domine Deus, Rex coelestis, Deus Pater omnipotens. Domine Filii Unigenite, Jesu Christe. Domine Deus, Agnus Dei Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi suscipe déprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris miserere nobis. Quoniam tu solus Sanctus, tu solus Dominus. Tu solus Altissimus Jesu Christe. Cum sancto Spiritu, in Gloria Dei Patris. Amen.

CREDO.

Credo in unum Deum. Patrem omnipotentem factorem coeli et terrae, visibilium omnium, et invisibilium; Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei Unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum non factum consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in coelum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis: Et in Spiritum Sanctum, Dominum, et vivificantem; qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur et con glorificatur qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam Catholicam, et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Amen.

SANCTUS.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth! Pleni sunt coeli et terra gloria Tua. Hosanna in excelsis.

BENEDICTUS.

Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

AGNUS DEI.

Agnus Dei qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Dona nobis pacem.

REQUIEM (Msza żałobna).

(MISSA PRO DEFUNCTIS).

INTROITUS.

Requiem aeternam dona eis, Domine: Et lux perpetua luceat eis.
Psalm: Te decet hymnus, Deus, in Sion: Et tibi reddetur votum in Jerusalem: exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet.

KYRIE.

Kyrie elejson. Christe elejson. Kyrie elejson.

TRACTUS.

Absolve, Domine, animas omnium fidelium defunctorum ab omni vinculo delictorum. V. Et, gratia tua illis succurrente, mereantur evadere judicium ultionis. *V.* Et lucis aeternae beatitudine perfrui.

SEQUENTIA.

1. Dies irae, dies illa. Solvet saeclum in favilla: Teste David cum Sybilla.
2. Quantus tremor est futurus, Quando Judex est venturus, Cuncta stricte discussurus.
3. Tuba mirum spargens sonum, Per sepulchra regionum, Coget omnes ante thronum.
4. Mors stupebit et natura, Cum resurget creatura, Judicanti responsura.
5. Liber scriptus proferetur;—In quo totum continetur, — Unde mundus judicetur.
6. Judex ergo cum sedebit, — Quidquid latet, apparebit,—Nil inultum remanebit.
7. Quid sum miser tunc dicturus? Quem patronum rogaturus? Cum vix justus sit securus.
8. Rex tremendae majestatis,—Qui salvandos salvas gratis,—Salva me fons pietatis.
9. Recordare Jesu pie, — Quod sim causa tuae viae, — Ne me perdas illa die.
10. Quaerens me, sedisti lassus, — Redemisti, crucem passus,—Tantus labor non sit cassus.
11. Juste Judex ultionis,—Donum fac remissionis,—Ante diem rationis.
12. Ingemisco, tantum reus: Culpa rubet vultus meus, — Supplicanti parce Deus.

13. Qui Mariam absolvisti,—Et latronem exaudisti,—Mihi quoque spem dedisti.
14. Preces meae non sunt digne:—Sed tu bonus fac benigne,—Ne perenni cremer igne.
15. Inter oves locum praesta,—Et ab hoedis me sequestra,—Statuens in parte dextra.
16. Confutatis maledictis, — Flammis acribus addictis, —Voca me cum benedictis.
17. Oro supplex et acclinis,—Cor contrictum quasi cinis;—Gere curam mei finis.
18. Lacrymosa dies illa,—Qua resurget ex favilla.
19. Judicandus homo reus: Huic ergo parce, Deus!
20. Pie Jesu, Domine,—Dona eis requiem. Amen.

OFFERTORIUM.

Domine Jesu Christe,—Rex gloriae! libera animas omnium fidelium defunctorum, de poenis inferni, et de profundo lacu: libera eas de ore leonis, ne absorbeat eas tartarus, ne cadant in obscurum: sed signifer sanctus Michael, repraesentet eas in lucem sanctam. Quam olim Abrahae promisisti et semini ejus.

V. Hostias et preces tibi, Domine, laudis offerimus: tu suscipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus: fac eas, Domine, de morte transire ad vitam. Quam olim etc.

SANCTUS.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth! Pleni sunt coeli et terra gloria tua; Hosanna in excelsis.

BENEDICTUS.

Benedictus, qui venit in nomine Domini, Hosanna in excelsis.

AGNUS.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona eis requiem,—Agnus Dei qui tollis peccata mundi, dona eis requiem,—Agnus Dei qui tollis peccata mundi, dona eis requiem sempiternam!

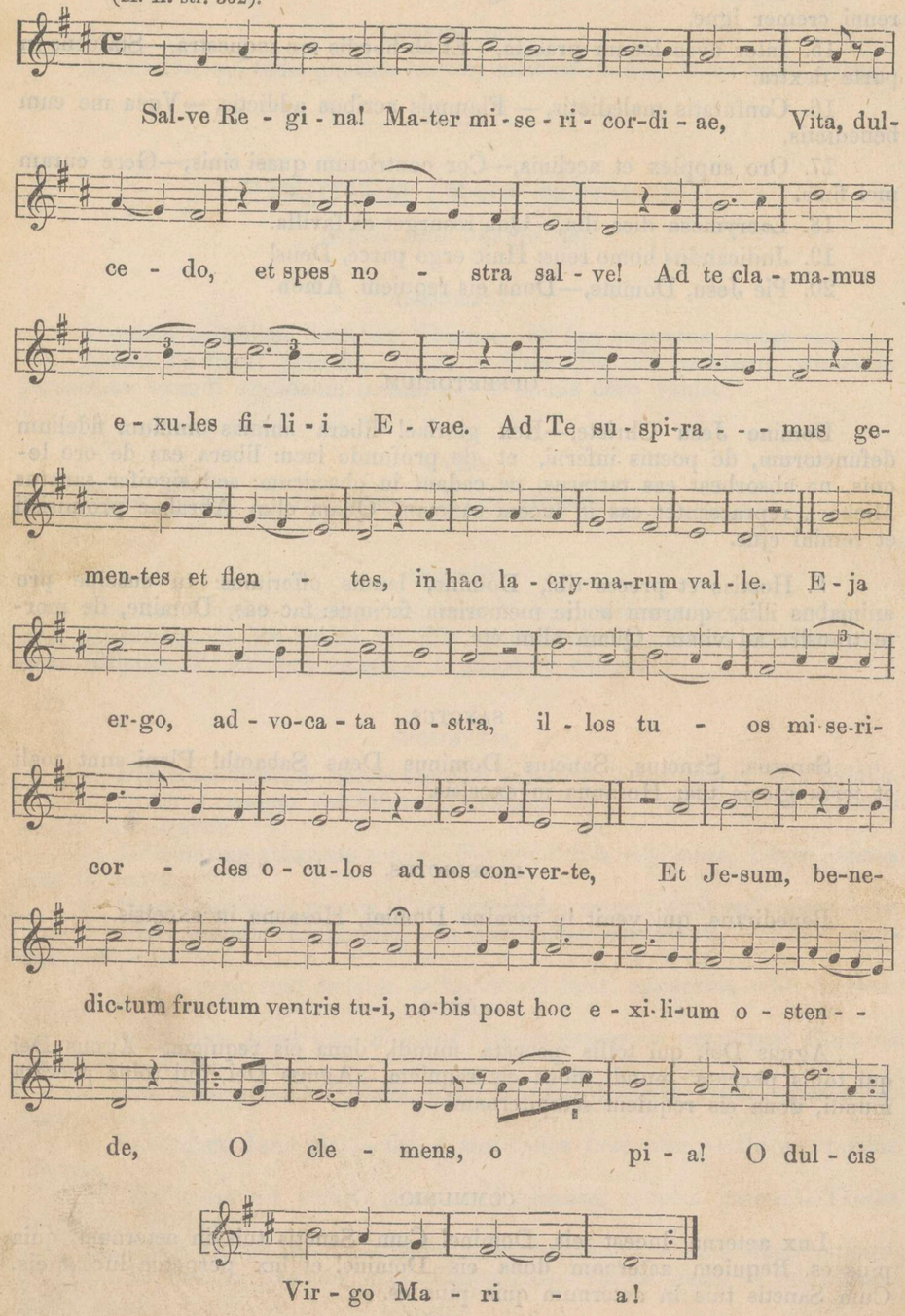
COMMUNIO.

Lux aeterna luceat eis Domine! Cum Sanctis tuis in aeternam, quia pius es. Requiem aeternam dona eis Domine! et lux perpetua luceat eis. Cum Sanctis tuis in aeternum quia pius es.

68. Salve Regina. (Requiem).

ANTIPHONA.

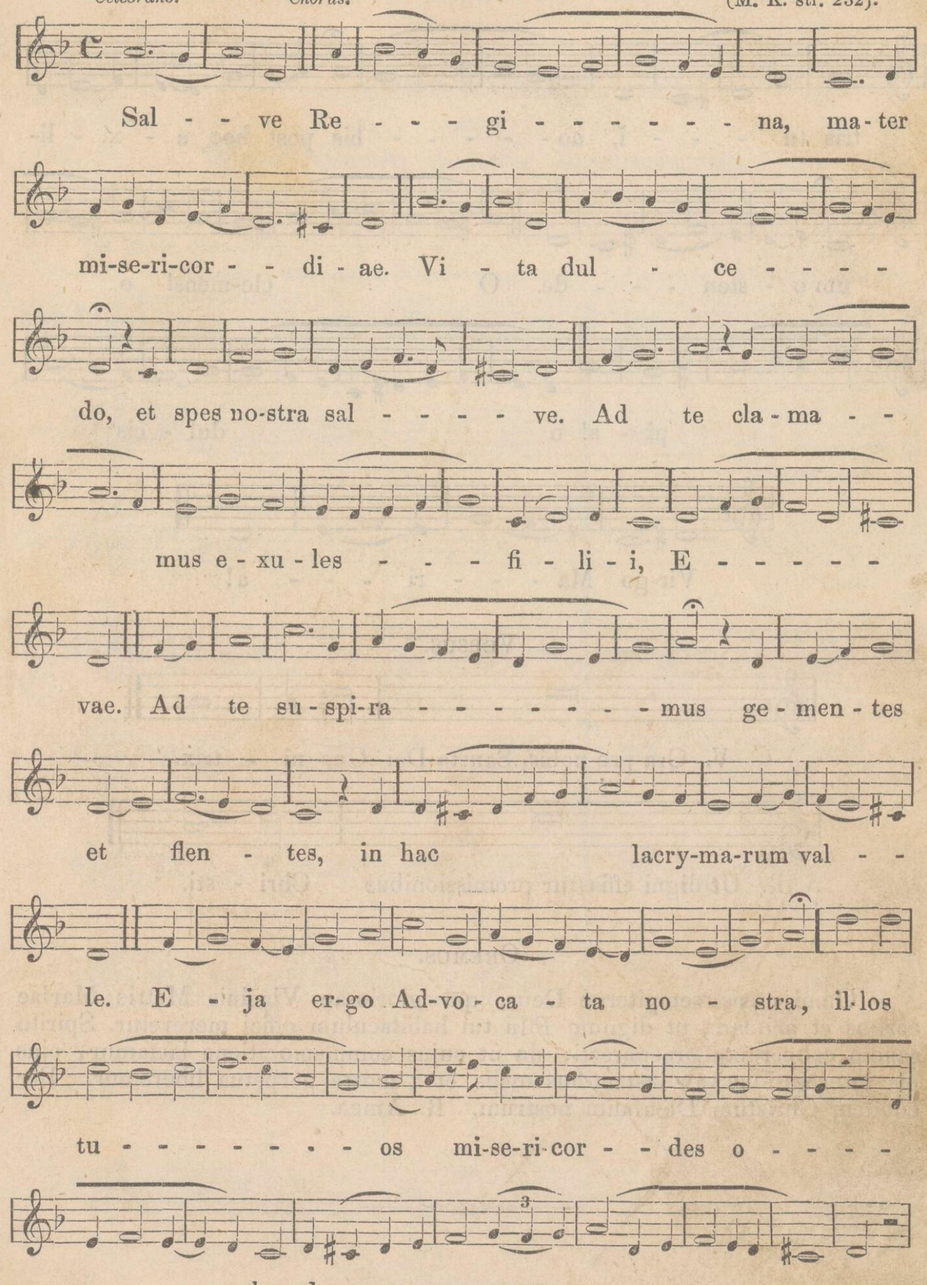
(M. K. str. 332).

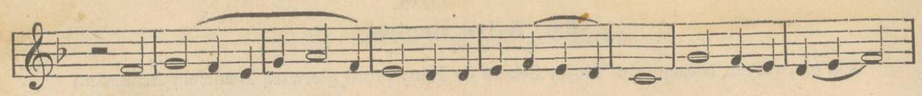

69. Salve Regina.

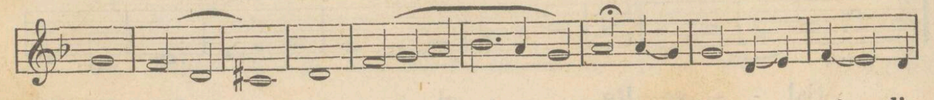
(Od pierwszych Nieszporów Trójcy Św. aż do Nony przed pierwszą Niedzielą Adwentu.)

Celebrans. *Chorus.* (M. K. str. 232).

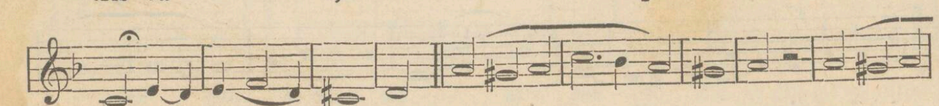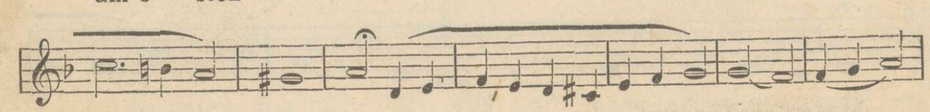

Et Je - - - - sum be-ne-di - - ctum fruc-tum ven - -

tris tu - - - - i, no - - - - - bis post hoc e - xi - li-

um o - sten - - - de. O cle-mens! o

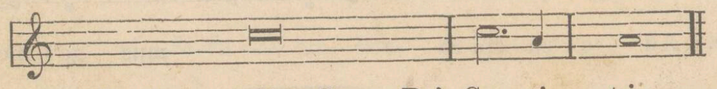

pi - a! o dul - cis

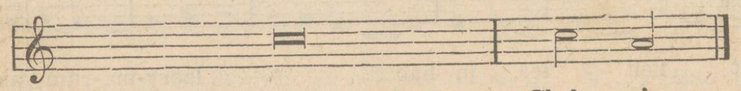

Vir-go Ma - - - ri - - - a!

VERSUS.

℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Ge - ni - trix.

℟. Ut digni effiamur promissionibus Chri - sti.

OREMUS.

Omnipotens sempiterne Deus, qui gloriosae Virginis Matris Mariae corpus et animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur. Spiritu sancto cooperante praeparasti: da ut cujus commemoratione laetamur, ejus pia intercessione ab instantibus malis et a morte perpetua liberemur. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

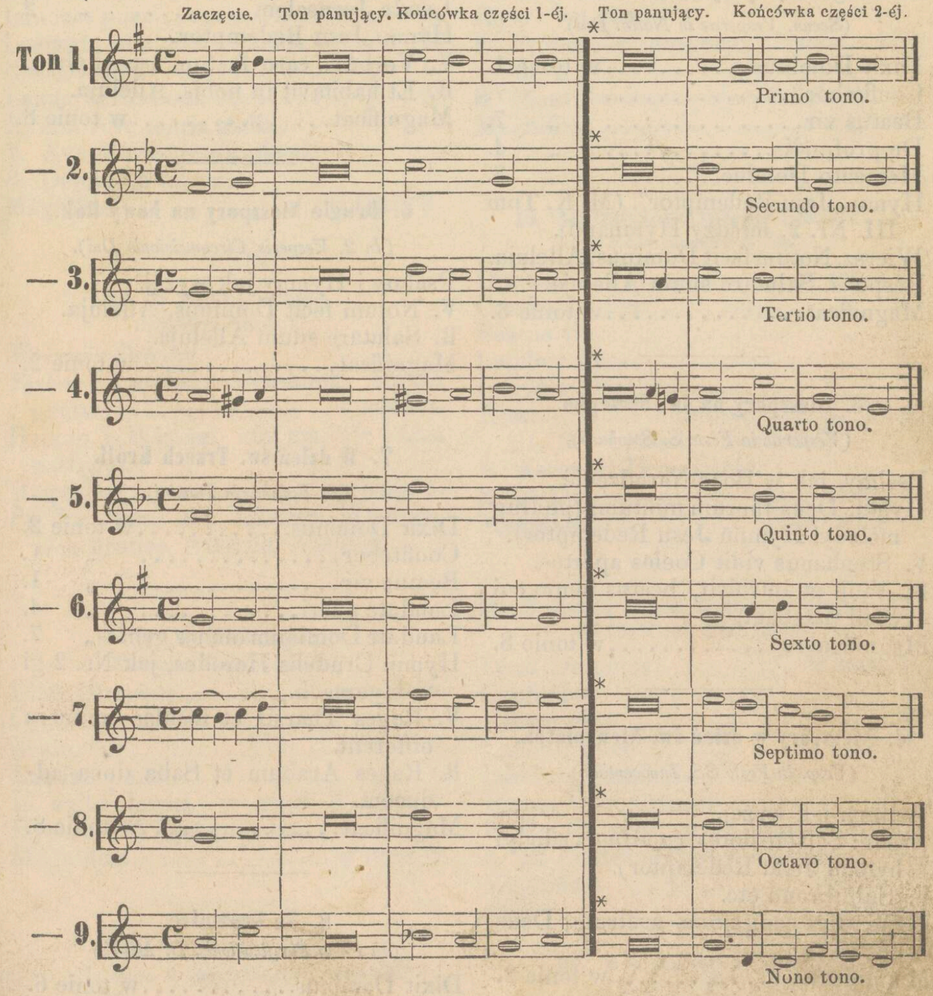
ODDZIAŁ III.

PSALMODYE

CZYLI

Wzór ośmiu tonów kościelnych.

(M. K. str. 257—271).

Nieszpory na Uroczystości całego roku.

1. Pierwsze Nieszpory na Boże Narodzenie.
(*Primae Vesperae in Nativitate Dni*).

Jak na str. 92.

---

2. Drugie Nieszpory na Boże Narodzenie.
(*Secun. Vesperae in Nativ. Dni*).

Dixit Dominus.....w tonie 1.
Confitebor..... „ 7.
Beatus vir..... „ 7.
De profundis..... „ 4.
Memento Domine..... „ 8.
Hymn „Jesu Redemptor". (M. K. Tom III. Nr. 2. między Hymnami).
Wiersz. Notum fecit Dominus, Alleluja.
Respons. Salutare suum Alleluja.
Magnificat.....w tonie 6.

---

3. Nieszpory na św. Szczepan.
(*Vesperae in Festo S. Stephani*).

Psalmy, jak w Boże Narodzenie.
Hymn: Deus tuorum militum: (podług melodyi Hymnu Jesu Redemptor).
℣. Stephanus vidit Coelos apertos.
℟. Vidit et introivit, beatus homo cui coeli patebant.
Magnificat.....w tonie 8.

---

4. Nieszpory w dzień św. Niewiniątek.
(*Vesp. in Festo SS. Innocentium*).

Psalmy: jak wyżéj.
Hymn: Salvete flores, (podług melodyi hymnu Jezu Redemptor).
℣. Sub throno etc.
℟. Vindica sanguinem nostrum, Deus noster.
Magnificat.....w tonie 2.

---

5. Pierwsze Nieszpory na Nowy Rok.
(*Primae Vesp. in Circumcisionis Dni*).

Dixit Dominus.....w tonie 6.
Laudate Pueri..... „ 3.
Laetatus sum..... „ 4.
Nisi Dominus..... „ 4.
Lauda Jerusalem..... „ 2.
Hymn: Jesu Redemptor.
℣. Verbum caro factum est Alleluja.
℟. Et habitavit in nobis, Alleluja.
Magnificat.....w tonie 8.

---

6. Drugie Nieszpory na Nowy Rok.
(*In 2. Vesperis Circumcisionis Dni*).

Psalmy i Hymny jak wyżéj.
℣. Notum fecit Dominus, Alleluja.
℟. Salutare suum Alleluja.
Magnificat.....w tonie 2.

---

7. W dzień św. Trzech Króli.
(*In Epiphania Domini*).

Dixit Dominus.....w tonie 2.
Confitebor..... „ 1.
Beatus vir..... „ 1.
Laudate pueri..... „ 4.
Laudate Dominum omnes gentes „ 7.
Hymn: Crudelis Herodes, jak Nr. 2-gi w Hymnach.
℣. Reges Tharsis et insulae munera offferent.
℟. Reges Arabum et Saba dona adducent.
Magnificat.....w tonie 8.

---

8. Na Gromnice.
(*In Festo Purificationis B. M. V.*)

Dixit Dominus.....w tonie 6.
Laudate pueri..... „ 3.
Laetatus sum..... „ 4.

Nisi Dominus.....w tonie 4.
Lauda Jerusalem..... „ 2.
Hymn: Ave maris stella (M. K. Tom III. Nr. 12 między hymnami).
℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto.
℟. Non visurum se mortem nisi videret Christum Domini.
Magnificat.....w tonie 1.

---

9. Na Zwiastowanie N. M. P.
(*In Festo Annuntiationis B. M. V.*)

Dixit.....w tonie 8.
Laudate pueri..... „ 1.
Laetatus sum..... „ 8.
Nisi Dominus..... „ 1.
Lauda Jerusalem..... „ 8.
Hymn: Ave maris stella.
℣. Ave Maria gratia plena.
℟. Dominum tecum.
Magnificat.....w tonie 8.

---

10. W Wielką Sobotę.
(*Sabbato Sancto*).

W czasie Summy.
Psalm: Laudate Dominum omnes gentes:.....w tonie 8.
Hymnu i Wiersza, nie ma, ale zaraz następuje:
Magnificat.....w tonie 8.
Po Ite Missa est, Alleluja, Alleluja, Deo gratias, Alleluja, Alleluja.

---

11. Na Wielkanoc.
(*Dominica Resurrectionis*).

Dixit Dominus.....w tonie 8.
Confitebor tibi..... „ 7.
Beatus vir..... „ 8.
Laudate pueri..... „ 7.
In exitu Israel, w tonie 9 albo 8.
Hymnu i Wiersza nie ma.
Magnificat.....w tonie 8.

---

12. Na św. Stanisław.
(*In Festo S. Stanislai Episc. Mart.*)
Na pierwsze Nieszpory.
Dixit.....w tonie 8.
Confitebor.....w tonie 7.
Beatus vir..... „ 1.
Laudate pueri..... „ 8.
Laudate Dominum..... „ 2.
Hymn: Gaude Mater Polonia, M. K. Tom III. Nr. 11. w Hymnach.
℣. Sancti etc. etc. etc.
℟. Vos elegit Deus in haereditatem sibi, Alleluja.
Magnificat.....w tonie 6.

Na drugie Nieszpory.
Psalmy téż same; wyjąwszy ostatni, zamiast którego, Credidi w tonie 2.
Hymn ten sam.
℣. Pretiosa in conspectu Domini, Alleluja.
℟. Mors Sanctorum ejus, Alleluja.
Magnificat.....w tonie 4.

---

13. Na Wniebowstąpienie Pańskie.
(*In Festo Ascensionis Dni*).

Dixit.....w tonie 7.
Confitebor tibi..... „ 8.
Beatus vir..... „ 4.
Laudate pueri..... „ 8.
Laudate Dominum..... „ 8.
Hymn: Salutis humanae (M. K. Tom III. Nr. 6. między hymnami).
℣. Ascendit Deus in etc.
℟. Et Dominus in voce tubae, Alleluja.
Magnificat.....w tonie 6.

---

14. W sobotę przed Zielonemi Świątkami.
(*Sabbato ante Pentecostes*).

Dixit Dominus.....w tonie 3.
Confitebor..... „ 8.
Beatus vir..... „ 8.
Laudate pueri..... „ 1.
Laudate Dominum..... „ 7.
Hymn: Veni Creator.
℣. Repleti sunt omnes Spiritu Sancto.
℟. Et coeperunt loqui Alleluja.
Magnificat.....w tonie 1.

---

15. W Niedzielę Świąteczną.
(*Dominica Pentecostes*).

Psalmy: jak wyżéj wyjąwszy ostatni

zamiast którego In exitu Israel w tonie 9. albo 7.
Hymn: jak wyżéj.
℣. Loquebantur etc.
℟. Magnalia Dei, Alleluja.
Magnificat.....w tonie 1.

16. W Sobotę przed św. Trójcą.

(*Sabbato ante Festum SS. Trinitatis*).

Dixit.....w tonie 1.
Confitebor tibi..... „ 2.
Beatus vir..... „ 3.
Laudate pueri..... „ 4.
Laudate Dominum..... „ 5.
Hymn: Jam sol recedit.
℣. Benedicamus, etc.
℟. Laudamus et superexaltamus cum in saecula.
Magnificat.....w tonie 1.

17. Na św. Trójcę.

(*In Festo SS. Trinitatis*).

Psalmy: jak wyżéj wyjąwszy ostatni zamiast którego, In exitu Israel. w tonie 5. albo 9.
Hymn: ten sam.
℣. Benedictus etc.
℟. Et laudabilis, et gloriosus in saecula.
Magnificat.....w tonie 4.

18. Na Boże Ciało.

(*In Festo Corporis Christi*).

Dixit.....w tonie 1.
Confitebor tibi..... „ 2.
Credidi..... „ 3.
Beati omnes..... „ 4.
Lauda Jerusalem..... „ 5.
III. Pange Lingua (zob. M. K. Tom *Hymn*: Nr. 9. między Hymnami).
℣. Panem de Coelo etc.
℟. Omne delectamentum in se habentem, Alleluja.
Magnificat.....w tonie 6.

19. Na Poświęcenie Kościoła.

(*In dedicatione Ecclesiae*).

Dixit.....w tonie 7.
Confitebor tibi..... „ 1.
Beatus vir..... „ 1.
Laudate pueri..... „ 8.
Lauda Jerusalem..... „ 1.
Hymn: Coelestis Urbs (zob. M. K. Tom III. Nr. 22. między hymnami).
℣. Haec est Domus etc.
℟. Bene fundata est supra firmam petram.
Magnificat.....w tonie 1.

Na drugie Nieszpory.

℣. Domum tuam Domine etc.
℟. In longitudinem dierum.
Magnificat.....w tonie 6.

20. Na św. Apostołów: Piotra i Pawła.

(*In Festo SS. Ap. Petri et Pauli*).

Na pierwsze Nieszpory.

Dixit.....w tonie 8.
Confitebor tibi..... „ 7.
Beatus vir..... „ 8.
Laudate pueri..... „ 7.
Laudate Dominum..... „ 7.
Hymn: Decora lux (zob. M. K. Tom III. Nr. 19. między Hymnami).
℣. In omnem terram etc.
℟. Et in fines orbis terrae verba eorum.
Magnificat.....w tonie 7.

Na drugie Nieszpory.

Dixit.....w tonie 7.
Laudate pueri..... „ 3.
Credidi..... „ 7.
In convertendo..... „ 8.
Domine probasti me..... „ 7.
Hymn: Decora lux.
℣. Annuntiaverunt opera Dei.
℟. Et facta ejus intellexerunt.
Magnificat.....w tonie 1.

21. Na Wniebowzięcie Panny Maryi.

(*In Festo Assumptionis B. M. V.*)

Dixit.....w tonie 7.
Laudate pueri..... „ 8.

Laetatus sum.....w tonie 4.
Nisi Dominus..... „ 7.
Lauda Jerusalem..... „ 1.
Hymn: Ave Maris stella (M. K. Tom III. Nr. 12. między Hymnami).
℣. Exaltata etc.
℟. Super Choros Angelorum ad coelestia regna.
Magnificat.....w tonie 1.

22. Na Narodzenie Panny Maryi.

(*In Festo Nativitatis B. M. V.*)

Dixit.....w tonie 8.
Laudate pueri..... „ 7.
Laetatus sum..... „ 6.
Nisi Dominus..... „ 8.
Lauda Jerusalem..... „ 7.
Hymn: Ave Maris stella.
℣. Nativitatis est hodie, etc.
℟. Cujus vita inclita cunctos illustrat Ecclesias.
Magnificat.....w tonie 1.

23. Na Niepokalane Poczęcie.

(*In Festo Conceptionis B. M. V.*)

Wszystko tak samo jak wyżéj.
℣. Conceptio est hodie etc.
℟. Cujus vita inclita cunctos illustrat Ecclesias.

24. Na Przeniesienie św. Stanisława.

(*In Festo Translationis S. Stanislai*).

Dixit.....w tonie 1.
Confitebor..... „ 3.
Beatus vir.....w tonie 1.
Laudate pueri..... „ 1.
Laudate Dominum..... „ 1.
Hymn: Gaude Mater Polonia.
℣. Gloria et honore etc.
℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.
Magnificat.....w tonie 6.

25. Na św. Wacław.

(*In Festo S. Venceslai M.*)

Wszystko toż samo co wyżéj, wyjąwszy *Hymn:* Deus tuorum militum, (zob. M. K. Tom III. Nr. 17. między Hymnami).

26. Na Wszystkich Swiętych.

(*In Festo Omnium Sanctorum*).

Na pierwsze Nieszpory.

Dixit.....w tonie 1.
Confitebor..... „ 1.
Beatus vir..... „ 8.
Laudate pueri..... „ 8.
Laudate Dominum..... „ 8.
Hymn: Placare Chryste, (zob. M. K. Tom III. Nr. 21. między Hymnami).
℣. Laetamini in Domino, etc.
℣. Et gloriamini omnes recti corde.
Magnificat.....w tonie 1.

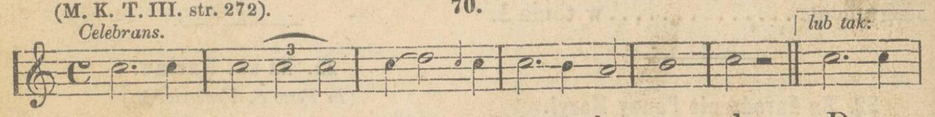
Na drugie Nieszpory.

Psalmy téż same, wyjąwszy ostatni:
Credidi.....w tonie 8.
℣. Exultabunt Sancti, *etc.*
℟. Laetabuntur in cubilibus suis.
Magnificat.....w tonie 1.
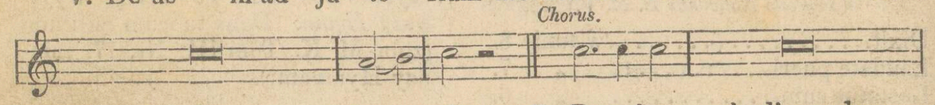
NIESZPORY.

(Vesperae.)

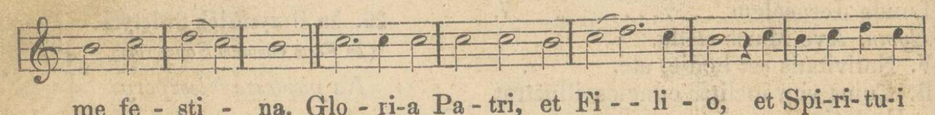
(M. K. T. III. str. 272). 70.

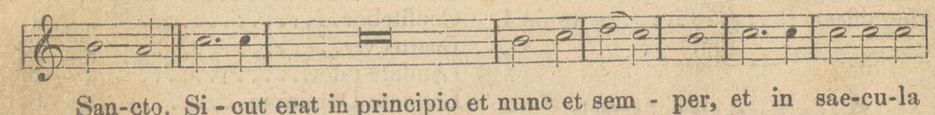
V. De-us in ad - ju - to - rium me-um in - ten - de. De-us

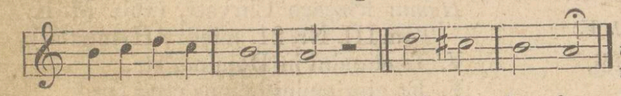
in adjutorium meum in-ten - de. R. Do-mi-ne ad adjuvandum

me fe - sti - na. Glo - ri-a Pa - tri, et Fi - - li - o, et Spi-ri-tu-i

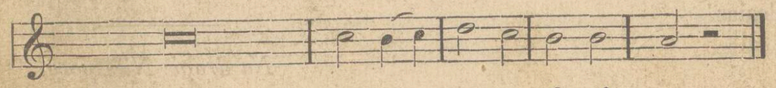

San-cto. Si - cut erat in principio et nunc et sem - per, et in sae-cu-la

Zamiast *Alleluja*, śpiewa się *Laus tibi etc.* od Niedzieli Siedmdziesiątnicą zwanéj, aż do W. Czwartku.

sae-cu-lo-rum. A - men. Al - le - lu - ja.

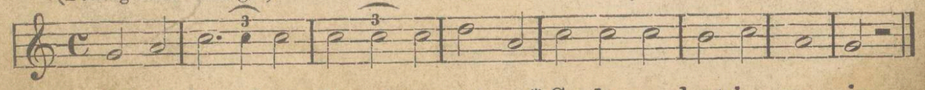
Laus tibi Domine, Rex ae - ter-nae glo-ri - ae.

V. Deus in adjutorium meum intende.
R. Domine ad adjuvandum me festina.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. — Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.
Alleluja, *vel* Laus tibi Domine, Rex aeternae gloriae.

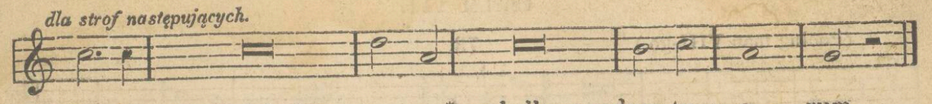
Psalmy na 1-sze Nieszpory Bożego Narodzenia.

PSALM 109.

(Podług tonu VIII-go.) 71.

1. Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me - o: * Se-de a dextris me - is.

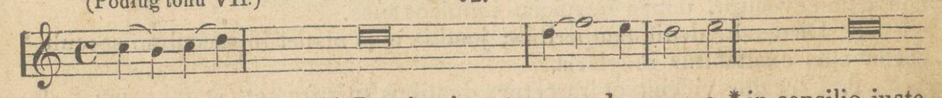

2. Do-nec ponam inimicos tu - os, * scabellum pedum tu - o - rum.

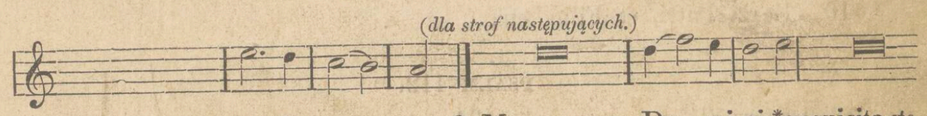
1. Dixit Dominus Domino meo:, * Sede à dextris meis.
2. Donec ponam inimicos tuos: * scabellum pedum tuorum.
3. Virgam virtutis tuae emitet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.
4. Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus Sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.
5. Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * tu es sacerdos in aeternum, secundum ordinem Melchisedech.
6. Dominus a dextris tuis: * confregit in die irae suae reges.
7. Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.
8. De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.
9. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 110.

(Podług tonu VII.) 72.

1. Con - fi - tebor tibi Domine in toto cor - de me - o: * in consilio justo-

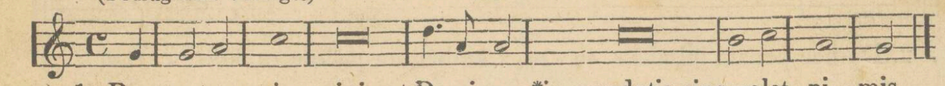

rum, et congre-ga - ti - o - ne. 2. Magna opera Do - mi-ni:*exquisita *etc.*

1. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * in consilio justorum, et congregatione.
2. Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates ejus.
3. Confessio, et magnificentia opus ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.
4. Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus: escam dedit timentibus se.
5. Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum, annuntiabit populo suo.
6. Ut det illis haereditatem gentium; * opera manuum ejus veritas et judicium.
7. Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in saeculum saeculi: * facta in veritate, et aequitate.
8. Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum, testamentum suum.
9. Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini
10. Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.
11. Gloria Patri, et Filio, *etc.*

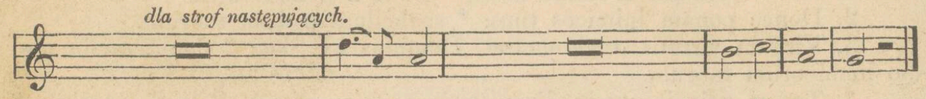
PSALM 111.

(Podług tonu VIII-go.) 73.

1. Be - a-tus vir, qui timet Dominum:*in mandatis ejus volet ni - mis.

dla strof następujących.

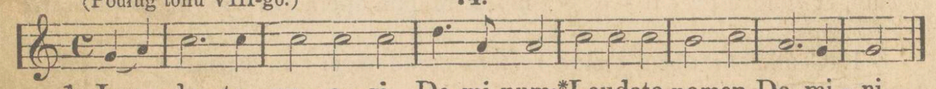

2. Potens in terra erit semen e - jus: * generatio rectorum bene-di - ce - tur.

1. Beatus vir, qui timet Dominum: * in mandatis ejus volet nimis.
2. Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectorum benedicetur.
3. Gloria, et divitiae in domo ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.
4. Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, et miserator, et justus.
5. Jucundus homo, qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in judicio: * quia in aeternum non commovebitur.
6. In memoria aeterna erit justus: * ab audicione mala non timebit.
7. Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: * non commovebitur, donec despiciat inimicos suos.
8. Dispersit, dedit pauperibus; justitia ejus manet in saeculum saeculi: * cornu ejus exaltabitur in gloria.
9. Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet, et tabescet: * desiderium peccatorum peribit.
10. Gloria Patri, et Filio, etc.

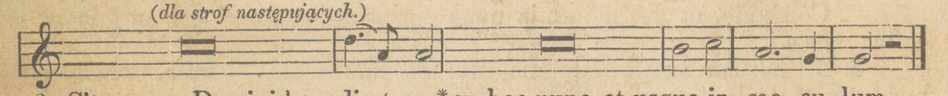
PSALM 112.

(Podług tonu VIII-go.) 74.

1. Lau - da - te pu - e - ri Do-mi-num:*Laudate nomen Do-mi - ni.

(dla strof następujących.)

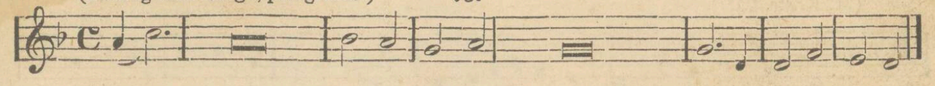

2. Sit nomen Domini benedic-tum,*ex hoc nunc, et usque in sae-cu-lum.

1. Laudate pueri Dominum: * Laudate nomen Domini.
2. Sit nomen Domini benedictum: * ex hoc nunc et usque in saeculum.
3. A solis ortu usque ad occasum: * laudabile nomen Domini.
4. Excelsus super omnes gentes Dominus: * et super coelos gloria ejus.
5. Quis sicut Dominus, Deus noster, qui in altis habitat: * et humilia respicit in coelo et in terra.
6. Suscitans a terra inopem: * et de stercore erigens pauperem.
7. Ut collocet eum cum principibus: * cum principibus populi sui.
8. Qui habitare facit sterilem in domo: * matrem filiorum laetandem.
9. Gloria Patri, et Filio, etc.

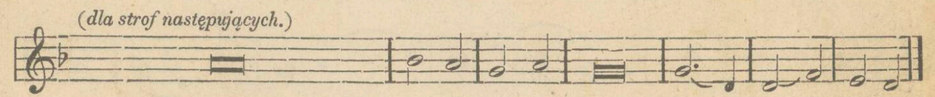
PSALM 113.

(Podług tonu IX-go, peregrinus.) 75.

1. In exitu Israel de Ae-gyp-to,*Domus Jacob de po-pu-lo bar-ba-ro.

(dla strof następujących.)

2. Facta est Judea sanctifi-ca-tio e-jus. *Israel pote - stas e-jus.

1. In exitu Israel de Aegypto: * domus Jacob de populo barbaro.
2. Facta est Judea sanctificatio ejus: * Israel potestas ejus.
3. Mare vidit, et fugit: * Jordanis conversus est retrorsum.
4. Montes exultaverunt ut arietes: * et colles sicut agni ovium.
5. Quid est tibi mare, quod fugisti; * et tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?
6. Montes exultastis sicut arietes: * et colles sicut agni ovium.
7. A facie Domini mota est terra: * a facie Dei Jacob.
8. Qui convertit petram in stagna aquarum: *et lupem in fontes aquarsi.
9. Non nobis Domine, non nobis: * sed Nomini tuo da gloriam.
10. Super misericordia tua, et veritate tua: * ne quando dicant gentes: ubi est Deus eorum?
11. Deus autem noster in coelo: * omnia, quaecumque voluit, fecit.
12. Simulacra gentium, argentum et aurum: * opera manuum hominum.
13. Os habent, et non loquentur: * oculos habent, et non videbunt.
14. Aures habent, et non audient: * nares habent, et non adorabunt.
15. Manus habent, et non palpabunt: pedes habent, et non ambulabunt * non clamabunt in gutture suo.
16. Similes illis fiant, qui faciunt ea: * et omnes, qui confidunt in eis.
17. Domus Israel speravit in Domino: * adjutor eorum, et protector eorum est.
18. Domus Aaron speravit in Domino: * adjutor eorum, et protector corum est.
19. Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: * adjutor eorum, et protector eorum est.
20. Dominus memor fuit nostri: * et benedixit nobis.
21. Benedixit Domui Israel: * benedixit Domui Aaron.
22. Benedixit omnibus, qui timent Dominum: * pusillis cum majoribus.
23. Adijciat Dominus super vos: * super vos, et super filios vestros.
24. Benedicti vos à Domino: * qui fecit coelum et terram.
25. Coelum coeli Domino: * terram autem dedit filiis hominum.
26. Non mortui laudabunt te Domine: * neque omnes, qui descendunt in infernum.
27. Sed nos, qui vivimus, benedicimus Domino: * ex hoc, nunc et usque in saeculum.
28. Gloria Patri, et Filio, *etc.*
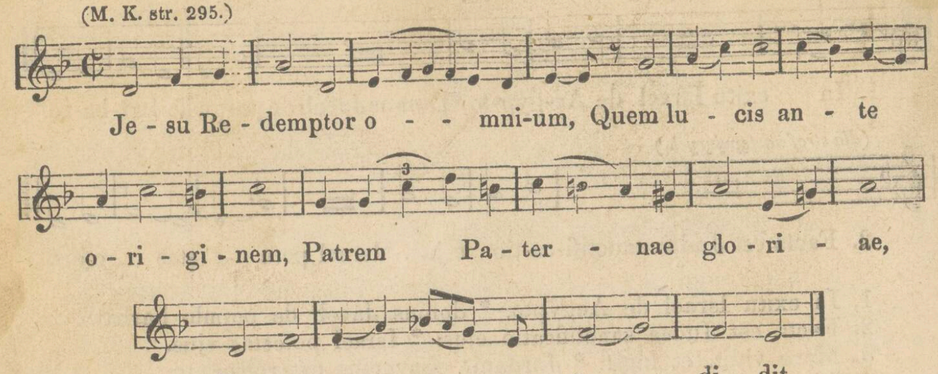
Celebrans śpiewa:—Capitulum.

Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

76. Hymn na Boże Narodzenie.

(In Nativitate Domini.)

(M. K. str. 295.)

1. Jesu Redemptor omnium,—Quem lucis ante originem.—Patrem Paternae gloriae,—Pater supremus edidit.

2. Tu lunem et splendor Patris,—Tu spes perennis omnium,—Intende quas fundunt preces—Tui per orbem servuli.

3. Memento, rerum Conditor;—Nostri quod im corporis,—Sacrata ab alvo Virginis,—Nascendo, formam sumpseris.

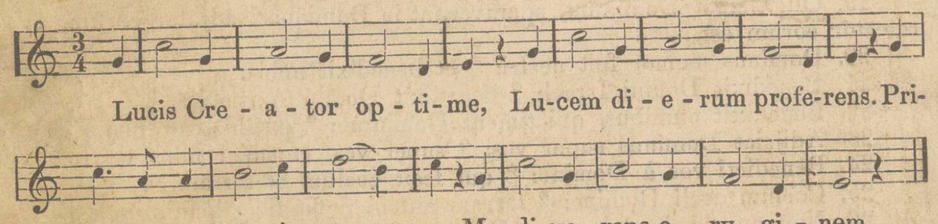
4. Tertatur hoc praesens dies,—Curren[illegible]per anni circulum,—Quod solus e. sinu Patris—Mundi salus adveneris.

5. Hunc astra, tellus, aequora,—Hunc omne, quod coelo subest,—Salutis Auctorem novae—Novo salutat cantico.

6. Et nos, beata quos sacri—Rigavit unda Sanguinis,—Natalis ab diem tui—Hymni tribatum solvimus.

7. Jesu, tibi sit gloria,—Qui natus es de Virgine,—Cum Patre, et almo Spiritu,—In sempiterna saecula. Amen.

77. Hymn na różne Święta.

1. Lucis Creator optime,—Lucem dierum proferens,—Primordiis lucis novae,—Mundi parans originem.

2. Qui mane junctum vesperi,—Diem vocari praecipis,—Illabitur tetrum chaos,—Audi preces cum fletibus.

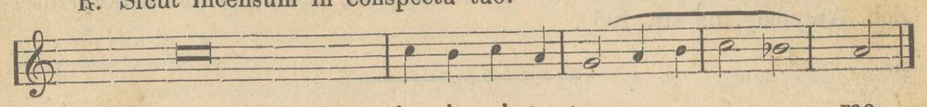
3. Ne mens gravata crimine,—Vitae sit exul munere,—Dum nil perenne cogitat,—Seseque culpis illigat.

4. Coeléste pulset ostium:—Vitale tollat praemium:—Vitemus omne noxium:—Purgemus omne pessimum.

5. Presta, Pater piissime,—Patrique compas unice—Cum Spiritu Paraclito—Regnas per omne saeculum. Amen.

℣. Digitatur Domine oratio mea.

℟. Sicut incensum in conspectu tuo.

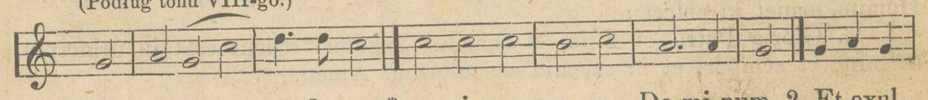
℣. Crastina die delebitur i - ni - qui - tas ter - - - - - - rae.
℟. Et regnabit super nos Salvator mun - - - - - - - - - - - di.

Antifona, którą Celebrans śpiewa podług tonu VIII.

Cum ortus fuerit sol de coelo, videbitis Regem regum procedentem à Patre, tamquam sponsum thalamo suo.

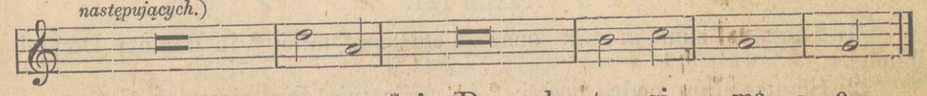
78. Magnificat. (Canticum B. Mariae Virginis.)

(Podług tonu VIII-go.) *(dla strof*

1. Ma-gni - - - fi-cat: * a - ni - ma me - a Do-mi-num. 2. Et exul-

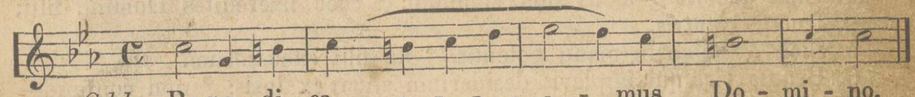
następujących.)

tavit Spiritus me - us- * in Deo salu - ta - ri me - o.

1. Magnificat: * anima mea Dominum.
2. Et exultavit spiritus meus: * in Deo salutari meo.
3. Quia respexit humilitatem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
4. Quia fecit mihi magna, qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
5. Et misericordia ejus a progenie in progenies: * timentibus eum.
6. Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.
7. Deposuit potentes de sede: * et exultavit humiles.
8. Esurientes implevit bonis: * et divites dimisit inanes.
9. Suscepit Israel puerum suum: * recordatus misericordiae suae.
10. Sicut locutus est ad Patres nostros: * Abraham, et semini ejus in saecula.
11. Gloria Patri, et Filio, etc.

W czasie śpiewania powyższego *Canticum*, Celebrans czyta stosowne Antyfony; potém zaś następują oracye, które gdy skończonemi będą, odpowiedzieć. *Amen.* Po *Dominus vobiscum.* R. *Et cum Spiritu tuo.*

V. Fidelium animae *etc.* R. Amen. (i zaraz krótka preludya na organach, w czasie kiedy Celebrans po cichu odmawia *Pater noster*).

Jeżeli w dalszym ciągu Nieszporów, Kompleta nie ma być uroczyście śpiewaną, natenczas, Celebrans mówi: Dominus det nobis suam pacem. R. Et vitam aeternam. Amen.

Tu następuje jedna z większych Antyfon, stosowna do uroczystości (Zob. Antyfony, na str. 105).

79.

PSALMY

na Uroczystości całego roku.

PSALM 116.

1. Laudate Dominum omnes gentes: * laudate eum omnes populi.
2. Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in aeternum.
3. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto: * Sicut erat in principio, et nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

PSALM 121.

1. Laetatus sum in his; quae dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.
2. Stantes erant pedes nostri: * in atriis tuis Jerusalem.
3. Jerusalem, quae aedificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.
4. Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.
5. Quia illic sederunt sedes in judicio: * sedes super domum David.
6. Rogate, quae ad pacem sunt Jerusalem: * et abundantia diligentibus te.
7. Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.
8. Propter fratres meos, et proximos meos: * loquebar pacem de te.
9. Propter domum Domini Dei nostri; * quaesivi bona tibi.
10. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 126.

1. Nisi Dominum aedificaverit domum: * in vanum labora verunt, qui aedificant eam.
2. Nisi Dominus custodierit civitatem: * frustra vigilat, qui custodit eam.
3. Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
4. Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce haereditas Domini, filii; merces, fructus ventris.
5. Sicut sagittae in manu potentis: * ita filii excussorum.
6. Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.
7. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 147.

1. Lauda Jerusalem Dominum: * Lauda Deum tuum Sion.
2. Quoniam confortavit seras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.
3. Qui posuit fines tuos pacem: * et adipe frumenti saciat te.
4. Qui emittit eloquium suum terrae: * velociter currit sermo ejus.
5. Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.
6. Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?
7. Emittet verbum suum, et liquefaciet eas: * flabit spiritus ejus, et fluent aquae.
8. Qui annuntiat verbum suum Jacob: * justitias, et judicia sua Israel.
9. Non fecit taliter omni nationi: * et judicia sua non manifestavit eis.
10. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 115.

1. Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.
2. Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.
3. Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae raetribuit mihi?
4. Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.
5. Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum ejus.
6. O! Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.
7. Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini in vocabo.
8. Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis Domus Domini, in medio tui Jerusalem.
9. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 129.

1. De profundis clamavi ad te Domine * Domine exaudi vocem meam.
2. Fiant aures tuae intendentes: * in vocem deprecationis meae.
3. Si iniquitates observaveris Domine: * Domine, quis sustinebit.
4. Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.
5. Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.
6. A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israel in Domino.
7. Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.
8. Et ipse redimet Israel: * ex omnibus iniquitatibus ejus.
9. Gloria Patri, et Filio etc.

PSALM 127.

1. Beati omnes, qui timent Dominum: * qui ambulant in viis ejus.
2. Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, et bene tibi erit.
3. Uxor tua sicut vitis abundans: * in lateribus domus tuae.
4. Filii tui sicut novellae olivarum: * in circuitu mensae tuae.
5. Ecce sic benedicetur homo: * qui timet Dominum.
6. Benedicat tibi Dominus ex Sion: * et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitae tuae.

7. Et videas filios filiorum tuorum: * pacem super Israel.
8. Gloria Patri, et Filio, etc.

PSALM 125.

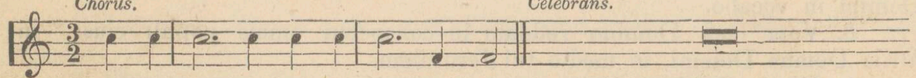
1. In Convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati.
2. Tunc repletum est gaudio os nostrum: * et lingua nostra exultatione.
3. Tunc dicent inter Gentes: * magnificavit Dominus facere cum eis.
4. Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus laetantes.
5. Converte Domine captivitatem nostram; * sicut torrens in Austro.
6. Qui seminant in lacrymis: * in exultatione metent.
7. Euntes ibant et plebant: * mittentes semina sua.
8. Venientes autem venient cum exultatione: * portantes manipulos suos.
9. Gloria Patri, et Filio, etc.

KOMPLETA.

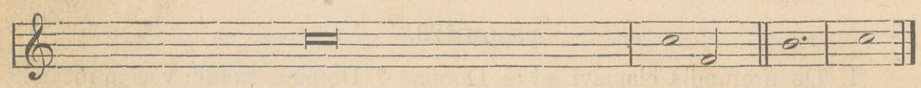
80.

Lectio incipit. Benedictio.

Chorus. *Celebrans.*

℣. Ju-be dom-ne be-ne-di-ce-re. Noctem quietam, et finem per-

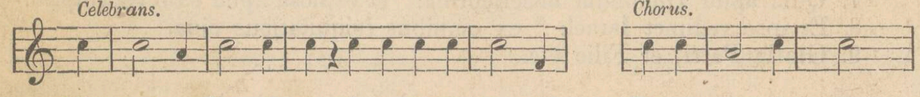

fectum tribuat nobis omnipotens et misericors Domi-nus ℟. A-men.

Lectio brevis.

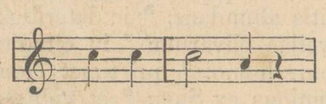
Fratres, sobrii estote et vigilate; quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quaerens quem devoret: cui resistite fortes in fide.

Celebrans. *Chorus.*

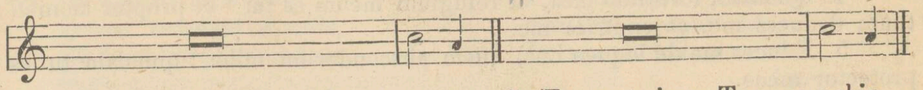
Tu au-tem Do-mi-ne mi-se-re-re no-stri. De-o gra-ti-as.

℣. Adjutorium nostrum in Nomine Domini.
℟. Qui fecit coelum et terram.

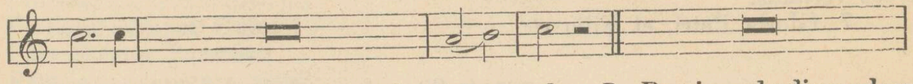

Pa-ter no-ster

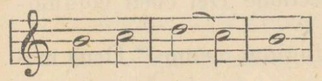
Pater noster, *(dalszy ciąg po cichu)* qui es in Coelis: sanctificetur Nomen tuum. Adveniat Regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in Coelo et in Terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos amalo. Amen.

℣. Converte nos Deus salutaris no-ster. ℟. Et averte iram Tuam a nobis.

℣. Deus in adjutorium meum in-ten-de. ℟. Domine ad adjuvandum

Gloria Patri, et Filio *(dalszy ciąg jak na Nieszporach)*.

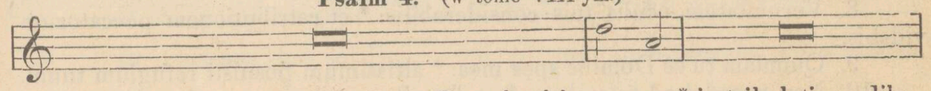
me fe-sti-na.

Antyfona Miserere mihi

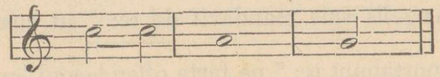
PSALMY.

81.

Psalm 4. (w tonie VIII-ym.)

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae me-ae * in tribulatione dila-

ta-sti mi--hi.

1. Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.
2. Miserere mei, * et exaudi orationem meam.
3. Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?
4. Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.
5. Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.
6. Sacrificate sacrificium justitiae, et speratae in Domino: * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?
7. Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedistis laetitiam in corde meo.
8. A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.
9. In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.
10. Quoniam tu Domine singulariter in spe * consistuisti me.
11. Gloria Patri, et Filio, *etc.*

PSALM 30.

1. In te Domine speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me.
2. Inclina ad me aurem tuam, * accelera, et eruas me.
3. Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum.
4. Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.
5. Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.
6. In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deos veritatis.
7. Gloria Patri, et Filio *etc.*

PSALM 90.

1. Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei coeli commorabitur.
2. Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus, sperabo in eum.
3. Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.
4. Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.
5. Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno.
6. A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris, * ab incursu, et daemonio meridiano.
7. Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquabit.
8. Verumtatem oculis tuis considerabilis: * et retributionem peccatorum videbis.
9. Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.
10. Non accedet ad te malum: * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
11. Quoniam Angelis suis mandavit de te: * ut custodiant in omnibus viis tuis.
12. In manibus portabunt te: * nè forte offendas ad lapidem pedem tuum.
13. Super aspidem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.
14. Quoniam in me speravit, liberabo eum: * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.
15. Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: * cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.
16. Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam illi salutare meum.
17. Gloria Patri, et Filio *etc.*

PSALM 133.

1. Ecce nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini.
2. Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.
3. In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dominum.
4. Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit coelum et terram.
5. Gloria Patri, et Filio *etc.*

Ana. Miserere mei Domine, et exaudi orationem meam. (*Tempore Pasch.*: *Ana.* Alleluja, alleluja, alleluja).

82. HYMN. (Melodia jak: „Jesu Redemptor“).

Te lucis ante terminum,
Rerum Creator poscimus;
Ut solita clementia
Sis praesul ad custodiam.
Procul recedant somnia,
Et noctium phantasmata;
Hostemque nostrum comprime,
Ne polluantur corpora.
Praesta, Pater omnipotens,
Patrique compar Unice
Cum Spiritu Paraclito
Regnas per omne saeculum.
Amen.

W czasie Wielkanocnym hymn ten winien się kończyc następującą zwrotką.
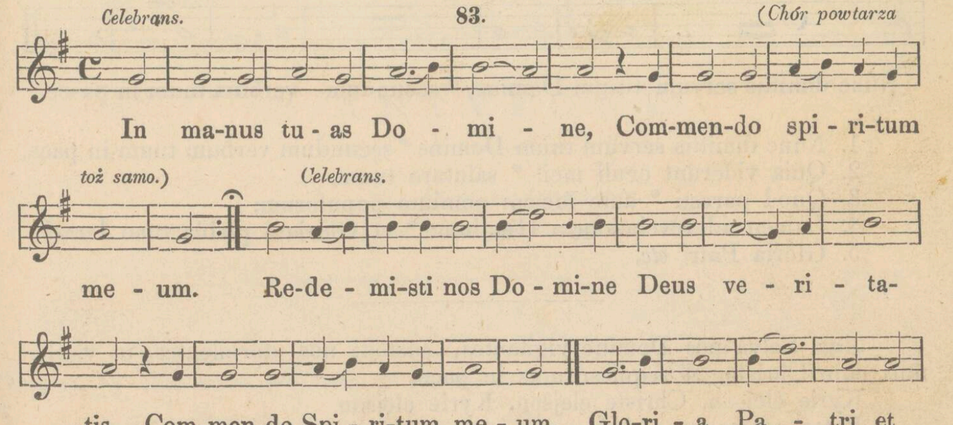
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac paraclito,
In sempiterna saecula.
Amen.

Celebrans czyta Capitulum:

Tu autem in nobis es Domine, et nomen sanctum tuum invocatum est super nos, ne derelinquas nos Domine Deus noster. R. Deo gratias.

Oprócz czasu Wielkanocnego.

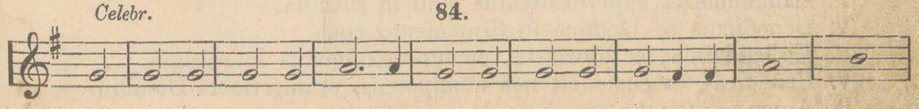
83.
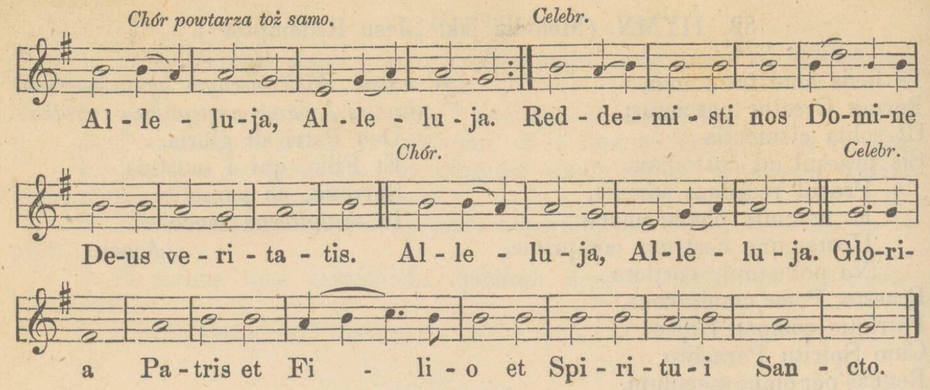

Powtórzyć od początku „*In manus*“ aż do znaku 𝄐.

W czasie Wielkanocnym.

84.

(Chór powtarza od początku: „In manus.“)

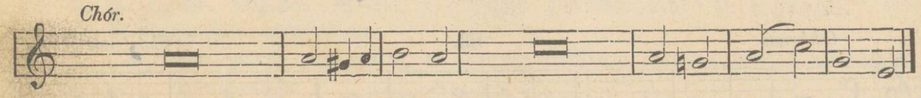
℣. Custodi nos Domine ut pupillam oculi.
℟. Sub umbra alarum tuarum protege nos.

W czasie Wielkanocnym dodaje się:

ALLELUJA.

Ana. Salva nos *etc.*

85.

1. Nunc dimittis servum tuum Domine * secundum verbum tuum in pace.
2. Quia viderunt oculi mei: * salutare tuum.
3. Quod parasti * ante faciem omnium populorum;
4. Lumen ad revelationem Gentium: * et Gloriam plebis tuae Israel.
5. Gloria Patri *etc.*

Ana. Salva nos Domine vigilantes, custodi nos dormientes, ut vigilemus cum Christo, et requiescamus in pace.
Kyrie elejson. Christe elejson. Kyrie elejson.
Pater noster (*po cichu*).
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos amalo.
Credo in Deum (*po cichu*).
℣. Carnis resurrectionem.
℟. Vitam aeternam. Amen.
℣. Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum.
℟. Et laudabilis et gloriosus in saecula.
℣. Benedicamus Patrem et Filium cum Sancto Spiritum.
℟. Laudemus et superexaltemus cum in saecula,
℣. Benedictus es Domine in firmamento coeli,
℟. Et laudabilis, et gloriosus, et superexaltamus in saecula.
℣. Benedicat, et custodiat nos omnipotens, et misericors Dominus.
℟. Amen.

℣. Dignare Domine nocte ista.
℟. Sine peccato nos custodire.
℣. Miserere nostri Domine.
℟. Miserere nostri.
℣. Fiat misericordia tua Domine super nos.
℟. Quemadmodum speravimus in te.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

OREMUS.

Visita, quaesimus Domine, habitationem istam, et omnes insidias inimici ab ea longe repelle: Angeli tui sancti habitent in ea, qui nos in pace custodiant: et benedictio tua sit super nos semper. Per Dominum.

℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo
℣. Benedicamus Domino.
℟. Deo gratias.

BENEDICTIO.
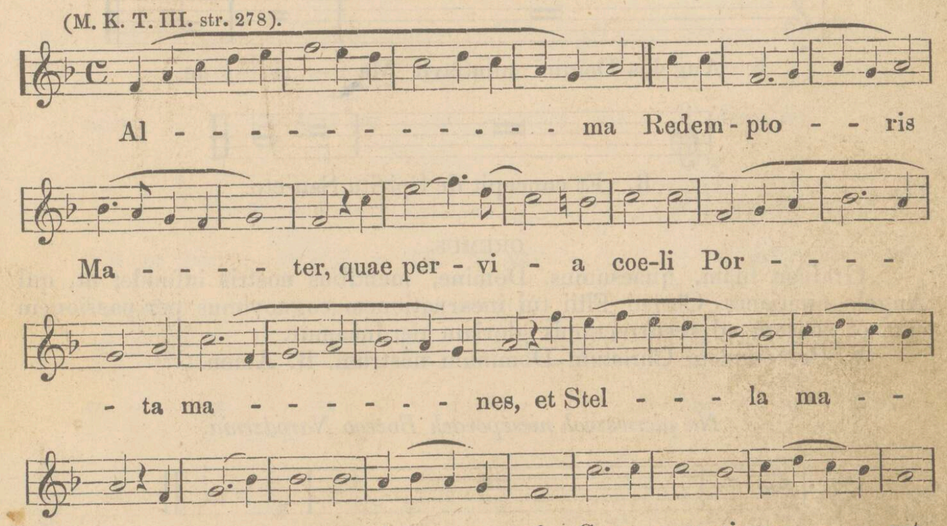
Benedicat et custodiat nos, omnipotens et misericors Dominus, Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus.
℟. Amen.
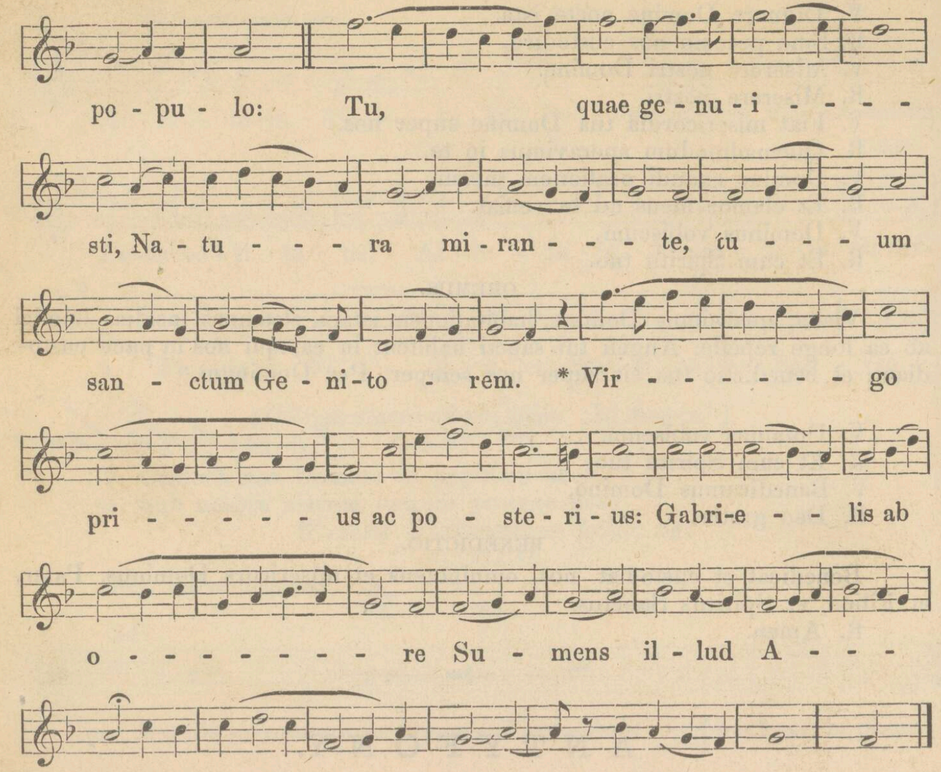
ANTYFONY.

78. Alma Redemptoris.

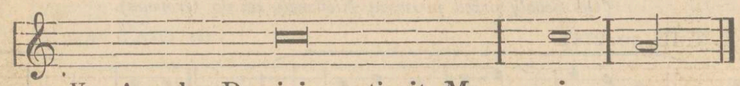
(Od Soboty przed pierwszą Niedzielą, aż do Gromnic).

(M. K. T. III. str. 278).

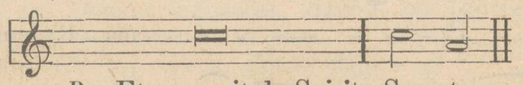

VERSUS (*w czasie Adwentu*).

℣. Angelus Domini nuntiavit Ma - ri - ae.

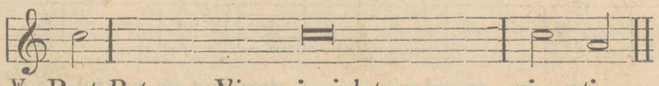

℟. Et concepit de Spiritu San-cto.

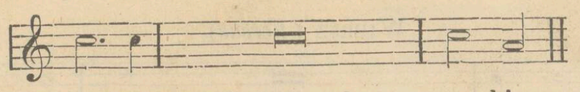
OREMUS.

Gratiam tuam, quaesumus Domine, mentibus nostris infunde; ut, qui Angelo nuntiante, Christi Fllii tui incarnationem cognovimus per passionem ejus et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur.
℣. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Na pierwszych nieszporach Bożego Narodzenia.

℣. Post Patrum, Virgo, inviolata perman - si - sti.

℟. De-i Genitrix intercede pro no - bis.

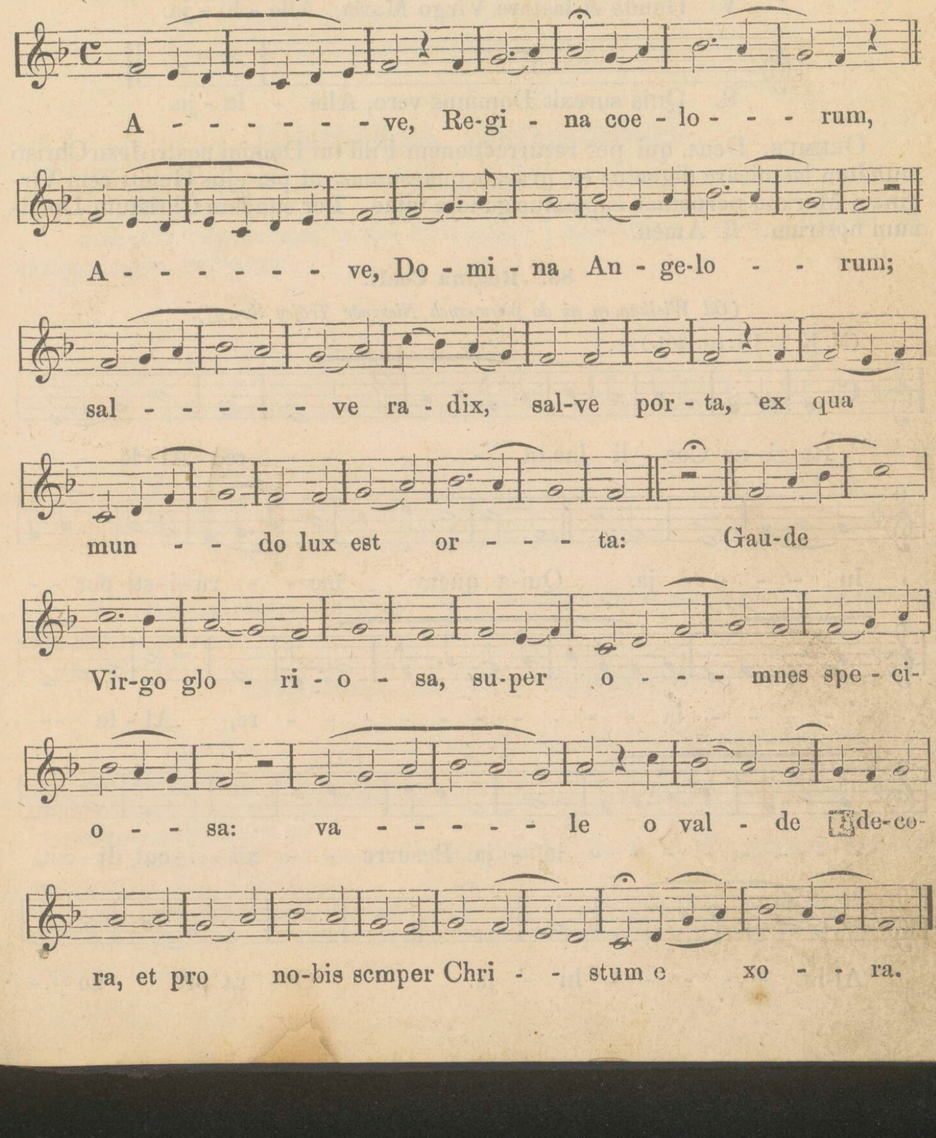
OREMUS.

Deus, qui salutis aeternae, Beatae Mariae virginitatae saecunda humano generi praemia praestitisti; tribue queasumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. ℟. Amen.
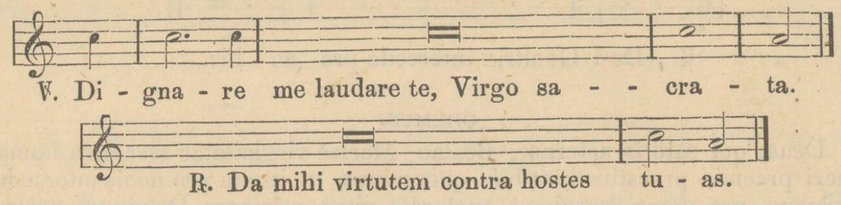
79. Ave Regina coelorum.

(*Od Gromnic aż do Wielkiego Czwartku*).

(M. K. T. III. str. 280.)
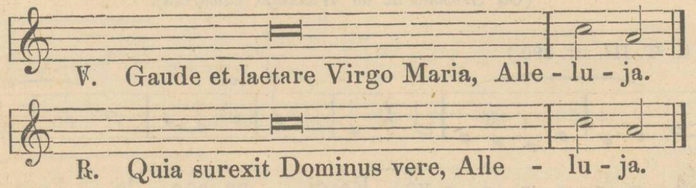

WIERSZ (*Versus*).

OREMUS. Concede misericors Deus fragilitati nostrae praesidium; ut, qui sanctae Dei Genitricis memoriam agimus, intercessionis ejus auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

WIERSZ (*Versus*).

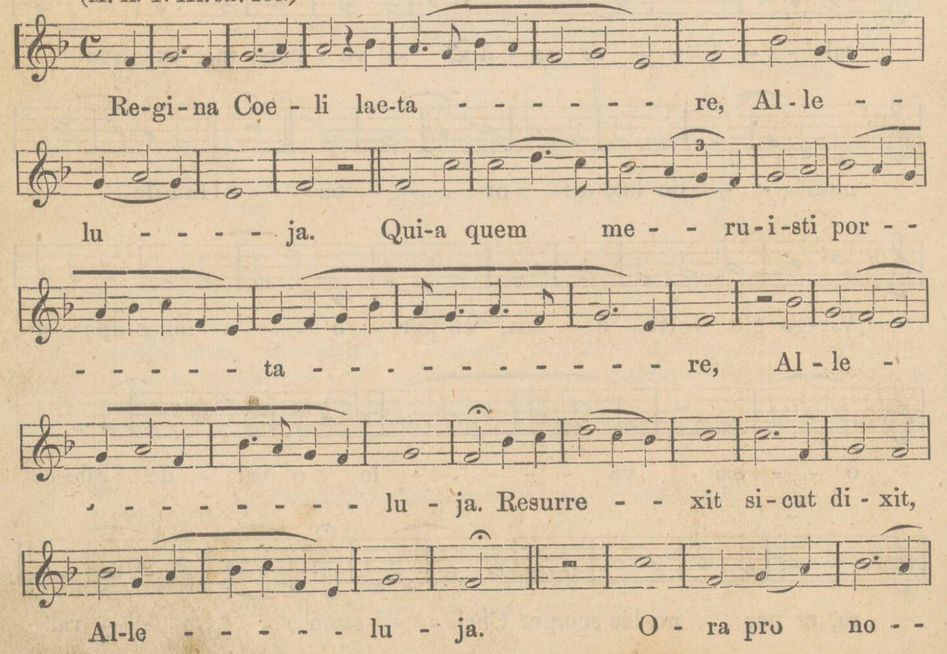

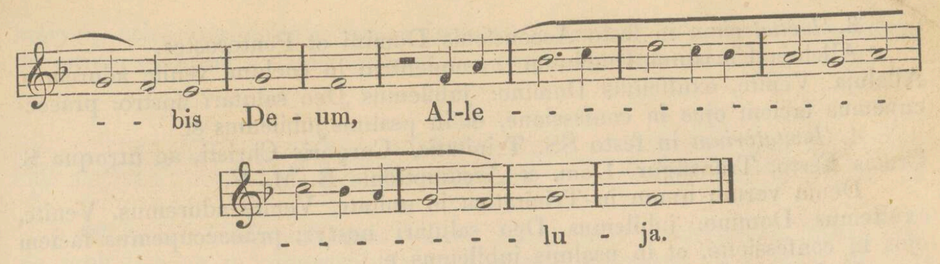
OREMUS. Deus, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum laetificare dignatus es, praesta quaesumus; ut per ejus Genitricem Virginem Mariam perpetuae capiamus gaudia vitae. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

80. Regina Coeli.

(*Od Wielkanocy aż do pierwszych Nieszpór Trójcy Świętéj*).

(M. K. T. III. str. 281.)

Wiersz i oracya, jak wyżéj, po *Ave Regina.*
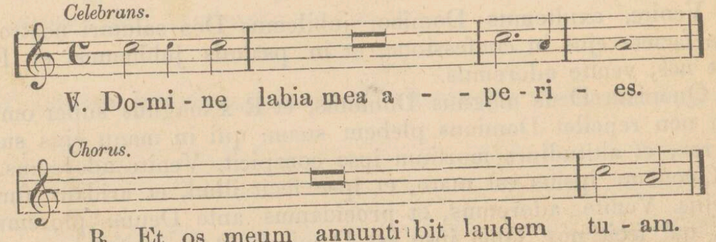
Salve Regina.

(Od pierwszych Nieszporów Trójcy Św. aż do Nony przed pierwszą Niedzielą Adwentu.)

(*Patrz strona 85.*)

JUTRZNIA (Matutinum).

Jutrznia odprawiana w dni świąteczne i niedzielne z rana, poczyna się następującym versetem:

W dalszym ciągu następuje *Deus in adjutorium.* etc. (jak początek nieszporów).

Invitatorya na różne Uroczystości.

1. *Invitatorium* in festo Nativitatis Circumcis: et Epiph: D. J. C. Christus natus est nobis. Venite adoremus. Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

2. *Invitatorium* in festo Resurrectionis D. N. J. C. totoque tempore Paschali et des Sanctis.

Surrexit Dominus vere, Alleluja. Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

3. *Invitatorium* in festo Ascensionis Domini et Pentecostes.

Alleluja Christum Dominum ascendentem in coelum, venite adoremus. Alleluja. Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

4. *Invitatorium* in festo SS. Trinitatis, Corporis Christi, ac utroque S. Crucis Festo, Transfigur. Dom. et Assumptionis B. M. V.

Deum verum unum in Trinitatem in unitate, Venite adoremus. Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro; praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

5. *Invitatorium* in festo Visitationis Nativitatis, Conceptionis B. M V. fest: Omnium—SS. Convers.—S. Pauli.—S. Mariae Magdalenae.—S. Annae Matris B. M. V., et aliarum SS. mulierum.

Visitationem Virginis Mariae celebremus, Christum ejus Filium adoremus Dominum. Venite exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro; praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

6. *Invitatorium* in festo Annuntiationis B. M. V. a Dom. Septuagesimae usque ad Dom. Pars. ac Dedicat. Ecclesiae:

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, in tercede pro nobis.—Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro; praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei.

7. *Invitatorium* in festo Purificationis B. M. V. S. Michaelis. Archangeli, et Dominicis per annum.

Ecce venit ad templum sanctum suum Dominator Dominus, Gaude et laetare sion occurens Deo suo.—Venite, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione et in psalmis jubilemus ei.

PSALMUS 94.

1. Venite, exultemus Domino, jubilemus Deo salutari nostro: praeoccupemus faciem ejus in confessione, et in psalmis jubilemus ei. Dominum, qui fecit nos, venite adoremus.

2. Quoniam Deus magnus Dominus, et Rex magnus super omnes deos: quoniam non repellet Dominus plebem suam: qui in manu ejus sunt omnes fines terrae, et altitudines mortium ipse conspicit. Venite adoremus.

3. Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et aridam fundaverunt manus ejus. Venite adoremus, et procidamus ante Deum: ploremus coram Domino, qui fecit nos. Quia ipse est Dominus Deus noster: nos autem populus ejus, et oves pascuae ejus. Dominum, qui fecit nos, venite adoremus.

4. Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra: sicut in exarcebatione secundum diem tentationis in deserto; ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt me, et viderunt opera mea. Venite adoremus.
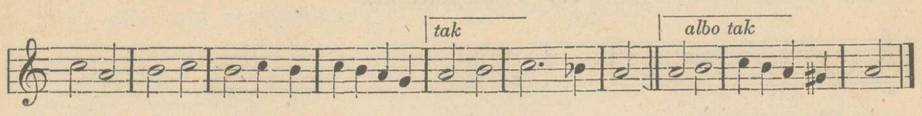
5. Quadraginta anni proximus fui generationi huic, et dixi: semper hi errant corde. Ipsi vero non cognoverunt vias meas, quibus juravi in ira mea, si introibunt in requiem meam.

6. Dominum, qui fecit nos, venite adoremus. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen. Venite adoremus.

Dominum, qui fecit nos, venite adoremus.

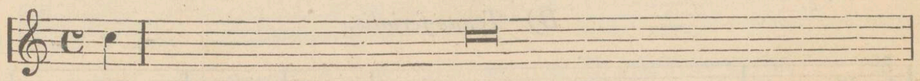
Tu następuje hymn, (patrz Muz. Koś. Tom III. str. 295), stosowny do czasu lub święta, a po nim śpiewają się psalmy, przy zakończeniu których, przegrać nieco na organach należy. Psalmów zwykło się grać i śpiewać trzy, poprzedzanych i zakończanych stosowną do *rubrum* Antyfoną, po skończeniu

których, celebrans śpiewa versus (wiersz), chór zaś odpowiada stosownemi do święta słowami i następującą powszechnie używaną melodyę.

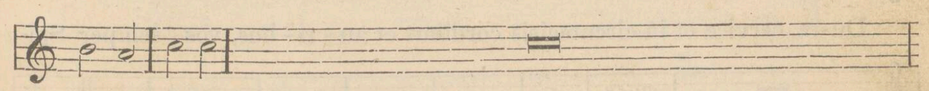

W czasie, kiedy celebrans śpiewa *Pater noster*, na organach krótką grasię preludyę; po zaintonowaniu zaś: *A vinculis penatorum nostrorum* etc. odpowiedzieć zwyczajnym tonem, *Amen.* W dalszym ciągu chóry lub organista intonuje *Jube Domne benedicere*, celebrans zaś śpiewa *Evangelica lectio* i t. d., po skończeniu czego, odpowiada się z organem zwyczajne *Amen.* Gdy celebrans prześpiewa Ewangelią i stosowną Homilię, kończącą się słowami: *Tu autem Domine miserere nobis*, odpowiedzieć należy *Deo gratias* i zaraz począć śpiewać bez organu, jak *Jube Domne benedicere.* Celebrans śpiewa: *Cujus festum colimus*, lub inne słowa, stosowne do święta, odpowiedź *Amen.* Dalszy ciąg Jutrzni, odbywa się sposobem następującym: Celebrans śpiewa dalszą część homilii, po ukończeniu której, odpowiada się jak wyżéj *Deo gratias* (z organem); i znów chór lub organista intonuje po raz trzeci *Jube Domne benedicere.* Celebrans śpiewa *Ad societatem* etc., lub inne słowa, po skończeniu których, odpowiada się *Amen.* Tu następuje ostatnia część homilii, po ukończeniu któréj przez Celebransa, odpowiada się z organem: *Deo gratias.* Po drugim i trzecim nokturnie, a po dziewiątéj lekcyi, celebrans intonuje Hymn S-go Ambrożego „*Te Deum laudamus*“, który wraz ze śpiewem odegrać należy, podług tego jak jest umieszczony między hymnami na str. 122. Na *Dominus vobiscum* i *Benedicamus Domino*, zwyczajne odpowiedzi; słowa śpiewane przez Celebransa: „*Divinum auxilium*“, kończą Jutrznię. W uroczystość Bożego Narodzenia, zaraz po *Te Deum*, następuje Msza Pasterska, innych zaś czasów, niżéj zamieszczone *Laudes.*

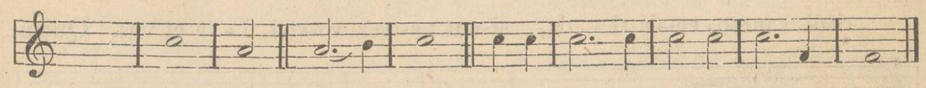
Wzór, podług którego śpiewa się absolucya w czasie Jutrzni.

R. E - xaudi Domine, Jesu Christe, preces servorum tuorum, et mise-

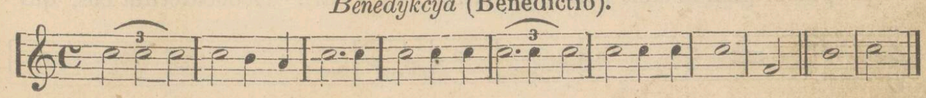

re-re no-bis, qui cum Patre et Spiritum sancto vivis et regnas in saecula

saecu-lo - rum. A - - men. V. Jube Do-mne be-ne-di-ce - re.

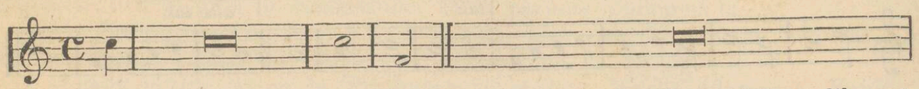
Benedykcya (Benedictio).

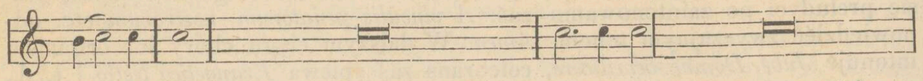
V. Be-nedic-tio-ne per-pe-tu-a, be-ne-di-cat nos Pater ae-ter-nus. R. Amen.

Sposób śpiewania lekcyi w czasie Jutrzni.

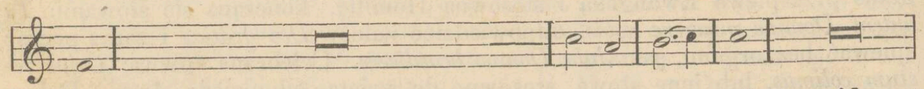
A) Tonus solemnis.

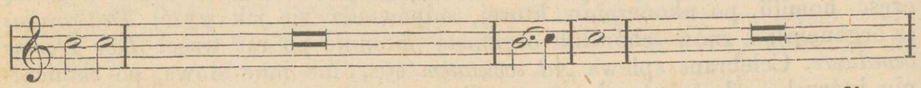
De actibus Aposto - lo - rum. Dura cervice et in circumcisis cordibus et

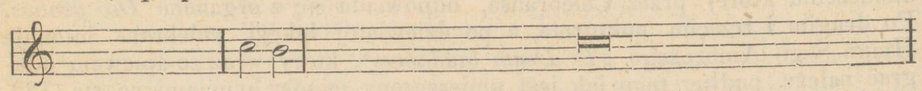
au - ri - bus vos semper Spiritui sancto re-si-sti-tis, sicut patres vestri, ita et

vos. Quem prophetarum non sunt persecuti patres ve - stri? Et occiderunt

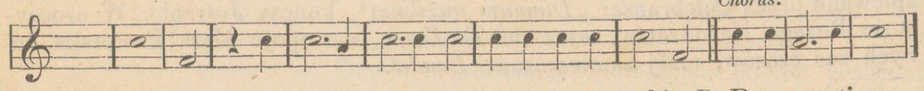

e-os, qui praenuntiabant de adventu ju - sti, cujus vos nunc proditores

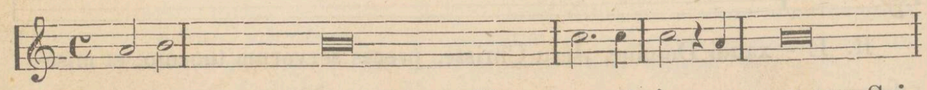
et homicidae fu-i-stis: qui accepistis legem in dispositione angelorum et non

Chorus.

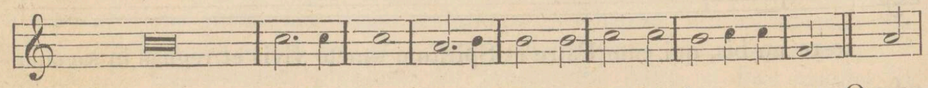

custo-dis - tis. Tu au-tem Domine, mi-se-re-re no-bis. ℟. Deo gra-ti-as.
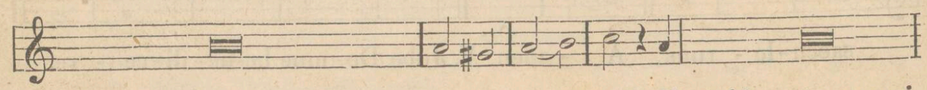
B) Tonus ferialis.

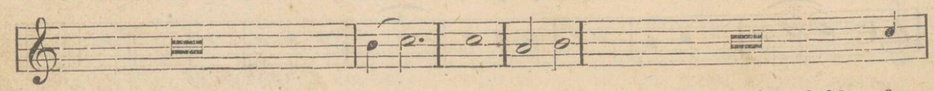
Du-ra cervice et in circumcisis cordibus et au - ri - bus, vos semper Spi-

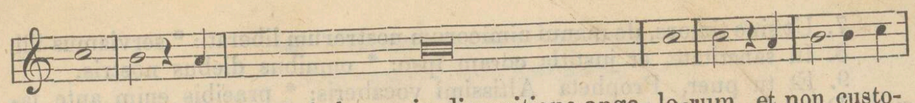
ritui sancto re-sis-ti - tis, si-cut pa-tres ve-stri, i - ta et vos. Quem

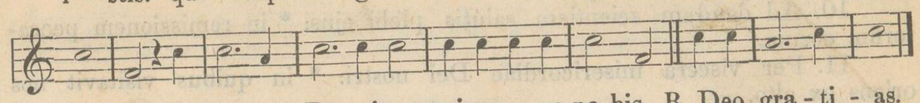
prophetarum non sunt persecuti patres ve - stri? Et occiderunt eos, qui

praenuntiabant de adventu ju - sti, cu-jus vos proditores homicidae fu-

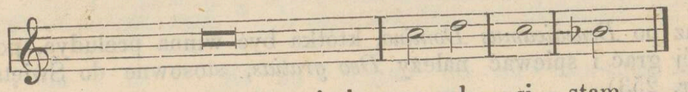

i - stis: qui accepistis legem in dispositione ange- lo-rum, et non custo-

dis - tis. Tu au-tem Do-mi-ne, mi-se-re-re no-bis. ℟. Deo gra - ti - as.

Uwaga. W officium Defunctorum, zamiast „*Tu autem etc.*“ należy śpiewać

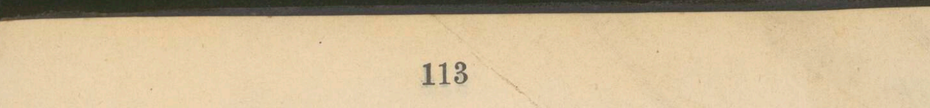

Et si mane me quaesieris, non sub - si - stam.

LAUDES.

Laudes składa się z pięciu psalmów, zakończanych zwykle krótką na organach przegrywką: nadto, ze stosownego do Święta Capitulum, Hymnu, Wiersza i odpowiedzi; wszystko w takim tonie, jak na Nieszporach. W dalszym zaś ciągu następuje Antyfona (ad Benedictus), zamiast któréj, jeżeli Celebrans zaintonuje *Benedictus Dominus Deus Israel*, grać i śpiewać należy co następuje:

Canticum Zachariae (w tonie VIII).

1. Be - ne - dictus Dominus De - us I - sra - el, * quia visitavit,

et fecit redemptionem ple-bis su - ae. 2. Et erixit cornu sa - lu - tis

no - bis; * in Domo David pu - e - ri su - i.

1. Benedictus Dominus Deus Israel: * quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suae.
2. Et erixit cornu salutis nobis: * in Domo David pueri sui.
3. Sicut locutus est per os sanctorum: * qui a saeculo sunt, Prophetarum ejus.
4. Salutem ex inimicis nostris: * et de manu omnium, qui oderunt nos.
5. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.
6. Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum: * daturum se nobis.

7. Ut sine timore, de manui nimicorum nostrorum liberati: * serviamus illi.
8. In sanctitate, et justitia coram ipso: * omnibus diebus nostris.
9. Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: * praeibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.
10. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum.
11. Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos oriens ex alto.
12. Illuminare his, qui in tenebris, et in umbro mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
13. Gloria Patri etc.

Zaraz po *Benedicamus Domino*, któtka być winna preludya, po skończeniu któréj grać i śpiewać należy *Deo gratias*, stosowne do Święta (M. K. T. II. str. 253).
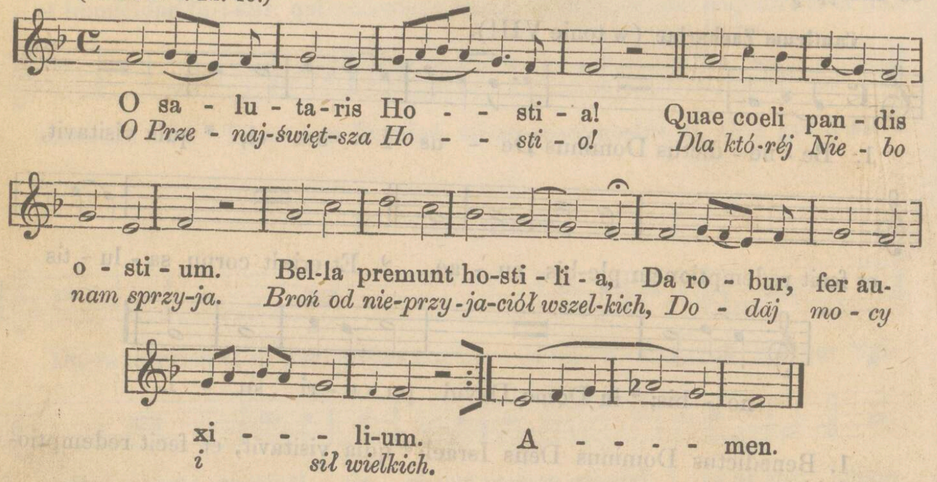
Laudes kończy się odśpiewaniem jednéj z Antyfon większych po komplecie zamieszczonych.

HYMNY.

81. O Salutaris Hostia!

(Przy wystawieniu Najświętszego Sakramentu.)

(M. K. T. I. Nr. 46.)

1. O Salutaris Hostia!—Quae Coeli pandis ostium, — Bella premunt hostilia,—Da robur, fer auxilium.

2. Uni Trinoque Domino,—Sit sempiterna gloria,— Qui vitam sine termino,—Nobis donet in Patria. A.

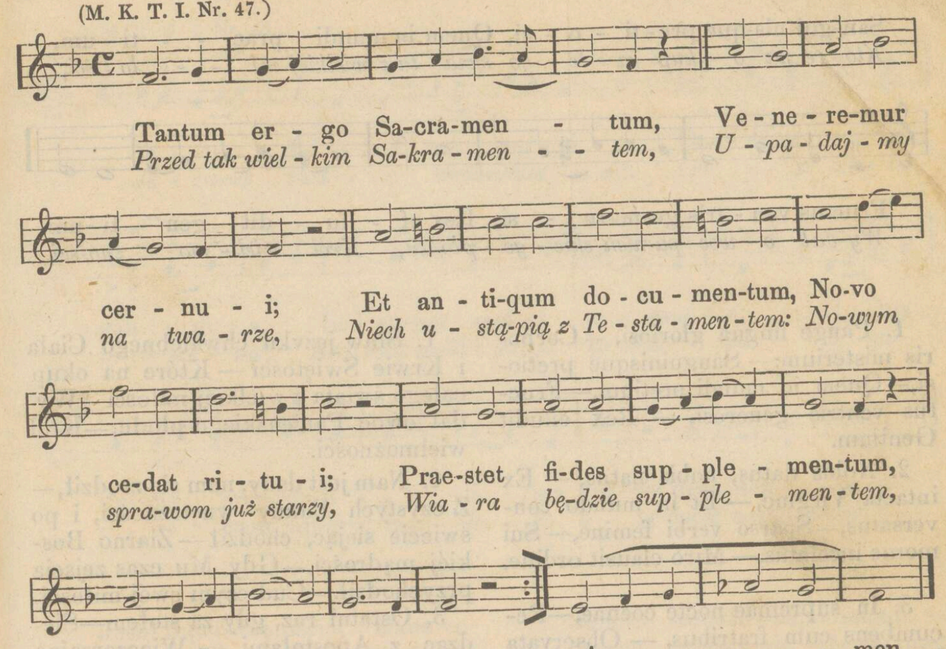
1. O Przenajświętsza Hostyo!— Dla któréj Niebo nam sprzyja,— Broń od nieprzyjaciół wszelkich, — Dodaj mocy i sił wielkich.

2. Chwała bądź Panu naszemu,— Z Dziewicy narodzonemu,—Ojcu, Duchowi Świętemu,—Bogu w Trójcy Jedynemu. Amen.

82. Tantum ergo Sacramentum.

(Przy schowaniu Najśw. Sakramentu.)

(M. K. T. I. Nr. 47.)

1. Tantum ergo Sacramentum,— Veneremur cernui;—Et antiquum documentum,—Novo cedat ritui:— Praestet fides supplementum, — Sensuum defectui.

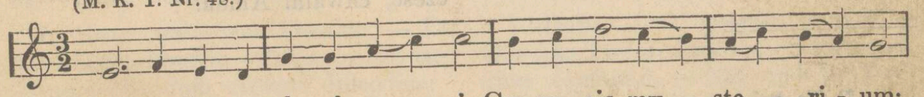
2. Genitori, Genitoque, — Laus et jubilatio, — Salus, honor, virtus quoque,—Sit et benedictio,— Procedenti ab utrôque, — Compar sit laudatio. Amen.

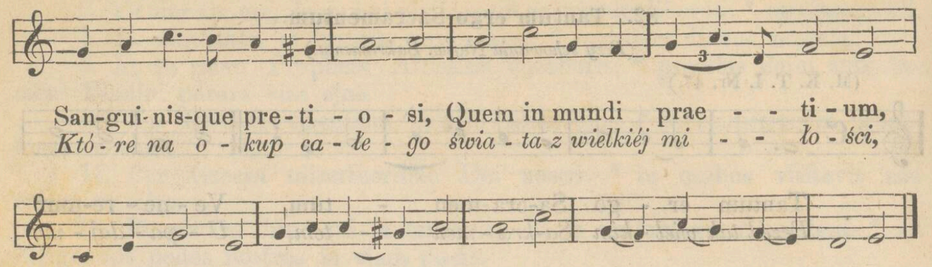
1. Przed tak wielkim Sakramentem,—Upadajmy na twarze, — Niech ustąpią z testamentem:—Nowym sprawom już starzy,—Wiara będzie supplementem, — Co się zmysłom nie zdarzy.

2. Ojciec z Synem niech to sprawi, — By Mu dzięka zabrzmiała, — Niech Duch Święty błogosławi,—By się Jego moc stała,—Niech nas nasza wiara stawi,—Gdzie jest wieczna cześć chwała. Amen.

83. Pange lingua. (Sław języku.)

(M. K. T. Nr. 48.)

1. Pange lingua gloriosi, — Corporis misterium: — Sanguinisque pretiosi, — Quem in mundi pretium, — Fructus ventris generosi, — Rex effudit Gentium.

2. Nobis datus, nobis natus, — Ex intacta Virgine, — Et in mundo conversatus, — Sparso verbi femine, — Sui moras incolatus, — Miro clausit ordine.

3. In supremae nocte coenae, — Recumbens cum fratribus, — Observata lege plene, — Cibis in legalibus, — Cibum turbae duodenae, — Se dat suis manibus.

4. Verbum caro, panem verum, — Verbo carnem efficit: — Fitque sanguis Christi merum, — Et si sensus deficit. — Ad firmandum cor sincerum, — Sola fides sufficit.

*)

5. Tantum ergo Sacramentum, — Veneremur cernui, — Et antiquum documentum, — Novo cedat ritui: — Praestet fides supplementum, — Sensum defectui.

6. Genitori, Genitoque, — Laus et jubilatio, — Salus, honor, virtus quoque, — Sit et benedictio: — Procedenti ab utroque, — Compar sit laudatio. Amen.

1. Sław języku chwalebnego Ciała i Krwie Świętości — Które na okup całego świata z wielkiéj miłości — Wydał owoc Panieńskiego płodu, — Król wielmożności.

2. Nam jest dany, nam się zrodził, — Z czystych Panny wnętrzności, i po świecie siejąc, chodził — Ziarno Boskiéj mądrości, — Gdy Mu czas zejścia przychodził. — Cud czyni swéj miłości.

3. Ostatni raz, gdy za stołem — Siedząc z Apostołami, — Wieczerzając z nimi społem, — Zakon wprzód z obrządkami — Wypełniwszy, wszystkim kołem — Dał się swemi rękami.

4. Słowo, co się Ciałem stało, — Słowem swém chleb prawdziwy — Przemienia w Swe własne ciało, — Wino w Krwi napój żywy! — Coby się zmysłom nie zdało, — Wierz, a bądź nie wątpliwy. *)

5. *) Przed tak wielkim Sakramentem — Upadajmy na twarzy, — Niech ustąpią z Testamentem, — Nowym sprawom już starzy, — Wiara będzie supplementem, — Co się zmysłom nie zdarzy.
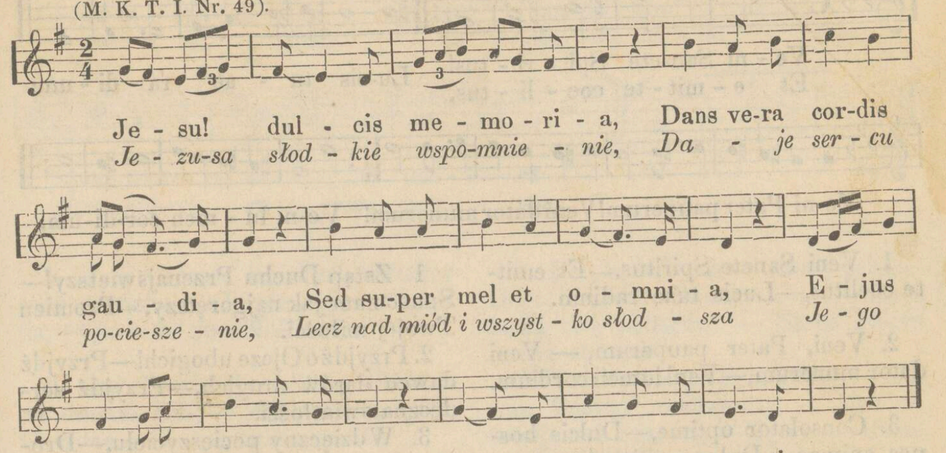
6. Ojciec z Synem niech to sprawi, — By Mu dzięka zabrzmiała, — Niech Duch Święty błogosławi, — By się Jego moc stała; — Niech nas nasza wiara sławi, — Gdzie jest wieczna cześć, chwała! Amen.

---

*) Te dwie ostatnie strofy: „*Przed tak wielkim Sakramentem*" i „*Ojciec z Synem*" śpiewają się powszechnie przy schowaniu Najświęt. Sakramentu.

84. Jesu dulcis. (Jezu słodkie.)

(W czasie processyi z Najświętszym Sakramentem.)

(M. K. T. I. Nr. 49).

1. Jesu! dulcis memoria, — Dans vera cordis gaudia, — Set super mel et omnia, — Ejus dulcis praesentia.

2. Nil canitur suavius, — Auditor nil jucundius, — Nil cogitatur dulcius, — Quam Jesus Dei Filius.

3. Jesu spes poenitentibus, — Quam pius es petentibus, — Quam bonus Te quaerentibus, — Sed quid invenientibus?

4. Jesu, dulcedo cordium, — Fons vivus, lumen mentium, — Excedens omne gaudium, — Et omne desiderium.

5. Nec lingua valet dicere, — Nec littera exprimere, — Expertus potest credere, — Quid sit Jesum diligere.

6. Jesu Rex admirabilis, — Et triumphator nobilis, — Dulcedo innefabilis, — Totus desiderabilis.

7. Mane nobiscum Domine, — Et nos illustra lumine, — Pulsa mentis caligine, — Mundum replens dulcedine.

1. Juzusa słodkie wspomnienie, — Daje sercu pocieszenie; — Lecz nad miód i wszystko słodsza, — Jego obecność najdroższa.

2. Nic do śpiewania milszego, — Nic dla słuchu wdzięczniejszego, — Nic w myśl nie wchodzi lepszego, — Jak Jezus Syn Boga mego.

3. Nadziejo pokutujacych, — Jezu ucieczko proszących! — Takeś dobry szukającym, — Cóż dopiero znajdującym?

4. Jezu serdeczna słodkości, — Źródło żywe dusz jasności, — Przewyższasz wszelkie radości. — Wszelkie żądze i lubości.

5. Ani język to wymówi, — Ani pismo to wysłowi; — Ten powie co mógł sprobować, — Co jest Jezusa miłować?
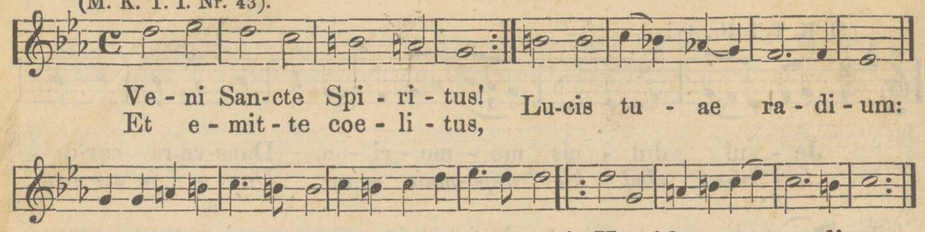
6. Jezu Królu dziwnéj chwały, — I zwycięzco okazały, — Słodkości niewymówiona, — Miłości nienasycona!

7. Dobry Jesu mieszkaj z nami, — Obsypuj Twemi darami; — Oddaliwszy dusz ciemności, — Nie oddalaj Twéj światłości; — Jezu bądź błogosławiony, — Na wiek wieków nieskończony.

85. Veni Sancte.

(PROZA O DUCHU ŚWIĘTYM.)

(M. K. T. I. Nr. 43).

1. Veni Sancte Spiritus,—Et emitte coelitus,—Lucis tuae radium.

2. Veni, Pater pauperum, — Veni dator munerum,—Veni lumen cordium.

3. Consolator optime,—Dulcis hospes animae,—Dulce refrigerium.

4. In labore requies,—In aestu temperies,—In fletu solatium.

5. O lux beatissima,—Repte cordis intima,—Tuorum fidelium.

6. Sine tuo numine, — Nihil est in homine,—Nihil est innoxium.

7. Lava quod est sordinum,—Riga quod est aridum,—Sana quod est saucium.

8. Flecte quod est rigidum,—Fove quod est frigidum, — Rege quod est devium.

9. Da Tuis fidelibus,—In te confidentibus,—Sacrum Septenarium.

10. Da virtutis meritum,—Da salutis exitum,—Da parenne gaudium. A.

1. Zstąp Duchu Przenajświętszy!—Spuść nam jak najgorętszy, —Promień Twojéj miłości.

2. Przyjdź o Ojcze ubogich!—Przyjdź dawco darów drogich,—Przyjdź serdeczna światłości.

3. Wdzięczny pocieszycielu,—Drogi nasz przyjacielu, — Słodka nasza ochłodo.

4. Tyś w pracach odpocznienie,—W upałach ugaszenie,—Miła w smutku swoboda.

5. O Najświętsza Światłości! — Oświeć swe głębokości,—Ludu twego wiernego.

6. Boć bez Twojéj dzielności,—Nic w ludzkiéj nikczemności, — Nie masz nic porządnego.

7. Więc oczyść co szpetnego,—Skrop, co w nas jest oschłego, — Uzdrów co niezdrowego.

8. Skrusz co zatwardziałego,—Rozgrzéj co oziębłego,—Sprostuj co jest błędnego.

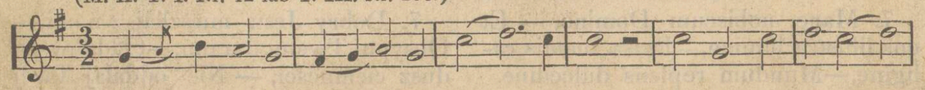
9. Użycz nam w Cię wierzącym,—I w Tobie ufającym,—Siedmiu darów światłości.
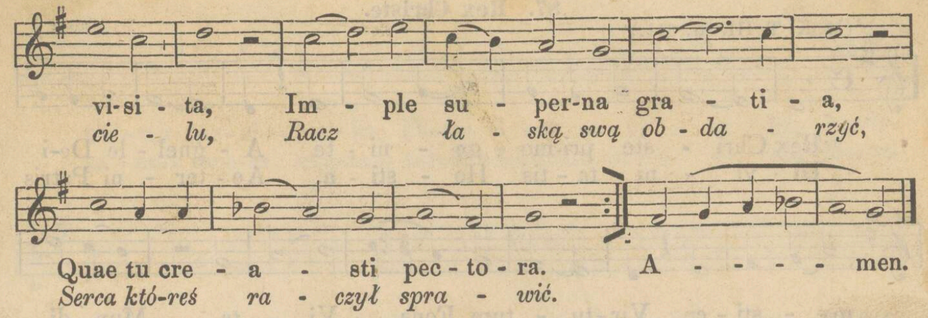
10. Pomnóż w cnotach zasługę,—Daj zbawienia wysługę,—Daj zapłatę w wieczności.

86. Veni Creator.

(HYMN O DUCHU ŚWIĘTYM.)

(M. K. T. I. Nr. 42 lub T. III. str. 298.)

1. Veni Creator Spiritus,—Mentes tuorum visita, — Imple superna gratia,—Quae tu creasti Pectora.

2. Qui diceris Paraclitus,—Altissimi donum Dei, — Fons vivus, ignis, Charitas,—Et spiritualis unctio.

3. Tu septiformis munere,—Digitus Paternae dexterae,— Tu rite promissum Patris,—Sermone ditans guttura.

4. Accende lumen sensibus, — Infunde amorem cordibus,—Infirma nostri corporis,—Virtute firmans perpeti.

5. Hostem repellas longius, — Pacemque dones protinus,—Ductore sic te praevio,— Vitemus omne noxium.

6. Per te sciamus da Patrem,—Noscamus atque Filium,—Te utriusque Spiritum,—Credamus omni tempore.

7. Deo Patri sit gloria,— Ejusque soli Filio,—Cum Spiritu Paraclito,—Nunc et per omne saeculum. Amen.

1. Przybądź Duchu Stworzycielu,—Dusz ludzkich Nauczycielu, — Racz łaską swą obdarzyć, — Serca któreś raczył sprawić.

2. Tyś Pocieszycielem zwany,—Darem Bożym mianowany, — Żywym źródłem i miłością,—Ogniem i duszną światłością.

3. Darów Twoich siedm liczymy,—Palcem Bożym być się wiemy,—Obietnicąś jest Ojcowską,—Zdobiąc w nas miłość Synowską.

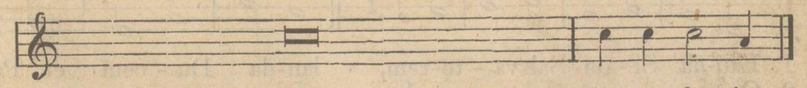
4. Racz dać zmysłom dar światłości,— Pomnażaj w sercach miłości,— A krewkość serca naszego,—Utwierdź mocą Bóstwa swego.

5. Odpędź od nas czarta złego,—Użycz pokoju Twojego,—Aby za twoją obroną,—Złe odeszło inną stroną.

6. Racz nam Ojca Niebieskiego,—Dać poznać, i Syna Jego,—I Ciebie Ducha Świętego, — Od Obu pochodzącego.

7. Bogu Ojcu Wszechmogącemu,—Synowi zmartwychwstałemu,—I z Duchem Świętym społecznie; — Niech brzmi chwała na wiek wiecznie. A.

Deinde dicit Versum et Orationem:

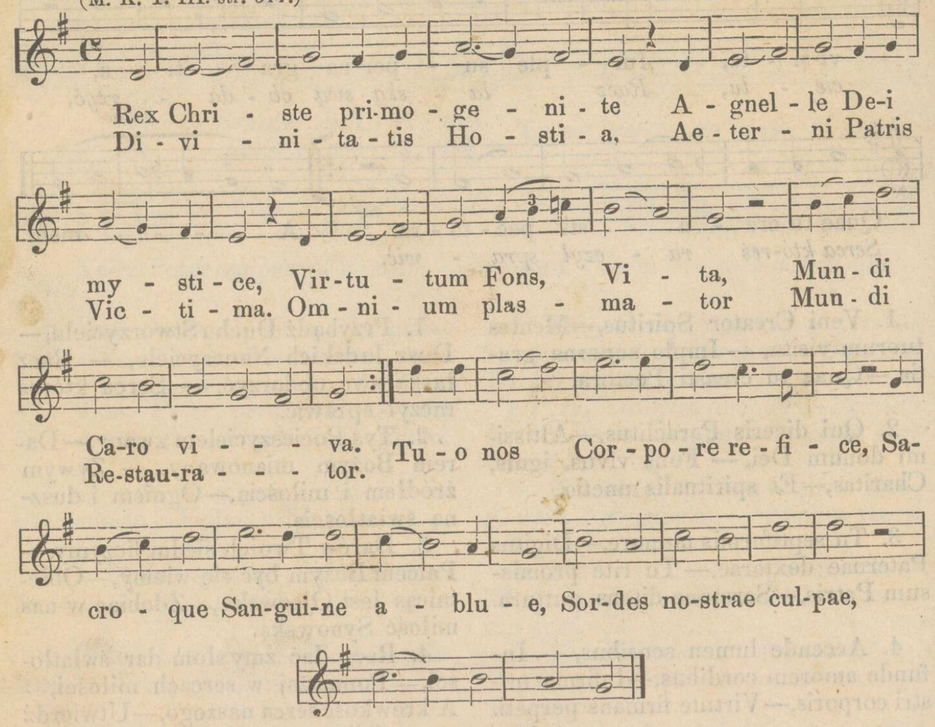
℣. Emitte Spiritum tuum et creabuntur, Al - le - lu - ja.
℟. Et renovabis faciem terrae, - - - Al - le - lu - ja.

OREMUS.

Praesta quaesumus omnipotens et misericors Deus, ut Sanctus Spiritus adveniens, templum nos gloriae tuae, dignanter inhabitando, perficiat. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

87. Rex Christe.

(M. K. T. III. str. 311.)

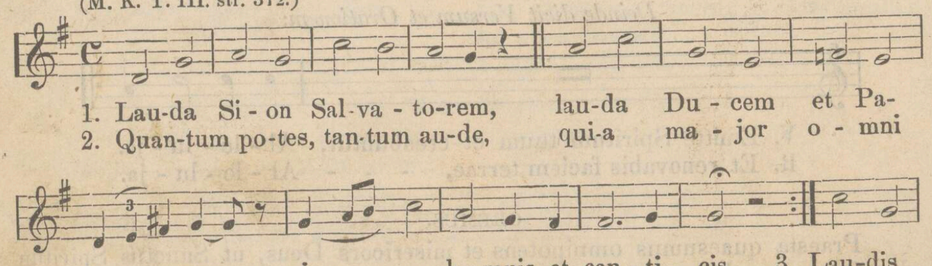
1. Rex Christe primogenite, — Agnelle Dei mystice, — Virtutum Fons, Vita,—Mundi Caro viva.

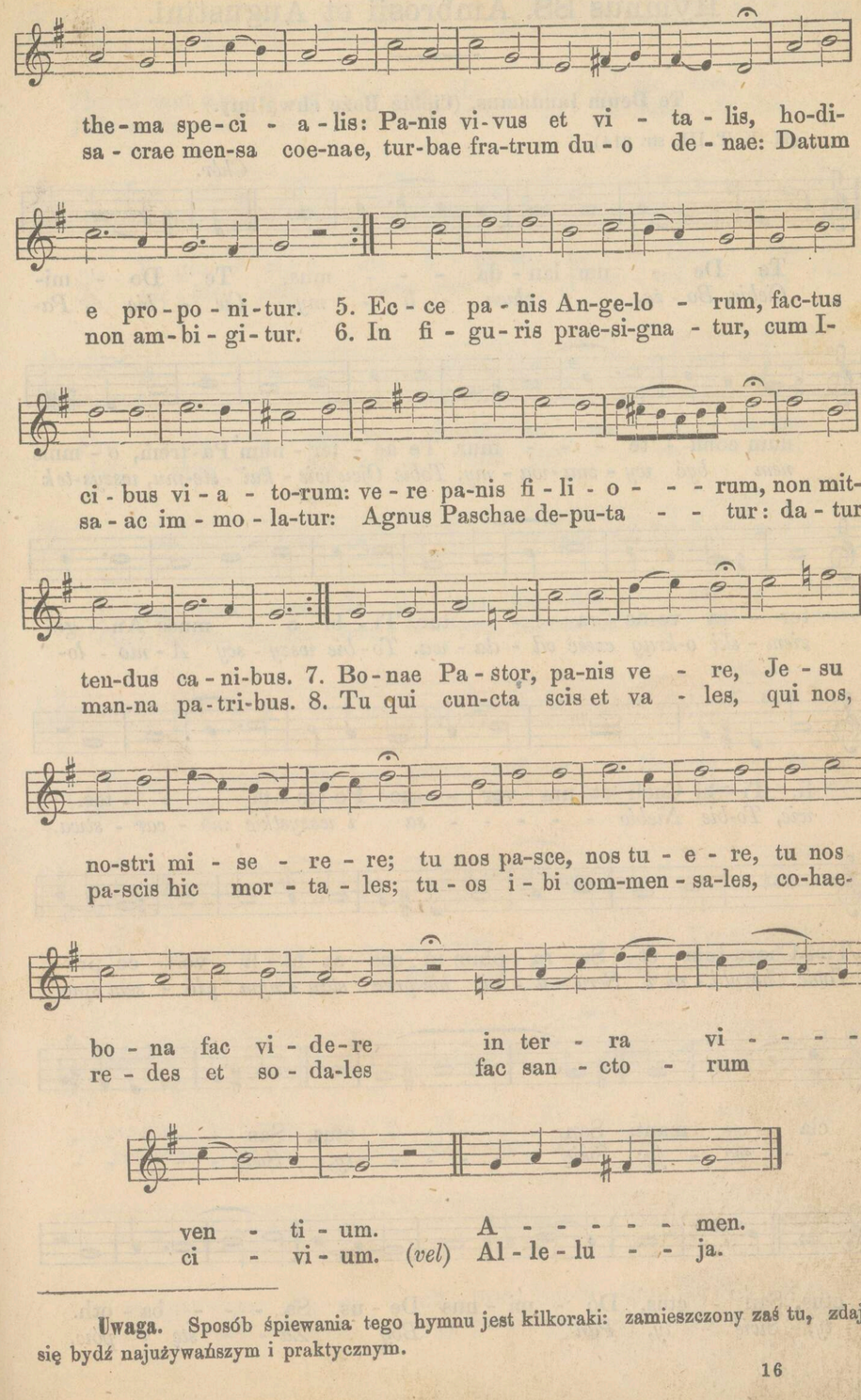
2. Divinitatis Hostia,—Aeterni Patris Victima.— Omnium plasmator:— Mundi Restaurator.

3. Tuo nos Corpore refice,—Sacroque Sanguine ablue,—Sordes nostrae culpae,—Jesu Christe. Amen.

88. Lauda Sion.

(M. K. T. III. str. 312.)

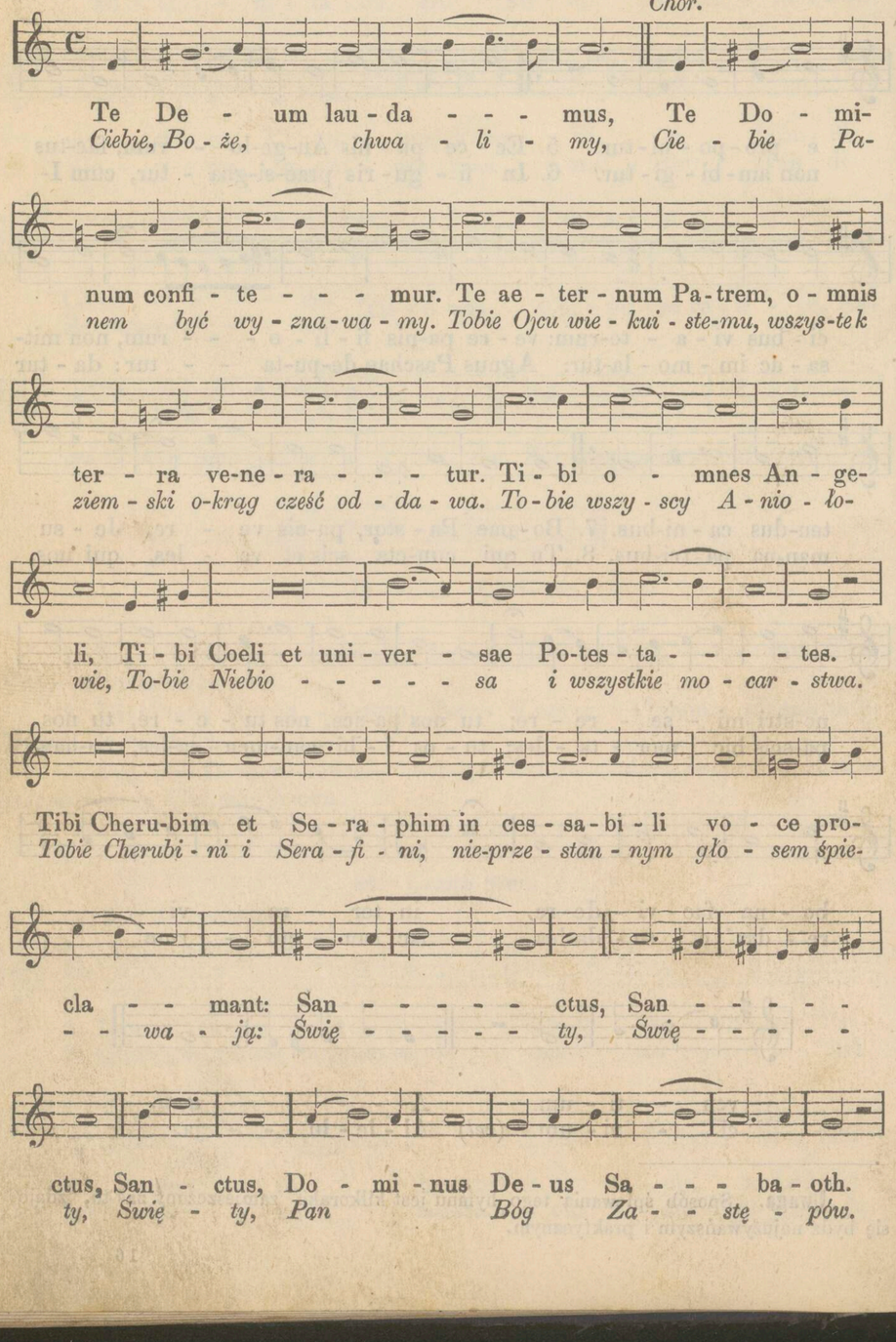
Uwaga. Sposób śpiewania tego hymnu jest kilkoraki: zamieszczony zaś tu, zdaje się bydź najużywańszym i praktycznym.

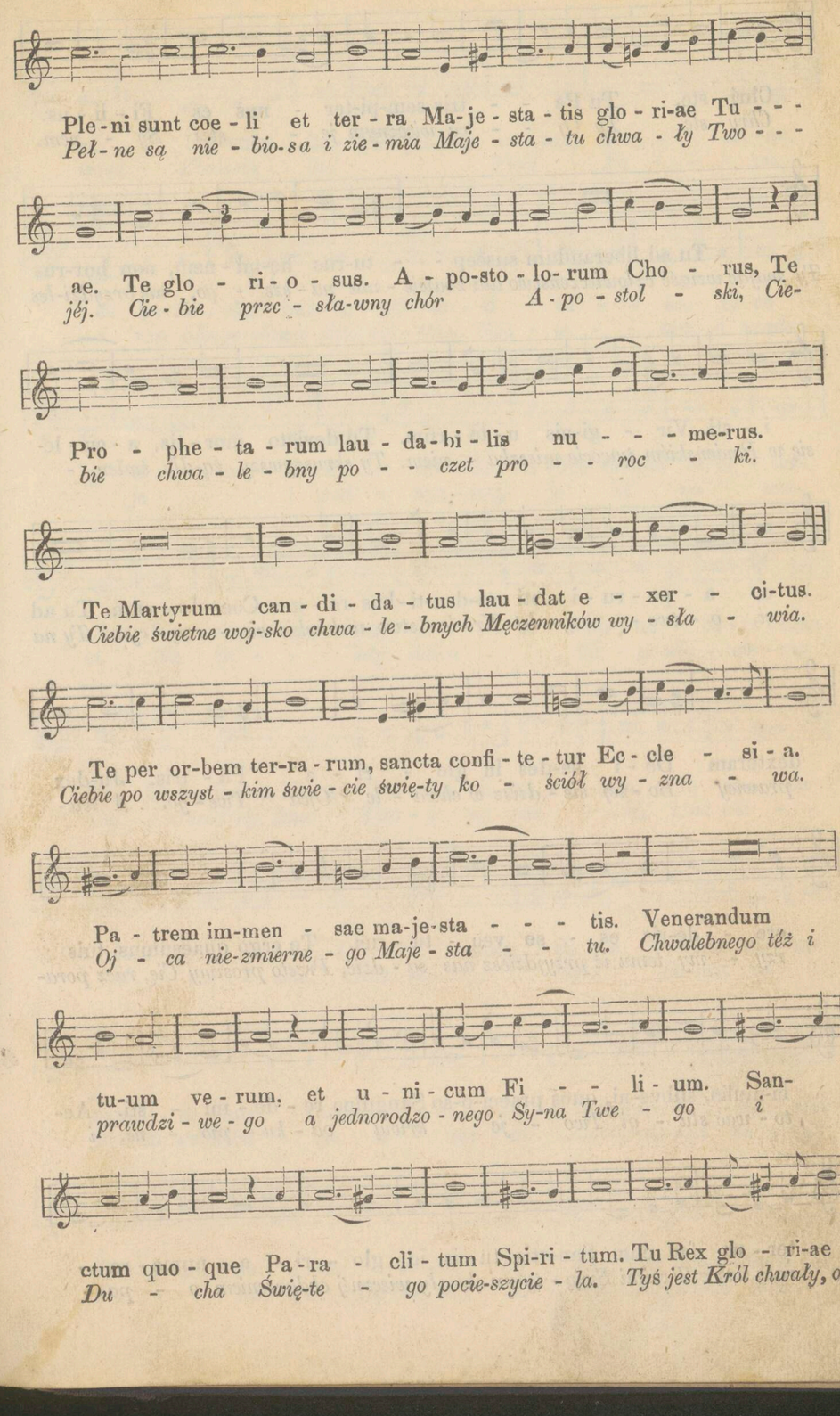
Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudamus. (Ciebie Boże chwalimy.)

(M. K. T. III. str. 314).

Chór.

Chri - ste. Tu Pa - - tris sem-pi-ter - nus es Fi - li - us.
Chry - ste. Ty Oj - - ca wiecznym je - - steś Sy - nem.

Tu ad liberandum suscep - - tu-rus ho-mi - nem, non hor-ru-
Ty mając wziąść człowieczeństwo dla zbawie - nia na - sze - go, nie brzydzi-leś

i - sti, Vir - gi-nis u - te - rum. Tu devicto mor - tis, a - cu - le-
się w Panieńskiém żywocie mieszka - niem. Ty skruszywszy żą-dło śmier -

o, a - pe - ru - i - sti cre-den-ti-bus re - gna Coe - lo - rum. Tu ad
ci, o - two - - rzy - łeś Kró-le - stwo niebieskie wie - rzą - cym. Ty na

dexteram De - i se-des in glo - ri - a Pa - tris. Ju-dex
prawicy Bo - żéj sie - dzisz w chwa - le Ojca Twe - go. A wie-

cre - de-ris es - se ven - tu - rus, Te ergo quaesumus, tuis
rzy - my temu iż przyjdziesz nas są - dzić, Przeto prosimy Cię, racz pora-

fa-mulis, subve-ni, quos praeci-o-so Sanguine re - de - mi - sti. Ae-
to - wać słu - gi Two - je krwią od - ku - pio - ne. i

ter - na fac cum San-ctis tu - is, in glo - ri - a nume - ra -
racz nas z Twoimi Swię - ty-mi chwały wiecznéj obdarzeniem o - pa -

Celebrans i Chór.

ri. Sal-vum fac po - pu-lum tu - um, Do - - mi - ne,
trzyć. Zbaw-że lud Twój Pa - - - nie,

Celebrans. *Chór.*

et be-ne - dic hae - re - di - ta - ti tu - - ae. Et re -
i racz bło-go-sławić dzie-dzi - ctwu Two - je - - mu. A rządź

ge e - os, et ex - tol - le il - los us-que in ae - ter-
je i pod - wyż - szaj je aż na wie-
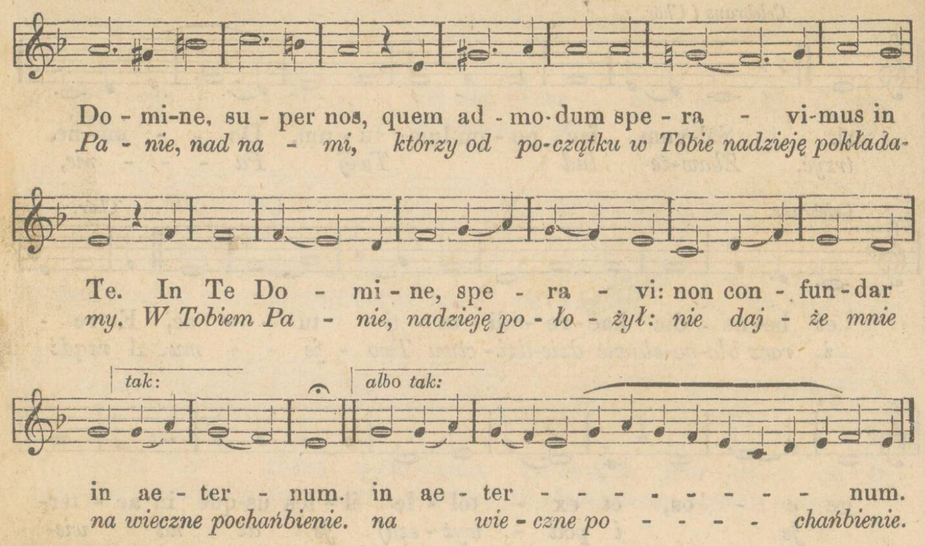
num. Per sin - gu - los di - es be - ne - di - ci - mus
ki. Na ka - - - żdy dzień bło - go-sła - wie - my

Te. Et laudamus Nomen Tu - um in sae - cu-lum, et in sae - cu-
Cię. I chwalimy Imie Two - je na wie - ki, i na wie - -

lum sae - cu - li. Dignare, Domine, di - e i - sto si - ne
ki wie - ków. Racz nas tego dnia, Pa-nie, od

pecca - to nos cu - sto - di - re. Miserere no - stri
grzechu wszel-kie - go u - wol - nić. Zmiłuj się nad na - mi

Do - mi - ne, mi-se - re - re no - stri. Fiat misericordia tua
Pa - - nie, zmi - łuj się nad na - mi. Uczyń miłosierdzie

1. Te Deum laudamus, Te Dominum confitemur.
2. Te aeternum Patrem, omnis terra veneratur.
3. Tibi omnes Angeli, tibi coeli et universae Potestates.
4. Tibi Cherubim et Seraphim, incessabili voce proclamant.
5. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.
6. Pleni sunt coeli et terra majestatis gloriae Tuae.
7. Te gloriosus Apostolorum chorus.
8. Te prophetarum laudabilis numerus.
9. Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
10. Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia.
11. Patrem immensae majestatis.
12. Venerandum tuum verum, et unicum Filium.
13. Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
14. Tu Rex gloriae, Christe.
15. Tu Patris sempiternus es Filius.
16. Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horuisti Virginis uterum.

1. Ciebie, Boże, chwalimy, Ciebie Panem być wyznawamy.
2. Tobie Ojcu wiekuistemu, wszystek ziemski okrąg cześć oddawa.
3. Tobie wszyscy Aniołowie, Tobie niebiosa i wszystkie mocarstwa.
4. Tobie Cherubini i Serafini, nieprzestannym głosem śpiewają.
5. Święty, Święty, Święty Pan Bóg Zastępów.
6. Pełne są niebiosa i ziemia majestatu chwały Twojéj.
7. Ciebie przesławny chór Apostolski.
8. Ciebie chwalebny poczet Prorocki.
9. Ciebie świetne wojsko chwalebnych Męczenników wysławia.
10. Ciebie po wszystkim świecie Święty Kościół wyznawa.
11. Ojca niezmiernego majestatu.
12. Chwalebnego téż i prawdziwego a jednorodzonego Syna Twego.
13. I Ducha Świętego pocieszyciela.
14. Tyś jest Król chwały, o Chryste.
15. Ty ojca wiecznym jesteś synem.
16. Ty mając wziąść człowieczeństwo nasze dla zbawienia naszego, nie brzydziłeś się w Panieńskim żywocie mieszkaniem.

17. Tu devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna Coelorum.
18. Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.
19. Judex crederis esse venturus.
20. Te ergo quaesumus, famulis tuis subveni, quos praetioso sanguine redemisti.
21. Aeterna fac cum sanctis tuis, in gloria numerari.

---

22. Salvum fac populum Tuum, Domine, et benedic haereditati Tuae.
23. Et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.
24. Per singulos dies benedicimus Te.
25. Et laudamus Nomen Tuum in saeculum, et in saeculum saeculi.
26. Dignare, Domine, die isto sine peccato nos custodire.
27. Miserere nostri, Domine, miserere nostri.
28. Fiat misericordia tua, Domine super nos, quemadmodum speravimus in Te.
29. In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum.
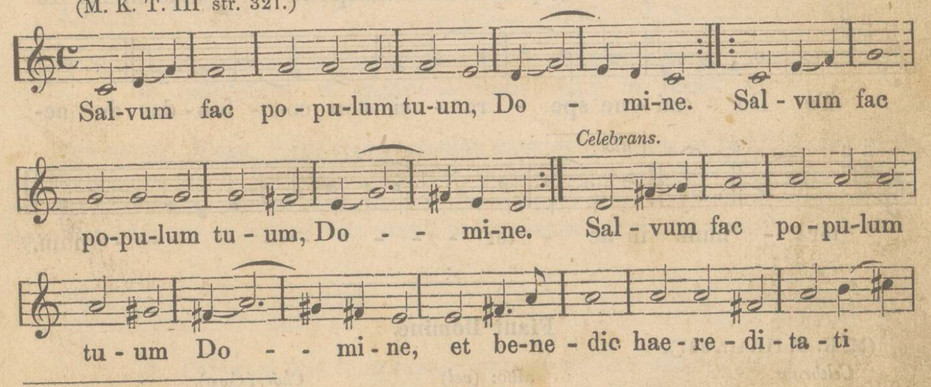
17. Ty skruszywszy żądło śmierci, otworzyłeś królestwo niebieskie wierzącym.
18. Ty na prawicy Bożéj siedzisz w chwale Ojca Twego.
19. A wierzymy temu, iż przyjdziesz nas sądzić.
20. Przeto prosimy Cię, racz poratować sługi Twoje krwią Twoją odkupione.
21. I racz nas z Twoimi Świętymi chwały wiecznéj obdarzeniem opatrzyć.

---

22. Zbawże lud Twój, Panie i racz błogosławić dziedzictwu Twojemu.
23. A rządź je i podwyższaj je aż na wieki.
24. Na każdy dzień błogosławimy Cię.
25. I chwalimy Imię Twoje na czas wieczny i na wieki wieków.
26. Racz nas tego dnia, Panie, od grzechu wszelkiego uwolnić.
27. Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami.
28. Uczyń miłosierdzie, Panie, nad nami, którzy od początku w Tobie nadzieję pokładamy.
29. W Tobiem Panie, nadzieję położył: nie dajże mnie na wieczne pohańbienie.

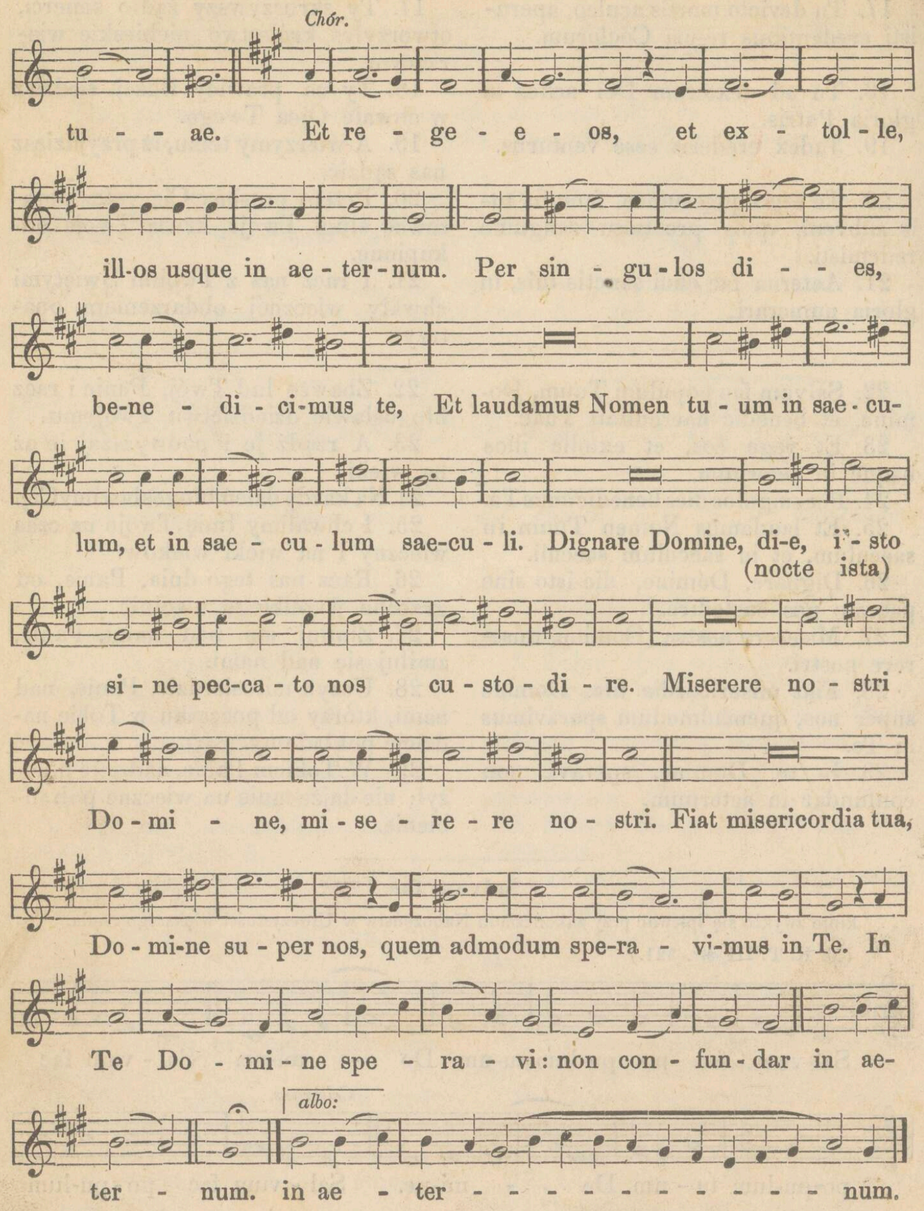
Salvum fac.

które zwykło się śpiewać przy zakończeniu Nabożeństw w Uroczystości większego rzędu.

(M. K. T. III str. 321.)

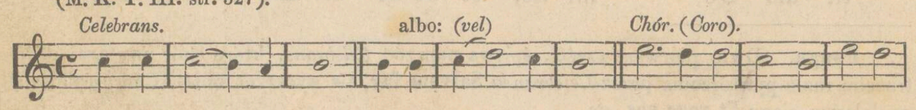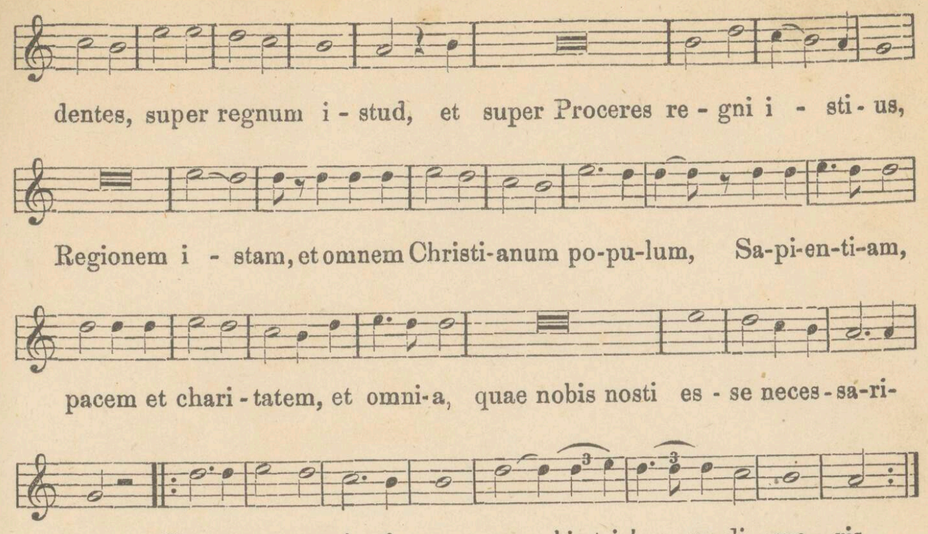

Uwaga. Dwie pierwsze części, śpiewa naprzód *Celebrans*, które chór powtarza. Po trzecim razie powtórzenia przez *Celebransa* **Salvum fac,** (w wyższym tonie), Chóry śpiewają w dalszym ciągu **Et rege eos,** *etc.*

Fiant Domine.

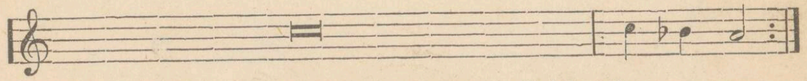
(M. K. T. III. str. 327).

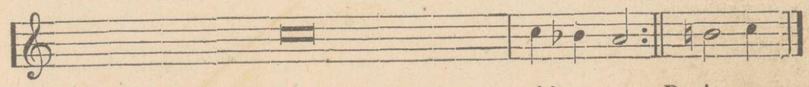
Fiant Dómine óculi tui intendéntes, super régnum istud, et super proceres regni istius, regionem istam, et omnem Christianum populum, sapientiam, pacem et charitatem, et omnia, quae nobis nosti esse necessaria, — Clemens et propitius nobis tribuere digneris.

W nabożeństwie dziękczynném, po odśpiewaniu *Te Deum laudamus* celebrans intonuje:

℣. Benedicamus Patrem cum Filio et Spiritu San - cto.
℟. Laudemus et superexaltemus Eum in saecu - la.

Oremus. Deus, cujus misericordiae non est numerus et bonitatis infinitus est thesaurus, piissimae Majestati Tuae pro collatis donis gratias agimus, Tuam semper Clementiam exorantes, ut qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad praemia futura disponas. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divinum auxilium manet semper nobis - cum. ℟. A-men.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

IV.

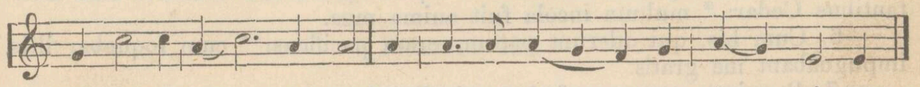
OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur in Choro vel in Domo defuncti, in die depositionis et aliis diebus, pro temporis opportunitate et Ecclesiarum consuetudine. In die vero depositionis, et tertio, septimo, et anniversario, duplicantur Antiph.

Et in fine Psalmorum dicitur: **Requiem aeternam dona eis Domine. Et lux perpetua luceat eis.** *Etiamsi pro uno tantum fiat Officium.*

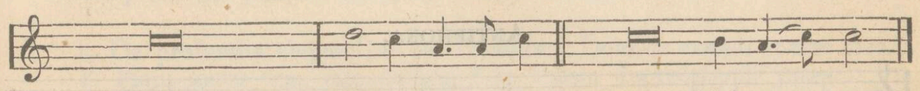
Ad Vesperas.

Absolute incipitur ab Antiphona.

Pla-cé-bo Dó - mi - no, in re - gi - ó - - ne vi - vó-rum.

Psalmus 114.
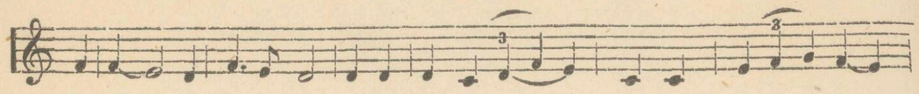

Diléxi, quóniam exaudiet Dó-mi-nus: * vocem oratiónis me - ae.

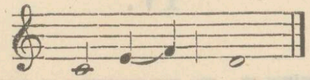
1. Diléxi, quóniam exaudiet Dóminus: * vocem oratiónis meae.
2. Quia inclinavit aurem suam mihi: et in diébus meis invocabo.
3. Circumdedérunt me dolores mortis: * et perícula inferni invenérunt me.
4. Tribulatiónem et dolórem invéni: et nomen Dómini invocavi.
5. O Domine, libera animam meam: * misericors Dominus et justus, et Deus noster miserétur.
6. Custódiens parvulos Dóminus: * humiliatus sum, et liberavit me.
7. Convértere anima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.
8. Quia eripuit animam meam de morte: * óculos meos a lacrymis pedes meos a lapsu.
9. Placébo Dómino: * in regióne vivorum.
10. Réquiem aetérnam: * dona eis Dómine.
11. Et lux perpétua: * luceat eis.

Antiphona. Placébo Dómino, in regione vivórum.

ANTIPHONA.

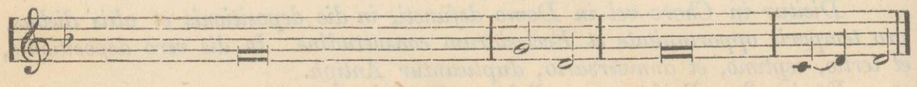

Hei mi - hi Dó-mi-ne, quia in - co-la - tus me-us pro - lon-

ga - tus est.

PSALMUS 119.
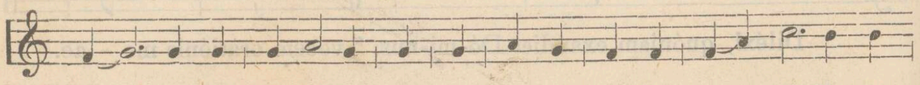

Ad Dóminum, cum tribularer clama - vi: * et exaudi - vit me.
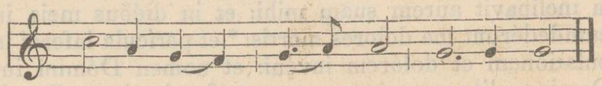
1. Ad Dominum, cum tribularer damavi: * et exaudivit me.
2. Domine libera animam meam a labiis iniquis: * et a lingua dolosa.
3. Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi: * ad linguam dolósam?
4. Sagittae potentis acutae: * cum carbónibus desolatóriis:
5. Heu mihi quia, incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.
6. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.
7. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
8. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Hei mihi Domine, quia incolatus meus prolongatus est.

ANTIPHONA.

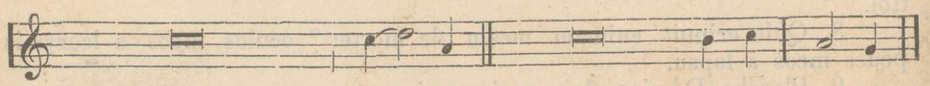

Dó - mi-nus cu-stó-dit te ab om - ni ma - lo: cu - stó - di - at

a - ni - mam tu - am Dó-mi - nus.

PSALMUS 120.

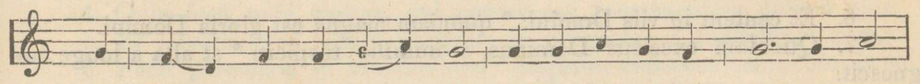
Levavi óculos meos in mon - tes, * unde véniét auxi-li - um mi - hi.

1. Levavi oculos meos in montes: * unde veniet auxilium mihi.
2. Auxilium meum a Domino: * qui fecit coelum et terram.

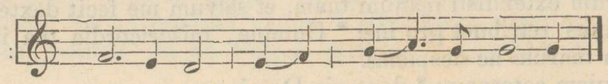
3. Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet, qui custodit te.
4. Ecce non dormitabit, neque dormiet: * qui custodit Israel.
5. Dominus custodit te, Dominus protectio tua: * super manum dexteram tuam.
6. Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.
7. Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.
8. Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in saeculum.
9. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
10. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat, animam tuam Dominus.

ANTIPHONA.

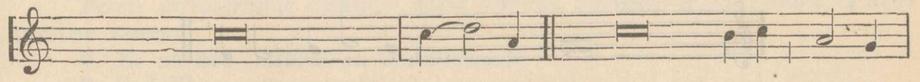

Si i - - ni-qui - ta - tes ob - ser-va-ve - ris, Dómi - ne,

Dó-mi-ne, quis su - sti - né-bit?

PSALMUS 129.

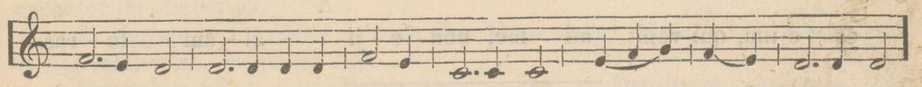

De profúndis clamavi ad te, Dó - mine: Dómine exaudi vocem me-am.

1. De profundis clamavi ad te, Domine: * Domine exaudi vocem meam.
2. Fiant aures tuae intendentes: * in vocem deprecationis meae.
3. Si iniquitates observaveris, Domine: * Domine, quis sustinebit?
4. Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Domine.
5. Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.
6. A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israel in Domino.
7. Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.
8. Et ipse redimet Israel: * ex omnibus iniquitatibus ejus.
9. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
10. Et lux perpetua: * luceat eis.

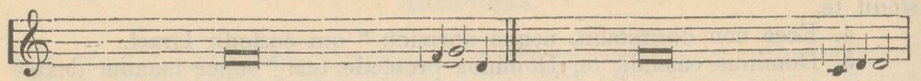
Antiphona. Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit?

ANTIPHONA.

O-pe-ra ma-nuum tu - a-rum, Dómi-ne, ne de - - spi-ci - as.

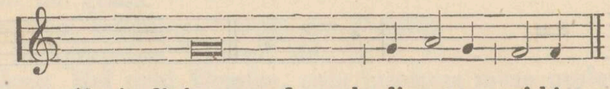
PSALMUS 137.

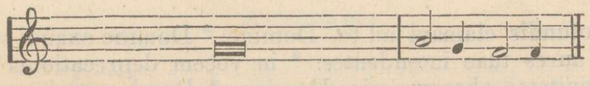
Confitébor tibi Dómine in toto corde me-o:* quóniam exaudisti verba oris me-i.

1. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam exaudisti verba oris mei.
2. In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.
3. Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.
4. In quacunque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.
5. Confiteantur tibi Domine omnes Reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.
6. Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.
7. Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.
8. Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me:* et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.
9. Dominus retribuet pro me: * Domine, misericordia tua in saeculum: opera manuum tuarum ne despicias.
10. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
11. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Opera manuum tuarum Domine ne despicias.

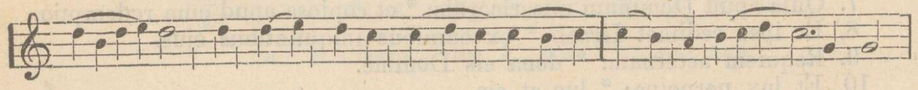

℣. Audivi vocem de coelo dicéntem mi-hi:

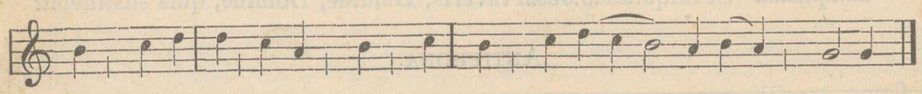

℟. Beati mortui, qui in Dómino mo-ri-ún-tur.

ANTIPHONA.

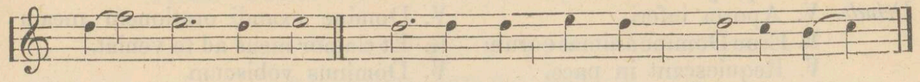

O - mne, quod dat mi-hi Pa - ter, ad me ve - niet:

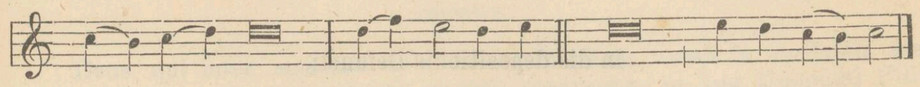

et e-um, qui venit ad me, non e - jí - - ci - am fo - ras.

Canticum Beatae Virginis Mariae.

Ma - gni - fi - cat * a - ni - ma me - a Dó - mi - num.

Et ex - ultavit spi - ri-tus me-us * in Deo salu - ta-ri - me - o.

1. Magnificat * anima mea Dominum.
2. Et exultavit spiritus meus: * in Deo salutari meo.
3. Quia respexit humilitatem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
4. Quia fecit mihi magna, qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
5. Et misericordia ejus a progenie in progenies: * timentibus eum.
6. Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.
7. Deposuit potentes de sede, * et exaltavit humiles.
8. Esurientes implevit bonis: * et divites, dimisit inanes.
9. Suscepit Israel puerum suum: * recordatus misericordiae suae.
10. Sicut locutus est ad Patres nostros: * Abraham et semini ejus in saecula.
11. Requiem aeternam dona eis Domine: * et lux perpetua, luceat eis.

Antiphona. Omne, quod dat mihi Pater, ad me veniet: et eum, qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infrascriptae dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes. **Pater noster** *secreto.*

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.

PSALMUS 145.

1. Lauda anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea:* psallam Deo meo, quamdiu fuero.
2. Nolite confidere in principibus: * in filiis hominum, in quibus non est salus.
3. Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
4. Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius:* qui fecit coelum et terram, mare, et omnia, quae in eis sunt.
5. Qui custodit veritatem in saeculum, facit judicium injuriam patientibus: * dat escam esurientibus.
6. Dominus solvit compeditos: * Dominus illuminat caecos.
7. Dominus erigit elisos: * Dominus diligit justos.
8. Dominus custodit advenas, pupillum, et viduam suscipiet: * et vias peccatorum disperdet.
9. Regnabit Dominus in saecula, Deus tuus, Sion: * in generationem et generationem. Requiem etc.

Cujus loco ad Laudes dicitur Psalmus **De profundis** *etc., ut supra. Qui Psalmi non dicuntur in die omnium fidelium Defunctorum.*

In fine psalmi. Requiem aeternam * dona eis Domine.
Et lux perpetua luceat eis.

Deinde. ℣. Aporta inferi.
℟. Erue Domine animas eorum
℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

In die depositionis Defuncti.

OREMUS.

Absolve quaesumus Domine, animam famuli tui N. ut defunctus saeculo, tibi vivat: et quae per fragilitatem carnis humana conversatione commisit, tu venia misericordissimae pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Si fuerit femina, dicatur: animam famulae tuae N. ut defuncta. *Idem in sequentibus orationibus observandum.*

In die tertio, septimo, et trigesimo, depositionis defuncti.

OREMUS.

Quaesumus Domine, ut animae, famuli tui N. cujus depositionis diem..... commemoramus Sanctorum atque Electorum tuorum largiri digneris consortium; et rorem misericordiae tuae perennem infundas. Per Christum, Dominum nostrum. ℟. Amen.

In Anniversario die.

OREMUS.

DEUS indulgentiarum Domine, da animae famuli tui, cujus anniversarium depositionis diem commemoramus, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Si fuerint plures, dicatur: da animabus famulorum famularumque tuarum, quorum *etc.*

In die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum.

OREMUS.

Fidelium DEUS omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum, remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. ℟. Amen.

℣. Requiem aeternam dona eis Domine.
℟. Et lux perpetua luceat eis.
℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

Aliae Orationes diversae pro Defunctis.

Pro summo Pontifice defuncto.

OREMUS.

Deus, qui inter summos Sacerdotes, famulum tuum N. ineffabili tua dispositione connumerari voluisti: praesta quaesumus, ut, qui Unigeniti Filii tui vices in terris gerebat, Sanctorum tuorum Pontificum consortio perpetuo aggregentur. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro defuncto Episcopo.

OREMUS.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes, famulum tuum, N. Pontificali fecisti dignitate vigere: praesta, quaesumus, ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro Episcopo Cardinali dicatur: famulum tuum N. Episcopum Cardinalem. *Pro Presbytero Cardinali*: Presbyterum Cardinalem, Sacerdotali *etc. Pro Diacono Cardinali dicitur Oratio*: Inclina Domino, *quae habetur infra.*

Pro defuncto Sacerdote.

OREMUS.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes famulum tuum N. Sacerdotali fecisti dignitate vigere: praesta, quaesumus, ut eorum quoque perpetuo aggregetur consortio. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro Patre et Matre.

OREMUS.

Deus, qui nos Patrem et Matrem honorare praecepisti: miserere clementer animabus patris ac matris meae, eorumque peccata dimitte, meque eos in aeternae claritatis gaudio fac videre. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Si fit pro pluribus, dicatur: animabus parentum nostrorum. *Si pro Patre tantum dicatur*: animae patris *etc.*

Pro uno Defuncto.

OREMUS.

Inclina Domine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecamur: ut animam famuli tui, quam de hoc saeculo migrare jussisti, in pacis ac lucis regione constituas, et Sanctorum tuorum jubeas esse consortem. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro una Defuncta.

OREMUS.

Quaesumus Domine, pro tua pietate miserere famulae tuae: et a contagiis mortalitatis exutam, in aeternae salvationis partem restitue. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus.

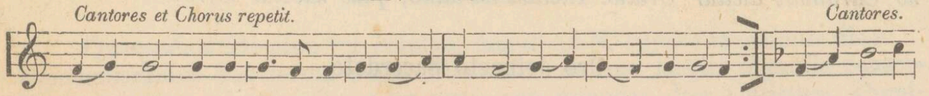
OREMUS.

Deus veniae largitor, et humanae salutis amator: quaesumus clementiam tuam, ut nostrae congregationis fratres, propinquos et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, Beata Maria, semper Virginae intercedente, cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad Matutinum.

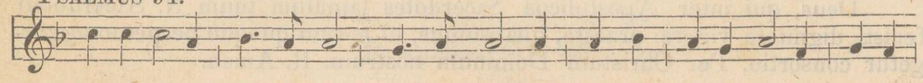
Invitatorium.

Cantores et Chorus repetit. *Cantores.*

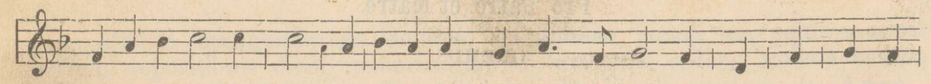

Re - gem, cu-i ómni-a vi-vunt. Ve-ni-te a - doré-mus. Ve - ni-te,

PSALMUS 94.

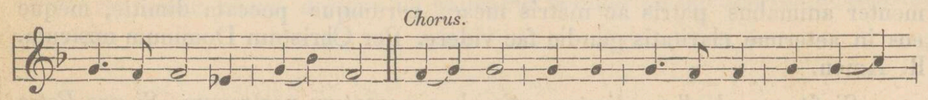

e-xultémus Do-mi-no, ju - bi - le - mus De-o sa-lu - ta-ri nostro:

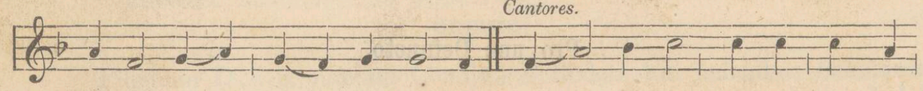
praeoccupemus fa-ciem e-jus in con-fes-si - ó - ne, et in psalmis

Chorus.

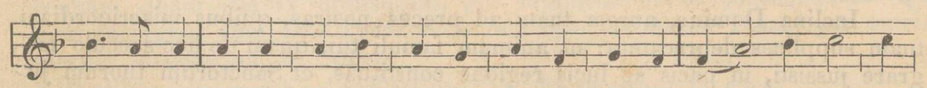

ju - bi - le-mus e - i. Re - gem, cu - i ó - mni-a vi - vunt,

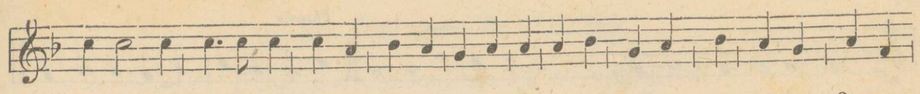
Cantores.

ve - ni - te a - - do - rémus. Quo - ni - am De-us ma-gnus

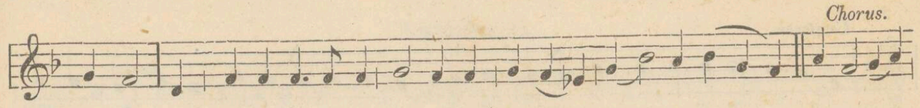

Do-mi-nus, et Rex magnus su-per o-mnes De-os; quo - ni - am non

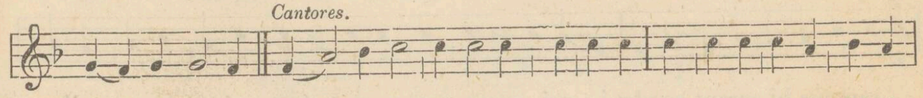
re-pél-let Dóminus plebem suam, quia in manu e-jus sunt omnes fi-nes

Chorus.

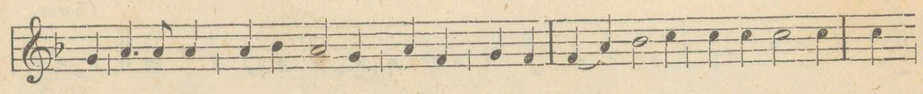

ter-rae: et al-ti-tu-dines mónti-um i - pse cón - spi-cit. Ve-ni-te
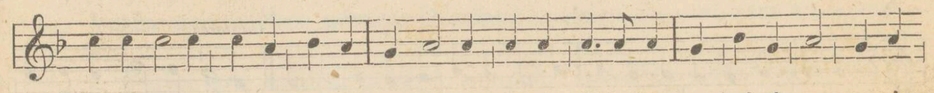
Cantores.
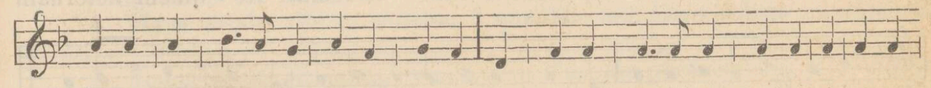

a - do-ré-mus. Quó - niam i-psi-us est ma-re, et i-pse fecit il-lud,

et a-ridam funda-ve-runt manus e-jus: Ve - ni-te a-do-re-mus, et

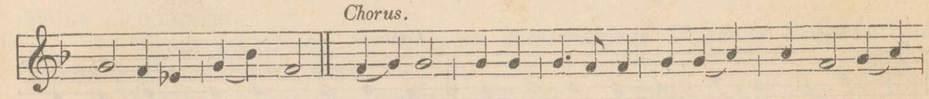

proci-damus an-te Deum; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia
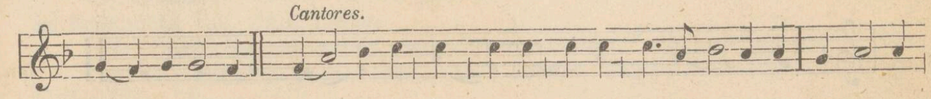

i - pse est Dóminus Deus noster: nos autem populus e-jus, et o-ves

Chorus.

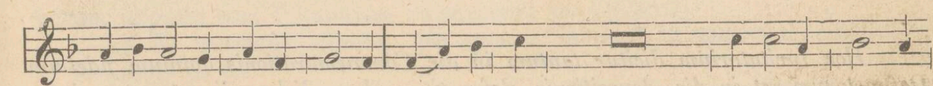

pascu-ae e - jus. Re - gem, cu-i ó - mnia vi-vunt, ve - ni - te

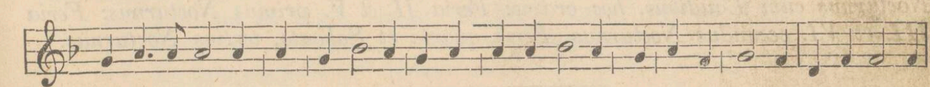
Cantores.

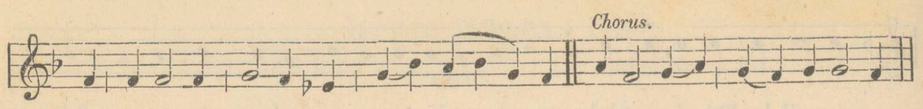
a - dorémus. Ho - di - e, si vo-cem ejus au-di-é - ri-tis, no-li - te

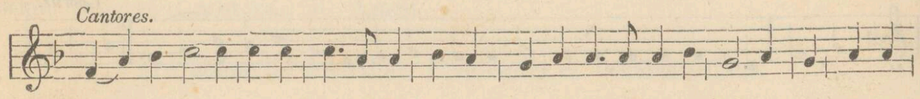
ob-du-ra-re corda vestra, si - cut in exacerbatione secundum di-em

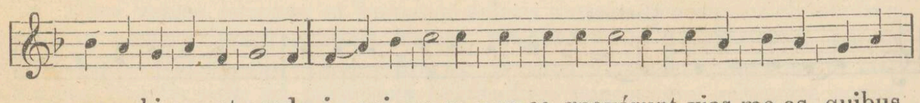
ten-ta-ti-ó-nis in desér-to, u-bi tentavérunt me patres vestri, probavérunt

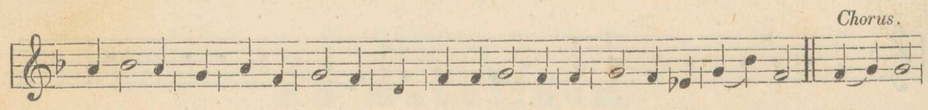
et vi-dérunt ó-pe-ra me-a. Veni-te a-do-ré-mus,

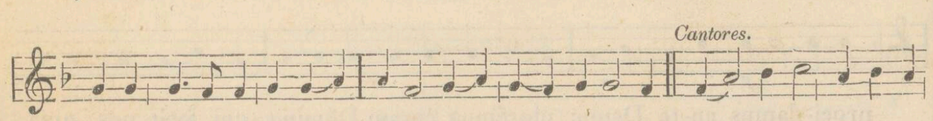
Qua-draginta annis próximus fu-i ge-ne-ra-ti-o-ni hu-ic, et di-xi:

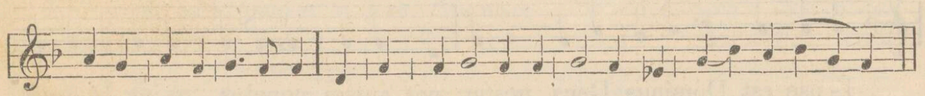
semper hi errant corde: i-psi ve-ro non co-gnovérunt vias me-as, quibus

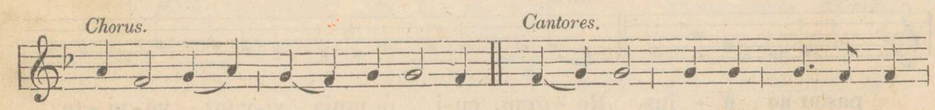
ju-ra-vi in i-ra me-a, si in-tro-ibunt in ré-quiem me-am. Re-gem
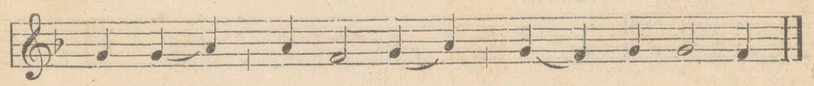

cu-i óm-ni-a vi-vunt, ve-ni-te a-do-rémus. Re-quiem aetérnam

do-na e-is Dó-mine, et lux perpétu-a lú-ce-at e-is.

Ve-ni-te a-do-rémus. Re-gem, cu-i ó-mni-a

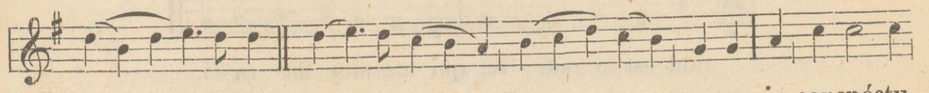
vi-vunt, ve-ni-te a-do-ré-mus.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, et in die depositionis defuncti: quibus diebus dicuntur tres infra scripti Nocturni, et Antiphonae duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unus Nocturnus cum Laudibus, hoc ordine: Feria II. et V. primus Nocturnus: Feria III. et VI. secundus Nocturnus. Feria quarta et Sabbato, tertius Nocturnus.
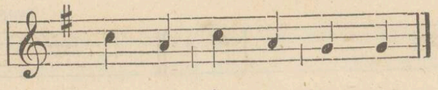
In Primo Nocturno.

Pro Feria secunda et quinta.

ANTIPHONA.

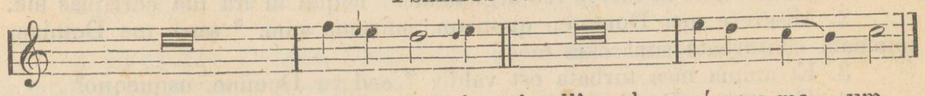

Di - - - ri-ge, Dó-mi-ne, De-us me-us, in conspéctu

tu-o vi-am me-am.

PSALMUS 5.

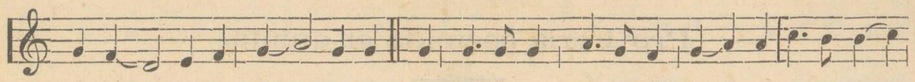

Verba mea auribus pércipe Dómine,* intellige cla-mó-rem me-um.

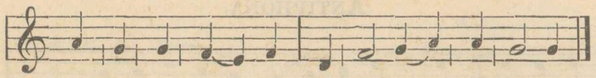
1. Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamórem meum.
2. Intende voci orationis meae: * Rex meus et Deus meus.
3. Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.
4. Mane astabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.
5. Neque habitabit juxta, te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos, tuos.
6. Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.
7. Virum sanguinum, et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae.
8. Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.
9. Domine, deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.
10. Quoniam non est in ore eórum veritas: * cor eórum vanum est.
11. Sepulchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolose agebant: * judica illos, Deus.
12. Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expélle eos: * quoniam irritaverunt te, Domine.
13. Et laetentur omnes, qui sperant in te, * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.
14. Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.
15. Domine ut scuto bonae voluntatis tuae,* coronasti nos.
16. Requiem aeternam, * dona eis, Domine.
17. Et lux perpetua, * luceat eis.

Antiphona. Dirige, Domine, Deus meus, in conspectu tuo viam meam.

ANTIPHONA.

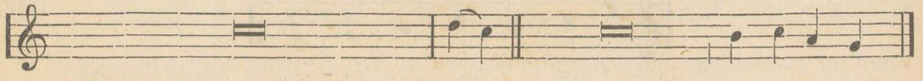

Convér - tere Dó - mi-ne, et é - ri-pe a - nimam me-am: quóni-am

non est in mor - te, qui me-mor sit tu - i.

PSALMUS 6.
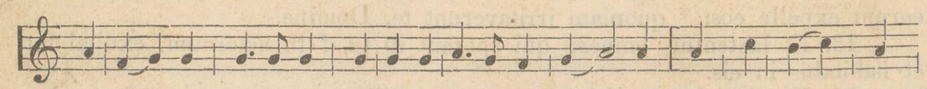

Dómine, ne in furóre tuo arguas me:* neque in ira tua corrí-pias me.
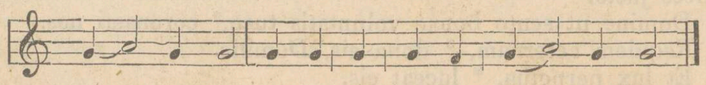
1. Domine, ne in furore tuo arguas me: * neque in ira tua corripias me.
2. Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.
3. Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine, usquequo?
4. Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.
5. Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem, quis confitebitur tibi?
6. Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.
7. Turbatus est a furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.
8. Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.
9. Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem meam suscepit.
10. Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur, et erubescant valde velociter.
11. Requiem aeternam, * dona eis Domine.
12. Et lux perpetua, * luceat eis.

Antiphona. Convertere Domine, et eripe animam meam: quoniam non est in morte, qui memor sit tui.

ANTIPHONA.

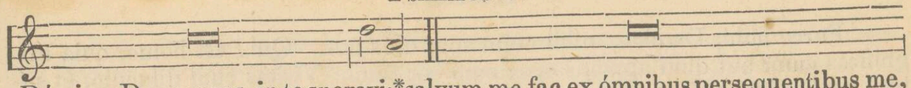

Ne quan-do ra-pi-at ut le-o a-ni-mam me - am: dum non est, qui

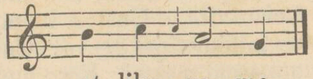

ré - - di - mat, neque qui sal-vum fa - ci - at.

PSALMUS 7.

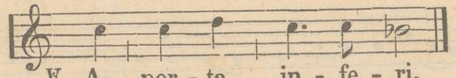
Dómine, Deus meus, in te speravi:*salvum me fac ex ómnibus persequentibus me,

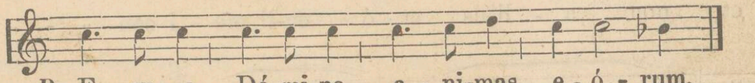
et libe - ra me.

1. Domine, Deus meus, in te speravi: * salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.
2. Ne quando rapiat ut leo animam meam: * dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.
3. Domine, Deus meus, si feci istud: * si est iniquitas in manibus meis.
4. Si reddidi retribuentibus mihi mala: * decidam merito ab inimicis meis inanis.
5. Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat et conculcet in terra vitam meam: * et gloriam meam in pulverem deducat.
6. Exurge, Domine, in ira tua: * et exaltare in finibus inimicorum meorum.
7. Et exurge, Domine, Deus meus, in praecepto, quod mandasti: * et synagoga populorum, circumdabit te.
8. Et propter hanc in altum regredere: * Dominus judicat populos.
9. Judica me, Domine, secundum justitiam meam: * et secundum innocentiam meam super me.
10. Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum: * scrutans corda et renes Deus.
11. Justum adjutorium meum a Domino: * qui salvos facit rectos corde.
12. Deus judex justus, fortis, et patiens:*numquid irascitur per singulos dies?
13. Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, et paravit illum.
14. Et in eo paravit vasa mortis: * sagittas suas ardentibus effecit.
15. Ecce parturiit injustitiam: * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.
16. Lacum, aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam, quam fecit.
17. Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius iniquitas, ejus descendet.
18. Confitebor Domino secundum justitiam ejus: * et psallam nomini Domini Altissimi.
19. Requiem aeternam: * dona eis, Domine.
20. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Ne quando rapiat ut leo animam meam; dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.

V. A por - ta in - fe - ri.

R. E - ru - e Dó-mi-ne a - ni-mas e - ó - rum.
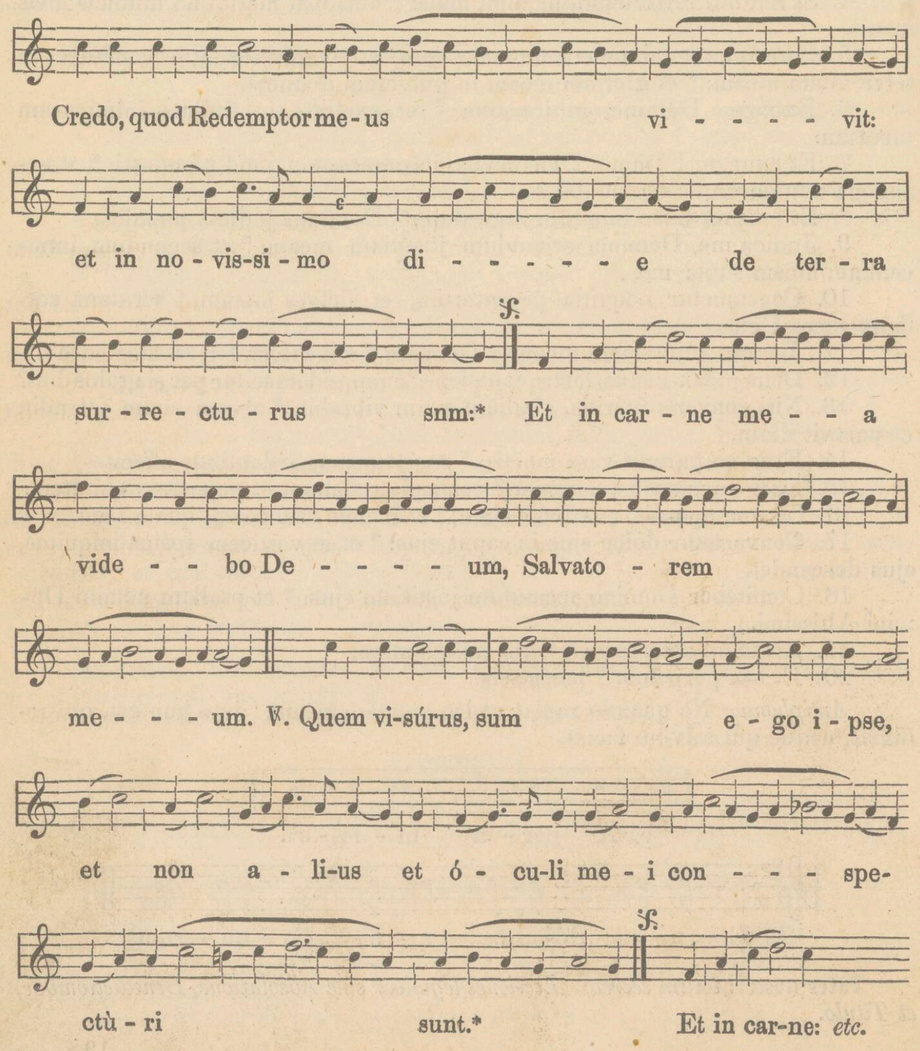
Pater noster: *totum secreto. Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, et Titulo.*

Lectio I.

Parce mihi, Domine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo, et subito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glutiam salivam meam? Peccavi, quid faciam tibi, o Custos hominum? Quare posuisti me contrarium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccatum meum, et quare non aufers iniquitatem meam? Ecce nunc in pulvere dormiam, et si mane me quaesieris, non subsistam.

Lectiones terminantur sine **Te autem,** *vel alia conclusione.*

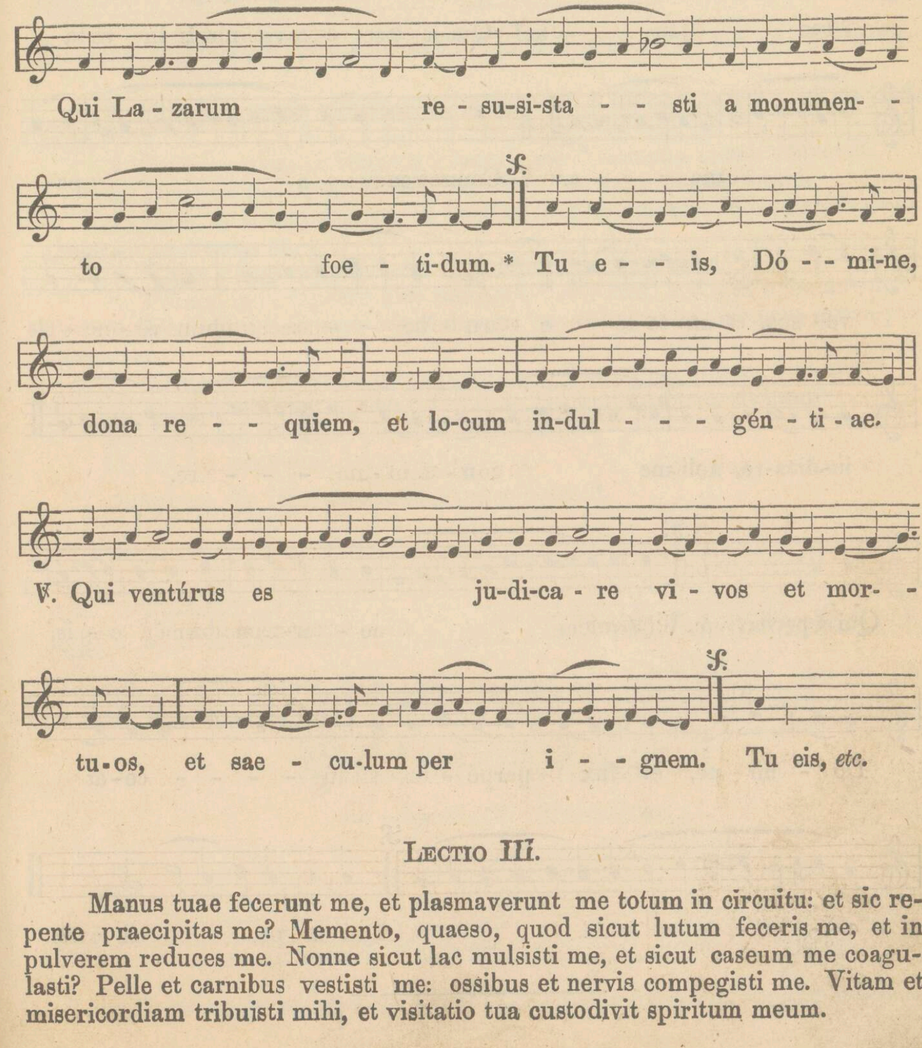
Responsorium primum.

Lectio II.

Taedet animam meam vitae meae, dimittam adversum me eloquium meum, loquar in amaritudine animae meae. Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi, cur me ita judices? Numquid bonum tibi videtur, si calumnieris me, et opprimas me, opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt? aut sicut videt homo, et tu videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quaeras iniquitatem meam, et peccatum meum scruteris? Et scias, quia nihil impium fecerim; cum sit nemo, qui de manu tua possit eruere.

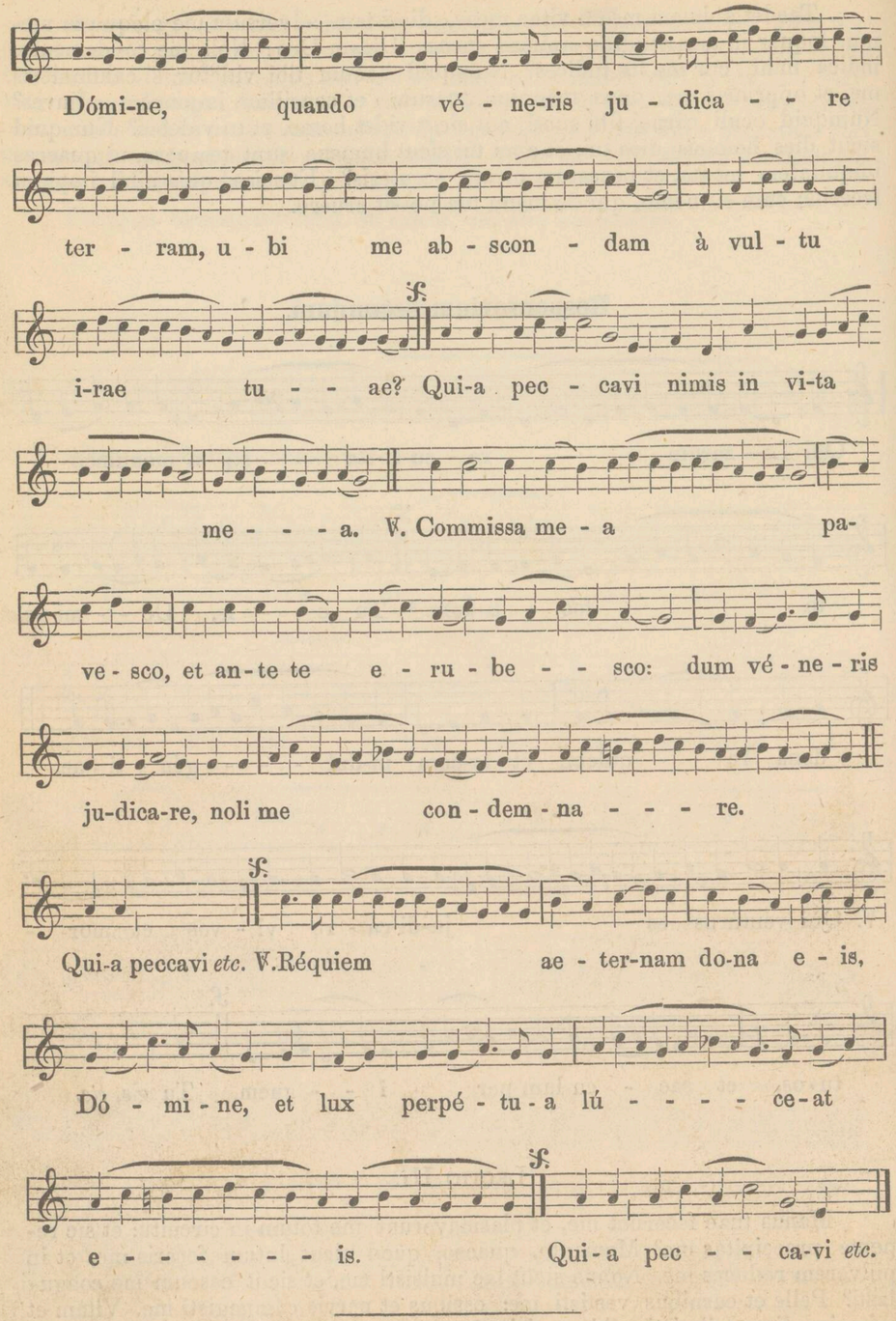
Responsorium secundum.

Lectio III.

Manus tuae fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu: et sic repente praecipitas me? Memento, quaeso, quod sicut lutum feceris me, et in pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me coagulasti? Pelle et carnibus vestisti me: ossibus et nervis compegisti me. Vitam et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.

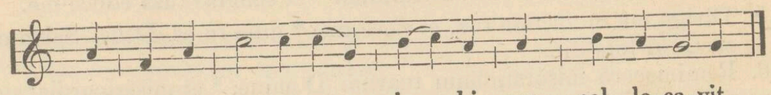
Responsorium tertium.

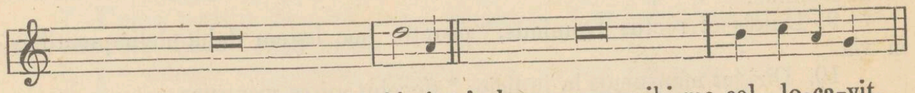
In Secundo Nocturno.

Pro Feria tertia et sexta.

ANTIPHONA.

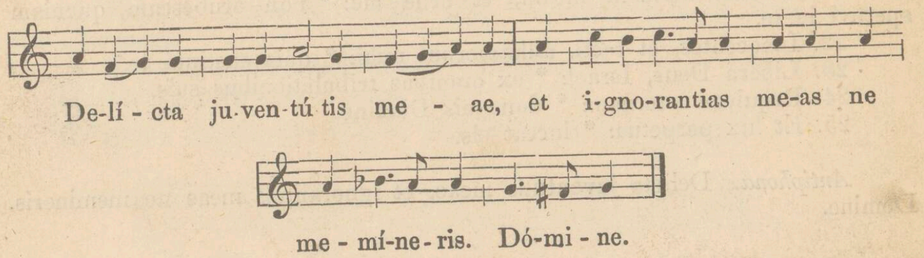
PSALMUS 22.

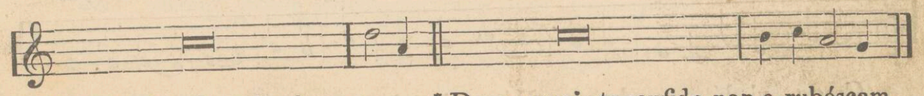
1. Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.
2. Super, aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.
3. Deduxit me super semitas justitiae: * propter nomen suum.
4. Nam, et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.
5. Virga tua et baculus tuus: * ipsa me consolata sunt.
6. Parasti in conspectu meo mensam: * adversus eos, qui tribulant me.
7. Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclarus est.
8. Et misericordia tua subsequetur me: * omnibus diebus vitae meae.
9. Et ut inhabitem in domo Domini: * in longitudinem dierum.
10. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
11. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. In loco pascuae ibi me collocavit.

ANTIPHONA.

PSALMUS 24.

1. Ad te, Domine, levavi animam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam.

2. Neque irrideant me inimici mei:* et enim universi, qui sustinent te, non confundentur.

3. Confundantur omnes iniqua agentes: * supervacue.

4. Vias tuas Domine, demonstra mihi: * et semitas tuas edoce me.

5. Dirige me in viritate tua, et doce me: * quia tu es, Deus, Salvator meus, et te sustinui tota die.

6. Reminiscere miserationum tuarum Domine: * et misericordiarum tuarum, quae a saeculo sunt.

7. Delicta juventutis meae: * et ignorantias meas ne memineris.

8. Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.

9. Dulcis et rectus Dominus; * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

10. Diriget mansuetos in judicio: * docebit mites vias suas.

11. Universae viae Domini, misericordia et veritas: * requirentibus testamentum ejus, et testimonia ejus.

12. Propter nomen tuum Domine, propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

13. Quis est homo, qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

14. Anima ejus in bonis demorabitur: * et semen ejus haereditabit terram.

15. Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

16. Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

17. Respice in me, et miserere mei: * quia unicus, et pauper sum ego.

18. Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: * de necessitatibus meis erue me.

19. Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

20. Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt: * et odio iniquo oderunt me.

21. Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam, quoniam speravi in te.

22. Innocentes, et recti, adhaeserunt mihi: * quia sustinui te.
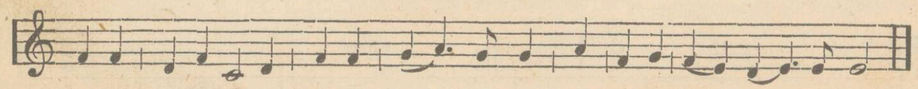
23. Libera Deus, Israel: * ex omnibus tribulationibus suis.

24. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

25. Et lux perpetua: * luceat eis.

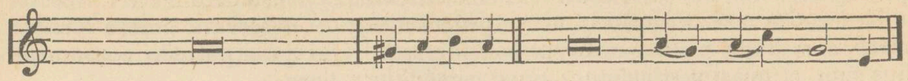
Antiphona. Delicta juventutis meae, et ignorantias meas ne memineris Domine.

ANTIPHONA.

Credo vi-dé - re bo-na Dó - mi - ni in terra vi - vén - tium.

PSALMUS 26.

Dóminus illuminatio mea, et sa-lus me-a,* quem ti - mé-bo?

1. Dominus illuminatio mea, et salus mea: * quem timebo?

2. Dominus protector vitae meae: * à quo trepidabo?

3. Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

4. Qui tribulant me inimici mei: * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

5. Si consistant adversum me castra: * non timebit cor meum.

6. Si exurgat adversum me praelium: * in hoc ego sperabo.

7. Unam petii a Domino, hanc requiram: * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae.

8. Ut videam voluptatem Domini: * et visitem templum ejus.

9. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

10. In petra exaltavit me:*et nunc exaltavit caput meum, super inimicos meos.

11. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo et psalmum dicam Domino.

12. Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.

14. Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.

15. Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, salutaris meus.

16. Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

17. Legem pone mihi, Domine, in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

18. Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

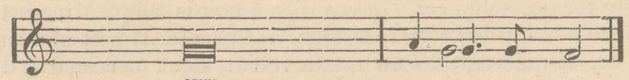
19. Credo videre bona Domini: * in terra viventium.

20. Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

21. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

22. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Credo videre bona Domini in terra viventium.

℣. Cóllocet $^{eum}_{eos}$ Dóminus cum prin-ci - pi - bus.
℟. Cum princípibus pópu - li su - - i.
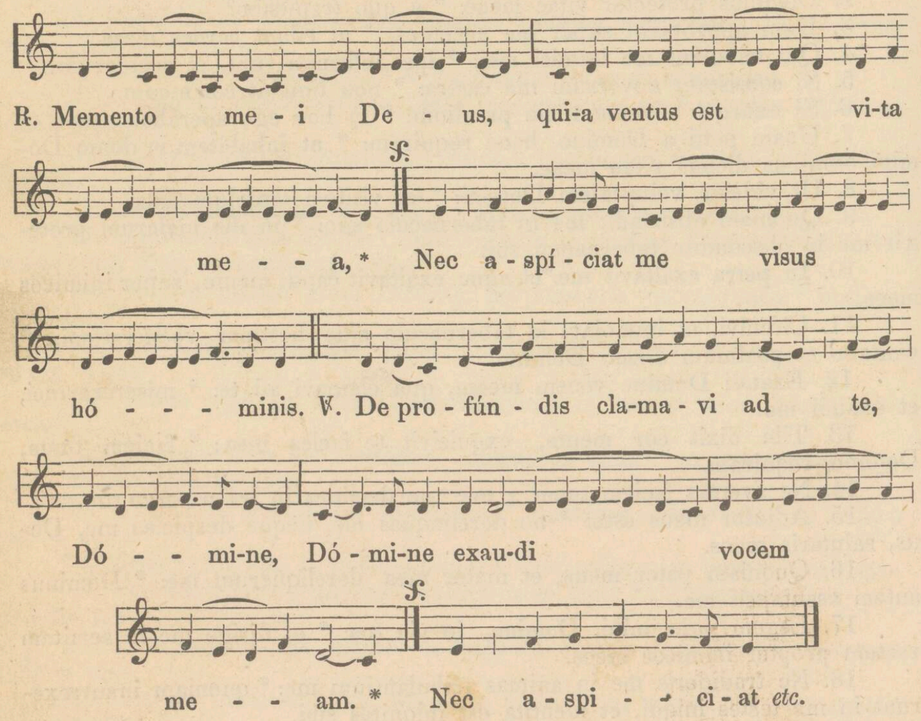
Pater noster *totum secreto.*

LECTIO IV.

Responde mihi: Quantas habeo iniquitates et peccata, scelera mea, et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum?

Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persequeris. Scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiae mae. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meórum considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod coméditur a tinea.

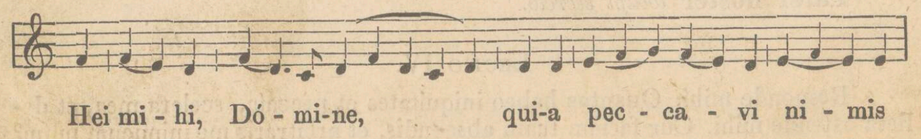
Responsorium quartum.

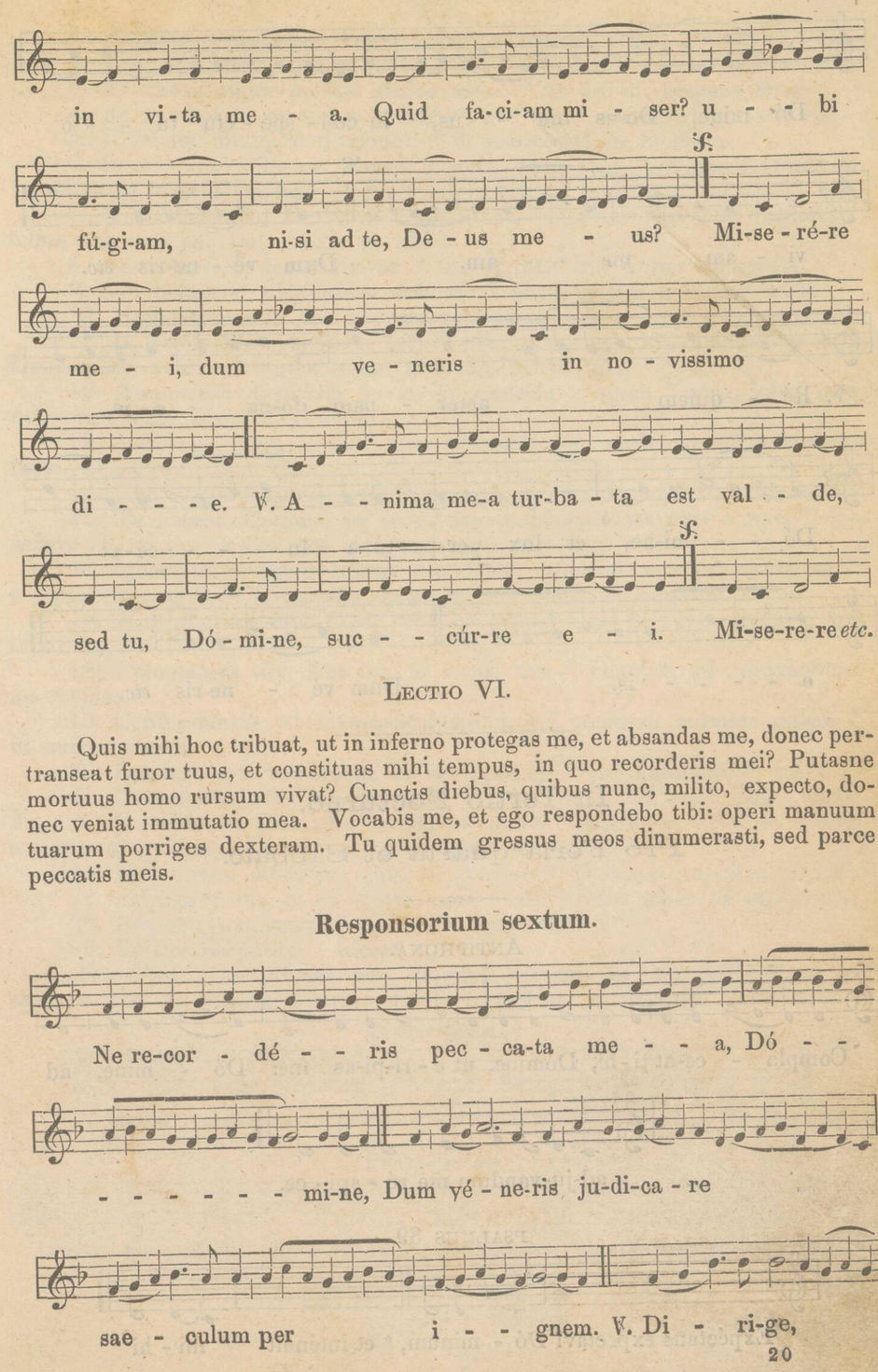

Lectio V.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur, et fugit velut umbra, et numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, et adducere eum tecum in judicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu, qui solus es? Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est: constituisti terminos ejus, qui praeteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii, dies ejus.

Responsorium quintum.
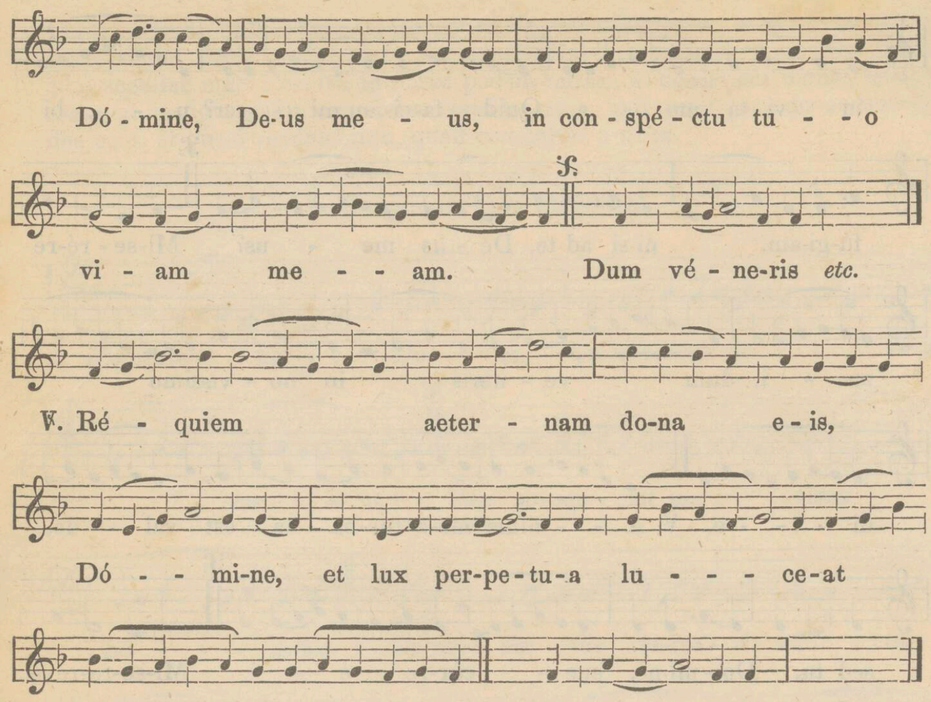

Lectio VI.

Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, et absandas me, donec pertranseat furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursum vivat? Cunctis diebus, quibus nunc, milito, expecto, donec veniat immutatio mea. Vocabis me, et ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

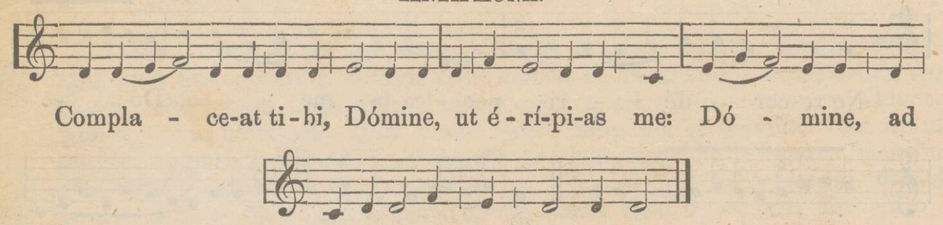
Responsorium sextum.

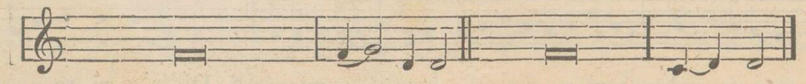
In Tertio Nocturno.

Pro Feria quarta et Sabbato.

ANTIPHONA.

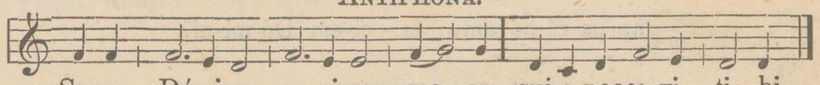
PSALMUS 39.

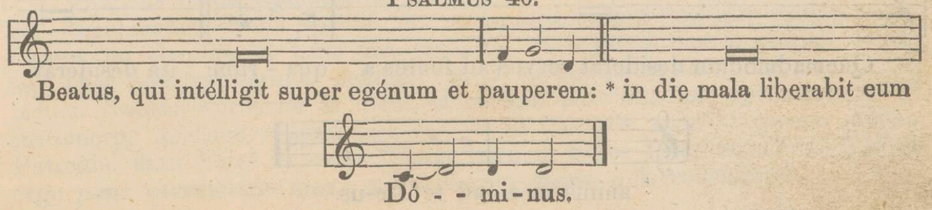
1. Expectans expectavi Dominum: * et intendit mihi.
2. Exaudivit preces meas: * et eduxit me de laru miseriae, et de luto faecis.
3. Et statuit super petram pedes meos: * et direxit gressus meos.
4. Et immisit in os meum canticum novum: * carmen Deo nostro.
5. Videbunt multi, et timebunt: * et sperabunt in Domino.
6. Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus: * et non respexit in vanitates et insanias falsas.
7. Multa fecisti tu Domine, Deus meus, mirabilia tua: * et cogitationibus tuis non est, qui similis sit tibi.
8. Annuntiavi et locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.
9. Sacrificium et oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.
10. Holocaustum et pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.
11. In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: *. Deus meus, volui, et legem tuam in medio cordis mei.
12. Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna: * ecce, labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti.
13. Justitiam tuam (meam) non abscondi in corde meo: * veritatem tuam, et salutare tuum dixi.
14. Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam: * à consilio multo.
15. Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas à me: * misericordia tua, et veritas tua semper susceperunt me.
16. Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: * comprehenderunt me iniquitates meae, et non potui ut viderem.
17. Multiplicatae sunt super capillos capitis mei: * et cor meum dereliquit me.
18. Complaceat tibi, Domine, ut eruas me: * Domine, ad adjuvandum me respice.
19. Confundantur, et revereantur simul, qui quaerunt animam meam: * ut auferant eam.
20. Convertantur retrorsum, et revereantur: * qui volunt mihi mala.
21. Ferant confestim confusionem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.
22. Exultent et laetentur super te omnes quaerentes te: * et dicant semper; Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
23. Ego autem mendicus sum, et pauper: * Dominus sollicitus est mei.
24. Adjutor meus, et protector meus tu es: * Deus meus ne tardaveris.
25. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
26. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Complaceat tibi, Domine, ut eripias me: * Domine, ad adjuvandum me respice.

ANTIPHONA.

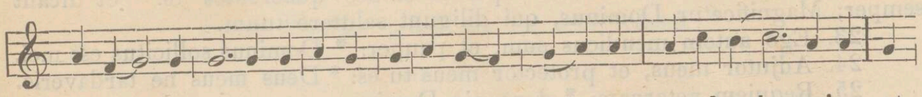
PSALMUS 40.

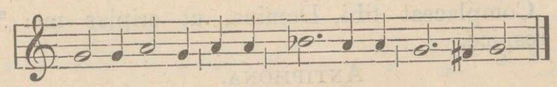
1. Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.
2. Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.
3. Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.
4. Ego dixi: Domine, miserere mei. * sana animam meam, quia peccavi tibi.
5. Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?
6. Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.
7. Egrediebatur foras: * et loquebatur in idipsum.
8. Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.
9. Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid, qui dormit, non adjiciet, ut resurgat?
10. Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.
11. Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.
12. In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.
13. Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.
14. Benedictus Dominus, Deus Israel, à saeculo, et usque in saeculum: * fiat, fiat.
15. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
16. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Sana Domine, animam meam, quia peccavi tibi.

ANTIPHONA.

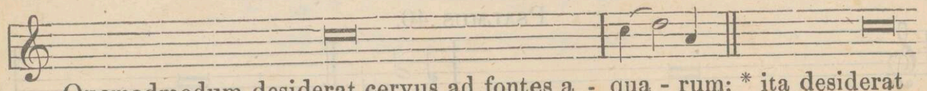

Si - ti - vit a-ni-ma mea ad De-um vi-vum; quando vé - niam, et

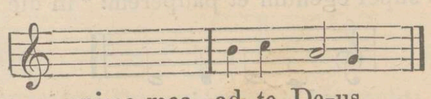

ap-pa-ré-bo ante fa - ci-em Dó-mi-ni?

PSALMUS 41.

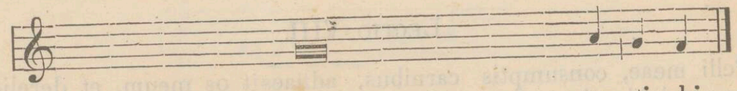
Quemadmodum desiderat cervus ad fontes a - qua - rum: * ita desiderat

anima mea ad te De-us.

1. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.
2. Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum: * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei?
3. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?
4. Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.
5. In voce exultationis, et confessionis: * sonus epulantis.
6. Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?
7. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.
8. Ad me ipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.
9. Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractarum tuarum.
10. Omnia excelsa tua, et fluctus tui: * super me transierunt.
11. In die mandavit Dominus misericordiam suam: * et nocte canticum ejus.
12. Apud me oratio Deo vitae meae: * dicam Deo: Susceptor meus es.
13. Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus.
14. Dum confringuntur ossa mea: * exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.
15. Dum dicunt mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? Et quare conturbas me?
16. Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.
17. Requiem aeternam: * dona eis Domine,
18. Et lux perpetua: * luceat eis.

Antiphona. Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Domini?
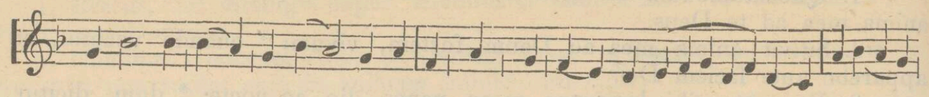

V. Ne tradas bestiis animas confiten - - tes ti - bi.
R. Et animas pauperum tuórum ne obliviscaris in fi-nem.

Pater noster. *totum secreto.*

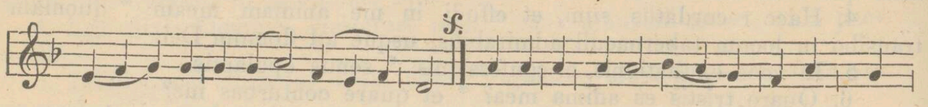
LECTIO VII.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi superest sepulchrum. Non, peccavi, et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me Domine, et pone me, juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum. Noctem verterunt in diem, et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinuero, infernus domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es; Mater mea, et Soror mea, vermibus. Ubi est ergo nunc praestolatio mea, et patientiam meam quis considerat?

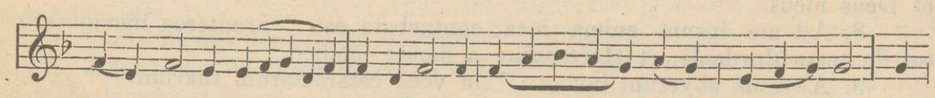
Responsorium septimum.

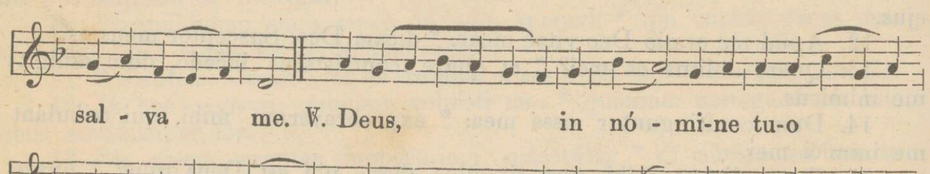
R. Peccantem me quoti - di - e, et non me poe - ni-tén - - tem, ti-mor

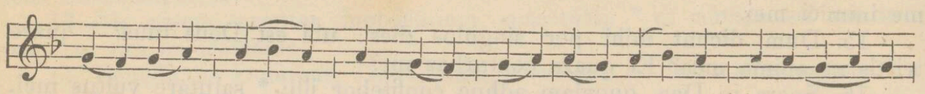
mor - tis contúr - bat me. Quia in infer-no, nul-la est

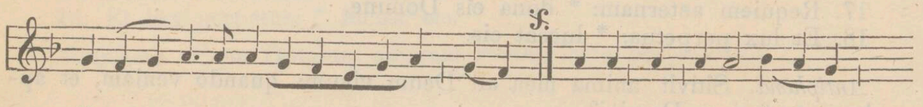
re - dem-ptio, mi-sere-re me - - - - i De - us, et

sal - va me. V. Deus, in nó - mi-ne tu-o

sal - vum me fac, et in vir - tù - te tu-a
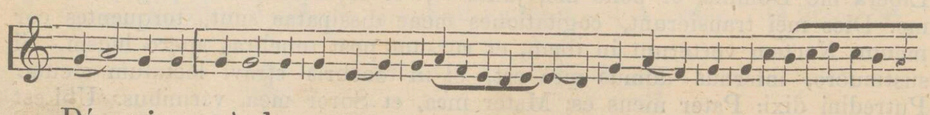

li - - bera me. Quia in infér-no *etc.*

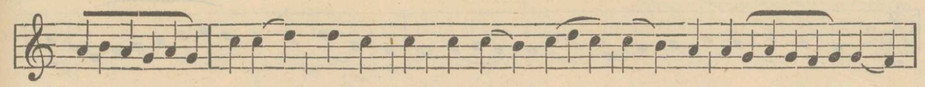
Lectio VIII.

Pelli meae, consumptis carnibus, adhaesit os meum, et derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos, amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat, ut scribantur sermones mei? Quis mihi det ut exarentur in libro stylo ferreo, et plumbi lamina, vel celte sculpantur in silice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, et in novissimo die de terra surrecturus sum, et rursum circumdabor pelle mea, et in carne mea videbo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt, et non alius: reposita est haec spes mea in sinu meo.

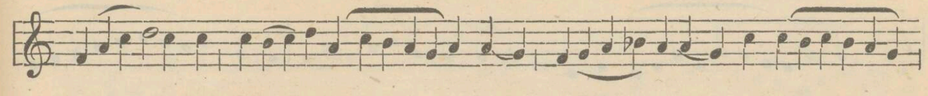
Responsorium octavum.
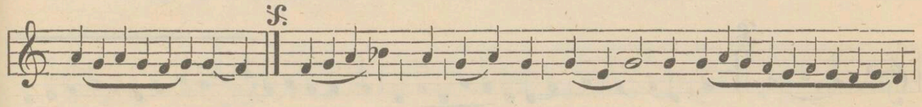

Dó - mine, secùndum actum me - - um no-lí me judica - - -
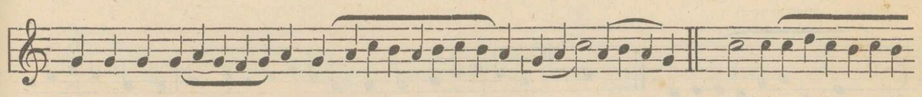

re: ni-hil dignum in conspé - ctu tu - o e - - - gi:
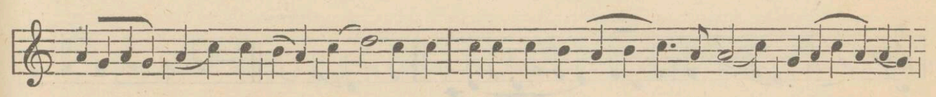

i - de-o dé - pre - - - cor ma - - - je - statem

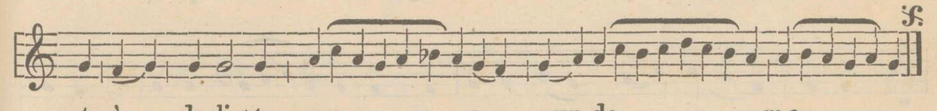
tu - - am. Ut tu, De - us, dé - - leas

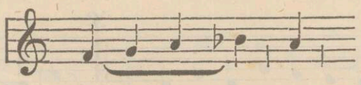
i - niquita - - tem me - am. V. Amplius

la - va-me Dó - mine, ab inju-sti - - ti - a me - a,

et à de-li-cto me - - - o mun-da me.

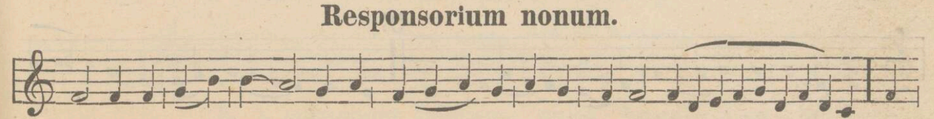

Ut tu *etc.*

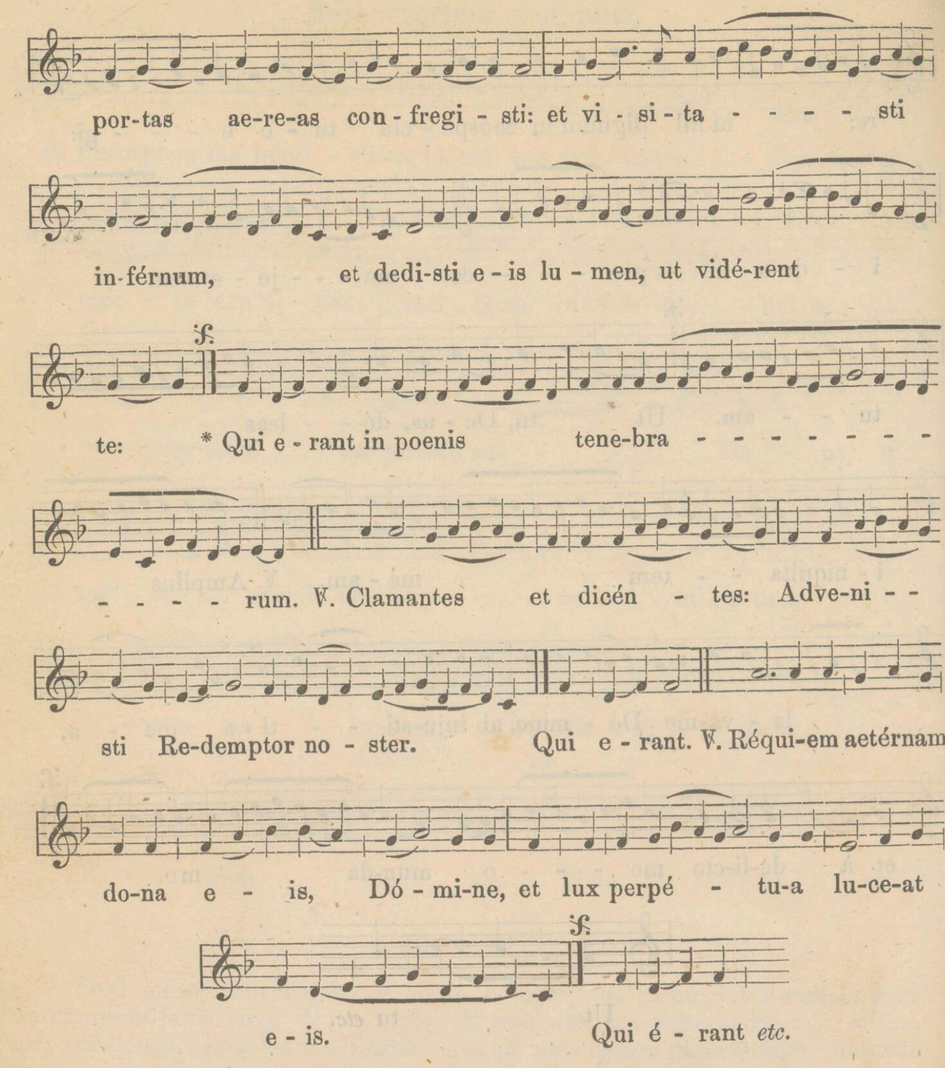
Lectio IX.

Quare de vulva eduxisti me? qui utinam consumptus essem, ne oculos me videret. Fuissem, quasi non essem, de utero translatus ad tumulum. Numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? Dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem meum: antequam vadam, et non revertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine: terram miseriae et tenebrarum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.
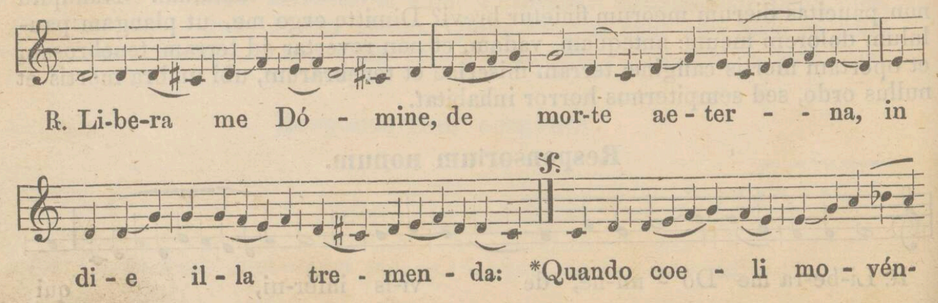
Responsorium nonum.

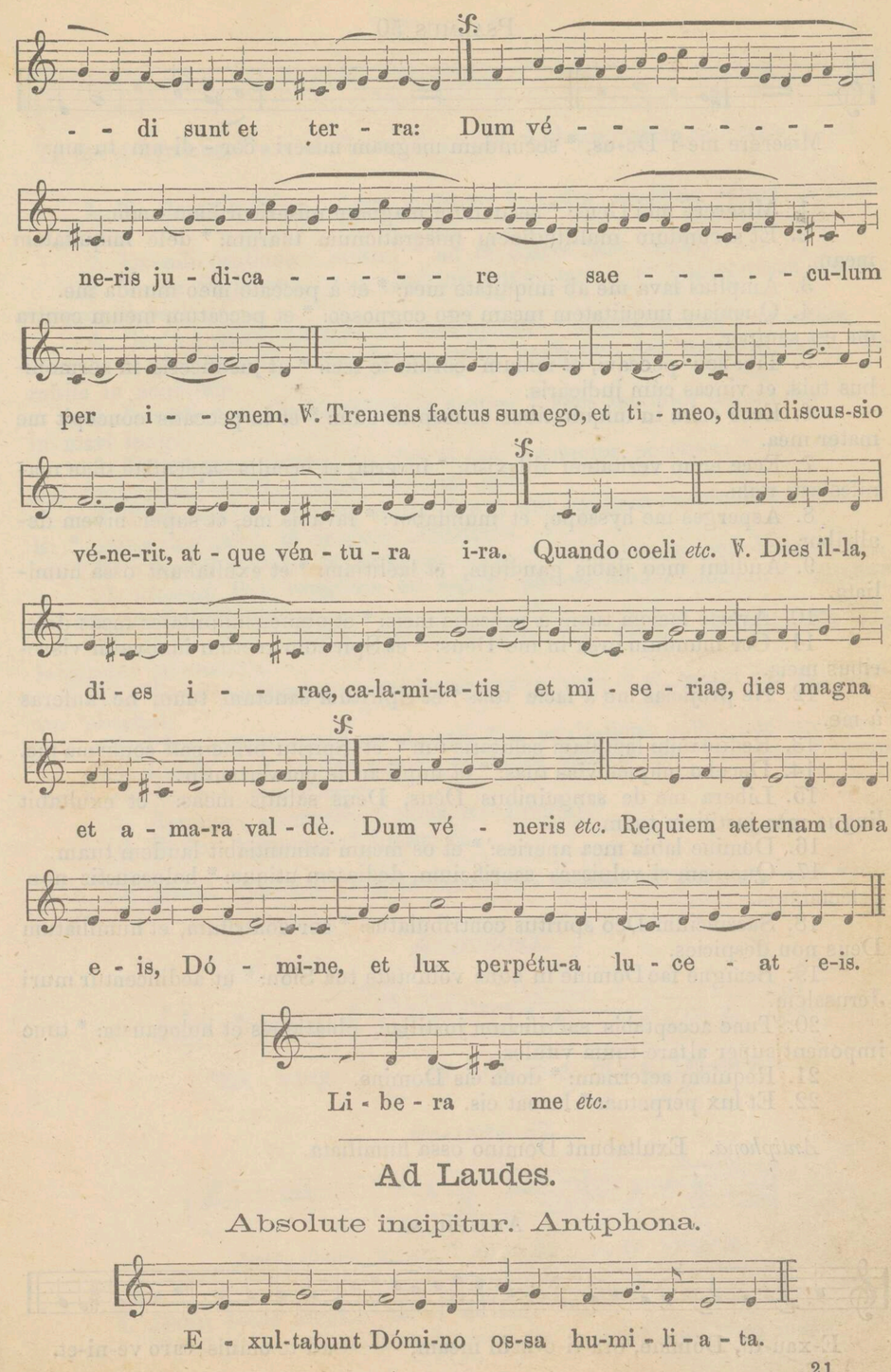

R. Li-be-ra me Dó - mi-ne, de vi-is infér-ni, qui

Sequens **Responsorium** *dicitur solummodo in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.*

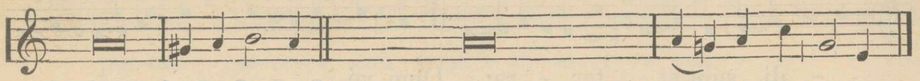

Ad Laudes.

Absolute incipitur. Antiphona.

Psalmus 50.

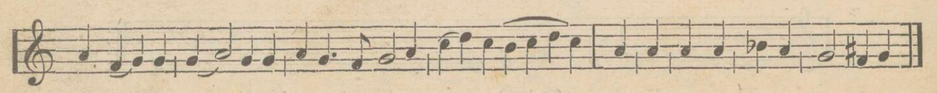

Miserére me-i De-us, * secundum magnam miseri - cor - di-am tu-am.

1. Miserere mei Deus: * secundum magnam misericordiam tuam.
2. Et secundum multitudinem miserationum tuarum: * dele iniquitatem meam.
3. Amplius lava me ab iniquitate mea: * et à peccato meo munda me.
4. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.
5. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cúm judicaris.
6. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.
7. Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta, et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.
8. Asperges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealbabor.
9. Auditui meo dabis gaudium, et laetitiam: * et exultabunt ossa humiliata.
10. Averte faciem tuam à peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.
11. Cor mundum crea in me Deus: * et Spiritum rectum innova in visceribus meis.
12. Ne projicias me à facie tua: * et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.
13. Redde mihi laetitiam salutaris tui: * et Spiritu principali confirma me.
14. Docebo iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.
15. Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.
16. Domine labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.
17. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.
18. Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, et humiliatum Deus non despicies.
19. Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Jerusalem.
20. Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.
21. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
22. Et lux perpetua: * luceat eis.

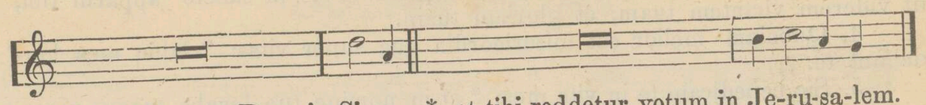
Antiphona. Exultabunt Domino ossa humiliata.

Antiphona.

E-xau-di, Dómine, ora-ti-o-nem meam, ad te omnis caro ve-ni-et.

Psalmus 64.

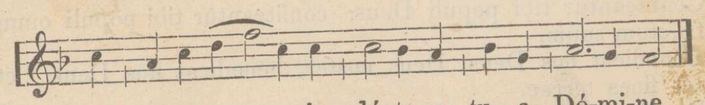

Te decet hymnus, Deus in Si-on: * et tibi reddetur votum in Je-ru-sa-lem.

1. Te decet hymnus, Deus in Sion: * et tibi reddetur votum in Jerusalem.
2. Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.
3. Verba iniquorum praevaluerunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiaberis.
4. Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitabit in atriis tuis.
5. Replebimur in bonis domus tuae: * sanctum est templum tuum, mirabile in aequitate.
6. Exaudi nos, Deus, salutaris noster: * spes omnium finium terrae, et in mari longè.
7. Praeparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.
8. Turbabuntur Gentes, et timebunt, qui habitant terminos, à signis tuis: * exitus matutini, et vespere delectabis.
9. Visitasti terram, et inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.
10. Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ita est praeparatio ejus.
11. Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus laetabitur germinans.
12. Benedices coronae anni benignitatis tuae: * et campi tui replebuntur ubertate.
13. Pinguescent spectiosa deserti: * et exultatione colles accingentur.
14. Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: * clamabunt, étenim hymnum dicent.
15. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
16. Et lux perpetua: * luceat eis.

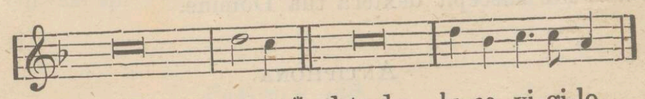
Antiphona. Exaudi Domine orationem meam, ad te omnis caro veniet.

Antiphona.

Me suscé - - pit déxte-ra tu - a, Dó-mi-ne.

Psalmus 62.

Deus, Deus me-us, * ad te de lu-ce vi-gi-lo.

1. Deus, Deus meus: * ad te de luce vigilo.
2. Sitivit in te anima mea: * quàm multipliciter tibi caro mea.

3. In terra deserta, et invia, et inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.

4. Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

5. Sic benedicam te in vita mea: * et in nomine tuo levabo manus meas.

6. Sicut adipe, et pinguedine repleatur anima mea: * et labiis exultationis laudabit os meum.

7. Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adjutor meus.

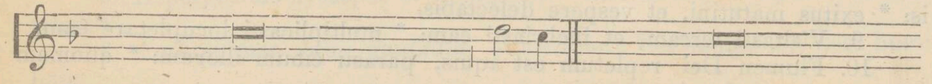
8. Et in velamento alarum tuarum exultabo, adhaesit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

9. Ipsi verò in vanum quaesierunt animam meam, introibunt in inferiora terrae: * tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

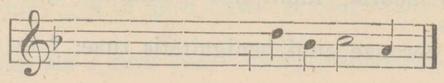
10. Rex verò laetabitur in Deo, laudabuntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur: **Requiem aeternam.** etc.

PSALMUS 66.

Deus misereatur nostri, et benedicat no-bis: * illuminet vultum suum super

nos, et misere - a-tur no-stri.

1. Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

2. Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus gentibus salutare tuum.

3. Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

4. Laetentur, et exultent Gentes: * quoniam judicas populos in aequitate, et Gentes in terra dirigis.

5. Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

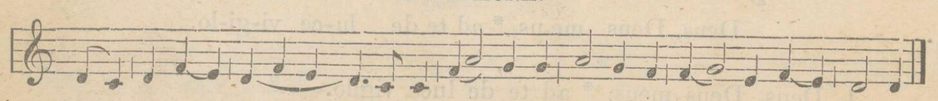
6. Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et metuant eum omnes fines terrae.

7. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

8. Et lux perpetua: * luceat eis.

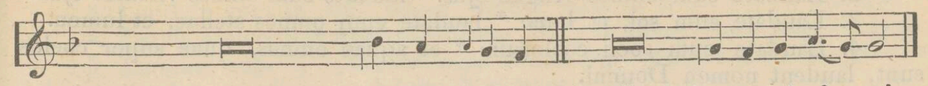
Antiphona. Me suscepit dextera tua Domine.

ANTIPHONA.

A por - ta in - - - - fe - ri, e - ru - e Domine, a - ni - mam meam.

Canticum Ezechiae.

Ego dixi: In dimidio di - é-rum meó-rum: * vadam ad portas in-fe - ri.

1. Ego dixi: In dimidio dierum meórum: * vadam ad portas inferni.

2. Quaesivi residuum annorum meorum: * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

3. Non aspiciam hominem ultra: * et habitatorem quietis.

4. Generatio mea ablata est, et convoluta est à me: * quasi tabernaculum pastorum.

5. Praecisa est velut à texente vita mea: dum adhuc ordirer, succidit me: * de manè usque ad vesperam finies me.

6. Sperabam usque ad mane: * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

7. De manè usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

8. Attenuati sunt oculi mei: * suspicientes in excelsum.

9. Domine, vim patior, responde pro me: * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

10. Recogitabo tibi omnes annos meos: * in amaritudine animae meae.

11. Domine si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei, coorripies me, et vivificabis me: * Ecce in pace amuritudo mea amarissima.

12. Tu autem eruisti animam meam, ut non periret: * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

13. Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt, qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

14. Vivens, vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.
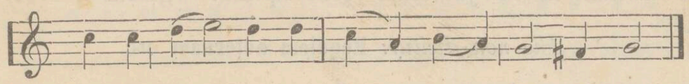
15. Domine, salvum me fac: * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitae nostrae in domo Domini.

16. Requiem aeternam: * dona eis Domine.

17. Et lux perpetua: * luceat eis.

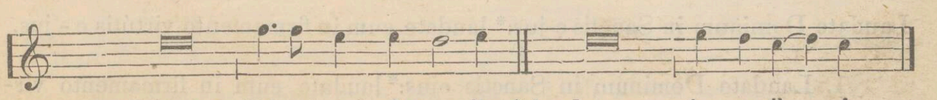
Antiphona. A porta inferi, erue Domine, animam meam.

ANTIPHONA.

Om-nis spi - ri - tus lau - det Dó - mi-num.

PSALMUS 148.

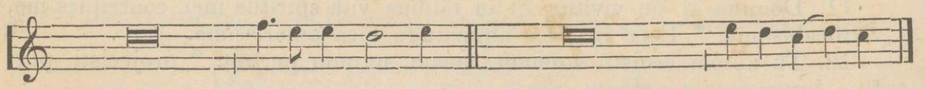

Laudate Dó-mi-num de coe-lis: * laudate eum in ex-cél - sis.

1. Laudate Dominum de coelis: * laudate eum in excelsis.
2. Laudate eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes virtutes ejus.
3. Laudate eum sol, et luna: * laudate eum omnes stellae, et lumen.
4. Laudate eum coeli coelorum: * et aquae omnes, quae super coelos sunt, laudent nomen Domini.
5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.
6. Statuit ea in aeternum, et in saeculum saeculi: * praeceptum posuit, et non praeteribit.
7. Laudate Dominum de terra: * dracones, et omnes abyssi.
8. Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quae faciunt verbum ejus.
9. Montes, et omnes colles: * ligna fructifera: et omnes cedri.
10. Bestiae, et universa pecora: * serpentes, et volucres pennatae.
11. Reges terrae, et omnes populi: * principes, et omnes judices terrae.
12. Juvenes, et virgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini:* quia exaltatum est nomen ejus solius.
13. Confessio ejus super coelum et terram: * et exaltavit cornu populi sui.
14. Hymnus omnibus Sanctis ejus: * filiis Israel, populo appropinquanti sibi.

Hic non dicitur: **Requiem aeternam** etc.

Psalmus 149.

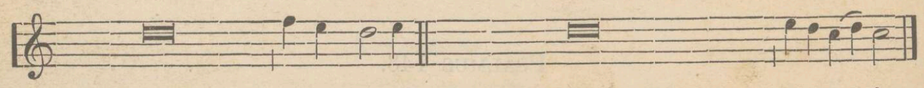

Cantate Dómino can-ti-cum no-vum: * laus ejus in Ecclési - a sanctó - rum.

1. Cantate Domini canticum novum: * laus ejus in Ecclesia sanctorum.
2. Laetetur Israel in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exultent in rege suo.
3. Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, et psalterio psallant ei.
4. Quia beneplacitum est Domino in populo suo: * et exaltabit mansuetos in salutem.
5. Exultabunt Sancti in gloria: * laetabuntur in cubilibus suis.
6. Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum.
7. Ad faciendam vindictam in nationibus: * increpationes in populis.
8. Ad alligandos reges eorum in compedibus: * et nobiles eorum in manicis ferreis.
9. Ut faciant in eis judicium conscriptum: * gloria haec est omnibus Sanctis ejus.

Hic non dicitur: **Requiem aeternam** etc.

Psalmus 150.

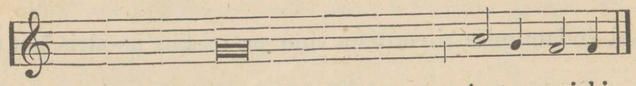
Laudate Dominum in Sanctis e-jus:* laudate eum in firmamento virtútis e - jus.

1. Laudate Dominum in Sanctis ejus:* laudate eum in firmamento virtutis ejus.

2. Laudate eum in virtutibus ejus: * laudate eum secundúm multitudinem magnitudinis ejus.
3. Laudate eum in sono tubae: laudate eum in psalterio, et cithara.
4. Laudate eum in tympano et choro: * laudate eum in chordis, et organo.
5. Laudate eum in cymbalis bene sonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis: * omnis Spiritus laudet Dominum.
6. Requiem aeternam: * dona eis Domine.
7. Et lux perpetua: * luceat eis.

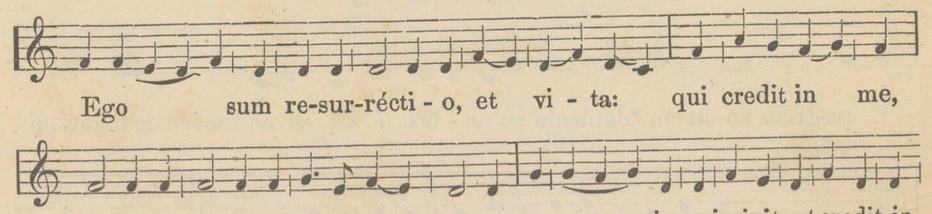
Antiphona. Omnis Spiritus laudet Dominum.

Antiphona.

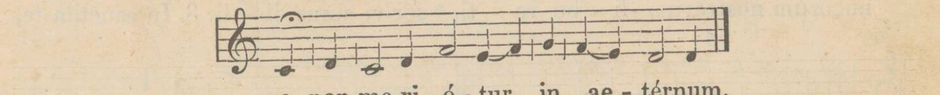

℣. Audívi vocem de coelo di - cén-tem mi-hi.
℟. Beati mórtui, qui in Dómino mo - ri - un-tur.

Ad Benedictus Antiphona.

Ego sum re-sur-récti - o, et vi - ta: qui credit in me,

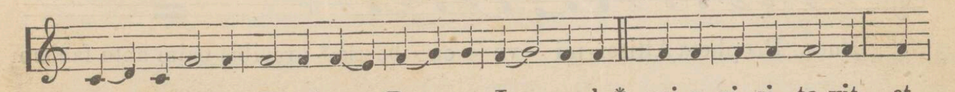

e-tiamsi mor-tuus fu-e-rit, vivet: et o - mis, qui vivit, et credit in
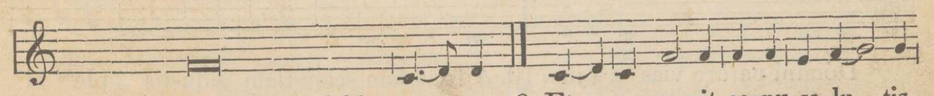
me, non mo-ri - é - tur in ae - térnum.

Canticum Zachariae.

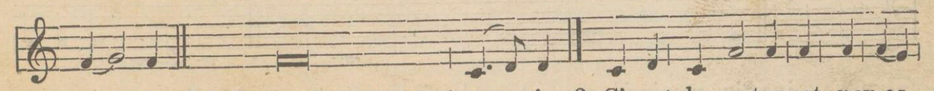
Lucae 1. g.

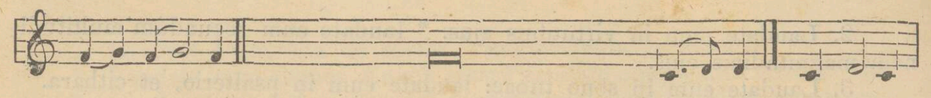
1. Be - ne-dictus Domi-nus De - us I - sra-el, * qui-a vi-si - ta-vit, et

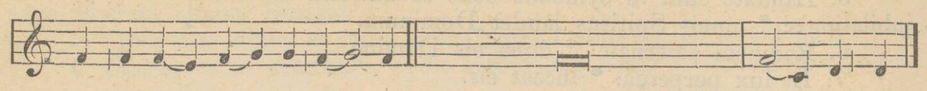
fecit redemptiónem plebis su - ae. 2. Et e - re-xit cornu sa-lu - tis

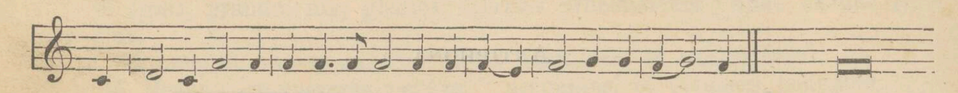
no - bis, * in domo David, púeri su - i. 3. Si-cut lo-cu-tus est, per os

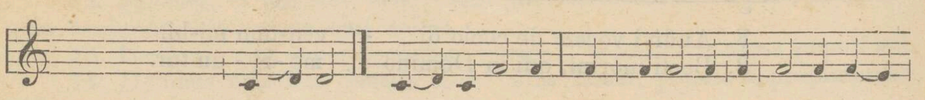
san - ctó-rum, * qui à saeculo sunt, prophetàrum e - jus. 4. Sa-lu-tem

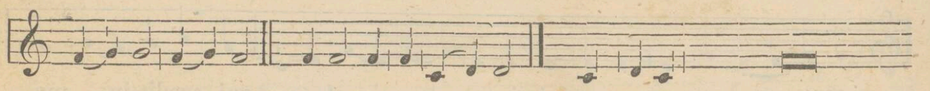
ex i - ni - mi - cis no-stris:* et de manu ómnium, qui o - dé - runt nos.
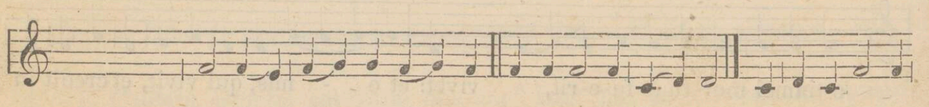

5. Ad fa-ci-éndam mise-ri-cordiam cum pa-tri-bus no-stris:* et memorari
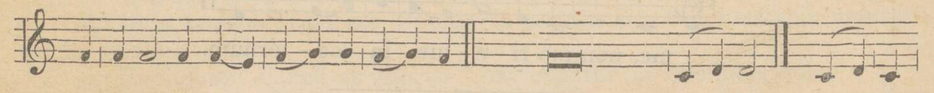

testaménti sui san - cti. 6. Jus-jurandum, quod jura-vit ad A-braham,

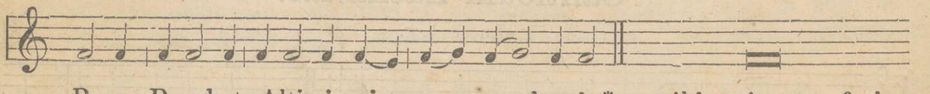
pa-trem no-strum,*datúrum se no - bis. 7. Ut si-ne timóre de manu ini-
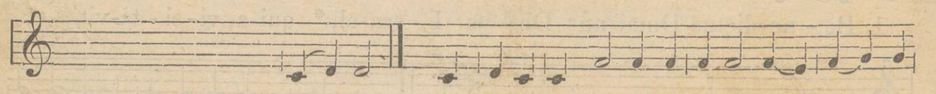

micórum nostrorum li - be-ra - ti, * ser-vi-amus il - li. 8. In sanctita-te,

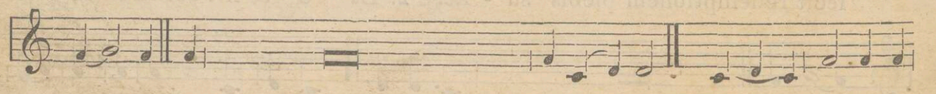
et justi - ti - a co - ram i - pso,* omnibus diebus no - stris. 9. Et tu,

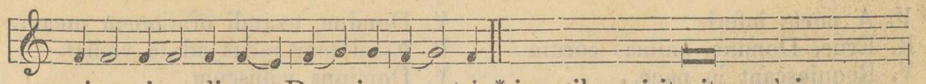
Puer, Propheta Altissi - mi vo - ca - be-ris:* praeibis enim ante faciem

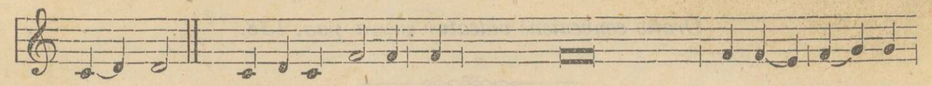
Dómini paràre vias e - jus. 10. Ad dandam scién-tiam salu-tis ple - bi

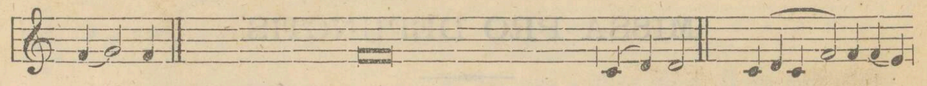
e - jus,*in remissiónem péccatórum e - ó - rum. 11. Per ví-sce-ra

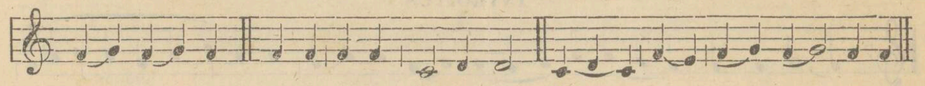
mi-se-ri-cordi-ae De - i no - stri: * in quibus visitavit nos àriens ex

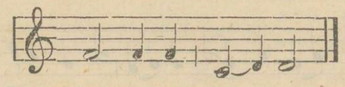
al - to. 12. Il-lu-mi-na-re his, qui in ténebris, et in um-bra mor - tis

se - dent:* ad dirigéndos pedes nostros in viam pa-cis. 13. Re - quiem

ae - ter - nam * do-na e - is, Dó-mi-ne, Et lux per - pe - tu-a*

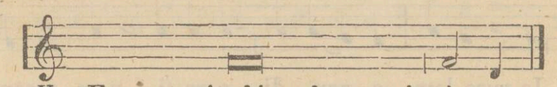

lu - ce-at e - is.

ANTIPHONA.

Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet, et omnis, qui vivit et credit in me, non morietur in aeternum.

Deinde Pater noster, *reliquum secreto.*

℣. Et ne nos in dúcas in tentati - ó - nem.
℟. Sed libera nos a ma - lo.

PSALMUS 129.

Hic Psalmus non dicitur in die commemorationis OO. Fidelium defunctorum, et in die obitus vel depositionis defuncti, *sed statio post* Et ne nos inducas, *dicitur* ℣. A porta inferi: *in aliis autem diebus semper dicitur, etiamsi sit dies* 3, 7, 30, *vel aniversarium, Idem de Psalmo* Lauda anima, *in vesperis.*

Si officium sit pro uno in fine Psalmi. De profundis, *et alterius* Lauda, *dicitur*: Requiem aeternam dona eis Domine, *et in versiculis,* erue animam ejus; requiescat.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine, exaudi vocem meam.
Fiant aureś tuae intendentes: * in vocem deprecationis meae.
Si iniquitates observaveris, Domine: * Domine, quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Domine.
Sustinuit anima mea in verbo ejus:* speravit anima mea in Domino.
A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israel: * in Domino.
Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel: * ex omnibus iniquitatibus ejus.
Requiem aeternam: * dona eis, Domine.
Et lux perpetua: * luceat eis.

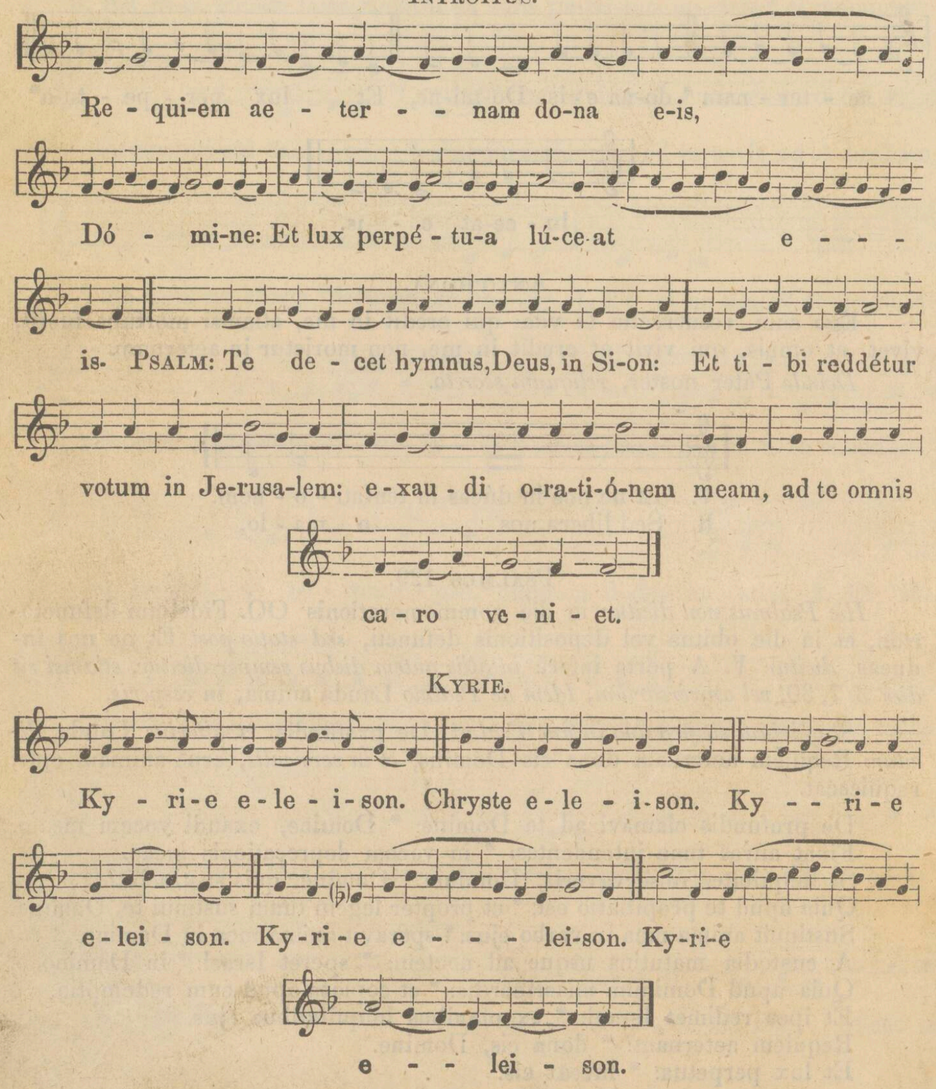
℣. A porta inferi.
℟. Erue, Domine, animas eorum.
℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Oratio conveniens videatur supra pag. 138.

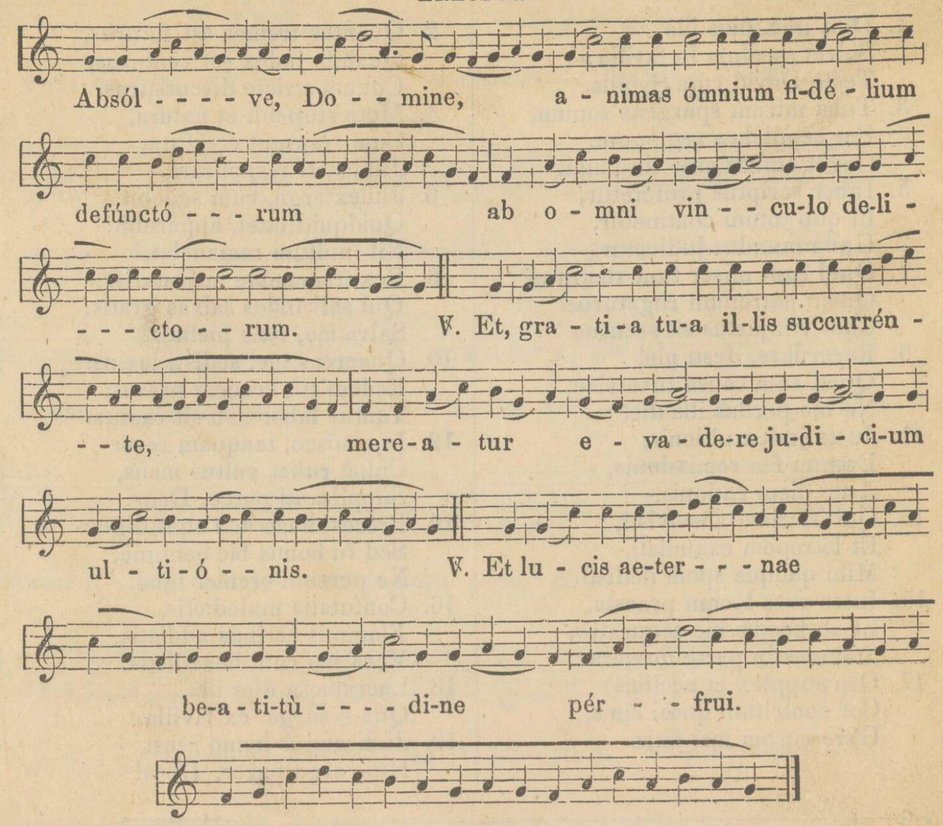
MISSA PRO DEFUNCTIS.

INTROITUS.

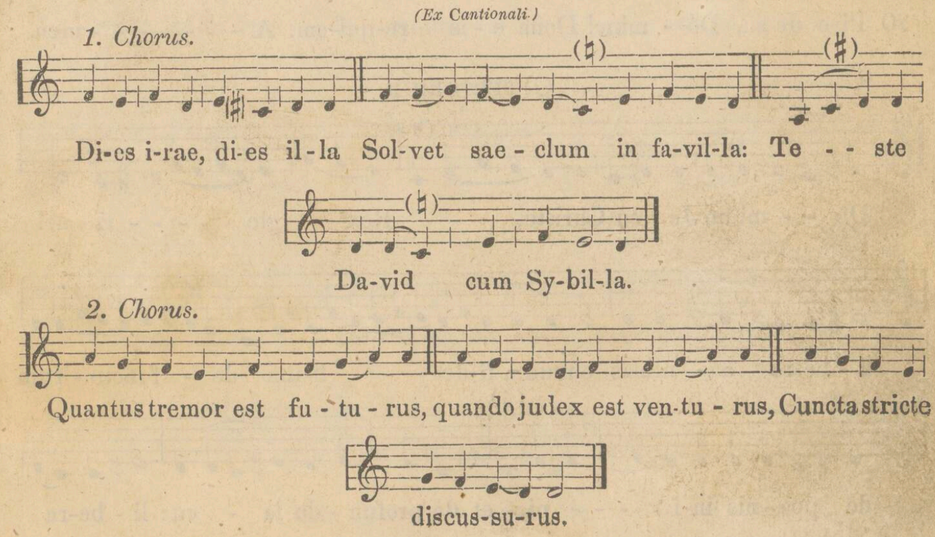
KYRIE.

TRACTUS.

SEQUENTIA.

(Ex Cantionali.)

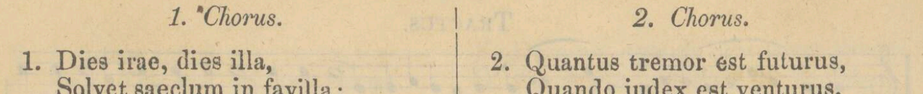

1. Chorus.

1. Dies irae, dies illa,
Solvet saeclum in favilla:
Teste David cum Sybilla.
3. Tuba mirum spargens sonum,
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
5. Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.
7. Quid sum miser tunc dicturus?
Quem patronum rogaturus?
Cum vix justus sit securus.
9. Recordare, Jesu pie!
Quod sum causa tuae viae,
Ne me perdas illâ die.
11. Juste judex ultionis,
Donum fac remissionis,
Ante diem rationis.
13. Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.
15. Inter oves locum praesta,
Et ab hoedis me sequestra,
Statuens in parte dextera.
17. Oro supplex et acclinis,
Cor contritum quasi cinis;
Gere curam mei finis.
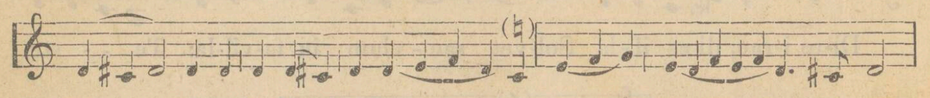
2. Chorus.

2. Quantus tremor est futurus,
Quando judex est venturus,
Cuncta stricte discussurus.
4. Mors stupebit et natura,
Cum resurget creatura,
Judicanti responsura.
6. Judex ergo, cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit:
Nil inultum remanebit.
8. Rex tremendae majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me, fons pietatis.
10. Quaerens me, sedisti lassus:
Redemisti, crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
12. Ingemisco, tanquam reus:
Culpâ rubet vultus meus,
Supplicanti parce, Deus.
14. Preces meae non sunt dignae:
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.
16. Confutatis maledictis,
Flammis acribus addictis,
Voca me cum benedictis.
18. Lacrymosa dies illa,
Qua resurget ex favilla.
19. Judicandus homo reus:
Huic ergo parce, Deus!
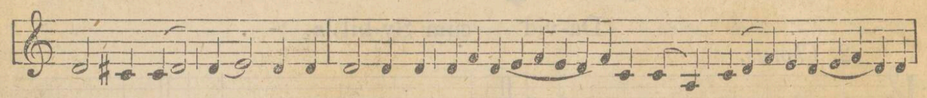

20. Pi-e Je-su, Dó - mine! Dona e - is re-qui-em. A - - - - - - - men.

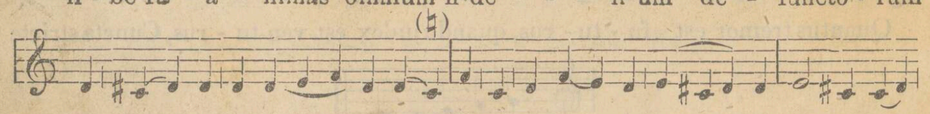
OFFERTORIUM.
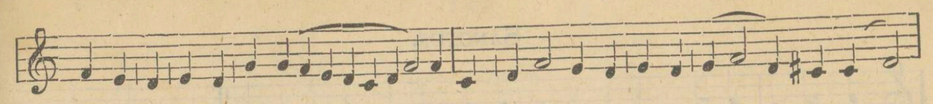

Do - - mi-ne Je - su Christe, Rex glo - - - - - ri - ae!

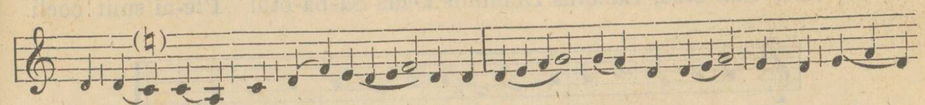
li - bé-ra a - nimas omnium fi-de - - - li-um de - functo - rum
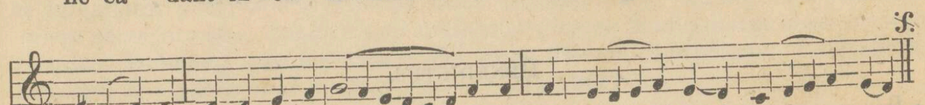

de poe - nis in-fer - - - ni, et de profun - do la - cu: li - be-ra

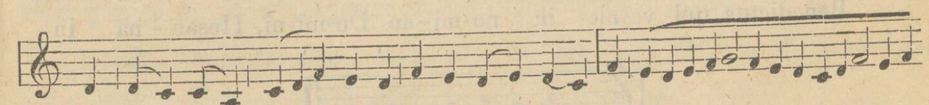
e - as de o-re le-o - - - - - nis, ne ab-sorbe-at e-as tar - - - ta - rus,
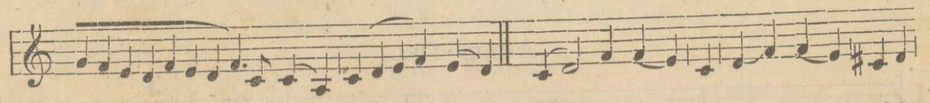

ne ca - dant in ob - scu - - - rum: sed si - gni-fer sanctus, Mi - -
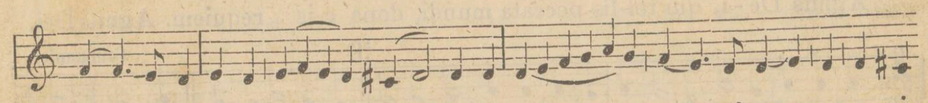

cha - el, repraesentet e - - - - - as in lu - - cem san - - ctam.

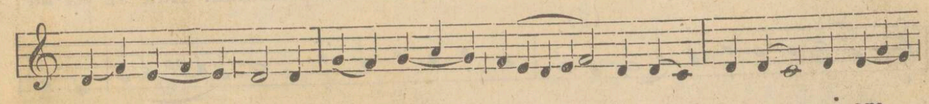
Quam o - lim. A - brahae promisi - sti et se - - - - - - - - - - -
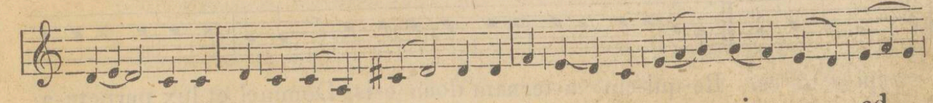

- - - - - - - - mi-ni e - - - jus. V. Ho - sti as et pre - ces ti-bi,
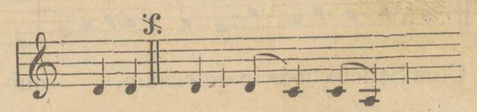

Do - mine, laudis of - - - fé - rimus: tu su - sci-pe pro a - ni-

ma - bus il-lis, qua - rum ho - - - di - e memo - ri-am

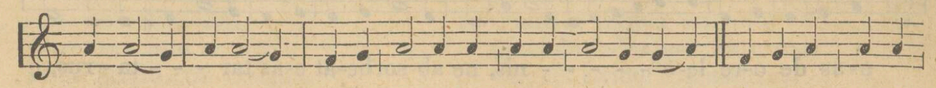

fa - - cimus: fac e-as, Do - mine, de mor-te tran - si - re ad

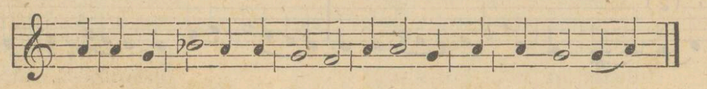

vi-tam. Quam o - - lim *etc.*

SANCTUS.

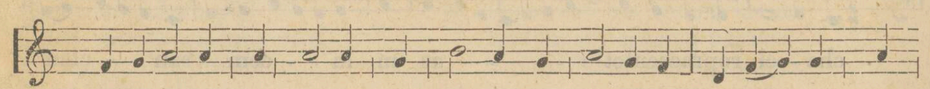

San-ctus, San-ctus, Sanctus Dominus Deus Sa-ba-oth! Ple-ni sunt coeli
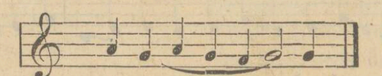

et ter-ra glo-ri-a tu-a; Hosanna in ex-cel-sis.

BENEDICTUS.

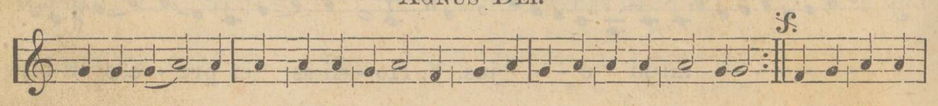

Benedictus, qui ve-nit in no-mi-ne Do-mi-ni, Hosan - na in

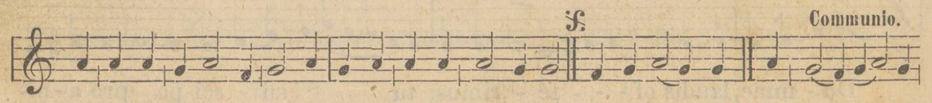

excel - - - sis.

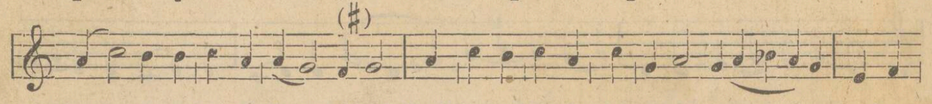
AGNUS DEI.

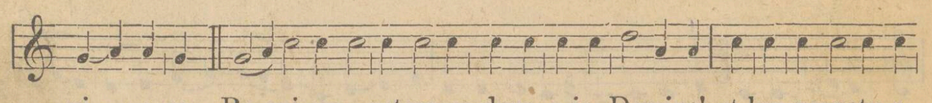
Agnus De - i, qui tol-lis peccata mundi, dona e-is requiem. Agnus Dei,

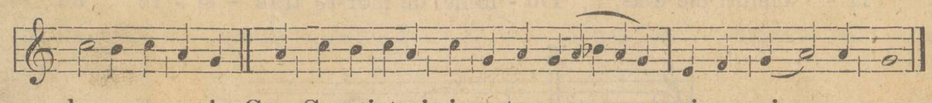
qui tollis peccata mundi, dona e-is requiem sempiternam! Lux ae-ter-na

lu - ce - at e - is Do - mine! Cum Sanctis tuis in aeter-num, qui-a

pi - us es. Re-qui-em aeternam dona e-is, Domine! et lux perpetu-a

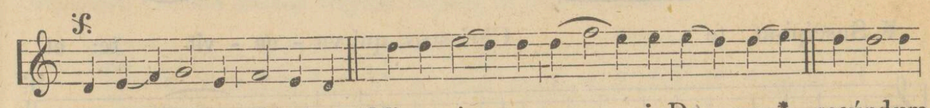

lu-ce-at e - is. Cum Sanctis tu-is in aeternum, qui-a pi - us es.

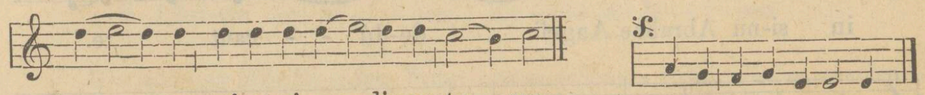
Ordo Sepeliendi Adultos.

Exportatio defuncti.

Sacerdos antequam cadaver efferatur illud aspergit, mox incipit Antiphonam: Si iniquitates observaveris *et statim dicit.* De profundis (*stando*). *In fine* Requiem aeternam etc., *deinde repetit Antiphonam totam:* Si iniquitates observaveris Domine, Domine, quis sustinebit: *qua finita intonat Antiphonam* Exultabunt Domino, *et Cantores mox incipiunt psalmus* **Miserere.**

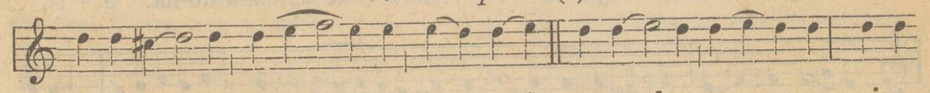
E-xul - tàbunt Dómino. Mi-se-ré - re me - - i De - us: * secúndum
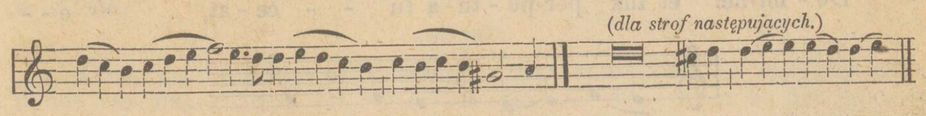

ma - gnam mi-se-ri-cor - di-am tu - am.

Antiphona. ℣. Exultàbunt Domino os-sa hu-mi-li-a - ta.

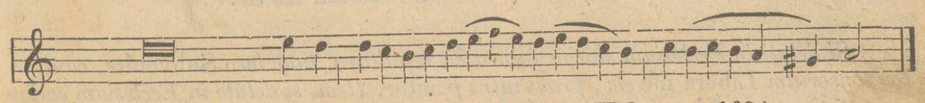
Vel tono sequenti. (*)

Mise-re - re me - - i De - us: * se-cun - dum ma - gnam mise-

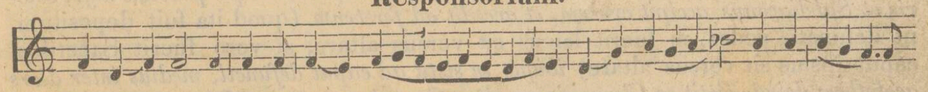
ri - cór - - - di-am tu - - - - am.

Psalmus 50: **Miserere mei Deus.** (Vide pag. 162.)

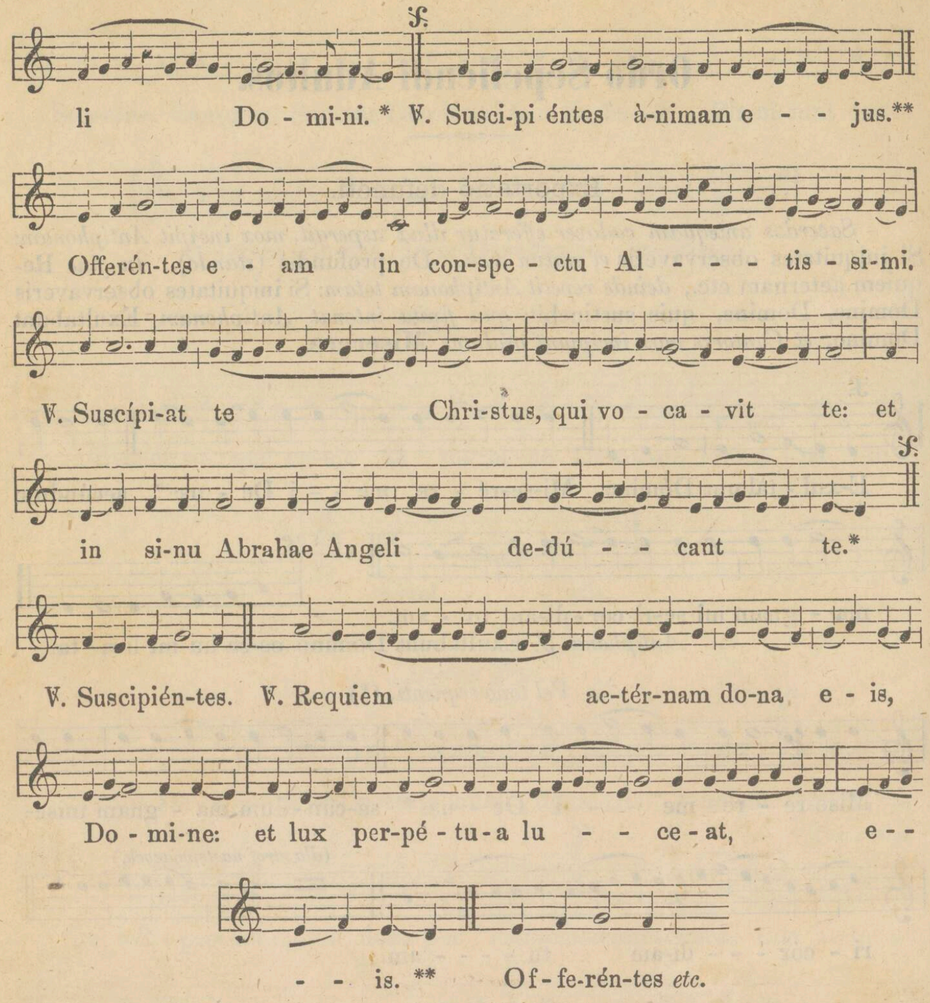
In ingressu in Ecclesiam: Requiem aeternam etc., *et repetitur Antiphona tota:* Exultabunt Domino ossa humiliata. *Si non statim futura sit sepultura, canitur sequens.*

Responsorium.

Sub ve - ni-te Sancti De - i, oc - cúr - ri - te An - ge-

*) Sic usus fert.

Si delati in Ecclesiam statim futura sit sepultura, tunc loco Subvenite, *canitur Responsorium* Libera me *etc., prout infra ponitur. Item, si delato in Ecclesiam cadavere statim canendum sit officium Defunctorum, post repetitam Antiphonam* Exultabunt, *statim intonatur invitatorium:* Regem cui omnia vivunt *etc.*

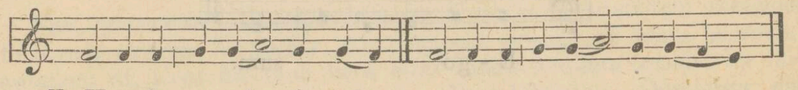
Conductus et Sepultura.

Finita Missa, Sacerdos, deposita casula et manipulo, accipit pluviale nigri coloris et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum (quod ita fuit depositum, ut defuncti, pedes, si fuerit laicus sit versus altare, si vero fuerit Sacerdos, caput ipsius sit versus altare) *ibique se sistit ad caput defuncti, medius inter duos acolythos: deinde sistit se Clerus circumcirca Sacerdos vero cum Diacono confert se ad pedes defuncti ex opposito crucis, retro astantibus ei a sinistris duobus officialibus, uno cum thuribulo et navicula, altero cum aqua benedicta, et coeremoniario tenente librum, absolute incipit sequentem orationem.*

Non intres in judicium cum servo tuo, Domine, quia nullus apud Te justificabitur homo, nisi per Te omnium peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergo eum, quaesumus, Tua judicialis sententia premat, quem Tibi vera supplicatio fidei christianae commendat: sed gratia Tua illi succurrente, mereatur evàdere judicium ultionis, qui, dum viveret, insignitus est signaculo sanctae Trinitatis. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. ℟. Amen.

„Libera me, Domine“ **Responsorium** (*). (Vide pag. 71).

Sacerdos, circa finem Responsorii, ponit incensum in thuribulum; et finito responsorio, ab eodem Sacerdote vel a cantoribus, proecinitur: Kyrie eleison, *Chorus vero respondet:* Christe eleison, Kyrie eleison, *in tono sequenti.*

℣. Ky - ri - e e - le - i - son.
℟. Chri-ste e - le - i - son, Ky - ri-e e - le - i - son.

Mox alta voce dicit Sacerdos: Pater noster *reliquum secreto dicitur, et interim Sacerdos incensat corpus defuncti, et aspergit aqua benedicta, quibus peractis cantat sequentia, respondente choro.*

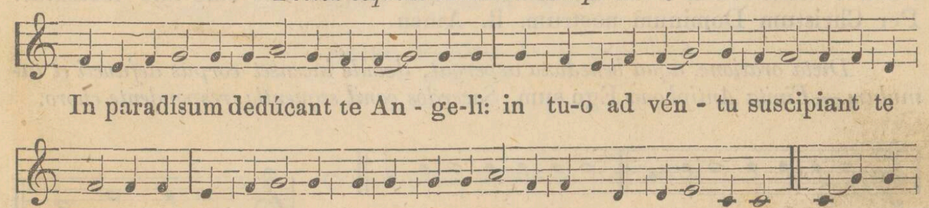
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue, Dómine, animam ejus.
℣. Requiescat in pace.
℟. Amen.

℣. Domine, exaudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad Te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

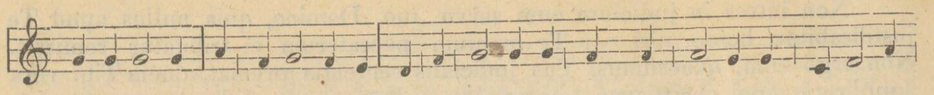
OREMUS.

Deus, cui próprium est miseréri semper et pàrcere, Te súpplices exoràmus pro anima famuli tui N. (*vel famulae tuae N.*), quam de hoc saeculo migrare jussisti, ut non tradas eam in manus inimici, neque obliviscaris in finem, sed júbeas eam a Sanctis Angelis suscipi, et ad patriam paradisi perdúci; ut, quia in Te speravit et credidit, non poenas inférni sustineat, sed gaudia sempiterna possídeat. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen,

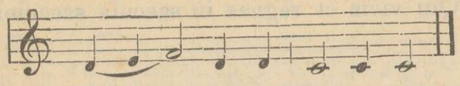
Postea sequens cantatur Antiphona.

*) Haec melodia Respons.: **Libera** tamquam abbreviata postea in usum venit.
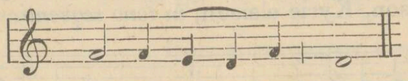

An-gelórum, te su-scí-piat, et cum Làzaro quamdam paupe-re aeternam
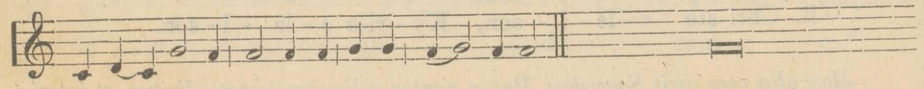

ha - - be - as re-qui-em.

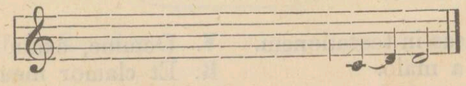
Deinde celebrans intonat Antiphonam: Ego sum; *Mox incipit canticum* Benedictus *et corpus defertur ad sepulchrum.*

E - go sum.

Be-ne - dic-tus Dominus, Deus I - sra - el, * quia visitavit, et fecit re-

demptionem plebis su - ae.
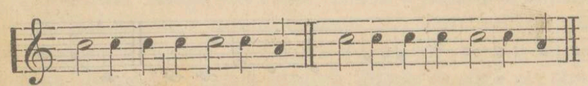
Canticum Zachariae. (Vide pag. 167.)

In fine: Requiem *etc. et repetitur Antiphona tota* Ego sum. *Interim, si sepulchrum non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens sequentem orationem.*

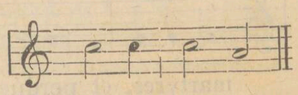
OREMUS.

Deus, cujus miseratione animae fidelium requiescunt, hunc túmulum benedícere dignare, eique angelum tuum sanctum deputa custodem, et quorum quarumque corpora hic sepeliúntur, animas eórum ab ómnibus absólve vinculis delictórum, ut in Te semper cum Sanctis tuis sine fine laetentur. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Dicta oratione, aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti et tumulum.—Finita Antiphona Ego sum, *Sacerdos canit sequentia, respondente choro.*

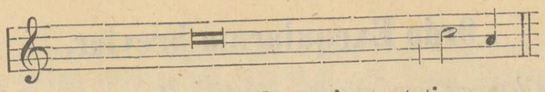

℣. Ky-ri-e e-le - i-son.
℟. Chri-ste e-le - i-son, Ky-ri - e e-le-i-son.

Pa-ter no-ster:

reliquum dicitur secreto, interea aspergitur corpus defuncti, deinde:

℣. Et ne nos inducas in tentatio-nem.
℟. Sed líbera nos a ma-lo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue, Domine, animas e - o - rum.
℣. Requiescat in pa - ce.
℟. Amen.
℣. Domine, exaudi orationem me - am.
℟. Et clamor meus ad te - veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

OREMUS.

Fac, quaesumus, Domine, hanc cum servo tuo defúncto misericordiam, ut factórum suórum in poenis non recípiat vicem, qui tuam in votis ténuit voluntatem: ut, sicut hic eum vera fides junxit fidélium turmis, ita illic eum tua miseratió societ angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fuerit femina, dicatur:

OREMUS.

Fac, quaesumus, Domine, hanc cum serva tua defuncta misericordiam, ut factorum suórum in poenis non recípiat vicem, quae tuam in votis ténuit voluntàtem: ut, sicut hic eam vera fides junxit fidélium turmis, ita illic eam tua miseràtio societ angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Réquiem aetérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua luceat ei.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Anima ejus, et animae omnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Denique demisso corpore in tumulum Sacerdos terram injicit dicens.

De terra formasti me et carne induisti me, resuscita me in novissimo die, Redemptor meus, Domine.

Postremo canitur: Salve Regina *ut sequitur.*

Salve Regina (vide pag. 84.)

Conductus absente corpore.

Responsorium Libera me, Domine, *et cum versiculis Oratio* Alsolve, quaesumus, Domine, *pag. 138. vel alia conveniens. Deinde*: Requiem aeternam dona ei, Domine. Requiescat in pace. Salve Regina.

Ordo Exequiarum brevior.

Cum corpus defuncti domo effertur, cantatur Responsorium Libera me, Domine *etc. Cum autem ad Ecclesiam, vel Coemeterium delatum fuerit, canitur Responsorium*: Qui Lazarum *etc. cum suo versu, et* Requiem aeternam etc.

Quo finito, Saserdos cum aliis, si commode poterit, genuflexus, dicit tono consueto, lugubri.

℣. Kyrie eleison.
℟. Christe eleison. Kyrie eleison.
Pater noster etc.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed líbera nos a malo
℣. A porta inferi
℟. Erue, Domine, animam ejus.
℣. Requiescat in pace.
℟. Amen.

℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobíscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Deinde assurgendo prosequitur.

OREMUS.

Omnipotens, sempiterne Deus, qui humano corpori animam inspirare dignatus es, dum, te jubente, pulvis redit in pulverem: tu imaginem tuam eidem corpori, virtute resurrectionis tuae reddendam cum Sanctis, electis tuis, aeternis sedibus praecipias sociari. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Deinde defuncto in tumulum demisso, Sacerdos aspergat illum aqua benedicta, et parum terrae injiciendo, dicat:

De terra formasti me, Domine, et carne induisti me: resuscita me in novissimo die, Redemptor meus, Domine.

Is ordo adhiberi potest, dum Sacerdos invitatur ad corpus sine cantu et solemnitate exequiarum sepeliendum, sive ut vulgo dicitur aspergendum.

Conductus, qui Castrum doloris dicitur.

Absolvitur a celebrante Praelato, et quatuor aliis Praelatis vel Canonicis, quorum *junior* sedet in angulo feretri ad pedem dextrum; *alius post eum* in angulo ad humerum sinistrum; *tertius* ad pedem sinistrum; *quartus* dignior, ad humerum dextrum. *Praelatus celebrans* ad caput defuncti vel feretri, ex adverso crucis. *Primo* incipit celebrans ab oratione *Non intres*: post quam cantatur.

I. Responsorium *Subvenite.* Finito hoc responsorio, a Cantoribus intonatur *Kyrie eleison* et chorus respondet, *Christe eleison, Kyrie eleison.* Sequitur *Pater noster*, aspersio incensatio et cum Versiculis oratio, a digniori Praelato, qui ad angulum dextrum capitis sedebat, *ex pontificali Romano* persolvenda. Cantatur.

II. Responsorium *Qui Lazarum*, et eodem modo caetera complentur ab alio digniori.

III. Cantatur Responsorium *Domine, quando veneris.*

IV. Cantatur Responsorium *Ne recorderis* et quartus junior praelatus justa persolvit. His quatuor Praelatis vel Canonicis, dum suo offlcio funguntur, iidem assistunt officiales, qui erant ad latus Praelati celebrantis. Scilicet

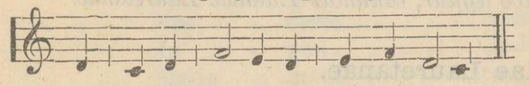
Diaconus, Subdiaconus, Caeremoniarius, Thuriferarius et Clericus cum aqua lustrali, circa finem primi responsorii, accedunt ad latus dignioris Praelati, eique assistunt; circa finem secundi responsorii ad alium, et sic consequenter.

V. Denique cantatur Responsosium *Libera me, Domine*, post quod ipse celebrans exequias complet ut in communi conductu, et sepultura (*si sit corpus praesens*).

Ordo Sepeliendi Parvulos.

Exportatio.

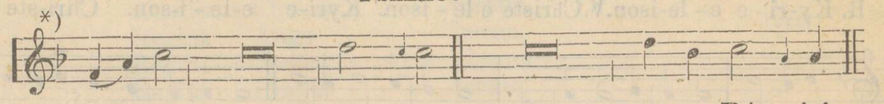
Sacerdos aspergit corpus aqua benedicta, deinde intonat Antiphonam:

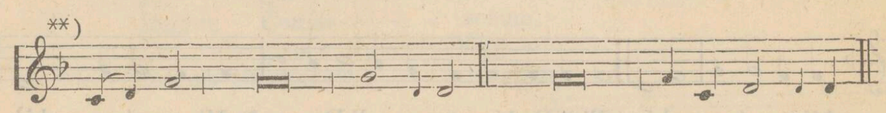
Et statim intonatur Psalmus Laudate pueri, *ut sequitur,*

Sit no-men Dómi-ni be-ne-dictum.

PSALMUS 112.

Lau - da - te, pueri Do - mine: * laudate no-men Dó - mini.

Lau - da - te, púeri, Dó-minum: * laudate nomen Dó - mini.

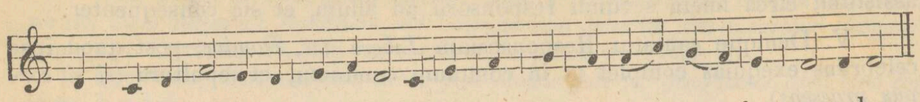
1. Laudate, pueri, Dominum: * laudate nomen Domini.
2. Sit nomen Domini benedictum: * ex hoc nunc, et *usque in saeculum.*
3. A solis ortu usque ad occasum: * laudabile *nomen Domini.*
4. Excelsus super omnes gentes Dominus: * et super coelos *gloria ejus.*
5. Quis sicut Dominus, Deus noster, qui in altis *habitat*: * et humiliata respicit in coelo *et in terra?*
6. Suscitans a terra *inopem*: * et de stercore *erigens pauperem.*
7. Ut collocet eum cum pricibibus: * cum principibus *populi sui.*
8. Qui habitare facit stellirem in domo: * matrem *filiorum laetantem.*
9. Gloria patri et Filio: * et Spiritui Sancto.
10. Sicut erat in principio et nunc et semper: * et in saecula saeculorum. Amen.

---

*) Sic usus fert.

**) Quoniam ex regula tonus psalmorum accommodatur tono antiphonae, psalmus hic cantandus erit tono secundo, quem hic adjeci.

Si tempus superest, cani potest Psalm: Beati immaculati, *item* Laudate Dominum de coelis. *Demum in Ecclesia repetitur Antiphona.*

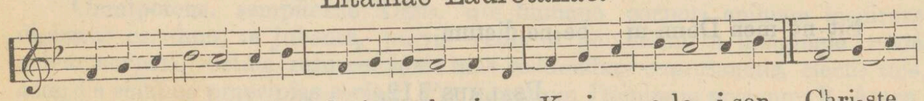
Si nomen Dómi-ni be-nedictum ex hoc nunc, et us - que in saeculum.

Si statim fieri debeat conductus et sepultura, intonatur Antiphona. Hic accipiet, *et decantantur reliqua, ut infra ponitur.*

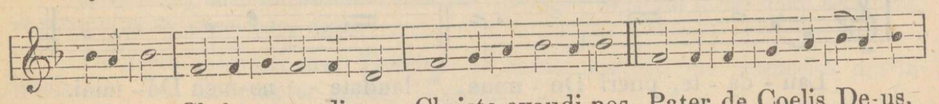
Missa in Sepultura Parvuli.

Sub tempus missae, quae non pro parvulorum suffragio, sed ad intentionem parentum, aut propriam, in colore albo legitur, canuntur Litaniae Lauretanae.

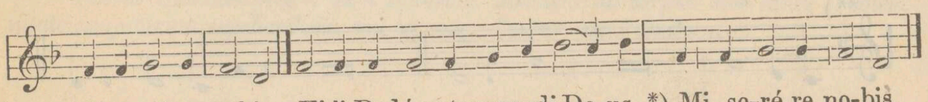
Litaniae Lauretanae.

R. Ky-ri - e e - le-ison. ℣. Christe e-le - ison. Kyri-e e-le - i-son. Chri-ste
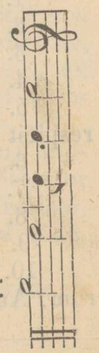

audi nos. Christe exaudi nos. Christe exaudi nos. Pater de Coelis De-us,

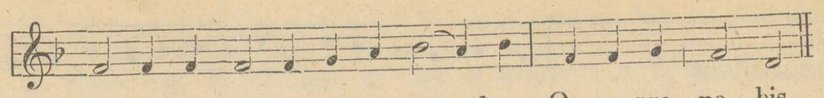
Mi-se-ré-re nobis. Fi-li Redémptor mundi De-us, *) Mi - se-ré-re no-bis.
Spiritus.....Sancte De-us, Mi - se-ré-re no-bis.
Sancta Trinitas unus De-us, Mi - se-ré-re no-bis.
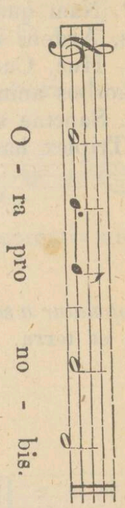
San - - - cta Ma-ria,
Sancta.....De-i Genitrix,
Sancta.....Virgo Virginum,
Ma - - - ter...Chri-sti,
Mater Di- - vinae gra-tiae,
Ma - - - ter purissima,
Ma - - - ter ca-stissima,
Mater in- - vio - la-ta,
Mater in- - teme - ra-ta,
Ma - - - ter a-mabilis,
Mater.....admi - rabilis,
Mater.....Crea - tóris,
Mater.....Salva - toris,
Virgo.....pruden-tisima,

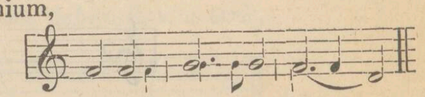
---

*) In longioribus versib, priae syllabae canunt, in *Fa*, ultimae juxta reliquas notas.

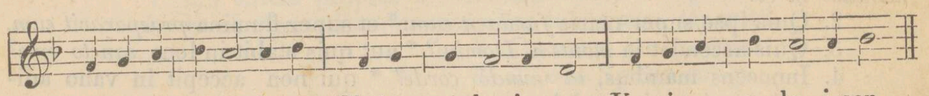

Virgo.....ve-ne - ran - da, O - ra pro no - bis.
Virgo.....praedi-can - da,
Vir - - - - - go....po - tens,
Vir - - - - - go....clé-mens,
Vir - - - - - go....fi - delis,
Specu - - - - lum...ju - stitiae,
Sedes.....sapi - en - tiae,
Causa no - - - strae..laetiti - ae,
Vas Spi- - - - ritu - ale,
Vas.....hono - rabile,
Vas insigne de - votió - nis,
Ro - sa.....mystica,
Turris.....Da - - - - vidica,
Tur - - ris e- - - - búrnea,
Do - - mus.....aurea,
Foe - - deris.....Area,
Ja - - nua.....Coeli,
Stella.....matu - - - tina,
Salus.....infir - - - morum,
Refugium pecca - - - torum,
Consolatrix affli - - - ctorum,
Auxilium Christia - - - norum,
Regina Ange - - - lorum,
Regina Patriar - - - charum,
Regina Prophe - - - tarum,
Regina Aposto - - - lorum,
Re - - gina.....Martyrum,
Regina Confes - - - sorum,
Re - - gina.....Virginum,
Regina Sanctorum.....omnium,

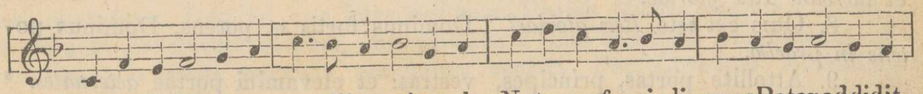

Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, Par-ce no - bis Dó-mi-ne.
Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, E - xau-di nos Dó-mi-ne.
Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi, Mi - se-re - re no - bis.

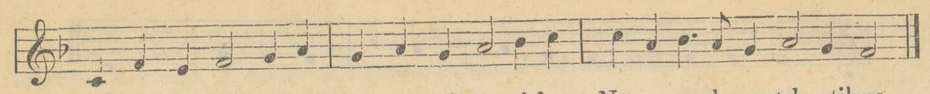

Ky-ri-e e-le-i-son. Christe e-le-i-son. Ky-ri-e e-le-i-son.

Hymnus ad Angelos Custodes.

Custódes hóminum psallimus Angelos, Naturae fragi - li, quos Pater addidit,

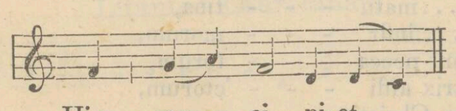

Coe - le-stis co - mi-tes, in - si - di-an - ti-bus, Ne sucumberent hostibus.

1. Custodes hominum psallimus Angelos, Naturae fragili, quos Pater addidit, Coelestis comites, insidiantibus, Ne succumberent hostibus.
2. Nam quod corruerit Proditor Angelus, Concessis merito pulsus honoribus, Ardens invídia péllere nítitur, Quos coelo Deus advocat.
3. Huc, Custos, igitur pervigil advola, Avertens Patria de Tibi eredita, Tam morbos animi, quam requiescere, Quidquid non sinit incolas.
4. Sanctae sit Triadi Laus pia jugiter. Cujus perpetuo, Numine Machina, Triplex haec regitur, cujus in omnia, Regnat gloria saecula.

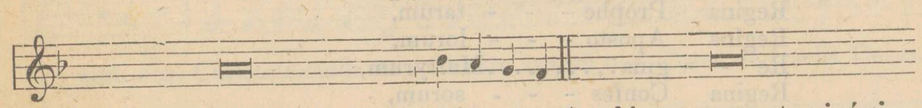
Conductus et Sepultura.

Intonatur a sacerdote sequens antiphona, et cantores mox incipiunt psalmum: Domini et terra.

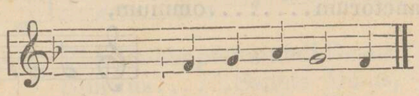

Hic ac - - ci - pi-et.

Psalmus 23.

Dómini est terra et pleni - tú-do e-jus, * orbis terrarum et univérsi,

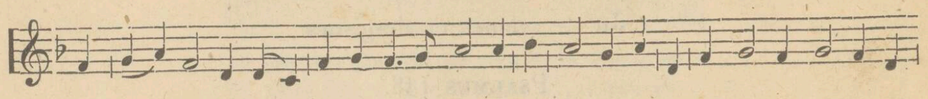

qui ha - bi - tant in e - o.
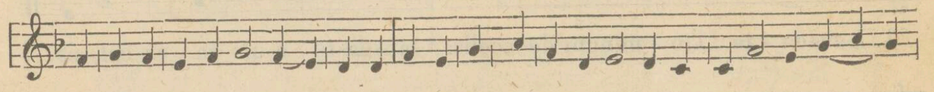
1. Dómini est terra et plenitudo ejus: * orbis terrarum et universi, qui *habitant in eo.*
2. Quia ipse super maria *fundavit eum*: * et super flumina *praeparavit eum.*
3. Quis ascendet in *montem Domini?* * aut quis stabit in loco *sancto ejus?*
4. Innocens manibus, et *mundo corde?* * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo *proximo suo.*
5. Hic accipiet benedictionem *a Domino*: * et misericordiam, a Deo, *salutari suo.*
6. Haec est generatio quae*rentium eum*: * quaerentium faciem *Dei Jacob.*
7. Attollite portas, principes, vestras: et elevamini portae aeternales: * et *introibit Rex gloriae.*
8. Quis est iste *Rex gloriae?* * Dominus fortis et potens, Dominus potens *in praelio.*
9. Attollite portas, príncipes, vestras: et elevamini portae *aeternales:* * et introi*bit Rex gloriae.*

10. Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse *est Rex gloriae.*
11. Gloria *Patri et Filio*: * Et Spi*rìtui Sancto.*
12. Sicut erat in principio et *nunc et semper:* * et in saecula saecu*lorum. Amen.*

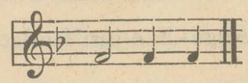
Deinde repetitur Antiphona.

Hic ac - ci-pi - et be-nedic-ti - ónem à Dómino et mi-se-ri-cór-di-am

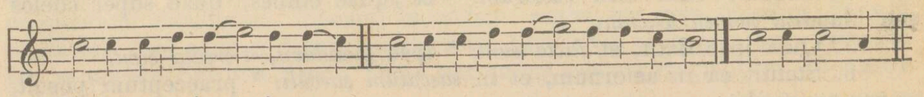

a De-o sa-lu-ta-ri su-o, quia haec est genera-ti - o quaerénti - um

Do - mi-num.

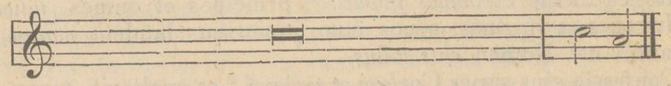
Finita Antiphona canuntur sequentia.

℣. Kyri - e e - le - i - son,
℟. Chri-ste e - le - i - son, Ky-ri - e e - le - i - son. **Pater noster,**

reliqua secreto, et interea corpus aspergitur:

qui est in coelis, sancti vicetur Nomen Tuum, adveniat regnum Tuum, fiat voluntas Tuas, sicut in coelo et in terra, panem nostrem quotidianum da nobis hodie, et debite nobis debita nostra, sicut et nos debitoribus nostris,
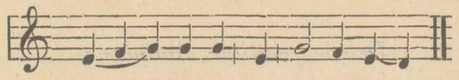

℣. Et ne nos inducas in tentati - - - ò-nem,
℟. Sed libera nos a.....ma - lo.
℣. Me autem propter innocéntiam susce - pi - sti.
℟. Et confirmasti me in conspéctu tuo in ae - ter-num.
℣. Dóminus vo-bis-cum.
℟. Et cum Spiritu tu - o.

OREMUS.

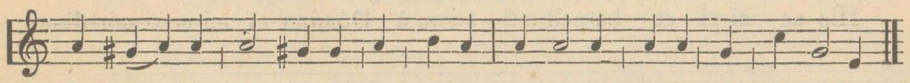
Omnipotens et milissime Deus, qui ómnibus parvulis, renatis fonte baptismàtis, dum migrant a saeculo, sine ullis eórum meritis vitam íllico largíris aeternam, sicut hodie animae hujus parvuli credimus Te fecísse: fac nos, quaesumus Domine, per intercessionem Beatae Mariae semper Virginis, et omnium Sanctorum tuorum, hic purificatis Tibi mentibus famulari, et in paradíso cum beatis parvulis perenniter sociari. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Finita oratione Sacerdos incipit Antiphonam, et cantores mox incipiunt Psalm: Laudate Dominum de coelis: *et corpus portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur, idem canitur.*

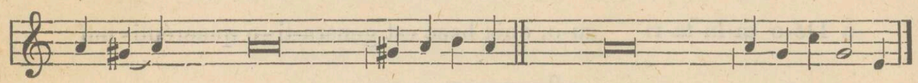

Ju - ve-nes et vir-gi-nes.

PSALMUS 148.

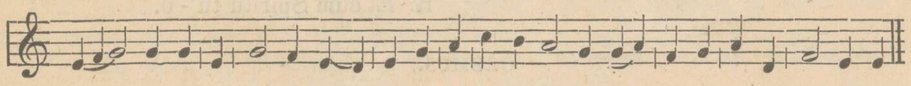
1. Lau-da - te Do - minum de coelis: * lau-da-te e-um in ex-cel-sis.

2. Lauda - te eum omnes Ange-li e-jus:*laudate eum omnes virtútes e-jus.

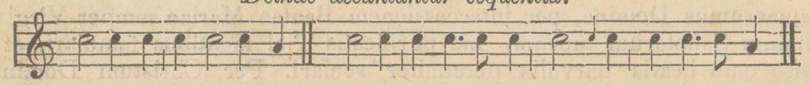
1. Laudate Dóminum de coelis: * laudate eum in excélsis.
2. Laudate eum omnes A*ngeli ejus:* * laudate eum omnes *Virtutes ejus.*
3. Laudate eum *sol et luna*: * laudate eum omnes *stellae et lumen.*
4. Laudate eum *coeli coelorum*: * et aquae omnes, quae super coelos sunt, lau*dent nomen Domini.*
5. Quia ipse dixit, et *facta sunt*: * ipse *mandavit, et creata sunt.*
6. Statuit ea in aeternum, et in *saeculum saeculi*: * praeceptum posuit, et *non praeteribit.*
7. Laudate Dómi*num de terra:* * dracones et omnes abyssi.
8. Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: * quae *faciunt verbum ejus.*
9. Montes et *omnes colles,* * ligna fructífera *et omnes cedri.*
10. Bestiae et uni*versa pecora:* * serpentes et *volucres pennatae.*
11. Reges terrae et *omnes populi:* * príncipes et omnes *judices terrae.*
12. Juvenes et vírgines, senes cum junioribus laudent *nomen Dómini:* * quia exultatum est Nomen *ejus solius.*
13. Confessio ejus super Coe*lum et terram:* * et exaltavit cornn *populi sui.*
14. Hymnus omnibus *Sanctis ejus:* *filiis Israel, populo appro*pinquant sibi.*
15. Gloria Pa*tri et Filio:* * et Spi*ritui Sancto.*
16. Sicut erat in princípio et *nunc et semper:* * et in saecula sae*culorum. Amen.*

ANTIPHONA.

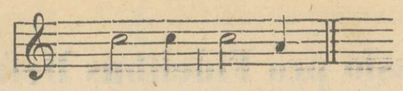

Jú - venes et vir-gines, senes cum junió - ri-bus laudent nomen Dómini.

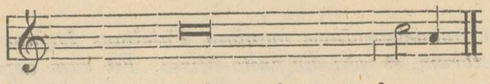
Deinde decantantur sequentia.

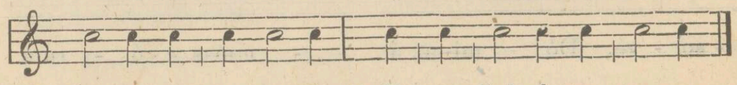
℣. Ky-ri-e e-le - i-son. ℟. Christe e-le-i-son, Kyrie e - le - i-son.

Pa-ter no - ster, *etc.*

℣. Et ne nos inducas in tentati-o-nem.
℟. Sed líbera nos a . . . . . ma-lo.
℣. Sinite parvulos veníre . . . ad me.
℟. Talium est enim regnum coelo-rum.

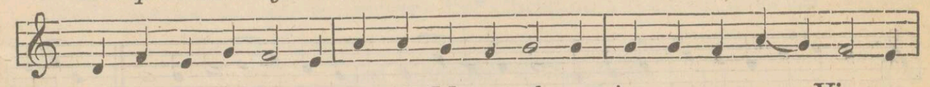
℣. Dó-mi-nus vo-bis-cum, ℟. Et cum Spi-ri - tu tu - o.

OREMUS.

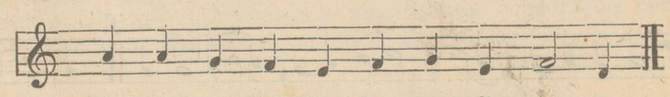
Omnípotens sempiterne Deus, sanctae puritatis amator, qui animam hujus parvuli ad coelórum regnum hódie misericorditer vocare dignatus es, digneris etiam, Domine, ita vobiscum, misericorditer àgere; ut meritis tuae sanctíssimae passiónis, et intercessione. Beatae Mariae semper Virginis, et omnium Sanctorum tuorum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis, et Electis tuis semper facias congaudére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat, et thurificet, similiter et sepulchrum.

Denique canitur hymnus, stando.

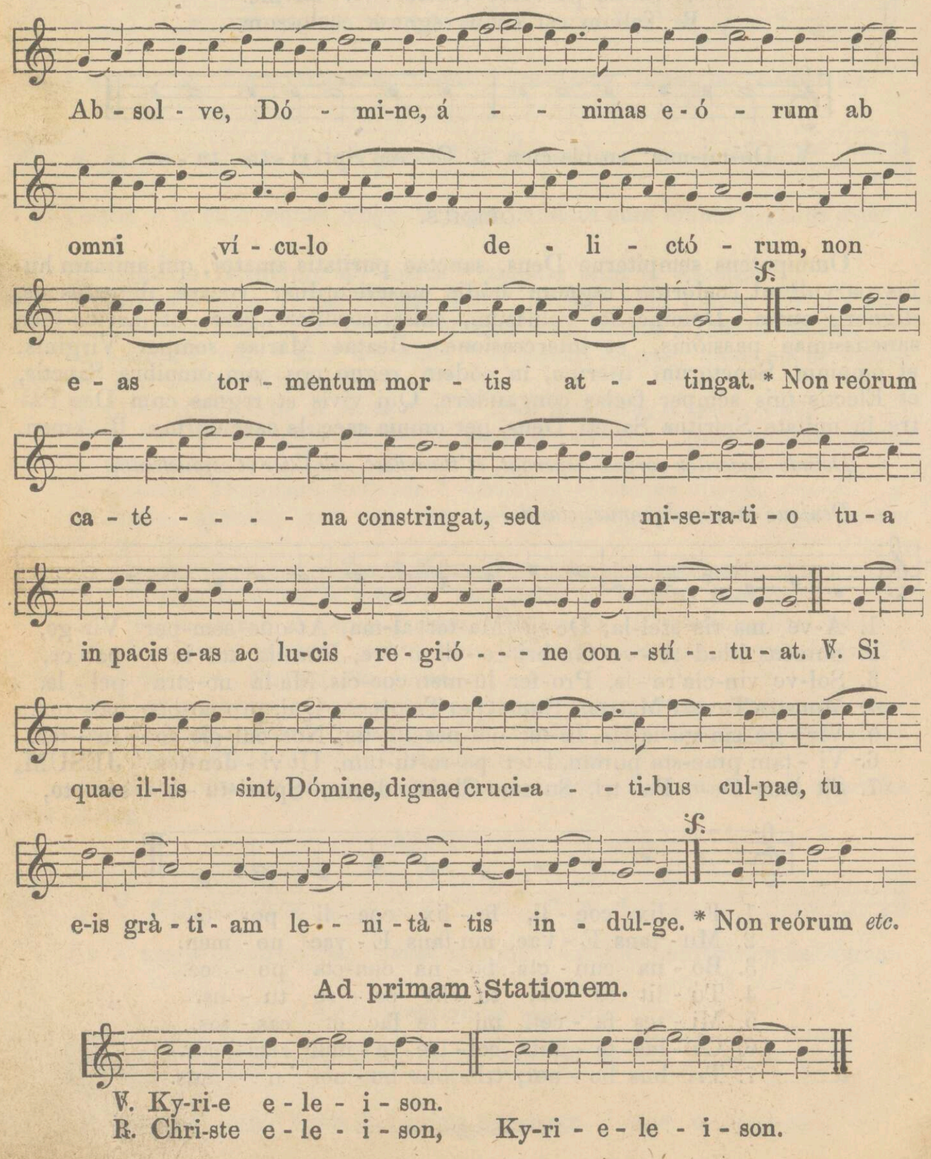
1. A-ve ma-ris stel-la, De - i Ma-ter al-ma, At-que sem-per Vir-go,
2. Sumens illud A - ve Ga-bri - e - lis o - re, Fun-da nos in pa - ce,
3. Sol-ve vin-cla re - is, Pro-fer lu-men coe-cis, Ma-la no-stra pel - le,
4. Monstra Te esse Matrem, Sumat per Te preces Qui, pro no-bis na - tus,
5. Vir - go sin-gu-la-ris, In-ter om-nes mi-tis, Nos cul-pis so - lu - tos,
6. Vi - tam prae-sta puram, I-ter pa-ra-tu-tum, Ut vi - den-tes JESUM,
7. Sit laus De-o Pa - tri, Summo Christo decus, Spi-ri-tu - i san-cto,

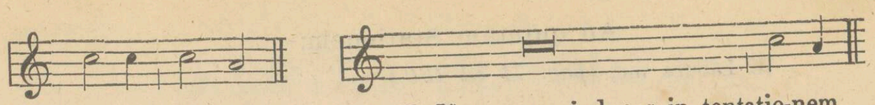
1. Fe - lix coe - li, fe - lix coe - li por - ta.
2. Mu - tans E - vae, mu-tans E - vae no - men.
3. Bo - na cun - cta, bo - na cun-cta po - sce.
4. Tu - lit es - se, tu - lit es - se tu - us.
5. Mi - tes fa - cet, mi - te fac et cas - tos.
6. Col - lae - te - mur, col - lae - te - mur sem - per.
7. Tri - bus ho - nor, tri - bus ho - nor u - nus.

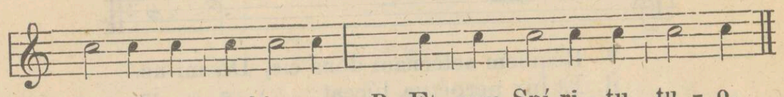
Processio pro Fidelibus Defunctis.

Absolvitur in commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, pridie statim post vesperas defunctorum, et ipsa die finita Missa. Fit cum aspersione et thurificatione sepulchrorum seu coemeterii, et campanarum pulsu, ad stationes interrupto. In primo progressu cantatur sequens Antiphona.

Ad primam Stationem.

OREMUS.

Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes, famulos tuos Pontificali, seu Sacerdotali fecisti dignitate vigere: praesta, quaesumus, ut eorum quoque perpetuo aggregéntur consortio. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad secundam Stationem:

℟. Credo, quod Redemptor, (*vide pag. 146.*)

OREMUS.

Deus, qui nos patrem et matrem honorare praecepísti, miserere clementer animabus patris et matris meae, corumque peccata dimítte, meque eos in aeterna claritate fac videre. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad tertiam Stationem.

℟. Qui Lazarum, (*vide pag. 147.*)

OREMUS.

Deus, veniae largitor, et humanae salutis amator, quaesumus clementiam tuam, ut nostrae congregationis fratres, propínquos, et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, Beata Maria, semper Vírgine, intercedente, cum omnibus Sanctis tuis ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad quartam Stationem:

Peccantem me quotidie, (*vide pag. 158.*)

OREMUS.

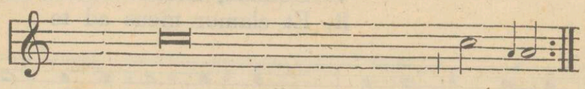
Deus, cujus miseratione animae fidelium requiescunt, famulis et famulabus tuis omnibus hic et ubíque in Christo quiescentibus da propítius suorum veniam peccatorum, ut, a cunctis reàtibus absoluti, tecum sine fine laetentur. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Ad quintam Stationem:

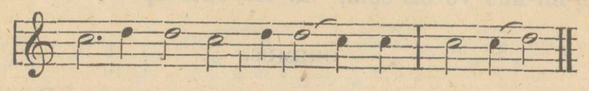
R. Libera me, (*pag. 71 vel 160.*)

OREMUS.

Fidelium Deus omnium conditor et redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. R. Amen.

V. Réquiem aetérnam dona eis, Dó-mi-ne.
R. Et lux perpétua lúceat e - is.

V. Requi - es-cant in pa - - ce. R. A-men.

Salve Regina (vide pag. 84.)— **Processya na Dzień Zaduszny** (po polsku na str. 68).

KRÓTKA HISTORYA

ŚWIĄT I OBRZĘDÓW

KOŚCIOŁA RZYMSKO-KATOLICKIEGO.

SKREŚLONA PRZEZ

R. Zientarskiego.

---

1. Adwent.

Adwent, wyraz z łacińskiego (Adwentus), oznacza przyjście Pana Jezusa; jest to czas cztero-niedzielny, w ciągu którego wierni, przez post, modlitwy i skruchę przygotowują się do obchodzenia godnie Uroczystości Narodzenia Pańskiego.. W tym czasie Kościół katolicki rozpoczyna rok nowy kościelny; odprawiasię téż codziennie Msza Święta, na cześć Najświętszéj Maryi Panny, rozpoczynająca się wyrazem *Rórate coeli*, od czego zwana jest powszechnie *roratną*. Początek Mszy „Rorate coeli“ sięga XII-go wieku; bowiem mszały przed tym czasem nie zawierają Mszy „Rorate coeli“. Odwieczny zaś u nas zwyczaj stawiania i palenia siedmiu świec w czasie nabożeństwa roratnego, pochodzi od Króla Bolesława Wstydliwego, który w kościele Poznańskim stawiał na ołtarzu najwyższą świecę, mówiąc: gotów jestem na sąd Boży. Drugą zwykle stawiał w imieniu całego duchowieństwa Biskup z temi słowy: paratus sum ad Adventum Domini; trzecią stawiał Senator, czwartą Obywatel, piątą Rycerz, szóstą Mieszczanin, siódmą i ostatnią Kmiotek. Świeca na środku ołtarza najwyżéj stojąca w czasie tego nabożeństwa, wyobraża Najświętszą Maryję Pannę. Przez cały Adwent obowiązani jesteśmy pościć, w środy i piątki, w zamian za wigilije do Świąt, zniesione przez breve Papieża Piusa VI r. 1775. W trzecim tygodniu Adwentu, przypada ustanowiony od Kościoła Świętego post na intencye kapłanów, ustanowiony przez Papieży ŚŚ. Leona i Gelazego, a że takowy cztery razy do roku odprawiamy, nazywa się suche dni kwartałowe, po łacinie *Quatuor tempora:* albo kantopory jak dawniéj tłomaczono.

2. Boże Narodzenie.

Wigilija, przeddzień Bożego Narodzenia z łacińskiego vigilare, (czuwanie), gdyż dawniéj większą część nocy przepędzano na modlitwie i rozmyślaniu przed nastąpić mającą uroczystością. W świętym dniu Narodzenia Pańskiego, Kapłan trzy Msze odprawia, na uwielbienie potrójnego narodzenia Syna Bożego, pierwszego z Boga Ojca przed wieki,—drugiego z Maryi Panny w czasie,—trzeciego nakoniec, w duszach wiernych przy ich nawróceniu przez łaskę. Jutrznia i Msza Pasterska odprawia się o północy, na pamiątkę, iż się Chrystus w téj porze narodził, roku 4004 od stworzenia świata.

3. Dzień Świętego Szczepana.

Drugiego dnia Bożego Narodzenia obchodzimy pamiątkę Świętego Szczepana, pierwszego Męczennika, ukamienowanego przez żydów za wiarę Chrystusową.

4. Dzień Świętego Jana Ewangelisty.

W dniu tego Świętego ulubieńca Chrystusa Pana, w kościele naszym rozdają wiernym święcone wino na pamiątkę, że trucizna którą ten Święty wypił, nie była mu szkodliwą, nadto smażonym będąc we wrzącym oleju, przez szczególny przywiléj Boski, od śmierci męczeńskiéj wyłączony, zdrowym z téj katuszy wyszedł.

5. Dzień Młodzianków.

Czwartego dnia po Bożem Narodzeniu, Kościół święci pamiątkę Młodzianków, czyli niewinnych dziatek, wymordowanych w Judei z rozkazu Heroda.

6. Nowy Rok.

czyli Obrzezanie Dzieciątka Jezus, inaczéj dzień Imienia Jezus.

Dzień pierwszy Stycznia jest oktawą Narodzenia Jezusa Chrystusa i dniem dopełnionego nad nim obrzezania.

Święto Obrzezania Pańskiego, Swą starożytnością, odnosi się do pierwszych wieków Chrześcijaństwa, o czem świadczą liczne pomniki. Wspomina o niem Martyrologium przypisywana Świętemu Hieronimowi, oraz Sakramentarze Świętego Gelazego Papieża i Grzegorza Wielkiego. Sobór Turoneński powiada, że tylko wznawia statut dawnych Ojców Kościoła, stanowiąc tę Uroczystość. Historya uczy nas: że Poganie oddawali się w tym dniu rozpuście i zabobonom wszelkiego rodzaju, na cześć Bożka Janusa i bogini Strenna, który dał nazwisko miesiącowi Januarius (Styczeń). Kościół nasz ubolewając nad podobném złem, ustanowił ogólny post, który niegdyś zachowywano dnia 1 Stycznia na całym zachodzie, i modły publiczne po niektórych kościołach, oraz liczne odpusty mające na celu wyjednanie u Boga, przebaczenia rozpusty pogan i nawrócenia ich do światła prawdziwéj wiary.

7. Święto Trzech Króli.

W dniu 6-go Stycznia Kościół obchodzi potrójne objawienie się Chrystusa Pana, jako Syna Bożego. Pierwsze: podczas chrztu Jego w Jordanie, gdy Duch Święty zstąpił nań w postaci gołębicy i słyszany był głos z nieba. „Tenci jest Syn mój miły, w którym sobie upodobałem" Drugie: gdy na godach w Kanie Galilejskiéj, przemieniając wodę w wino, pierwszy cud uczynił. Trzecie: zjawienie Boskiego Dziecięcia poganom, i pokłon oddany Mu przez Magów czyli Trzech Króli. Z tych pierwszy Melchior, ofiarował Panu Jezusowi złoto, jako Królowi wieków; drugi Gaspar kadzidło jako Bogu, trzeci nakoniec Baltazar złożył w darze mirrę jako człowiekowi który miał śmierć ponieść. Kościół Wschodni szczególną przywiązuje wagę do chrztu Chrystusa Pana w Jordanie i dla tego w czasie téj Uroczystości święcą wodę w rzekach; Kościół zaś Łaciński do powołania pogan, do wiary.

8. Niedziela Starozapustna (Septuagesima).

Tak zwana, iż dawniéj siedemdziesiąt dni przed Wielkanocą post zachowywano; Mięsopustna (Sexagesima), że inni sześćdziesiąt dni, Zapustna

(Quinquagesima), a drudzy pięćdziesiąt dni pościli. O téj różności postów w narodach chrześcijańskich, czyni wzmiankę historyk Kościoła Euzebiusz, Cap: 34. Dla tego też Kościół Święty nie używa przez pomienione Niedziele wesołych pieśni jako: Gloria, Alleluja i t. d. Do czasów Bolesława Wstydliwego, wielki post trwał w Polsce dni siedemdziesiąt, ztąd też utrzymała się nazwa *Niedzieli Starozapustnéj*; dopiero za panowania tego Króla roku 1247. Inocenty IV Papież, wedle zdania Benedykta IV, post dla Polaków do liczby teraźniejszéj czyli dni 40 skrócił.

9. Popielec.

W Środę po Niedzieli Zapustnéj, rozpoczyna się Wielki Post. Dzień ten zwie się Popielcem, od popiołu którym kapłan posypuje głowy wiernych Chrześcijan, mówiąc te słowa: „pamiętaj człowiecze, że z prochu powstałeś, i w proch się obrócisz", (memento homo quia pulvis es, et in pulverem reverteris). Obrzęd ten powstał z dawnéj karności Kościoła, zachowywanéj względem tych osób, które stały się winnymi publicznéj pokuty. W Starym Zakonie w czasie pokuty posypywali głowę popiołem. Popiół do święcenia używa się z zeszłorocznych spalonych palm.

10. Pierwsza Niedziela Postu.

Zowie się *Invocabit* Wstępna, gdyż jest na początku postu. Druga *Reminiscere* Sucha, bo w ciągu tego tygodnia przypadają suchedni. Trzecia niedziela *Oculi* Głucha dla tego, że w tym dniu dzwonią na głuchych duchem, zwołując ich do pokuty. Niedziela czwarta postu *Laetare* Środopostna, nazywa się tak, z powodu przypadającéj w tym tygodniu połowy postu. Piąta niedziela *Judica* Biała, v. *Passionis* czyli Męki Pańskiéj, gdyż w tę niedzielę krzyże zasłaniają się fioletowemi tuwalniami na znak, że Kościół przystępuje do ściślejszego rozpamiętywania Męki Zbawiciela. Od tejże niedzieli rozpoczyna się spowiedź wielkanocna. Nazwiska zaś wszystkich przed i po Wielkiéjnocy niedziel, wzięły początek ztąd, iż w braku na ówczas ludzi uczonych w Polsce, kapłani spełniali obowiązki pisarzów ziemskich, którzy, jakiemi słowy Mszę Świętą w niedzielę rozpoczynali, takie nazwisko tejże niedzieli zapisywali w aktach, i tak pozostało do dziś dnia. Szósta zaś i ostatnia niedziela postu po łacinie *Palmarum* Kwietnia. Tego dnia święcą palmy na pamiątkę, iż gdy Chrystus Pan wjeżdżał do Jerozolimy, mieszkańcy jéj, słali swe szaty, oraz rzucali kwiaty i palmy pod nogi Jego. Nieszpory w dnie powszednie w wielkim poście odprawiają się przed obiadem, z przyczyny, iż dawniéj pobożni raz na dzień po nieszporach posiłek w post przyjmowali, a gdy coraz z tego powodu nieszpory przyśpieszano, Kościół Święty pozwolił jadać o południu, a nieszpory przed obiadem odprawiać, w niedzielę zaś nieszpory odprawiają się po południu.

11. Wielki Tydzień.

Bierze nazwisko od wielkich Tajemnic Odkupienia rodu ludzkiego na ówczas przypadających, a których pamiątkę corocznie w tym Świętym tygodniu obchodzimy. W Wielką Środę odprawia się ciemna Jutrznia, na pamiątkę pojmania Chrystusa Pana, w czasie któréj stawiają przed wielkim

ołtarzem świecznik w kształcie trójkąta czyli tryanguł z trzynastu świec złożony, z których jedną za każdym psalmem gaszą aż do najwyższéj trzynastéj, którą nie gasząc, wynoszą za ołtarz i znów onę po chwili ukazują; świece te oznaczają Apostołów, którzy jeden za drugim Chrystusa przy męce odstąpili, wiara ich pogasła, a że jedna tylko Marya wiarę żywą i palącą się Kościoła Ś. przechowała w sercu przez dni Chrystusowéj śmierci, ztąd trzynasta świeca wyobraża N. M. Pannę niezachwianą w wierzę w czasie najboleśniéjszéj Męki Zbawcy Świata (Słowa Ś. Antonina, Miesiąc Maryi wydan. Berlin z r. 1858. Stron. 203). *W Wielki Czwartek* Kościół nasz obchodzi trzy wielkie pamiątki, jako to: ostatniéj wieczerzy Chrystusa Pana, tudzież ustanowienia ofiary Mszy Świętéj i Przenajświętszego Sakramentu Ciała i Krwi Pańskiéj. Po Mszy Świętéj (w czasie któréj nie daje się pax-tecum przez pamięć zdradliwego pocałowania Judaszowego), chowają Przenajświętszy Sakrament do ciemnicy, gdyż Jezus Chrystus był do niéj wtrącon téj nocy; poczem następuje obnażenie ołtarzy, jako: że Chrystus Pan przy męce był z szat obnażony. W tym dniu dwie tylko Msze odprawiane bywają: uroczysta i czytana, we Mszy Uroczystéj Kapłani oraz całe Duchowieństwo przyjmują komunią Świętą, podczas tejże Mszy konsekrują się trzy hostye, jedną dla celebrującego Kapłana, drugą na jutrzejszą liturgję, trzecią zaś do grobu. W kościołach Katedralnych w Wielki Czwartek podczas nabożeństwa święcą oleje chorych, krzyżmo Święte i oleje katechumenów. Po Mszy zaś wielkiéj, Biskupi lub najstarsi Kapłani dopełniają ceremonii umywania nóg dwunastu ubogim zwanéj Mandatum, gdyż Chrystus Pan po ostatniéj wieczerzy na znak pokory, umywał nogi uczniom swoim. *W Wielki Piątek* w dzień męki i śmierci Zbawiciela, oraz odkupienia naszego, doroczne obchodzenie Świętéj ofiary, jako w dniu spełnienia onéj, opuszcza się; śpiewane są tylko dwie lekcye, po skończeniu których, Dyakon śpiewa passyę według Świętego Jana, następnie Kapłan modli się za wszystkie stany, oraz niewiernych i pogan, poczém następuje Adoracya Krzyża, w końcu odprawia Mszę Świętą zwaną Praesanctificatorum. Tegoż dnia ubierają w Kościołach grób Zbawiciela, dokąd przenoszą Najświętszy Sakrament; to też chrześcijanie z głęboką pokorą i czcią najwyższą, nie zaś dla nasycenia próżnéj ciekawości, obowiązani są groby nawiedzać.

W Wielką Sobotę podczas Mszy Świętéj na Gloria, słyszéć się dają wszystkie dzwony na znak radości powszechnéj, po komunii zaś Kapłańskiéj odprawiają się nieszpory. Przede-Mszą wielką palą ciernię, święcą ogień nowy, gasząc dawny, ponieważ Jezus Chrystus prawdziwe Światło, zgasł przy męce, a zajaśniał przy zmartwychwstaniu. Paschał który oznacza Ciało Chrystusa Pana, poświęca Dyakon, gdyż Chrystus po zmartwychwstaniu ukazał się najprzód niewiastom. Po święceniu ognia, zapalają na tryangule trzy świece, jedna za drugą po niejakimś czasie, co oznacza, że po Zmartwychwstaniu objawioną została Tajemnica Trójcy Przenajświętszéj. Tego dnia święcą wodę do chrztu, którą Kapłan na cztery części dzieli, gdyż wszystkie części świata są uczęstnikami Chrztu Świętego.

12. Wielkanoc.

Po łacinie Pascha, z Hebrajskiego oznacza przejście, jako więc w starym Zakonie oznaczało uroczystą pamiątkę przejścia Anioła śmierci, który wszystkie pierworodne Egipcyan zabijał, ocalając domy Izraela, których podwoje krwią baranka były naznaczone; tak też chrześcijanie obchodząc rzeczywistość,

w ofierze Baranka Bożego Jezusa Chrystusa którego krwią, wybawieni jesteśmy od śmierci duchowéj i wiecznego potępienia, zatrzymali na obchód Zmartwychwstania Pańskiego nazwisko Paschy. W tym dniu Chrystus zmartwychwstawszy, odkupił nas z grzechu, i bramy nieba nam otworzył. Rezurrekcya czyli nabożeństwo wyobrażające Zmartwychwstanie Zbawiciela, odprawia się w niektórych Kościołach w Wielką Sobotę wieczorem, w innych zaś w Wielką Niedzielę na świtaniu. U nas się tylko obchodzi Rezurrekcya z potrójną processyą, wyobrażająca usilność modlitwy i gorące pragnienia zbyteczném uczuciem przepełnionego wyrazu; niewiadomo kto ją ustanowił, dosyć, że odległych wieków sięga. Trzykrotne powtarzanie gorącość modłów oznacza, trzykrotna więc processya ztąd początek wziąść musiała.

13. Poniedziałek Wielkanocny.

(Emaus) jest kontynuacyą Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Dawniéj cały tydzień święcono, dopiero w roku 1417 Synod Konstancyeński do trzech dni Święta Wielkanocne skrócił, trzeci zaś dzień Papież Pius VI roku 1775 skasował. Sobór Nicejski z roku 325 p. n. l. postanowił, aby Wielkanoc obchodzoną była w pierwszą niedzielę po pełni księżyca, po wiosennem porównaniu dnia z nocą; gdyby zaś pełnia przypadła w niedzielę, to nie w sam dzień pełni, ale na przyszłą niedzielę Wielkanoc obchodzi się.

Niedziela pierwsza po Wielkiejnocy nazywa się *Quasimodo* czyli przewodnia gdyż w dawnych czasach nowo ochrzczonych w tę niedzielę z przysionka do Kościoła wprowadzano, gdzie kapłan skład wiary odmawiał i udzielał im wody mądrości. Inaczéj zwie się też *Dominica in Albis*, gdyż od Wielkiéj Soboty, aż do téj niedzieli nowo ochrzczeni, szaty białe na znak niewinności nosili. Druga niedziela po Wielkiejnocy nazywa się z łacińskiego *Misericordia*, trzecia *Jubilate*, czwarta *Cantate*, piąta *Rogationum*, bo w tym tygodniu przypadają dni Krzyżowe czyli nabożeństwo na uproszenie urodzajów. Szósta zwie się *Exaudi*.

14. Dzień Świętego Stanisława.

Dzień 8 Maja, poświęcony jest czci Świętego Stanisława Szczepanowskiego Biskupa Krakowskiego, Patrona Polski, który poległ śmiercią męczeńską z ręki Bolesława II (Śmiałego) Króla Polskiego r. 1078. Za życia i po śmierci cudami słynący, Kanonizowanym został za czasów Papieża Inocentego IV, a rządów w Polsce Bolesława III (Wstydliwego). Relikwie tego Świętego, spoczywają w kościele Świętego Wacława w Krakowie.

15. Krzyżowe dni.

Trzy dni poprzedzające Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego wzięły nazwę Krzyżowych, od processyi które odprawiają się do krzyżów i z krzyżami do kościołów. W czwartym wieku Święty Mamert Biskup Vienny we Francyi, dał początek temu nabożeństwu r. 474, gdyż za Jego czasów Pan Bóg za grzechy ludzkie rozgniewany, zsyłał rozmaite klęski i karał morowem powietrzem, pod którem mnóstwo ofiar padało, Święty Mamert dla przebłagania gniewu Stwórcy, naznaczył przez trzy dni post i modły publiczne, po czém klęska ustała.

16. Wniebowstąpienie Pańskie.

To Święto oznacza, iż Jezus Chrystus czterdziestego dnia po Zmartwychwstaniu swem, w obec Apostołów i Uczni, z góry Oliwnéj do Nieba wstąpił. Kościół w tym dniu oddaje się radości i szczęściu z przyczyny tryumfu swego Odkupiciela.

17. Zesłanie Ducha Świętego (Zielone Świątki).

Uroczystość ta bierze początek od Tajemnicy, w któréj Chrystus Pan wedle obietnicy, pięćdziesiątego dnia po Zmartwychwstaniu, a dziesiątego po Wniebowstąpieniu swojém, Ducha Przenajświętszego w postaci ognistych języków na Apostołów i wiernych, na modlitwie w wieczerniku zgromadzonych zesłał. U nas nazywają to Święto Zielonemi Świątkami, od wiosennéj barwy którą się w tym czasie ziemia przyodziewa, z greckiego zaś Pentecostes, co oznacza dzień pięćdziesiąty, gdyż pięćdziesiątego dnia po Zmartwychwstaniu Chrystusowem, nowy Zakon i Kościół Chrystusów za sprawą Ducha Świętego został ustanowiony. Powinniśmy więc usilnie błagać Ducha Świętego, aby umysły nasze oświecać i serca do miłości Boga w Trójcy Jedynego zagrzewać raczył. W wigilię Zielonych Świątek równie jak w Wielką Sobotę wodę do chrztu święcą na pamiątkę, iż dawniéj w tym dniu udzielano chrzest, aby nowo ochrzczeni, również jak Apostołowie, otrzymali dary Ducha Świętego.

18. Uroczystość Trójcy Przenajświętszéj.

Chociaż dawniéj w niektórych Kościołach obchodzoną bywała, jednakże dopiero przez Jana XXII Papieża na całe Chrześcijaństwo rozpowszechnioną i w niedzielę pierwszą po Świątkach ustanowioną została. Trójca Święta jest wielkim i głównym przedmiotem do którego się odnoszą wszystkie Święta i Uroczystości religijne. Wszelkie nabożeństwa, Msze Święte, słowem cała cześć religijna odnosi się do trzech Osób Trójcy Przenajświętszéj. Papież Aleksander III w XII wieku powiedział te słowa: Kościół Rzymski nie obchodzi szczególnéj Uroczystości Trójcy Przenajświętszéj, ponieważ każdego dnia, każdéj godziny opiewa Jéj chwałę i cześć najwyższą oddaje, wszelkie nabożeństwa kończą się chwałą Trójcy Przenajświętszéj.

19. Oktawa Bożego Ciała.

Urban IV. Papież ustanowił to Święto roku 1263, celem wynadgrodzenia zniewag wyrządzonych Zbawicielowi, zawstydzenia heretyków, oraz oddania publicznéj czci Najświętszemu Sakramentowi Oktawa Bożego Ciała obchodzi się w czwartek po Trójcy Przenajświętszéj; dzień czwartkowy obranym został na tę Uroczystość z powodu: że w Wielki Czwartek ustanowionym został Najświętszy Sakrament Ciała i Krwi Pańskiéj. Klemens V potwierdził to Święto na Soborze w Wiennie we Francyi. Jan XXII postanowił uroczystą processyę, a pacierze i hymny ułożył doń Święty Tomasz

z Akwinu. Przez całą Oktawę téj Uroczystości, Msza wielka i Nieszpory odprawiają się z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i processyami. Jedna z tych processyi, w samo święto lub inny dzień, odbywa się z największą okazałością. Zwykle odbywa się pod gołém niebem, gdzie u wystawionych ołtarzy śpiewane są wyjątki z czterech Ewangelii.

20. Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła.

Obchodzona dnia 29 Czerwca, sięga bardzo odległéj starożytności, bo początków Chrześcijaństwa. Uroczystość tych dwóch Świętych z których pierwszego Jezus Chrystus mianował Następcą Swoim i głową widzialną na ziemi, drugi zaś wybrany cudownym sposobem na Apostoła pogan, obchodzoną była równie na Zachodzie jako i Wschodzie, nawet w wyznaniach odłączonych od jedności. Wielka liczba Kościołów wznoszoną była pod wezwaniem tych Świętych bohaterów wiary Chrystusowéj, z których pierwszy, tegoż dnia 29 Czerwca, ukrzyżowanym został głową na dół, dla odróżnienia od męki Chrystusa, a drugi Paweł Święty ścięty w Rzymie za prześladowania Nerona. Ciała tych Świętych Apostołów pogrzebane pierwiastkowo w Kryptach czyli pieczarach Kaliksta o dwie mile od Rzymu, dziś spoczywają w najwspanialszéj w całym świecie Świątyni, pod olbrzymią kopułą sławnego artysty Michała Anioła. Uroczystość tę poprzedza u Greków pewien rodzaj wielkiego postu, który się rozpoczyna w tydzień po Wielkiej nocy. Łacinnicy zachowują wigilię doń dawniéj o chlebie i wodzie, który to post za powinność wkłada Sobór z XV wieku.

21. Przemienienie Pańskie.

Kościół Święty obchodzi dnia 6 Sierpnia; jest to Święto kościelne czyli drugorzędne, dla tego też do południa lud świętuje, modląc się w Świątyniach Pańskich. Chrystus Pan przemienił się na górze Tabor (z hebrajskiego szczyt góry), w obec uczniów Piotra, Jakóba i Jana, dla utwierdzenia wiary Świętéj, o prawdziwem Bóstwie Swojém. Na onczas szczególniéj powinniśmy prosić Boga o umocnienie w wierze, przemienienie złości i grzechów naszych, jako też wszelkich dolegliwości duszy i ciała.

22. Dzień Wszystkich Świętych.

Niepodobna było postanowić szczególnych uroczystości dla uczczenia każdego Świętego, zwłaszcza że wielka ich liczba jest nam zupełnie nieznaną. Kościół więc ustanowił ogólną uroczystość Wszystkich Świętych, abyśmy Ich czci zadosyć uczynili. Ustanowienie tego Święta przypisują Bonifacemu IV Papieżowi, na początku VII wieku, który Panteon, świątynię wszystkich bóstw pogańskich zamienił na Przybytek Chrześciański i poświęcił czci Wszystkich Świętych. Uroczystość tę następnie Grzegorz IV rozciągnął do całego Kościoła, na dzień 1 Listopada. Następujący dzień zaduszny, poświęcony jest pamięci wszystkich wiernych zmarłych, w którym mamy szczególny obowiązek modlenia się za tych którzy nas do wieczności uprzedzili, aby jeżeli się jeszcze nie wypłacili Boskiéj sprawiedliwości, cierpiąc karę

w Czyscu, w skutek zasług Jezusa Chrystusa, oraz modlitw, postów, jałmużny i Mszy ŚŚ., na ich intencye odprawianych, miłosierdzia Bożego co prędzéj dostąpili, przestrzegając razem żyjących, aby pamiętali na śmierć, i sposobilisię do szczęśliwéj wieczności zasługą życia chrześcijańskiego.

Święta Matki Boskiéj.

23. Niepokalane Poczęcie N. Maryi Panny.

Uroczystość ta sięga XIII wieku, najgorliwszymi obrońcami tego Dogmatu pomiędzy innymi Zakonami, odznaczyli się Franciszkanie, to też Święto Niepokalanego Poczęcia zwłaszcza w Świątyniach tego zakonu z wielką odbywać się zwykło solennością i wystawną wspaniałością przez cały tydzień. Dnia 8 Grudnia roku 1854 Papież Pius IX oznaczył jako Dogmat wiary, to co było dotąd pobożną wiarą kościoła względem Niepokalanego Poczęcia Najświętszéj Maryi Panny.

24. Święto Oczyszczenia N. M. P. (czyli Gromnicznéj).

Podwójna nazwa téj Uroczystości, bierze początek od Tajemnicy i od Obrządku. Jest Świętem Oczyszczenia, nie żeby Najświętsza Marya Panna potrzebować jakowego oczyszczenia miała, gdyż była samą świętością i czystością, lecz przez pokorę poddała się ogólnemu dla niewiast podówczas prawu. Ztąd też wzięły początek wywody dla matek chrześcijańskich. Święcenie świec na cześć Chrystusa i Matki Jego, mianuje dzień ten Świętém Najświętszéj Panny Gromnicznéj. Świece te zwą się gromnicami, iż gromią ciemności piekielne w godzinę śmierci chrześcijanina.

25. Zwiastowanie N. M. P.

Święto Zwiastowania Najświętszéj Maryi Panny łączy w sobie dwie tajemnice: Poczęcie Jezusa Chrystusa w łonie Maryi, oraz Boskie Macierzyństwo tejże Świętéj Dziewicy. Uroczystość ta sięga V wieku, i Kościół Wschodni obchodził ją z wielką okazałością; Sobór Toledański z roku 656 nazywa ten dzień najznaczniejszém Świętem Matki Boskiéj. Słowa Archanioła Gabryela: Zdrowaś Marya łaskiś pełna Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami, stanowią pierwszą część Pozdrowienia Anielskiego. (Ave Maria). Następne: Błogosławion Owoc żywota Twojego Jezus, wyrzeczone przez Świętą Elżbietę krewnę Maryi w czasie Jéj nawiedzin, składają część drugą Pozdrowienia, Kościół zaś w roku 431 w czasie Soboru powszechnego, (zgromadzonego w Efezie, celem potępienia herezyi Nestoryusza), wspólnie z Świętym Cyryllim i dwustu Biskupami, ułożył ostatnią część Pozdrowienia Anielskiego: Święta Maryo Matko Boża módl się za nami grzesznemi, teraz i w godzinę śmierci naszéj Amen. Ponieważ zaś Marya szczególną wartość przywiązuje do Pozdrowienia Anielskiego, gdyż ono przypomina Jéj radość doznaną kiedy usłyszała od Anioła, iż zostanie Matką Boga. Powinniśmy

zatém codzień rano, w południe i wieczór odmawiać Anioł Pański. Papież Urban II na Soborze w Clermont roku 1095, postanowił: aby każdodziennie trzy razy, na odgłos dzwonu powtarzano Pozdrowienie Anielskie. Podczas Wielkiejnocy zamiast Anioł Pański, odmawia się antyfona *Regina coeli*; a przez cały rok na pamiątkę Zmartwychwstania Chrystusa Pana, Anioł Pański odmawia się stojąc.

26. Nawiedzenie Najśw. Maryi Panny.

Święto Kościelne, wyrażające pamiątkę, iż Najświętsza Panna po zwiastowaniu Anielskiem, wyruszyła w drogę do miasta Hebron w pokoleniu Juda, aby nawiedzić krewnę swą Elżbietę i cieszyć się z Nią pospołu, a Marya wszedłszy w dom Zacharyasza i pozdrowiwszy Elżbietę, nawzajem pozdrowioną została temi słowy: Błogosławion Owoc żywota Twojego, na co odpowiedziała Najświętsza Panna wzniosłym hymnem po dziś dzień powtarzanym w Kościołach naszych: „Wielbij duszo moja Pana“, Najświętsza Panna po trzech miesięcznym pobycie w domu Elżbiety, wróciła do Nazaret. Kościół obchodzi pamiątkę Nawiedzenia dnia 2 Lipca.

27. Wniebowzięcie Najśw. Maryi Panny.

Jest pierwszém i najuroczystszém ze Świąt Matki Boskiéj, gdyż sięga IV wieku; przez długi czas obchodzono je dnia 18 Stycznia, za panowania Karola Wielkiego, przeniesionem zostało na dzień 15 Sierpnia. Przedmiotém téj uroczystości jest błogosławiony skon i cudowne wzięcie do nieba, z grobu wykutego w skale Gethsemani, w którym tylko kilka chwil Jéj Święte ciało zostawało. Wielu pisarzy twierdzi: że gdy Święty Tomasz który nie był przy zaśnięciu Najświętszéj Panny Maryi, otworzył Jéj trumnę, znalazł tylko ubogą odzież Najświętszéj z Istot, i wiele wonnych kwiatów; na tę pamiątkę święcą się u nas kwiaty i zioła, które lud wiejski skutecznie używa przeciw licznym chorobom zwierząt domowych, i dla tego zowie to Święto, Świętem Matki Boskiéj Zielnéj.

28. Narodzenie Najśw. Maryi Panny.

Kościół Rzymski obchodzi to Święto od najodleglejszéj starożytności. Rocznica Narodzenia Najświętszéj Maryi Panny wyznaczona została na dzień 8 Września, ponieważ według powszechnego podania, w tym dniu w Nazaret, narodziła się Najświętsza Panna z rodziców Joachima i Anny. R. 733 Epoki Rzymskiéj na 21 lat przed Erą Chrześciańską. Dnia 9 po narodzeniu wedle zwyczaju cała rodzina zeszła się dla nadania imienia nowonarodzonemu dziecięciu. Jakoż córka ŚS. Joachima i Anny otrzymała imię Miriam czyli Marya; które po Syryjsku znaczy Panią i Królową, a po hebrajsku „Gwiazdą morską”.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W KRAKOWIE

Spis Rzeczy. (Index rerum.)

Str.

ODDZIAŁ I.

Przedmowa..... 7

Pieśni Adwentowe.

Zdrowaś bądź Maryá..... 9
Gwiazdo morza i „Odwróć od nas“..... 10
Boże wieczny..... 11

Pieśni na Boże Narodzenie.

Anioł pasterzom mówił..... 12
W żłobie leży..... 13
Bóg się rodzi..... 14

Pieśni Postne.

Gorzkie Żale..... 15
Jezu Chryste Panie miły..... 22
Wisi na krzyżu..... 22
Rozmyślajmy dziś..... 23
O duszo wszelka nabożna..... 24
Krzyżu święty..... 24
Ojcze Boże Wszechmogący..... 26
Płaczcie Anieli, płaczcie Duchy św..... 28
Stała Matka (Stabat Mater dolorosa)..... 30
Zawitaj ukrzyżowany..... 32
Ustęp, czyli dodatek do Męki Pańskiéj..... 33

Pieśni Wielkanocne.

Przez Twoje Święte Zmartwychpowstanie... 34
Wesoły nam dzień..... 34
Chrystus zmartwychwstan jest..... 35

Pieśni o Najśw. Maryi Pannie.

Witaj Święta..... 36
Witaj Królowa, Matko litości..... 37
Matko Niebieskiego Pana..... 37
Ty, Któraś pięknie..... 38
Zdrowaś Marya, śpiewajmy..... 39
Boga-Rodzica Dziewica (*Pieśń św. Wojciecha*) 40
Witaj Królowa Nieba..... 43
Zdrowaś Marya..... 44
Godzinki o Niepokalaném Poczęciu N. M. P. 44
Hymn „Zawitaj Pani świata“..... 45

Pieśni Przygodne.

Kiedy ranne wstają zorze..... 49
Wszystkie nasze dzienne sprawy..... 49
Twoja cześć, chwała..... 49
U drzwi Twoich..... 50
Boże w dobroci..... 51
Straszliwego Majestatu Panie..... 51
Do Ciebie Panie..... 52
Kto się w Opiekę, poda Panu swemu..... 53
Trójca Bóg Ojciec..... 54
Anioł Pańki (*Zakończ. Nabož. Porannego*).. 55
Chwała bądź Bogu..... 57

Str.

Litanje.

Litanja do Pana Jezusa..... 57
Litanja do Najśw. Maryi Panny..... 58
Antyfona. Pod Twoją obronę (Sub Tuum praesidium)..... 59
Litanja do Wszystkich Świętych..... 60

Supplikacye.

Święty Boże..... 65
Przed oczy Twoje Panie..... 65
Niechaj będzie pochwalony..... 66
Odwróć od nas..... 66

Pieśni za Umarłych.

Jezu w Ogrójcu..... 67
Przez czyscowe upalenia..... 67

Processya na dzień Zaduszny.

Hymn: Dzień on dzień..... 68
Dobry Jezu..... 68
Stacye, Modlitwy, Hymny.....69 i 70
Libera me, Domine. Responsorium..... 71
Litanja za dusze wiernych zmarłych..... 72

ODDZIAŁ II.

Aspersye.

Antiphona. Asperges me..... 75
Antiphona. Ad Aspersionem Dominica Passionis et Palmarum..... 76
Antiphona. Vidi aquam..... 77
Antiphona. Haec est dies..... 78

Modus Ministrandi Sacerdoti celebranti Missam. (Sposób służenia do Mszy św. czyli „*Ministrantura*“..... 79
Msza (Missa)..... 81
Msza żałobna (Missa pro Defunctis) „Requiem“..... 82
Salve Regina (Requiem)..... 84
Salve Regina (na Nieszpory)..... 85

ODDZIAŁ III.

Psalmodye..... 87
Nieszpory na Uroczystości całego roku. 88—91
Nieszpory (Vesperae)..... 92

Psalmy na 1-sze Nieszpory Bożego Narodz.

Psalm 109. (Dixit Dominus)..... 92
Psalm 110. (Confitebor tibi)..... 93

Str.

Psalm 111. (Beatus vir) 94
Psalm 112. (Laudate pueri) 94
Psalm 113. (In exitu) 95
Hymn na Boże Narodzenie 96
Hymn na różne Święta 96
Magnificat 97
Psalmy na Uroczystości całego roku 98
Psalm 116. (Laudate Dominum) ..... —
Psalm 121. (Laetatus sum) ..... —
Psalm 126. (Nisi Dominum) ..... —
Psalm 147. (Lauda Jerusalem) 99
Psalm 115. (Credidi, propter) ..... —
Psalm 129. (De profundis) ..... —
Psalm 127. (Beati omnes) ..... —
Psalm 125. (In Convertendo) 100

Kompleta.

Lectio incipit. (Jube domne) 100
Psalmy (w tonie VIII-ym) 101
Psalm 4. (Cum invocarem) ..... —
Psalm 30. (In Te Domine) 102
Psalm 90. (Qui habitat) ..... —
Psalm 133. (Ecce nunc) ..... —
Hymn (Te lucis ante) 103
In manus tuas ..... —
In manus tuas (w czasie Wielkanocnym) ... —
Nunc dimittis i Antyfona *Salva nos Domine* 104

Antyfony.

Alma Redemptoris 105
Ave Regina coelorum 107
Regina Coeli 108
Salve Regina 85

Jutrznia. (Matutinum).

Invitatorya na różne Uroczystości 109
Venite, exultemus Domino. Psalmus 94 110
Objaśnienie sposobu śpiewania Jutrzni 111
Wzór, podług którego śpiewa się absolucya w czasie Jutrzni ..... —
Sposób śpiewania Lekcyi w czasie Jutrzni: A) *Tonus solemnis* i B) *Tonus ferialis* 112

Laudes.

Canticum Zachariae 113
Objaśnienia 114

Hymny

(po polsku i po łacinie).

O Salutaris Hostia! 114
Tantum ergo Sacramentum 115
Pange lingua ..... —
Jesu dulcis 117
Veni Sancte 118
Veni Creator ..... —
Rex Christe 120
Lauda Sion ..... —
Te Deum laudamus 122
Salvum fac 127
Fiant Domine 128

ODDZIAŁ IV.

Officium Defunctorum.

Str.

Vesperae Defunctorum 133
Psalmus 114. (Diléxi, quoniam) ..... —
Psalmus 119. (Ad Dóminum) 134
Psalmus 120. (Levavi óculos) ..... —
Psalmus 129. (De profúndis) 135
Psalmus 137. (Confitebor tibi) 136
Canticum Beatae Virginis Mariae 137
Psalmus 145. (Lauda anima) ..... —
Aliae orationes diversae pro Defunctis 139
Ad Matutinum. Invitatorium 140
In Primo Nocturno 143
Psalmus 5. (Verba mea) ..... —
Psalmus 6. (Domine, ne in) 144
Psalmus 7. (Domine, Deus meus) 145
Responsorium primum 146
Responsorium secundum 147
Responsorium tertium 148
In Secundo Nocturno 149
Psalmus 22. (Dominus regit me) ..... —
Psalmus 24. (Ad te, Domine) 150
Psalmus 26. (Dominus illuminatio) 151
Responsorium quartum et quintum 152
Responsorium sextum 153
In Tertio Nocturno 154
Psalmus 39. (Expéctans) ..... —
Psalmus 40. (Beatus, qui) 156
Psalmus 41. (Quemadmodum) 157
Responsorium 7-um et 8-um 158
Responsorium nonum 159
Libera me Domine 160
Ad Laudes 161
Psalmus 50. (Miserere) 162
Psalmus 64. (Te decet) 163
Psalmus 62. (Deus, Deus meus) ..... —
Psalmus 66. (Deus misereatur) 164
Canticum Ezechiae 165
Psalmus 148. (Laudate Dominum) 166
Psalmus 149. (Cantate Domino) ..... —
Psalmus 150. (Laudate Dominnm) ..... —
Canticum Zachariae 167
Psalmus 129. (De profundis) 169
Missa pro defunctis 170
Ordo Sepeliendi Adultos 175
Conductus et Sepultura 176
Conductus absente corpore 179
Ordo Exequiarum brevior 180
Conductus, qui Castrum doloris dicitur 180
Ordo Sepeliendi Parvulos 181
Exportatio. Psalmus 112. (Laudate, pueri) —
Missa in Sepultura Parvuli 182
Litaniae Lauretanae ..... —
Hymnus ad Angelos Custodes 183
Conductus et Sepultura. Psalmus 23 et 148 184
Processio pro Fidelibus Dofunctis 188

Krótka Historya Świąt i Obrzędów Kościoła Rzymsko-Katolickiego 191

60.-

2041/71

Własność

Ig. Kozłowskiego

80-

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
W ŁODZI

B.VI.d. 1250

ŚPIEWNIK KOŚCIELNY

(Cantionale ecclesiasticum)

OBEJMUJĄCY

Pieśni, [illegible]eszpory etc.

Obj[illegible]Obrzędów

M[illegible]iguralnéj

[illegible]o.

WARSZAWA.
w Drukarni Jana Jaworskiego,
ULICA KRAKOWSKIE-PRZEDMIEŚCIE Nr. 415.

1870.